ಮೇಲಿನಂತೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸಹಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಮೇಲಿನ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ

ಧಾವಸಂತಾನಂಬರಲ್ಲಿಬ್ರಾಚಪಳಿಲಾಲ್ಯ ಲಿಂಪುಲಲ್ಲಿ ಕೆಲು
ಪ್ಪಿಯಾಲ್ಲಿ ಸಂಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಪಾಗಿ ಪಿದ್ದುಲಿಗಳಿಂಭಿಚನಲ್ಲಿಬಾಪ
ನಸಳಸಲ್ಲಿಲಿ

ಸಂಲಂ ಲಿಂಗಳಿ

ಸಿಂಲಂಗಿ ಸಿಲಾವಂಡಸಳಸಿಯಲ್ಲಿಂಗಾ
ಸಿಂಲಂಗಿ ಭಿಸಂಕೆಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ
ಸಿಂಲಂಗಿ ಲಾವೂಲಿಪಿಲಸನೆಳಿಲ್ಯಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ
ಸಿಂಲಂಗಿ ಲಾವೂಲಿಪಿಲಸನೆಳಿಸಲಲಿಂಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ
ಸಿಂಲಂಗಿ ಲಿಲಾಪಿವಲ್ಯಂಗಿಭಿಂಗೆಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ

ಸಿಂಲಂಗಿ ಲಿಲಾಪಿವಲ್ಯಂಗಿಗಿದೆಗಾಲಿಂಗಿನಸಳಿಂಗೆ
ಸಿಂಲಂಗಿಲಿಲಿಲಲಿಲಾಲಿಸಂಗೆಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ
ಸಿಂಲಂಗಿಲಿಲಿಲಲಿಲಾಲಿಸಂಗಿಗಾಲಿಲ್ಪಿನಸಳಿಂ
ಸಿಂಲಂಗಿಲಿಲಿಲಲಿಲಾಲಿಲಂಲ್ಪಿನಸಳಿಂಗೆ
ಲಂಲಂಗಿಲ್ಯಾಲಿಲಂಲ್ಪಿ

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತ ಶ್ರೀಮದ್ರಘುವರ್ಯ ತೀರ್ಥ ಪೂಜಿತ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂಲ ಬೃಂದಾವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂಲ ಬೃಂದಾವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಘುವರ್ಯ ತೀರ್ಥ ಪೂಜಿತ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂಲ ಬೃಂದಾವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಘುವರ್ಯ ತೀರ್ಥ ಪೂಜಿತ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುವ
ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು

939

ఓం అగ్నయే స్వాహా । సోమాయ స్వాహా । ఓం అగ్నీషోమాభ్యాం స్వాహా ।
ఓం విశ్వేభ్యో దేవేభ్యో స్వాహా । ఓం ధన్వంతరయే స్వాహా ।
ఓం కుహ్వై స్వాహా । ఓం అనుమత్యై స్వాహా । ఓం ప్రజాపతయే స్వాహా ।
ఓం ద్యావాపృథివీభ్యాం స్వాహా । ఓం సూర్యాయ స్వాహా ।
ఓం ప్రజాపతయే స్వాహా । ఓం ఇదాయై మనోజాతాయై మనోయోజువే
దక్షాయ పంచభిర్ధాతృభిర్వృతాయ స్వాహా । ఓం ఇదం ప్రజాపతయే
నమమ । ఓం అగ్నయే స్వాహా । ఓం సోమాయ స్వాహా ।
ఓం అగ్నీషోమాభ్యాం స్వాహా । ఓం విశ్వేభ్యో దేవేభ్యో స్వాహా ।
ఓం ధన్వంతరయే స్వాహా । ఓం కుహ్వై స్వాహా । ఓం అనుమత్యై స్వాహా ।
ఓం ప్రజాపతయే స్వాహా । ఓం ద్యావాపృథివీభ్యాం స్వాహా ।
ఓం సూర్యాయ స్వాహా । ఓం ప్రజాపతయే స్వాహా । ఓం ఇదాయై
మనోజాతాయై మనోయోజువే దక్షాయ పంచభిర్ధాతృభిర్వృతాయ స్వాహా ।
ఓం ఇదం ప్రజాపతయే

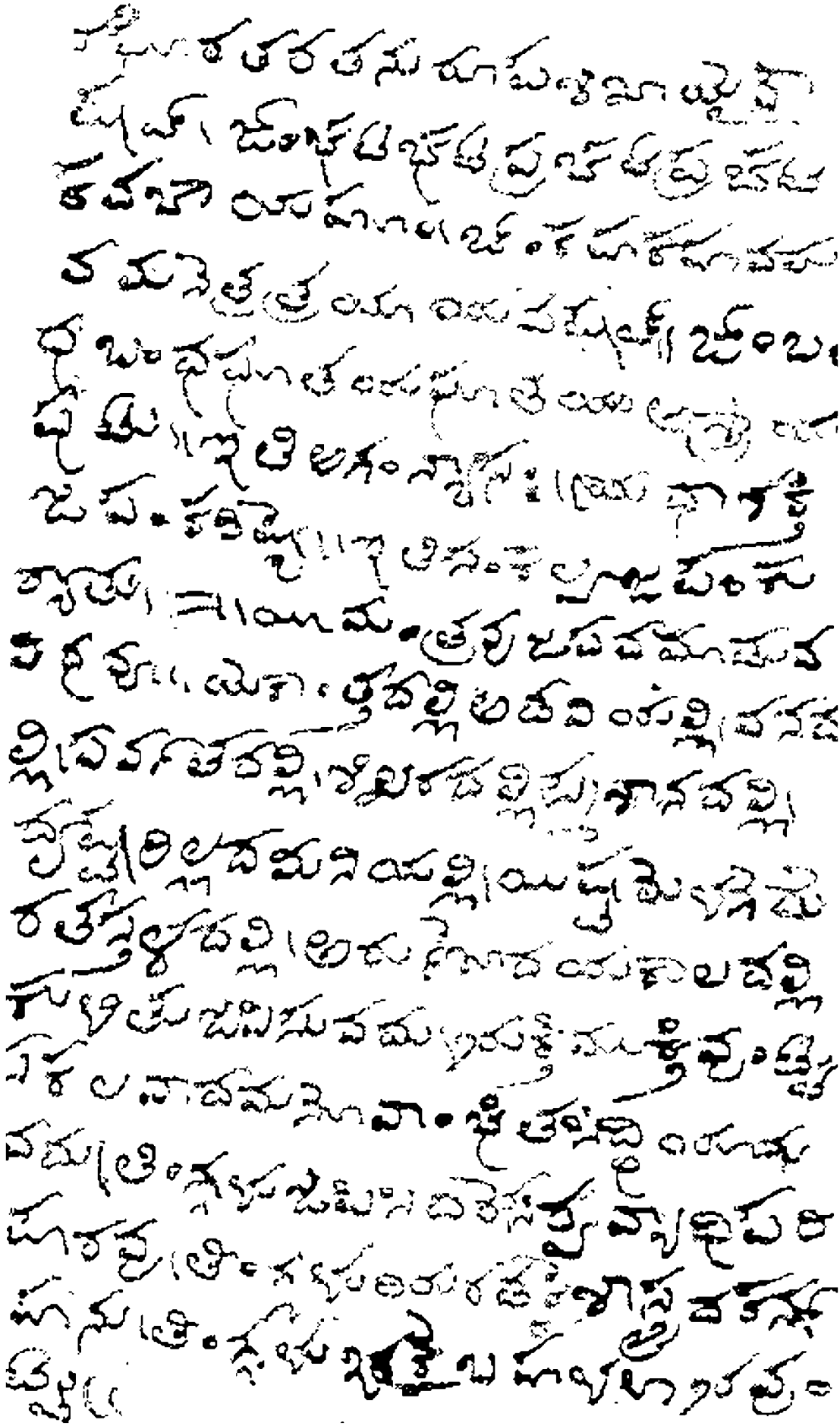

ಸಮಸ್ತ ಸಿಂಧು —

ವಿಂಧ್ಯ ಹಿಮಾಲಯ —

ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ —

ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ಕಾವೇರಿ —

ಅಂಗ ವಂಗ ಕಳಿಂಗ —

ಕಾಶ್ಮೀರ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ —

ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ —

ಸಪ್ತ ಮಹಾ ಸಾಗರ —

ಗೋದಾವರಿ ಕೃಷ್ಣಾ —

ಪೆನ್ನಾರ್ ಪಾಲಾರ್ —

ಮಹಾನದಿ ಸಿಂಧೂ —

ಸಪ್ತ ಋಷಿ ಮಂಡಲ —

ಧ್ರುವ ನಕ್ಷತ್ರ —

ಅರುಂಧತಿ ವಸಿಷ್ಠ —

ಅತ್ರಿ ಮಹರ್ಷಿ —

ಭೃಗು ಕಶ್ಯಪ —

ಗೌತಮ ಭಾರದ್ವಾಜ —

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಜಮದಗ್ನಿ —

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕೌಂಡಿನ್ಯ —

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮತಂಗ —

ಧೂಮ್ರ ಶ್ವೇತ ಲೋಹಿತ —

ದಧೀಚಿ ಉಶನಸ —

ಚ್ಯವನ ಜಾಬಾಲಿ —

ಶಂಖ ಲಿಖಿತ ದಕ್ಷ —

ಪರಾಶರ ಗೌತಮ —

ಮಾಂಡವ್ಯ ಕಪಿಲ —

ಕಣ್ವ ಮೈತ್ರೇಯ —

ಕಾಲ ಯಮ —

ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ನಾರದ —

ಪರ್ವತ ಅಂಗಿರಸ —

ಸಪ್ತ ಋಷಿ ಮಂಡಲ —

ಧ್ರುವ ನಕ್ಷತ್ರ —

ಅರುಂಧತಿ ವಸಿಷ್ಠ —

ಅತ್ರಿ ಮಹರ್ಷಿ —

ಭೃಗು ಕಶ್ಯಪ —

ಗೌತಮ ಭಾರದ್ವಾಜ —

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಜಮದಗ್ನಿ —

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕೌಂಡಿನ್ಯ —

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮತಂಗ —

ಧೂಮ್ರ ಶ್ವೇತ ಲೋಹಿತ —

ದಧೀಚಿ ಉಶನಸ —

ಚ್ಯವನ ಜಾಬಾಲಿ —

ಶಂಖ ಲಿಖಿತ ದಕ್ಷ —

ಪರಾಶರ ಗೌತಮ —

ಮಾಂಡವ್ಯ ಕಪಿಲ —

ಕಣ್ವ ಮೈತ್ರೇಯ —

ಕಾಲ ಯಮ —

ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ನಾರದ —

ಪರ್ವತ ಅಂಗಿರಸ —

ಸಪ್ತ ಋಷಿ ಮಂಡಲ —

నన్నయ్య చిత్రకారుడు

ఉయ్యాల్లో జోలపాట

చిత్రకారుడు బొమ్మలు గీస్తాడు

కాళిదాసు మేఘసందేశం

చిత్రకారుడి కుంచె

చిత్రకారుడి పెన్సిల్

చిత్రకారుడి ఇల్లు

చిత్రకారుడి ఇల్లు

చిత్రకారుడి ఇల్లు

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ఎ.ఎ.ఎ. ఎ.ఎ.ఎ. ఎ.ఎ.ఎ. ఎ.ఎ.ఎ.

ಸಿಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಜಖಂಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದ ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲು ಕೋರಿ ಫಿರ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಫಿರ್ಯಾದಿಯ ಸಹಿ

11/11/23

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಪ್ರಸನ್ನ

ಶ್ರೀಶಂಕರಭಗವತ್ಪಾದವಿರಚಿತಾ: ॥ ಅಪರೋಕ್ಷಾನುಭವ
ಹಾರಸ್ತೋತ್ರಸಮೇತಸ್ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯ: ॥ ಶ್ರೀಶಂಕರಂ ತಂ
ಶಂಕರಲಂ ನಿತ್ಯಂ ಯಂ ಸ್ತೌತಿಂಬನ್ಧವಿಮೋಕಾಯ ॥
ಸನ್ಮಲಾ: ಸಂಶುಚಿ: ಸಂತ ———

ಸನ್ಯಸ್ತಕರ್ಮಣಾಂ ಪುಂಸಾಂ ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ ನ ವಿದ್ಯತೇ ।
ಯೋಗಿನೋ ಯೋಗಯುಕ್ತಸ್ಯ ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥
ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ
ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ
ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷಾ ಕಾಲಾಕಾಂಕ್ಷಾ

ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ ಅವರ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧ

ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು

ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ

ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಲು ಕುಳಿತೆ ಮೊದಲು ಅವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರೆದೆ ಅವರ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬರೆದೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಬರೆದೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅಂಟಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಳಾಸ ಬರೆದು ಪತ್ರವನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದೆ

ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ

ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ ಅವರ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧ

ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು

ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ

ಬಿಳಿಕಾಡು ನಾಲಾಬಿಕಟ್ಟೆ ನಿರ್ಮಾಣ

ಬಿಳಿಕಾಡು ನಾಲಾಬಿಕಟ್ಟೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಮಗಾರಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿದೆ. ಕಾಮಗಾರಿಯು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ.

ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲಿದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಂದಿರ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ
ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣಾ ಸಮಾರಂಭ
ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ : ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ : ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪದ್ಮನಾಭ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
ಸಭಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭ : ಸಂಜೆ ೫.೩೦
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಹ್ವಾನ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ದಿನಾಂಕ ೧೪-೦೭-೧೯೬೮

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ

ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಚಿತ್ರ

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ఆటమాండంత్ర తీ యాండాక్ష్మ క్ష్మమాం
పేంటుసేంబడంబ గ్రామాండాంత్రనారి
చళింశిలంచరమే శ్వర(=)మంత్రజ
ధంత్ర తోయంపాక్ష్మ [illegible]
భగవత్పాద స్తోత్రనారిబ్రహ్మమళిలం
త్రపాచ్చతి(=)ప్రపాదపద్మస్తోత్రం
అనన్యాచంబమొక్కగాంహర్తవర్తయు
[illegible]
[illegible]
త్రప్రసాదంవిదిలోకహాకాలే ఆజ్ఞేత్రయోక్ష
క్ష్మమిత్రప్రసాదాపద్మపాక్ష్మాంక్ష్మ
నామాక్ష్మయొమొ(=)ఆంతరాత్మాక్ష్మవుమై
ప్రేగ్రాదక్ష్మికాంబాభిభారకాంచేస్తమేక్ష
(=)కాంక్ష్మంబర్గత్తకాంతికాంభ్రహ్మ
ఎంగాష్టేనంత్రమోక్షాధర్మంతాజ్ఞాంక్ష
[illegible]
శిలక్ష్మం అనామికం త్రమా ష్టిశంగనిష్టా
కీర్తగాంక్ష్మవాబ్ధాంక్ష్మాంక్ష్మాంక్ష్మం బవం
(=)

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮಾತೃಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗೌರೀ ಶಂಕರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ರಾಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ರಾಧಾ ಕೃಷ್ಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಉಮಾ ಮಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹನುಮದ್ಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ

ಶರಧಿಯಿಳಿಲಿಕಚನಗದುಳ್ಳಕಗವನಮುರಮುಮಿ
ಗಾರ್ಪ್ರಯಮನಿಂಮುಷಮುಣಾಚ್ಚಾಯನಮುಪ್ಪಡೆಯಂಬ
ಬುದಚನಚುನಾಗ್ಯನಿಳ್ಳನಮುಡೆಯಲಿಗ್ಗೆನದುಟ್ಟಾಂಕಿದ
ಕರಕಾಮೊಗಿಯೊಳಿಕ್ಕಿನಿಲುಳ್ಳೆದುಲ್ಲಾಂಗಿನಪು
ಳ್ಳಕಕಲೆಮೊಲೆಕೊಳ್ಳೆಂಬಿಂಚನದಬಿಕಮಾಡಿಸಿ
ಕಂಗಳ್ಳಗಾನೆಗಳ್ಳಿತಿಮಾಯಿಲುಳ್ಳಿಂಪೆಂಗಿಲಿಲವದ
ಗಾಳಿಯಮುಗನೆಮುರಮುಲಿಲಿಕನ
ಚಿಲೆವಗನೆಮಿಮುಮುಂಡಳ್ಳಿಕಚುಸ್ಯಕಳ್ಳಂಬಿಗೈಸ
ಚಂಡಕಡೆನಚಮುಂಮಿಸಿಹಾಗೆಂಬಾ
ದೆನುನಿಂಮುನಾಲ್ಗೆಯುಕಾರಕನಮುಬ್ಬಿನವಿಲಿಸಿ
ಮೆಲಿಲಿನಿಂಮೊಳ್ಳುಸಿಗನದೆನುಸೀಲಾದಿಮಿಕಿಲಿಲಾ
ಮೊಕ್ಕಿನಂಬರಮಾಚಮಾನಿಲಿನೀಯಕಿಪ್ಪುಕುನಿಲಿಮುಂ
ವಿಕಿಲಿಲಿಸಬಕ್ಕಾಚಿಚಕಿಸಿಯಿಲಿಲೆಪೆಂಲಿಲಿಲಿ
ಳಾಕಿನಮುಕಿಪ್ಪಿಲಿನಿದಕಿಕಿಳ್ಳಿಯನಗೆಕಿನಗ್ಗಿಚಿಲಿ
ಬಿಗಿಕಿಂಚುರ
ಮುಲಿಯಿಂಗುಲಿ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

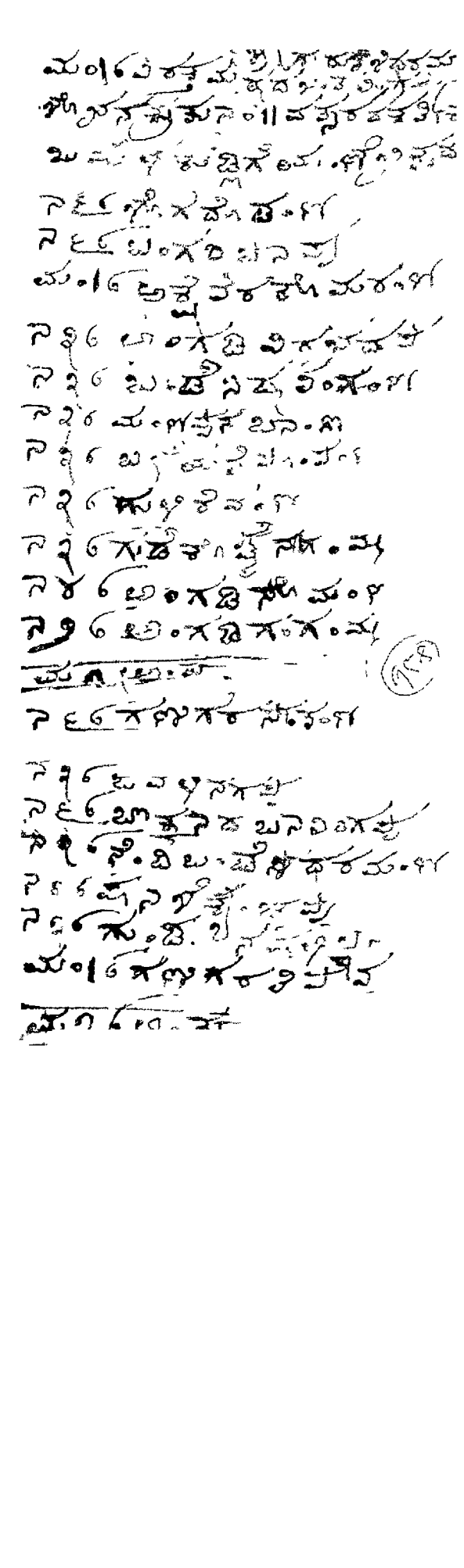

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

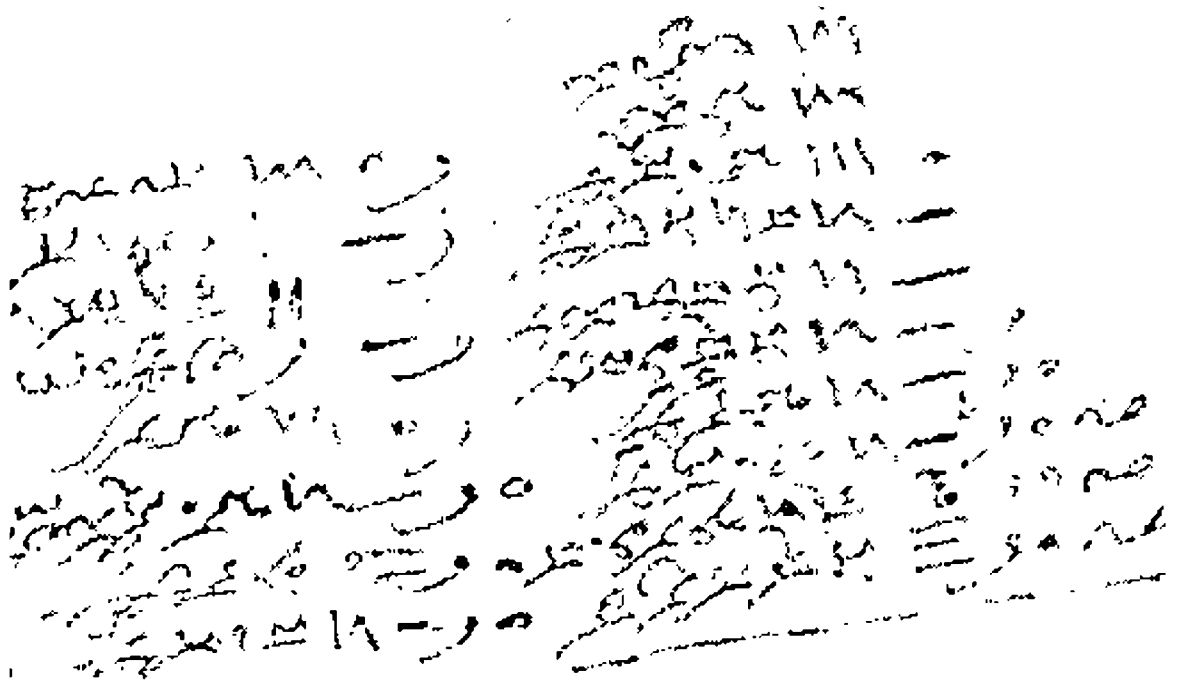

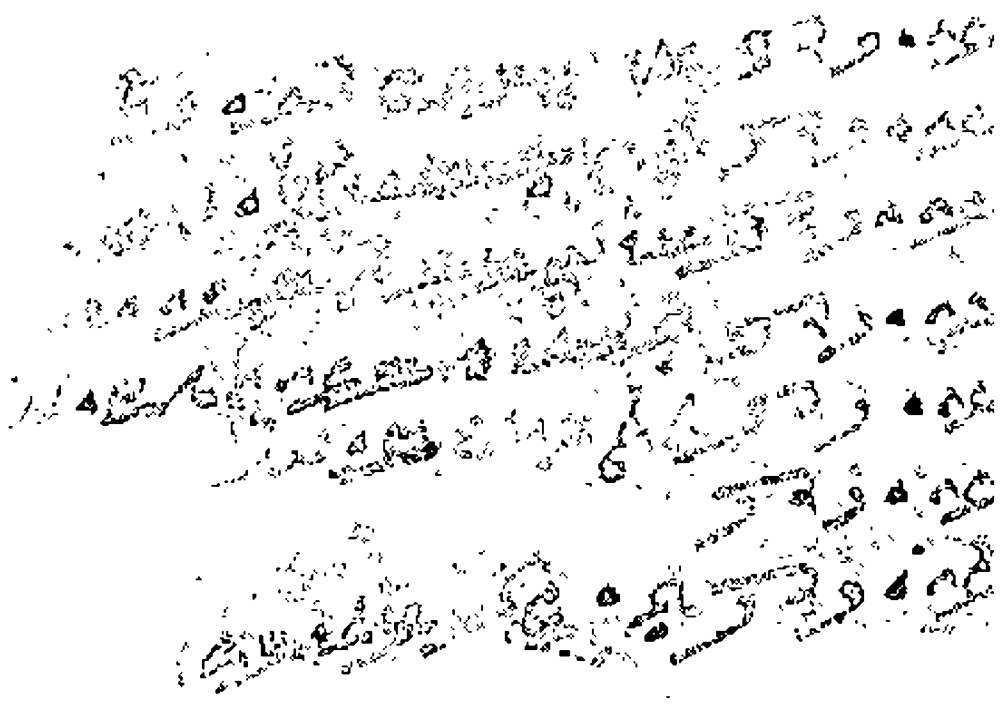

965

(శ్రీ జ్ఞానానంద చైతన్య భారతీ స్వామి...

ముందు పుట్టిన వాళ్ళు ... ముందుగా ...

... ...

... ...

...

(2)

ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕ್ ಸೆನ್ಸಾರ್ ಬಿಷೆ ಮಾಹಿತಿ

ಸಾಂ [redacted] ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ

[redacted]

ಸಾಂ ಸೈ ಯಂತ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಹಿತಿ

ಸಾಂ ಸೈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಯವರ ಮಾಹಿತಿ

ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವನು ಕರಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಲಾಗಿತ್ತು.
ಅವನ ಮಡದಿಯ ಕಣ್ಣೀರಿಗೂ ಅವನ ಹೃದಯ ಕರಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳ ಅಳುವಿಗೂ ಅವನ
ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡಿದವರಿಲ್ಲ. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವರಿಲ್ಲ.
ಅವನ ಕಣ್ಣಿನ ಸನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಳುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ
ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ
ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು
ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ
ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ
ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು
ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.
ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ
ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ
ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು
ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಅವನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರಿನವರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ಸಾಲು ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ.

(5) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

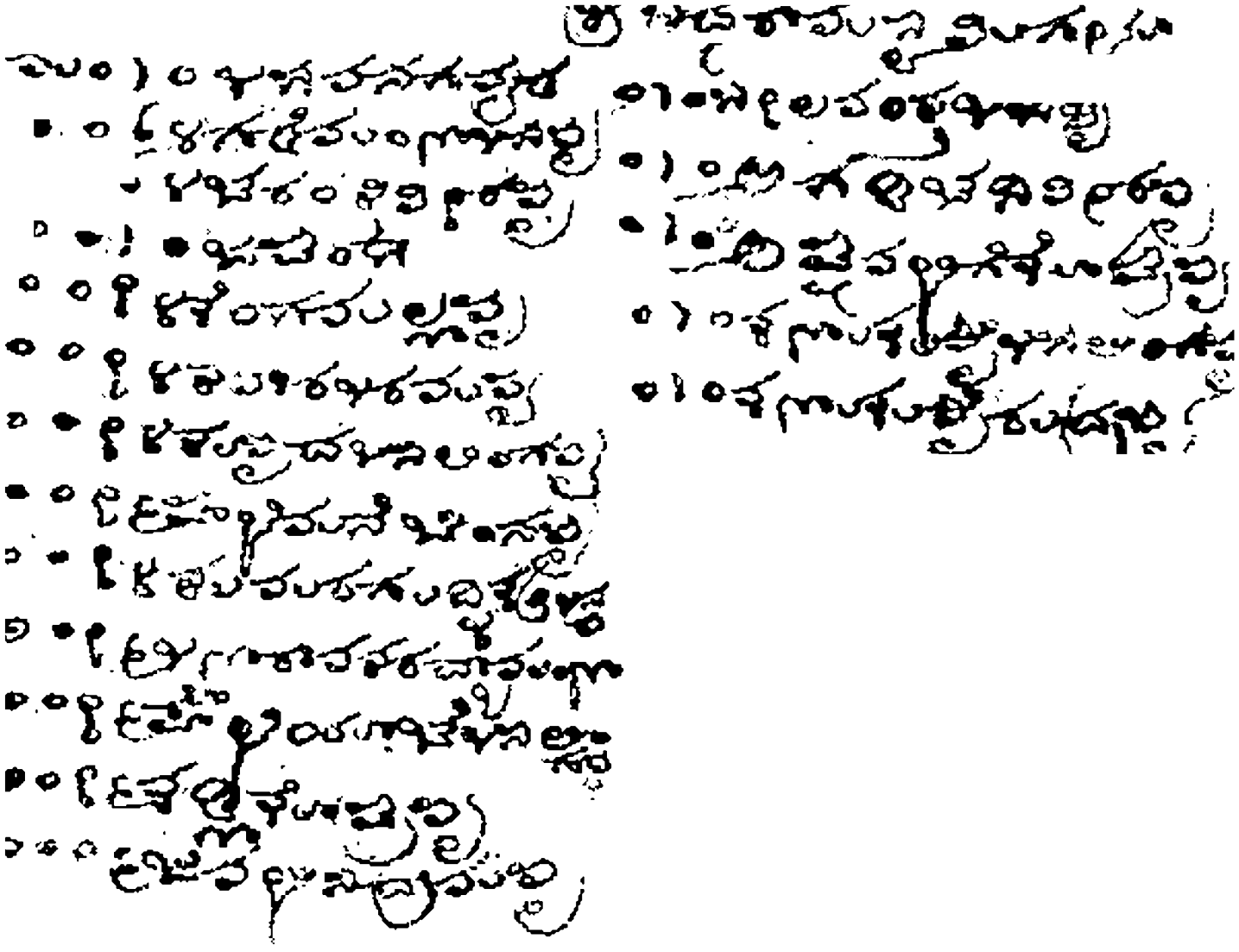

(illegible)

Return
20/6/36

711

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

25/8 Off^e

N. 294

7-7-31

ages.

1-6-30

To The court of district

Judge at Bangalore.

Original suit no 49 of 1931.

1932. plaintiff -- Shree Karibasava swami

rep by agent Nanjundappa.

Defendant 25 Tontadary mahaswamigal

by agent Gangadharappa Dist

court. Bangalore

(O S No 49 of 31-32

Exhibit A. produced by plaintiff -- D

proved by Rad). (20) A.S.R. 15/7/32 D

This document consists of three sheets.

First sheet of document No 20 of 1931-32.

Book no III vol no II 7-7-31 (20) S.R. O.S.

165 of 29-30 returned second munsiff court

(not clear) Tumkur 3/12/31 mis 104 of

(20)

1931-- 3- district court. Bangalore

ఎగ్జిబిట్ ఎ
ఎడిషనల్ డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి కోర్టు
ఫైల్ నం. 2914
7-7-32
ఇమ్ సర్వ్డ్
కాదా సెంబరకోట

చింతపల్లి డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి కోర్టులో

సివిల్ అప్పీల్ నంబరు 4 ఆఫ్ 1931-32

అప్పీలుదారు

వర్సెస్

ప్రతివాది - ప్రత్యర్థి తరపున వకీలు మూర్తయ్యర్ చేసిన సంక్షిప్త వాదన

ఈ కేసులో ప్రతివాది ఒక ముస్లిం మహిళ. ఆమె తన భర్త నుండి విడాకులు కోరుతూ దావా వేసింది. ఆమె భర్త ఆమెకు మూడు సార్లు తలాక్ చెప్పి విడాకులు ఇచ్చాడని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె ఆ విడాకులను అంగీకరించలేదు. ఆమె తన భర్త నుండి భరణం కోరుతోంది. ఆమె భర్త ఆమెకు భరణం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు.

ఈ కేసులో ప్రతివాది ఒక ముస్లిం మహిళ. ఆమె తన భర్త నుండి విడాకులు కోరుతూ దావా వేసింది. ఆమె భర్త ఆమెకు మూడు సార్లు తలాక్ చెప్పి విడాకులు ఇచ్చాడని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె ఆ విడాకులను అంగీకరించలేదు. ఆమె తన భర్త నుండి భరణం కోరుతోంది. ఆమె భర్త ఆమెకు భరణం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు.

ఈ కేసులో ప్రతివాది ఒక ముస్లిం మహిళ. ఆమె తన భర్త నుండి విడాకులు కోరుతూ దావా వేసింది. ఆమె భర్త ఆమెకు మూడు సార్లు తలాక్ చెప్పి విడాకులు ఇచ్చాడని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె ఆ విడాకులను అంగీకరించలేదు. ఆమె తన భర్త నుండి భరణం కోరుతోంది. ఆమె భర్త ఆమెకు భరణం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు. ఆమె భర్త ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చాడు కాబట్టి ఆమెకు భరణం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నాడు.

కట్టుకోవడం ప్రారంభించి కొనుక్కోవడం ఆపివేశారు. ఇదంతా ఆర్థిక-శాస్త్ర పరిభాషలో చెప్పాలంటే, ఉత్పత్తి కారకాల ధరలు నిర్ణయించడంలో ఉత్పత్తి కారకాల సాపేక్ష ప్రాముఖ్యత గురించి ప్రశ్నలు వేసుకోవడం. ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వెతకడానికి ఆర్థికవేత్తలు ఎన్నో విధానాలు అనుసరిస్తారు. ఈ విధానాలన్నింటిలో ఒక ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే, ఉత్పత్తి కారకాలు ఎంత ఉపయోగపడతాయో అంచనా వేయడం. ఈ అంచనాలు ఎంత కచ్చితంగా ఉంటే, ఉత్పత్తి కారకాలకు అంత సరైన ధరలు నిర్ణయించడం సాధ్యమవుతుంది.

ఆవశ్యకాలు

(1) మరణాన్ని నివారించడానికి ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం — ఈ ధోరణి ప్రపంచవ్యాప్తంగా అన్ని దేశాలలోనూ కనిపిస్తోంది. ఈ ధోరణి ఎందుకు ఏర్పడిందో అర్థం చేసుకోవడానికి ఆర్థికవేత్తలు ఎన్నో విధానాలు అనుసరిస్తారు. ఈ విధానాలన్నింటిలో ఒక ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే, ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం వల్ల ప్రజల ఆరోగ్యం మెరుగుపడుతుంది. ఈ మెరుగుదల వల్ల ప్రజలు ఎక్కువ కాలం జీవిస్తారు. ఎక్కువ కాలం జీవించడం వల్ల ప్రజలు ఎక్కువ సంపాదిస్తారు. ఎక్కువ సంపాదించడం వల్ల ప్రజలు ఎక్కువ ఖర్చు చేస్తారు. ఎక్కువ ఖర్చు చేయడం వల్ల ఆర్థిక వ్యవస్థ అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఈ అభివృద్ధి వల్ల ప్రజలు మరింత ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. ఈ ఆరోగ్యం వల్ల ప్రజలు మరింత ఎక్కువ కాలం జీవిస్తారు. ఈ విధంగా ఈ చక్రం కొనసాగుతూ ఉంటుంది. ఈ చక్రంలో ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం ఒక ముఖ్యమైన అంశం.

(2) ఈ ధోరణి ఆర్థికవ్యవస్థపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపుతుందో తెలుసుకోవడానికి ఆర్థికవేత్తలు ఎన్నో విధానాలు అనుసరిస్తారు. ఈ విధానాలన్నింటిలో ఒక ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే, ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం వల్ల ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఎలాంటి మార్పులు వస్తాయో అంచనా వేయడం. ఈ అంచనాలు ఎంత కచ్చితంగా ఉంటే, ఆర్థిక వ్యవస్థను అంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించవచ్చు. ఉదాహరణకు, ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం వల్ల ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఎలాంటి మార్పులు వస్తాయో అంచనా వేయడం ద్వారా ఆర్థికవేత్తలు ఆర్థిక వ్యవస్థను ఎలా నిర్వహించాలో నిర్ణయించవచ్చు. ఈ నిర్ణయాలు ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపుతాయో కూడా అంచనా వేయవచ్చు. ఈ విధంగా ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన ఖర్చులు పెరగడం ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపుతుందో తెలుసుకోవడం ఆర్థికవేత్తలకు చాలా ముఖ్యం.

ఆ ఆ ఆ

సంఖ్యాంక్ష-నలు వ్య వశాంశ్క్ష్ లా లా స్ ని ఉత్సాంబా వ్ వీ-నా

కా ఎ ల ఆంబి ఆ-నవంక్ష ఎ లుబు వ ఉ-నుబు చ్ఛ్ బాల్కాతి నబ్బా.

ఉ వ ళ-బ్ర-నాళ్ళ- ఆళ్ళ్ ల్ల్ల్ ఎబ్బా ళ్ ళ్ ళ్

ర్ధ ఆ స్వీ బాల్క ర్ ఆ ఫ్రీ ఫాం ఆయింద్ ఫ్ ఒకటి ఆంగ్లమాధ్యమ

ర్ధ ఆ స్వీ బాల్క ర్ ఆ ఫ్రీ ఫాం ఆయింద్ ఫ్ ఒకటి ఆంగ్లమాధ్యమ

ర్ధ ఆ స్వీ బాల్క ర్ ఆ ఫ్రీ ఫాం ఆయింద్ ఫ్ ఒకటి ఆంగ్లమాధ్యమ

ನಾಡಿ-ಕೆಂಡಂಥ ಆಸಾಮರ್ಥ ಹಿಂದೆಸಾಮಿ ಕೆಲಸ-ಲಯಮಾಯ ಕಾ

ಅವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಿರಂಜ ಪೇರಿಕೆಯ ಅಂಬಲಿಸಾನ ಅ ಅನ್ನು-

ಸೋನಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅ ಪಾಸ್ಪೋಮ್ ಮಾಯಿಲ್ಲಿ ಅಮಾಗಿ ಆಸಾಮರ್ಥ

ನಿಧಿಸಾಗಿ. ನ ಅಂಗಾಲ್ಲಿ - ಹಿಂಬಲಂ ಕ-ಪ್ಪಿಂ ಅ-ನಮೋಸಾಗಿ

ಸಾಂಪ್ಪಿಲಿ ಎಸಾ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸೆಂಬ-ನಂಬ ಅಂತರಾಯಾಜಿ ಕಿಲ್ಲಾಪ್ಪಿಲಿ

ಸಮಾಪ್ತಿ ಅಸಾಂತಿಂ ಸ್ವ ಅಸ್ತಿಗಾಗಿ ಅಮಾಲಂಬಿಕ- ಅಲ್ಲಿ ಪೆಸಾನ ನಿ

ಎಲಿನಂಬ ಆಲ್ಲಿ ಅಮಾನ ಕೆಂಬಾಗ ನಾಡಿಪ್ಪಿಲಿ ಎಂಬ: ಅಾ

ನಿಂ ಅಲ್ಲಿಸಿಂಬಾಂ ಪಿಲ್ಲಿಗಾನಾಗಿ ಕೆಂಗಿಸಿಲಿ ಸಂಗಿಸಿಲ್ಲಿ ನಿ

ಪಿಂ ಅಸಾಂತಿಸ್ಸಿ. ಅಲ್ಲಿಪ್ಪಿಂ ಪಿಲ್ಲಿಗಾನಾಗಿ ಸಾಂಬಿಸಿಲ್ಲಿ ನಿ

ಸಾ ಅಾಸಾಂತಿಂಸಾಗಿ ಅಾಸಾಮರ್ಥಾಗಿ, ಅಂಪ್ಪಿಲ್ಲಿಗಾನ ನಾಡಿಪ್ಪಿಲಿ

ಸಾಯಿಸಾಂಪ್ಪಿ ಎಂ' ಸ್ಥಾನ ನಿಲ್ಲಿಂಸಾಗಿ ಸೆಂಬಿಸಿಲ್ಲಿ

ಸಾಂಪ್ಪಿಲಿ ಕುಂಪ್ಪಿ ನಿಂಪ್ಪಿ ಕೆಂಸಾಂ ಪೆಸಿಲಿ-ಕೆಂಸಿಲ್ಲಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಪಿಸಾ ಅಂಪ

ನಿಸಾಂ ಅಾಸಾಂಪ್ಪಿಂ ಅ-ಂಪಿ ಎಲಿಂಸಿಲ್ಲಿಸಾಲಿ ಲಿಸಾಂ ಕ-ಲಿಂ

ಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಸಾಂಪಿಲ್ಲಿ ನಿಸಾಂ- ನಿಸಿಲ್ಲಿಪ್ಪಿಂ ಲಿಸ್ಟ್ ಪಿಸಾ -

ಅಲ್ಲಿಸಾ ಪೆಲಿಪಿ ಎಲಿಂಪಿಲ್ಲಿಸಾಂ ಲಿಂಪಿಲಿ ಪೆಲ್ಲಿಪ್ಪಿಸಿಲ್ಲಿ ನಿಸಿಲ್ಲಿಸಾಗಿ

ಲಿಂಪಿ- ನಿಸಿಲ್ಲಿ ಸೆಲಿಪಿಪಿಸಿಲಿ ಲಿಂಪಿಲಿಸಾಂ ಪಿಲ್ಲಿ ಅಪಿಸಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲಿ

ಲಿಸಾಂಪಿಲಿ ಸಾಗಿಸಿಲ್ಲಿಸಾಂ ಲಿಸಾಂಪಿಲಿಸಿಲ್ಲಿ ಲಿಂಪಿಲಿಸಾಂ ಪಿಲ್ಲಿಸಾಂಪಿಲಿ

ಲಿಸಾಂಪಿಲಿ ನಿಸಾಂ ಅಾಸಾಂಪಿಲಿಸಿಲ್ಲಿ ಲಿಸಾಂಪಿಲಿಸಿಲ್ಲಿ ಲಿಸಾಂಪಿಲಿಸಿಲ್ಲಿ

ఉదయం నాల్గు గంటలకు నిద్ర లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని స్నానం చేసి పూజ చేసుకొని అల్పాహారం తీసుకొని ఆఫీసుకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. ఆఫీసులో పని ముగించుకొని సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చి భోజనం చేసి పడుకొని మరుసటి రోజు ఉదయం మళ్ళీ ఇదే పని. ఇలా ప్రతిరోజూ ఒకే పని చేస్తూ ఉండటం వల్ల అతనికి జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది. ఒకరోజు ఆఫీసులో పని ముగించుకొని ఇంటికి వచ్చి భోజనం చేసి పడుకొని మరుసటి రోజు ఉదయం

ఆ ఆ ఆ

(100)

(10)

(౧౦౦)

(౧౫౫)

ఆ రోజు ఉదయం 27 వ తేదీ ఆదివారం నాడు ఉదయం 10 గంటలకు ఇంటి ముందు ఇద్దరు వ్యక్తులు
నిలబడి ఉన్నట్లు గమనించి వారిని ఎవరని అడిగితే వారు తమ పేర్లు
[illegible] అని చెప్పి తాము ఒక ముఖ్యమైన విషయం మీతో మాట్లాడాలని
చెప్పగా వారిని ఇంట్లోకి తీసుకొని వెళ్ళి కూర్చోబెట్టి వారి వివరాలు
అడిగి తెలుసుకొని వారు చెప్పిన విషయం ఏమనగా మీ అమ్మాయి
[illegible] ను మా అబ్బాయి [illegible] ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నారని
మీ అమ్మాయి మా అబ్బాయిని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు మీరు
మా అబ్బాయిని మీ ఇంటికి పిలిపించి మీ అమ్మాయిని మా అబ్బాయి
ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు మీరు మా అబ్బాయిని మీ ఇంటికి
పిలిపించి మీ అమ్మాయిని మా అబ్బాయి ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు
మీరు

Sd/ M. Lakshmi Narasimha Setty
Sub Registrar. 7-7-31.

Registered as No. 2 of Book III vol II pages 199 to 209 Fee paid rupees Twenty eight only inclusive of principle attendance fee of rupees ten only.

3/6/20. Sd/. M. Lakshmi Narasimha Setty
15/7/31.
Sub Registrar

True Copy
C & C.
Head Record Keeper.

ಎಮ್. ಕೇಸರೀ
ಬಿ., ಎಲ್ಎಲ್. ಬಿ.
ವಕೀಲರು, ಧಾರವಾಡ

M. S KESARI
B A.,LL B
VAKIL

974

In the County Court at Judge Bellamy

O. K. '50

Total Assistance

and

Special Deputy Director Title Project. Re the

Documents for next below the Commissioner

Time extended from the Expiration of

"Combined Application" of November

EY

గో) ముద్దనమూరి
గోళ్ళకోడిపుంజు వద్ద భక్తి శేషా

క్రమ సంఖ్య	కుటుంబ సంఖ్య	ఇంటి నంబరు లేదా వీధి పేరు	మట్టు లేదా పేరు	నాకు-దారు రుండి వాటి సంఖ్య	పొలం దారుడి పేరు	ఎకరాలు	భూమి రకం	ఎకరాలు	భూమి రకం	ఎకరాలు	భూమి రకం
౧	౨	3	౪	౫		౬	౭	౮	౯	౧౦	౧౧
౦౦	-	బ్యాంకు ఖాతా ము నా	౧౯౪	౧౦	ఓంకారనాథాలయం ట్రస్టు కొత్తపల్లి వారి శ్రీమాతాజీ ఆశ్రమం ట్రస్టు ఆధ్వర్యంలో ఓంకారనాథాలయం ట్రస్టు నిర్వాహకులు ఉ.శా.	-	-	౧౫	౮౮	-	-

౧౬ ఉన్న ఇంటి నంబరు కొత్త ఇంటి నంబరు మార్పులు ఇంకా జరగలేదు.

ಕಕ್ಷಿದಾರರ ಸಹಿ/ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಗುರುತು

ಮೇಲೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ/ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಗುರುತು ಮಾಡಿರುವ ನಾನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕರಾರಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಕ್ಷಿಗಳು:

1.

2.

ಕರಾರು ಬರೆದವರು

ಕರಾರು ಬರೆದವರ ಸಹಿ

Mrs. TURNER appreciates very much the valuable assistance rendered by Shri Andani mari guru Shri Totad Swami of Gadag in connection with the arrangements for the Garden Fete held on 20th & 21st October 1916 in the Collector's compound at Dharwar in aid of the War Funds.

Dharwar,
1st November, 1916.

President,
Garden Fete.

SIMON P. W. GADAG.

16975

[illegible]

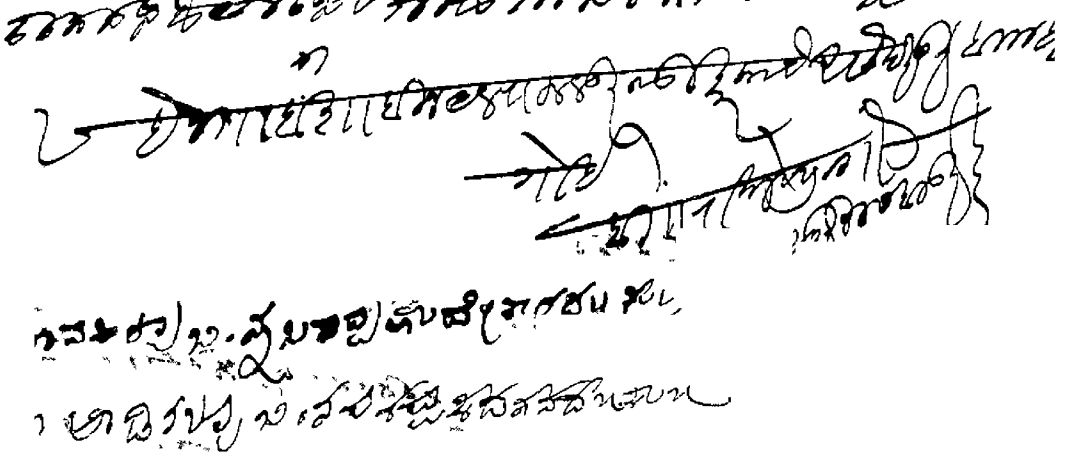

Shrimanmaharaja Niranjana Jagadguru

Jontada Mahaswamigal.

Sansthan Math Dambal & Gadag.

191

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(3)

(3) (ii) (a) Explain the working principle of a
transformer with a neat diagram.

ಕಾಲಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ

ಸಮಯ ೩ ಗಂಟೆ

ಗರಿಷ್ಠ ಅಂಕಗಳು ೧೦೦

ಸೂಚನೆಗಳು :

೧. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ.

೨. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

೩. ಅಂಕಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರಲಿ.

೪. ಅಂಕಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

೫. ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಹೆಸರು : _____ ತರಗತಿ : _____

ಶಾಲೆ : _____ ದಿನಾಂಕ : _____

---

೧. ಕೆಳಗಿನ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೧೦

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ್ದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ಹಸಿರಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅ) ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ಏಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ? ೨

ಆ) ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ? ೨

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ೨

ಈ) ರೈತರು ಯಾವ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ೨

ಉ) ಈ ಗದ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಿರಿ. ೨

---

೨. ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೧೦

ಕೋಗಿಲೆ ಕೋಗಿಲೆ ಕಪ್ಪಗಿರುವೆ
ಕೂಗುವ ಸ್ವರವೋ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುವೆ
ಮಾವಿನ ಮರದಲಿ ಕುಳಿತಿರುವೆ
ಹಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ ಸೆಳೆಯುವೆ

ಅ) ಕೋಗಿಲೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ೨

ಆ) ಕೋಗಿಲೆಯ ಸ್ವರ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ೨

ಇ) ಕೋಗಿಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ? ೨

ಈ) ಕೋಗಿಲೆ ಏನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ? ೨

ಉ) ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಸ ಪದಗಳಿವೆ? ೨

---

೩. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೪. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೫. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರೇನು?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿ ಯಾವುದು?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಆಟ ಯಾವುದು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಹಣ್ಣು ಯಾವುದು?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಊರಿನ ಹೆಸರೇನು?

---

೬. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೭. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೮. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೯. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೧೦. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೧೧. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೧೨. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೧೩. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೧೪. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೧೫. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೧೬. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೧೭. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೧೮. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೧೯. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೨೦. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೨೧. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೨೨. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೨೩. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೨೪. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೨೫. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೨೬. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೨೭. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೨೮. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೨೯. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೩೦. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೩೧. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೩೨. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೩೩. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೩೪. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೩೫. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೩೬. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೩೭. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೩೮. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೩೯. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೪೦. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೪೧. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೪೨. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೪೩. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೪೪. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೪೫. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೪೬. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೪೭. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೪೮. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೪೯. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೫೦. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ಹಸು

ಉ) ಚೆನ್ನಾಗಿ / ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ನೀವು

---

೫೧. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ. ೫

ಅ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ?

ಆ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ?

ಇ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹೆಸರೇನು?

ಈ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿವೆ?

ಉ) ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನವಿದೆಯೇ?

---

೫೨. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಮಳೆ _____

ಆ) ಹೊಲ _____

ಇ) ಶಾಲೆ _____

ಈ) ಪುಸ್ತಕ _____

ಉ) ಗೆಳೆಯ _____

---

೫೩. ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ (ಹೋಗುತ್ತೇನೆ / ಹೋಗುತ್ತಾನೆ).

ಆ) ಅವಳು ಪುಸ್ತಕ (ಓದುತ್ತಾಳೆ / ಓದುತ್ತೇನೆ).

ಇ) ಮಕ್ಕಳು ಆಟ (ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಆಡುತ್ತಾಳೆ).

ಈ) ಹಸು ಹುಲ್ಲು (ತಿನ್ನುತ್ತದೆ / ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ).

ಉ) ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ / ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ).

---

೫೪. ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) _____

ಆ) _____

ಇ) _____

ಈ) _____

ಉ) _____

---

೫೫. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಅಮ್ಮ _____

ಆ) ಶಾಲೆ _____

ಇ) ಮಳೆ _____

ಈ) ಹಾಲು _____

ಉ) ಆಕಾಶ _____

---

೫೬. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ದೊಡ್ಡ × _____

ಆ) ಬಿಳಿ × _____

ಇ) ಹಗಲು × _____

ಈ) ಬೇಗ × _____

ಉ) ಸಿಹಿ × _____

---

೫೭. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ನೀರು = _____

ಆ) ಮನೆ = _____

ಇ) ಹೂವು = _____

ಈ) ಕಣ್ಣು = _____

ಉ) ಆನೆ = _____

---

೫೮. ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ೫

ಅ) ಶಾಲೆಗೆ / ನಾನು / ಹೋಗುತ್ತೇನೆ

ಆ) ಪುಸ್ತಕ / ಅವಳು / ಓದುತ್ತಾಳೆ

ಇ) ಆಡುತ್ತಾರೆ / ಮಕ್ಕಳು / ಆಟ

ಈ) ಹುಲ್ಲು / ತಿನ್ನುತ್ತ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಕೃಷಿ/ಬೆಳೆ/೨೦೨೩-೨೪/೧೧೨೩

ದಿನಾಂಕ: ೧೫/೦೬/೨೦೨೩

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಮುಂಗಾರು ಹಂಗಾಮಿಗೆ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರ ಸರಬರಾಜು ಕುರಿತು.

ಮುಂಗಾರು ಹಂಗಾಮಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಮೂಲಕ ವಿತರಣೆ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಪಡಿತರ ಚೀಟಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ೨ ಚೀಲ ಯೂರಿಯಾ ಮತ್ತು ೧ ಚೀಲ ಡಿಎಪಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಣಿ ೧೮೦೦-೪೨೫-೭೭೦೦ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ಸಹಿ/-
ಜಂಟಿ ಕೃಷಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಪ್ರತಿಗಳು:
೧. ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೃಷಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ
೨. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಉಪನಿಬಂಧಕರಿಗೆ
೩. ಕಡತ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಪಶು/ಲಸಿಕೆ/೨೦೨೩-೨೪/೦೪೫೬

ದಿನಾಂಕ: ೦೨/೦೭/೨೦೨೩

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಕಾಲುಬಾಯಿ ಜ್ವರ ಲಸಿಕಾ ಅಭಿಯಾನ ಕುರಿತು.

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಬಾಯಿ ಜ್ವರ ಲಸಿಕಾ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಜುಲೈ ೧೫ ರಿಂದ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ ರವರೆಗೆ ನಡೆಸಲಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಜಾನುವಾರಿಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಿದ ನಂತರ ಜ್ವರ ಬಂದರೆ ಹತ್ತಿರದ ಪಶು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ.

ಸಹಿ/-
ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಪ್ರತಿಗಳು:
೧. ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಶು ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ
೨. ಕಡತ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಆಡಳಿತ/ಸಭೆ/೨೦೨೩-೨೪/೦೦೭

ದಿನಾಂಕ: ೨೨/೦೮/೨೦೨೩

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಭೆ ಕುರಿತು.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೫ ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಭೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹಾಜರಿರಬೇಕು.

ಸಹಿ/-
ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ

ಕೇವಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವರು

ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವರು

ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವವ

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ - ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಲಾರಿಯೊಂದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಚಲಿಸಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾರಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವರು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಾರಿ ಚಾಲಕ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ - ಬಾಳೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದೇಶ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಚಾಲನೆ.

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ - ಬಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಶಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪೋಷಕರು ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋರುತ್ತಿದೆ. ಶೌಚಾಲಯ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪೋಷಕರು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ ಅಪ್ಪಿಗೆರೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಿ ಪೊಲೀಸರು ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಧರಿಸದ ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನ ಸವಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಿ ಒಂದೇ ದಿನ ೧೫೦ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಧರಿಸದೆ ವಾಹನ ಚಲಾಯಿಸಿದರೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಸಂಚಾರಿ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜುಲೈ ೧೦೦೬ - ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮಾಜಿ ಶಾಸಕ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

| | | |

ಸಂಖ್ಯೆ: ಆಯಕಟ್ಟು/

ಗೌ.ಪ್ರ

ಅಧಿಸೂಚನೆ

ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಚೇರಿಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಪಠ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ

ಮಾಡಿರುವುದು

ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಭ್ಯಾಸದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ

ಅಭ್ಯಾಸದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ

ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ವ್ರತಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೇಜಾವರ ಮಠದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಪ್ರಸನ್ನತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಆಶೀರ್ವಚನ

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ

ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ವ್ರತಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೇಜಾವರ ಮಠದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಪ್ರಸನ್ನತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಆಶೀರ್ವಚನ

ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು

ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಗುಂಡಿ ತೋಡಿ ಹಾಕಿದ್ದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸತ್ತು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾಗಿದ್ದವು.

992

G. D G.

193 .

992

G. D. G.

193 .

G. D. G.
193 .

ಗ ನಂಬರ್ಗಿ ನಳ್ಳಿಯವರನ್ನು—ನೆದರಿಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ನಳ್ಳಿಯವು

ಬಾಬಾಬ್ರಾಗಿ ಬಿಕ್ಕೆಲು ನಾಲಿನ ಭಾಕ್ಷೆಲ್ಲ ದಳ್ಳಿನಾ

ಯು ತಿಂಂಗಳ್ಳಿನ್ನು ಆಂಗಿಪು ವೆ—ಗಂ.—

ಗಡ್ಡಿಗಿ ನಳ್ಳಿ ಬಾಕ್ಷಿದಳನಾನಂಬರ್ಗಿ ನಳ್ಳಿಯವರಿ

ಳೆಳ್ಳು ಲ್ಪಿಯು ಅನಾಬ್ಯ ಬಾಬ್ರಾಗಿ ಬಯುಬ್ದು ಳ್ಳಿ ಅಲಾ

ಪಿಡಾ ತಾಳಲು ಬರೆಟಿಸಿಂಡಿರು ಗ್ರಾಗಿನ್ನ

ಗತ್ತಿ ಬು ಳ್ಳಿದಗಡ್ಡಿಳಿಕ್ಕಿಗಳ್ಳಿ ಬಾಕ್ಷಿದಳು ತಾಂಬಿಬಿದರನಾಲು

ಳಿ ಲಿ ಬಯುಬಾಡನುಗಾಲು ಳು ಮಾಂಬಿಬು ಬಯುಂಡ್ರುವರನಾಲು ಳಿಸಿನಂಬ್ರಿ

ರಗನಳ್ಳಿ ಬಯುನಂಬಿನ್ನ ನಂಬರ್ಗಿ ನಳ್ಳಿಯವರನು ಅಮಾನಳ್ಳಿಬಿಡಿ

ಗ ಳಾಕ್ಷಿದಳು ತಾಂಬಿಬಿದರನಾಲು ಅಗಡ್ಡಿಗಿ ಬಂಬಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿ

ಲಾಂಬಿನಬಿನಾನಾ ಚಿಂನಬಳಕಗಂ ಬಿನಿಂದಾ ಅಮಾ ಬ್ಲ್ಯಾ

ಬಯುಬ್ದು ಳ್ಳಿ ಗನಳ್ಳಿಯವರನಳಕಿಂದಾ ಬಯುಂಡಿಡ್ಡಿನಳ್ಳಿಯವರನು—

ತಾನಾಬ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಿ ಲ್ರಾ ಜ್ಞಿಲ್ರಾ ಲಿಸಬಿಚ್ಚಿಲ್ಲಿ—

ಗಳ ಭಾಕ್ಷಿದಳು ತಾಂಬಿಬಿದರನಾಲು ಗನಳ್ಳಿಯವರನಿಸ್ಸಿನಳ್ಳಿಯವು

ಬಿಂಂ

ನಲು ಅಮಾನಳ್ಳಿಬಿಡಿರುವಿ ಳ್ಳಿ—ಬಯುನಬಳ್ಳಿ ನಾಲಿನಲ್ಲಾಭಿಕ್ಷಾ

ಬಯುನಿನಿಂಡ್ರಳ್ಳಿ ಬಯುಡ್ರಾಗಿ ಳ್ಳಿನಳ್ಳಿಯವಾರಂ ಬಯುನಿಬಂಡಿಡ್ರಿ

ದಳ್ಳಿ ಭಾಕ್ಷಿದಳು ತಾಂಬಿಬಿದರಬು ಳು ತಾಂಬಿಬಿಯಂಳ್ಳಿಬಿದರ

ಬಿಂಂ

ಳಾಂಡಾದರಳ್ಳಿ ಕೆಡಿಗಾಲಂಡು ಳು ತಾಂಬಿಬಿಯಂ ಡ್ರಿಡಿಂಗ

ರಡಿಬಿಯನಾಬ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಿನಕಿಡಿ ನಂಬರ್ಗಿ ನಳ್ಳಿಯವನನು ನಂಬರ

G. D. G.

193 .

G. D. G.

193 .

995

ಭಾಗ ೨.

ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಭಾಷಣಗಳು.

मराठी भाषेमध्यें झालेलीं भाषणें.

ॐ

वागलकोट मध्यें

सन १९०८ च्या डिसेंबर २८, २९, ३० तारिखेस

जमलेले

चवथ्या श्रीमद्वीरशैव महासभेंत

झालेल्या विषयांचे रिपोर्ट.

:o:

(पहिल्या दिवशीं झालेला वृत्तांत.)

ह्या सभेचे कार्य पहिल्याने ठरविल्या प्रमाणें सन १९०८ डिसेंबर तारीख २८ सोमवार दोनप्रहरीं दोन वाजता सुरु झाले.

स्वागत कमिटीचे चेअरमन रा० रा० घटबसप्पा लिंगप्पा मोटगी यांनी निवडिलेल्या प्रतिनिधींनां उद्देशून स्वागतपर भाषण केले आणि ह्या सभेचे अध्यक्ष श्रीमंत सामंतार लखमगौडा वसवप्रभु सरदेसाई बेटगिरी यांनां नेमण्या बद्दल सूचना पुढे आणिली. आणि सूचनेस श्रीमंत संगप्पा देसाई रक्कसगी यांनीं अनुमोदन दिले. या प्रमाणें त्यांनीं अनुमोदन दिल्यावर बाकीच्या सर्व प्रतिनिधींनीं आपल्या टाळ्यांनीं ह्या सूचनेस अनुमोदन दिले आणि सामंतार लखमगौडा वसवप्रभु यांनीं अध्यक्षस्थान स्वीकारिले.

नंतर श्रीमन्निरंजनगुरुसिंहासनाधीश्वर जगद्गुरु, चित्रकलदुर्गचे मुरिगी राजेंद्र महास्वामी व गदगचे श्रीमन्निरंजन श्रीतोंटदार्यस्वामी यांनीं महासभेस पाठविलेले आशिर्वाद पत्रें त्यांनी पाठविलेल्या प्रतिनिधींनीं वाचून दाखविली.

त्यानंतर अध्यक्षसाहेब आपल्याला अध्यक्षस्थान दिल्या बद्दल प्रतिनिधींचे आभार मानून आपले कानडी भाषण शि० मू० शिवमूर्तप्पा कणवारिगी यांनी मराठी भाषण रा० रा० बसवप्पा श्रेष्ठी बि. ए. हे वाचून दाखवितील असे सांगून प्रतिनिधींना सांगितले. अध्यक्षांच्या भाषणाचा वृत्तांत.

अध्यक्षाचें भाषण.

श्रीमत् पूज्यपाद महास्वामी हो!

प्रतिनिधि व प्रेक्षक होऊन आलेले सभ्य गृहस्थ हो!

१. नेहमीं सभा मराठींत बोलण्याची सवय असल्यामुळे, मी आतां मराठींतच भाषण करितों. परंतु येथील बहुतेक प्रतिनिधि व प्रेक्षक लोक विशेष कानडी जाणणारे असल्यामुळे त्यांच्या करितां अलाहिदा माझें भाषण कानडींत छापविलें आहे. तर माझें भाषण संपल्याबरोबर त्या कानडी प्रती वांटण्यांत येतील. आज मी अध्यक्ष या नात्यानें भाषण करण्यास प्रारंभ करणेंच पूर्वी यथार्थ असा समज वाटत असलेल्या कांहीं गोष्टी सांगून ठेवल्या. अशी वाटल्याबद्दल त्या मी मोठ्या नम्रपणें सांगतो. शुक्लेंदुप्रमाणें दिवस दिवस वाढत असलेल्या या प्रचंड **श्रीमद्वीरशैवमहासभेचें** अध्यक्षस्थान पत्करणें हें साधारण काम नव्हें. आमच्या समाजांत मजपेक्षा जास्त अनुभव मिळविलेल्या वडिलधाऱ्यांनी या कामाचा बोजा वाहिला असता, तर त्यांनी आपलें कर्तव्य माझ्यापेक्षा चांगलें बजाविलें असतें, असें मला वाटतें. तथापि आगस्खोट्टकरांच्या-तर्फे **निरामयी श्रीहालसगल्लु कुमारस्वामी** व **श्रीदिळरस्वामी** यांनी मोठ्या प्रेमाने आमंत्रण पाठविलें असतां मला नकाहूल काढितां आलें नाहीं. आतां येथें जमलेल्या महास्वामींना भक्तिपूर्वक नमन करून व आगस्खोट्ट नगरस्थांनी यांनी मज मोठा गौरव दिल्याबद्दल त्यांचे फार फार आभार मानून आजच्या कामास प्रारंभ करितों. आज ज्या विषयांची चर्चा करावयाची आहे, ते विषय केवळ नवीन आहेत असें नाहीं; पण उलट त्या संबंधानें योग्य पुरुषांनी वादावाद केलेली आहे. तेव्हां मी आपणास कांहीं नवीन सांगतों असें नाहीं. तर "पिंडे पिंडे मतिर्भिन्ना" या न्यायानें पाहिजे असता प्रत्येकाचें विचार निरनिराळे असतात. तेव्हा साध्याही विचारांत कांहीं तरी नवीनपणा वाटून आपणास विचय जाणण्याची गोडी लागेल, असें समजून आजचें भाषण करितों. माझ्या भाषणांत आपणास कांहीं गैर वाटण्यासारखें तेवढ्या गोष्टी वाजूस ठेऊन आपणास जें कांहीं ग्राह्य वाटेल तें ग्रहण करावें, अशी मी विनंती करितों.

२. आतां भरलेल्या महासभेसारख्या सामाजिक सभा भरविण्यास किंवा त्या समजावण्यासारख्या संबंधानें अनेक विषयांची चर्चा करण्यास एका गोष्टीची मोठी जरूरी असते. ती कोणती हल्ली सांगता होय. ही शांतता आमच्या दयाळू ब्रिटिशसरकारच्या साम्राज्य छत्राखालीं पूर्णपणें वसत असल्याबद्दल त्यांचे अभिनंदन कितीही केलें, तरी तें कमी आहे. ईस्टइंडिया कंपनीकडून हिंदुस्थानचें राज्यकारभाराचें काम ब्रिटिशसरकारानें आपणाकडे घेऊन आज एकशें वर्षें संख्याबद्दल व इ० स० १८५८ मध्यें **मरहूम चक्रवर्तिनी महाराणी** सरकारनें प्रसिद्ध केलेल्या जाहीरनाम्याप्रमाणें राज्यकारभार पाहून सर्व हिंदुस्थानवासियांनां सुखी ठेविल्याबद्दल व त्याचप्रमाणें त्यांचे ज्येष्ठ पुत्र **सप्तम एडवर्ड बादशहा** सरकार यांनीही राज्यकारभार केल्याबद्दल आपल्या सर्व प्रिवीकौंसिल बाधशाहतींत त्यांचे अभिनंदन करण्याचा जो सुयोग आलेला आहे, त्याबद्दल फारच आनंद वाटतो. मुंबईसरकार आमच्या ज्ञातीविषयीं फारच कळकळ दाखवितात, ही मोठी आनंदाची गोष्ट होय. हल्लीचे **नेक ना. सर जार्ज क्लार्क मद्दईचे गव्हरनर** यांनीं आमच्या ज्ञातीच्या उत्तेजनार्थ मि० हालभावी यांना न्यायखात्यांत व

मि० हिरेमठ (एल्. ए. जी.) यांना नुकतेच विजापूर जिल्ह्यांत प्रॉव्हिन्शिअल् सर्व्हिसमध्ये डेप्युटी कलेक्टरच्या जागेवर नेमल्याबद्दल त्यांचे आम्ही किती उपकार मानले, तरी ते फार होणार नाहीत, असे वाटते. सबब आमच्या ज्ञातीबांधवांना माझें विनयपूर्वक इतकेंच सांगणें आहे कीं, आम्ही आमच्या कार्यदक्षतेने व राज्यनिष्ठा इत्यादि गुणांनें सरकारांच्या ममतेचे पात्र व्हावें, ही दाखविणें आमचें अद्दिकर्तव्य आहे. त्याचप्रमाणें **श्रीमन्महाराज शाहू छत्रपती सरकार करवीर** हेही आमच्या ज्ञातीबिरादरीचें फार कळकळ दाखवून सहाय्य करितात; सबब त्यांचेही आम्ही फार फार आभार मानणें जरूर आहे.

१. धार्मिक सुधारणा.

३. प्रथम धर्म म्हणजे काय याचा विचार करूंया. धर्म या शब्दाचे अर्थ पुष्कळ आहेत. आतां पहिल्यानें त्या शब्दाचे अर्थ सांगतो. (१) कोणत्याही जातीचे किंवा त्याच्या पोट शाखेचे यथा संप्रदाय प्रमाणें आचरण करणें; (२) बाबदा, बडिवार, रूढी, आचरण, कर्म, विधी; (३) धर्मसंबंधी किंवा नीतीसंबंधी व्यवस्था, सद्गुण, न्यायीपणा. साधारण म्हणजे (मनुष्याच्या अस्तित्वाच्या चार गोष्टी जरूरीच्या आहेत असे सांगितले आहे, त्या पैकीचा हा एक होय. त्या चार गोष्टी धर्म, अर्थ, काम व मोक्ष या होत) (४) कर्तव्य. याप्रमाणें धर्म शब्दाचे अर्थ आपणांस पुष्कळ आहेत. पण सध्याच्या आमच्या कामापुरते इतके अर्थ पुरे आहेत. आतां या तिसऱ्याच्या अर्थासंबंधानें थोडें सांगतो. या बाबतींत अज्ञान आतां दुसऱ्या अर्थाचा कांहीच उपयोग नाहीं, सबब तो सोडून देऊं. या आमच्या समाजांत पहिल्या अर्थाप्रमाणें वागणारे पुष्कळ लोक सांपडतील; परंतु तिसऱ्या व चवथ्या अर्थात सांगितल्याप्रमाणें आचरण केल्याशिवाय नुसता याचाच म्हणजे पहिल्या अर्थाचा उपयोग कितपत होईल हें सांगता येत नाहीं. पहिल्या अर्थात सांगितल्याप्रमाणें आचरणांत थोडा फरक पडला, तरी फारसें नुकसान होईल असें कांहीं मला वाटत नाहीं. परंतु माझी अशी पूर्ण खात्री आहे, कीं तिसऱ्या व चवथ्या अर्थात सांगितल्याप्रमाणें आचरण ठेवणें प्रत्येक वीरशैव नव्हे, पण प्रत्येक समाजास तसेंच प्रत्येक मनुष्यप्राण्यास अगदी अवश्य आहे. अशा तऱ्हेचे आचरण ठेवण्यानें मनुष्यानें आपल्या कर्तव्यापेक्षां बहुतेक कांहीं कमी केलें असें समजावे; इतकेंच नव्हे, तर त्याला सर्व ऐहिक सुख साधून घेऊन पारमार्थिक सुखही साधण्यास सुलभ होईल हें मी निश्चयानें सांगतो. तेव्हां या गोष्टीचा विचार करणें जरूर आहे किंवा कसें, याचा आपणच निर्णय करावा असें मला वाटते. सबब महासभेनें याचा पूर्ण विचार करावा; व अमलांत आणण्यास जे उपाय योजावेत असें वाटेल, ते उपाय योजण्यांत बिलकूल हयगय करूं नये, अशी माझी सूचना आहे.

४. आमच्या समाजांत धर्मशिक्षणाचा अभाव व अनीति फारच झालेली आहे, हें कळविण्यास फारच वाईट वाटतें; परंतु आमच्यांतील ज्यांनें दुसऱ्यांनी काहून आमची नाचक्की करून घेण्यापेक्षां आमचे आम्हींच ती ज्यांनें आतां म्हणण्या सभेच्या नजरेस आणून, होतील तितके प्रयत्न करून काढून टाकावी, म्हणजे आमच्या समाजाची स्थिति लौकर सुधारेल, अशा हेतूने मी बोलत आहें. माझ्या मनांत लोकांना दुखवावयाचें आहें असें मात्र कोणीही समजूं नये. आमच्या समाजात लहानपणीं विरक्त करण्याचि जी चाल पडून गेली आहे, ती फार अनर्थाची आहे, असें अनुभवांतीं कळतें. असें एका ठिकाणीं झालें आहे कीं (Experience bought is better than experience taught) लहान मुलांना कृत्रिम स्वामी केल्यानें, ते अशिक्षित राहिल्यानें, त्यांचा जागेचा महिमा न कळल्यानें व आपलें वर्तन कोणत्या प्रकारचे असावे, हें माहित नसल्यानें इच्छिलेले फळ मिळण्याची भीति फार असते. पूर्वी आमच्या समाजाची किती सुधारणा झाली होती, व हल्लींच्याकाळीं त्याच समाजाची स्थिति एवढ्या हीन स्थितीला येऊन पोहचावी, हें केवळ आमचेंच दुर्दैव म्हणावयाचें. आमच्या समाजांतील लोकांनीं आपलें लक्ष्य तिकडे होईल

तितक्या जलदीने पोंहचविलें पाहिजे. प्रौढ वयाचे, सुशिक्षित, सदाचारसंपन्न, अविवाहित व चांगल्या घराण्यांतले असलेल्यानांच विरक्त करावें; म्हणजे लोकांना त्यांचा जसा व्हावा तसा उपयोग होईल. यांच्या शिक्षणाकडे फारच लक्ष दिलें पाहिजे. आमच्या समाजांत सुशिक्षित, सदाचारसंपन्न, मोठे महात्मिक स्वामी नव्हते, नाहींत, किंवा होणार नाहींत असे नाहीं. पण या कलियुगांत या प्रकारचे वय स्वामी फारच दुर्मिळ आहेत. आमचे प्रयत्न असल्या स्वामींच्या पुण्यप्रभावानें व श्रीप्रभृच्या आशीर्वादानें लवकर सडीस जातील, असें मी इच्छितों.

९. आमच्यामध्यें लग्न करून घेण्याची सवड ठेऊन वेगळा जो माहेश्वर वर्ग करून ठेवला आहे, तो अशा अर्थानें असावा, कीं त्यांना वंशपरंपरा धर्मज्ञानाचें शिक्षण मिळून त्यांच्या ज्ञानाचा फायदा भक्तलोकांना सुलभ रीतीनें मिळावा. अशा पद्धतीनें वंशपरंपरा एकाच विषयाचे म्हणजे धर्मशिक्षणाचें ज्ञान मिळवीत आले आहेत. त्यांनें ज्ञान या विषयात इतरांच्या तुलनेनें साहजिक जास्त असतें, कारण त्यांच्या बुद्धीला फार दिवस पर्यंत एकाच प्रकारचें शिक्षण मिळाल्यामुळे त्यांचें डोकें व मन फारच तयार झालेलें असतें. परंतु हल्ली त्यांना कोणत्या प्रकारचें शिक्षण मिळावें, तें न मिळाल्यामुळे ते केवळ नामधारी गुरु बनले आहेत. त्यांची जनसंख्या मात्र फारच वाढत जाऊन भक्त लोकांनां त्यांचें पोषण करण्याचें ओझें वाहावें लागलें आहे. हा भार होण्याचें कारण म्हणजे त्यांच्या ज्ञानापासून जे फायदे व्हावयास पाहिजेत ते होत नाहींत. सबब याबद्दल इलाज उपाय करावयाचे आहेत की, त्यांना होईल तितके प्रयत्न करून धर्माचे चांगल्या पायावर स्थापलेलें शिक्षण द्यावें, म्हणजे समाज व त्यांचा फायदा होईल.

१०. आता आमच्या ज्ञातीची संख्या क्षीण न होण्याबद्दल काय करावें, याचा थोडा विचार केला पाहिजे. साधन काळीं धर्मभ्रष्टता व्हावयास जास्त अवकाश सांपडतो, तिकडे आली दुर्लक्ष केलें तर कालक्रमानें आमच्या समाजाची संख्या कमी होण्याचा संभव आहे. त्याकरिता या विषयीं आम्ही सर्व साधन संरक्षणार्थ करितां केलें पाहिजे. अशा वेळीं आमच्या मतभिमान्यांनीं, पाश्चात्य लोक आपल्या मतकार्याकरितां जशी साहसकर्मे करितात, तीं पाहून तसेंच कार्याविषयीं प्रयत्न केले पाहिजेत. परंतु ते लोक इतरांना आपल्या मतांत ओढण्याकरितां प्रयत्न करितात, तसे प्रयत्न अत्यंत इष्ट नसून मनुष्य लोकच धर्मभ्रष्ट न होतील असें प्रयत्न केले म्हणजे पुरें आहे. आमच्यापैकीं पुष्कळ लोकांनी आपल्या ख्रिश्चन धर्मांतरेच्छी छापलेलें लहान पुस्तकें मिशनरी लोक विकत असतांना अनेक वेळां पाहिले असतील. परंतु ते मिशनरी लोक आपली लहानसें पुस्तक विकण्यासाठीं इतके दीर्घ प्रयत्न कां करितात, याचा विचार एकानें सुद्धा केला नसेल, असें मला वाटतें. या गोष्टी दिसण्यांत जरी अगदी क्षुल्लक दिसल्या, तरी त्यापासून पुष्कळच गोष्टी शिकण्यासारख्या असतात, असें मला वाटतें. उदाहरणार्थ, त्या कामात त्यांची सहनशीलता, शांति, धैर्य, दीर्घप्रयत्न वगैरे आम्हांला दिसून येतात. इतके प्रयत्न करण्याचें मुख्य कारण म्हणजे धर्म प्रसार करणें हें होय. इतक्या सर्व गोष्टी डोळ्यानें पाहून आम्ही त्यांचा उपयोग करित नाही. तेव्हां याला काय म्हणावें हे समजत नाहीं. इतकेंच नव्हे, तर आमच्या समाजांत धर्माचे ग्रंथ कोणकोणते आहेत व ते कोणत्या स्थितींत आहेत, या विषयांची माहिती आमच्यांतल्या बऱ्याच धर्मगुरु म्हणविणाऱ्यांनाही नाही, मग त्यासंबंधी इतर वीरशैवांना माहिती असणें तर दुरापास्तच आहे. बुद्धिहीनतेनें व धर्माला अनुसरून आचरण करण्यासंबंधी मनावर कांहीं दाब नसल्यानें आमचा समाज केवळ नामधारी वीरशैव वर्ग बनला आहे. तेव्हां याचा विचार आमच्या या महासभेनें पूर्णपणें करावा, अशी माझी सूचना आहे. आमच्या लोकांनींही मिशनरी लोकाप्रमाणें प्रयत्न केलें, तर यांना सुद्धा त्याप्रमाणेंच यश येईल. खरें आमच्यामध्यें चांगले धर्मगुरु व माहेश्वर लोक आहेत. पण त्यांची संख्या फारच थोडी आहे, सबब असल्यांची संख्या वाढविणें अगदी जरूर आहे.

७. आतां या धर्मगुरूंचीं व माहेश्वरांचीं कामें कोणकोणतीं आहेत, तीं थोडक्यांतच सांगतो. स्वतः प्रथम धर्मासंबंधी पूर्ण ज्ञान मिळविणें, व त्याप्रमाणें आपलें आचरण ठेवणें; लोकांनां अवश्य तितकें धर्माचें ज्ञान करून देणें व त्याप्रमाणें त्यांनां आचरण करण्यास लावणें; जुनाट होऊन निरुपयोगी झालेलीं हस्तलिखित धर्मपुस्तकें छापून त्यांचें पुनरुज्जीवन करणें; शरण लोकांचीं वचनें व मोठमोठ्या माहात्म्यांचीं चरित्रें छापविणें; व होईल तितका प्रयत्न करून आमच्या वीरशैव समाजांत धर्मप्रसार करून त्याची ऊर्जितावस्था करणें वगैरे होत. असें करण्यानें नुसती धर्माची ऊर्जितावस्थाच होईल असें नाहीं; पण पारमार्थिक सुख साधून ऐहिक सुख मिळविण्यांस कारणीभूत होईल.

२. औद्योगिक सुधारणा.

८. व्यापार व शेतकी या धंद्यांशीं माझा प्रत्यक्ष संबंध नसल्यानें मला त्याविषयीं फार माहिती देतां येणार नाहीं. तथापि त्यासंबंधीं कांहीं गोष्टी साहजिक लक्ष्यांत आल्यामुळें त्या आपल्यापुढें सांगतों. आमच्या समाजांत कृषिकर्म व व्यापार पुष्कळ दिवसांपासून चालत आले आहेत. या बाबतींत आमचें लोक दुसऱ्या जातींपेक्षां जास्त सुधारलेले आहेत, ही गोष्ट कळविण्यांस मला फार आनंद वाटतो. तथापि त्यामध्यें आह्मांला योग्य उत्तेजन न मिळाल्यामुळें, दिवसेंदिवस जास्त सुधारणा न झाल्यामुळें व त्याविषयाची वाटाघाट वारंवार होत नसल्यानें आमच्या समाजांतील शेतकरीवर्गाची स्थिति फारच खालावत चाललेली होती. परंतु सुदैवानें योग्य वेळेलाच या विषयाकडे दयाळू सरकारचें लक्ष्य लागलें आहे. याचें उदाहरण म्हणजे मुंबई सरकारानीं स्थापन केलेलें नवीन शेतकी कॉलेज होय. यापासून लोकांचें बरेंच कल्याण झालें आहे, असें मला वाटतें. याचा योग्य फायदा घेण्यास आमच्या वीरशैव बांधवांनीं इतर वर्गातील लोकांपेक्षां मागें पडूं नये, एवढीच माझी उत्कट इच्छा आहे. आमच्या हिंदुस्थानांत इतर वर्गातले लोक आपआपल्या समाजाची सुधारणा करूं लागले आहेत; तसेच आह्मीं सुद्धां शेतकी व व्यापार यांच्या बाबतींत आमची स्थिति कायम राखण्याला कालमानाला अनुसरून त्यांत सुधारणा करण्याला कोणते यत्न केले पाहिजेत, या गोष्टीचा विचार चांगला केला पाहिजे. स्वदेशी जिनसांनां व कलाकौशल्यांनां योग्य उत्तेजन देणें जरूर आहे. पण परदेशी मालावर बहिष्कार घालणें किंवा सरकाराविरुद्ध बाईट रीतीनें वर्तन ठेवणें हें अगदीं गैर आहे. इतकेंच नव्हे, तर आमच्या स्वतःचें अकल्याण आह्मींच करून घेतल्यासारखें होतें. आमच्या वीरशैव बांधवांवर सरकारांची विशेष मेहेरनजर आहे; सबब आह्मीं त्यांचे कितीही उपकार मानिले, तरी ते कमी आहेत. आमच्या समाजांत जे जे लोक शेतकी व व्यापार फार दिवसांपासून करीत आले आहेत, त्या त्या लोकांनीं याच धंद्यांना चिकटून रहावें, व फावल्या वेळांत दुसरे उद्योग करावे; किंवा दुसऱ्या विषयांचें ज्ञान मिळवावें, असें मला वाटतें. हे धंदे आमच्या लोकांनीं बिल्कूल सोडूं नयेत. कारण हे जरी त्यांनीं सोडले, तरी त्यांनां दुसरें कोणतेही धंदे करावे लागणारच. आमच्या हातीमार्गी खिळलेले धंदे सोडून दुसरे धंदे करावयास लागणें म्हणजे हातांतले सोडून पळत्याच्या पाठीं लागल्यासारखें होय; अथवा याला दुसरें उदाहरण म्हणजे कुऱ्हाड व त्याची पडच्छाया, याप्रमाणें आमची स्थिति होईल. अशा रीतीनें आपल्या धंद्यांनां चिकटून राहणाऱ्या लोकांनां शेतकी व व्यापार या विषयीं स्वभाषेंत शिक्षण मिळावें म्हणजे त्यांनां आपली स्थिति कायम राखून पुढें सुधारणा करण्यांस सोपें जाईल. या लोकांखेरीज इतर लोक जे राहतील, त्यांनीं याच विषयासंबंधीं उच्च प्रतीचें शिक्षण व दुसऱ्या विषयांचें शिक्षण मिळवावें, या प्रकारें सुशिक्षित झालेल्या मंडळीनीं आपल्या विद्येचा फायदा कमीं शिकलेल्या लोकांनां करून द्यावा. अथवा वर नमूद केलेल्या धंद्यापैकीं ज्या लोकांनां आपला धंदा सोडून दुसरें शिक्षण मिळवून लोकांमध्यें फार उपयोगीं पडून जास्त प्रकाशमान होऊं, असें खात्रीनें वाटतें, त्या लोकांनीं आपला धंदा सोडून दुसरें तज्ज्ञेचें शिक्षण खुशाल मिळवावें व दुसऱ्या धंद्यांत शिरावें. असें करून त्यांनीं आपल्या खात्रीप्रमाणें लो-

कांनां प्रचीति करून द्यावी. शिक्षण झालेलें असलें, म्हणजे देशांत कोणते नवीन शोध होतात हें समजतें, व नवीन गोष्टी शोधून काढण्यांस लायकी येते. हे दोन्ही धंदे किती महत्त्वाचे आहेत, याचा आपण थोडासा विचार करून पहा. हे धंदे इतके महत्त्वाचे आहेत कीं, सर्व जग या दोहोंवर तरत आहे. हे आज जगांतून नाहींसे झाले, तर समस्त जगताचा प्रलयकालच आला, असें पक्कें समजावें. शेतकीधंदा किती महत्त्वाचा आहे, याविषयीं रिव्ह्यू ऑफ रिव्ह्यूजचे एडिटरनीं आपल्या मासिक पुस्तकांत इ. स. १९०७ च्या नवेंबर महिन्यांत प्रो. बॉटमुले यांचे संक्षिप्त चरित्र लिहितांना लिहिलें होतें तें असें म्हणतात. "But who are those who deserve honour from King? Of the many such there is only one class which needs to be mentioned today. Especially deserving honour by Kings crowned or uncrowned are those who make two blades of grass grow where only one grew before. For it is they who if they can but repeat their wonder working magic indefinitely would double the value of the King's dominion and add hundred percent to the means of sustenance enjoyed by his people." या प्रोफेसरांनीं केलेल्या अलौकिक शोधांचें वर्णन वर नमूद केलेल्या पुस्तकांत सविस्तर रीतीनें केलें आहे. तें पाहिल्यास त्या शोधाचा परिणाम शेतकऱ्यांना जास्त फायदेशीर होईल, असें मला वाटतें. त्यांचे लोकावर किती उपकार जाहले आहेत पहा. इतका वेळ ज्या विषयासंबंधीं बोललों, त्या विषयांचें शिक्षण जरूरीचें आहे किंवा नाहीं, याची शंकाच राहिली नाहीं. हे विषय इतके जरी महत्त्वाचे आहेत, तरी आमच्या लोकांत अशी समजूत असल्यासारखी दिसते कीं, हे धंदे करणें म्हणजे मोठें कमीपणाचें आहे. पण याबद्दल हे लोक किती कमी अक्कलचे असावेत, याची कल्पना सुद्धां होत नाहीं. परंतु या धंद्यांत आमचे लोक सुधारल्यामुळें त्यांना लौकर शिक्षण मिळून आह्मांस सर्वांना चांगलें दिवस पाहण्याची संधि लौकरच येईल, अशी माझी पूर्ण खात्री आहे.

९. विद्याभ्यास करावयाचा म्हणजे नौकरी मिळण्याला लायक व्हावयाचें, अशी एक लोकांत वेडगळ समज होऊन गेली आहे. परंतु ही समजूत केवळ आमच्याच अनर्थाची आहे. तर ही समजूत आह्मीं बाळबिळी पाहिजे. विद्याभ्यास करावयाचा तो केवळ ज्ञानप्राप्तीसाठीं व लोकहितासाठीं होय. आमची मंडळी सुशिक्षित अमून, अह्मांला सरकार नौकरी देत नाहींत, असें म्हणणें अगदीं चुकीचें आहे; कारण, सरकार म्हणजे नौकरी पुरविणारे मक्तेदाले नव्हेत. आतां जसें शिकलेले सर्व लोक सरकारी नौकरी करतात, अगर वकिली करितात, तसें मात्र करूं नये. कारण समजून उमजून तसें केल्यानें ते लोकांत हास्यास पात्र होतील. अह्मीं सदा उद्योग करावे व सरकारांनीं त्याला यथायोग्य मदत केली पाहिजे; म्हणजे आह्मीं व सरकारांनीं आपआपलें कर्तव्य केल्यासारखें झालें. आह्मीं आमच्या व्यवसायावर व उद्योगावर नेहमीं अवलंबून राहिलें पाहिजे; कारण एका ठिकाणीं असें म्हटलें आहे कीं, (God helps those who help themselves) म्हणजे आपले आपण जे मदत करून घेतात, त्यांनांच देव मदत करितो. सबब आमची ऊर्जितावस्था होण्याला आह्मीं स्वावलंबनाचा आश्रय केला पाहिजे. आपण सर्व लोकांनीं आतां मिळालेली अमोलिक संधी दवडूं नये; कारण काल एकदा गेला म्हणजे पुनः येत नाहीं. आतां आमच्या समाजांतील लोकांना विनयपूर्वक इतकेंच सुचवितों कीं, या विषयाचे संपूर्ण ज्ञान मिळवून त्याचा उपयोग व्यवहारांत चांगल्या रीतीनें करून त्याचा फायदा सर्व समाजास करून द्यावा.

१०. आमच्या समाजांत कसलेल्या मजूरदारांची (Trained labourers) संख्या फारच कमी आहे, असें मला दिसतें. आमच्यांत पुष्कळ धंदे आहेत ही गोष्ट अगदीं निर्विवाद आहे; परंतु त्यांनां आपआपल्या धंद्यामध्यें योग्य रीतीचें शिक्षण न मिळाल्यामुळें ते पद्धतशीर रीतीनें काम करीत नसतील, अशी माझी कल्पना वाहतें. पाश्चिमात्य पद्धतीचें व चांगल्या पायावर उभारलेलें शिक्षण त्यांनां देणें अगदीं जरूर आहे; म्हणजे त्यांनां चांगल्या स्थितींत राहण्यास बरें पडेल व तसेंच आपल्या धंद्यांत पुष्कळ

सुधारणा करितां येईल. आमच्या लोकांनां औद्योगिक (Technical) शिक्षण जारत प्रमाणावर द्यावें, असा माझा अभिप्राय आहे. असें करण्यानें त्यांनां आपलें पोट भरून घेण्यांस फारशी अडचण पडणार नाहीं. आमच्यामध्यें आमच्याच लोकांनीं चालविलेल्या गिरण्या किंवा कारखाने फारच विरळा आहेत; नाहींत झालें तरी चालेल. या कामांत **रावसाहेब मल्लप्पा अण्णा ऊर्फ अप्पा साहेब वारद** यांनीं घातलेल्या कित्ता सर्वांनीं आपल्यापुढें ठेवावा, अशी माझी उत्कट इच्छा आहे. गेल्या साली महासभा सोलापुरांत भरल्यावेळीं सर्वांनीं **रा० सा० वारद** यांची गिरणी पाहिलीच असेल, असें मी समजतो. वर निर्दिष्ट केलेल्या शिक्षणापासून अनेक फायदे होतात; म्हणून मीं हें सांगावें असें नाहीं. कारण तें सर्वांनां कळून चुकले आहे. या अनेक फायद्यांपैकीं द्रव्यप्राप्ति मुख्य होय. पैसा प्रत्येक कामाला पाहिजे लागतो, हें सर्वांनां माहितच आहे. या सर्व कारणांवरून असें सिद्ध होतें कीं, हें शिक्षण अगदी अग्रपूर्वक मिळवावें. आमचे वीरशैव बांधव हें शिक्षण संपादून लवकरच आपली सुधारणा करून घेतील अशी मी आशा करितों; म्हणून माझी एवढीच प्रार्थना आहे कीं, हें शिक्षण मिळविण्यामध्यें आमच्या लोकांनीं बिलकूल हयगय करूं नये.

(३) सामाजिक सुधारणा.

११. आम्हीं सर्व समाजांत एकी रहावी म्हणून इतके प्रयत्न करितों, तर ती एकी म्हणजे काय हें आतां सांगतो. आमच्या डोळ्याला मनुष्य प्राणी जरी वेगवेगळे दिसले, तरी ते सर्व एकच आहेत. झणण्याच्या बाल्पनेला एकी असे समजावें, मानवी प्राण्यांत एकी असावी, असा ईश्वरी संकेत मुद्धां असावा, असें दिसतें. या जगांत आम्हाला पुष्कळ गोष्टींपासून सुख मिळतें; तथापि तें सुख मिळविण्यास प्रत्येकाला पुष्कळ खटपटी कराव्या लागतात. आम्हीं कोणतेंही काम केलें, तरी तें आमच्या एकट्याच्या हातून होत नाहीं. त्याला दुसऱ्या कोणाची तरी मदत पाहिजे लागते. यावरून एकी राखण्याची अगदीं जरूरी आहे हें सिद्ध होत आहे. रोजच्या कामांत मुद्धां आम्ही हेंच पाहतो. उदाहरणाकरितां एक कातर घ्या. तिला दोन पातींची जरूरी असते, तसेंच एका हातानें टाळी वाजत नाहीं. असल्या लहान गोष्टींत मुद्धां जर एकी असल्याचें दिसून येतें, तर आमच्या समाजांत एकी असणें किती अवश्य आहे, याचा आपणच विचार करा. आमच्यामध्यें एकी नाहीं असें नाहीं, पण ती जास्त बळकट केली पाहिजे. एकी संपादण्यास एक देश, एक भाषा, एक राजा, वगैरे असावे लागतात. यासर्व गोष्टींची आम्हांला सुदैवानें अनुकूलता आहे, ही एकी मुसलमानांत, युरोपियन व पार्शी लोकांत फार दिसून येते. म्हणून आम्हीं त्यांचें अनुकरण केलें पाहिजे. सध्याला आम्हीं कोणतेंही काम केलें, तरी आमच्या समाजांत एकी जास्त वाढवून त्याला बळकटी येईल, असेंच केले पाहिजे; व हाच हेतु मनांत पूर्णपणें ठेवला पाहिजे सबब समाजांत एकी राखणें अगदीं जरूर आहे.

१२. आमच्या समाजांत कांहीं लोकांमध्यें कुलगोत्राचा विचार न करितां कोठकोठे लग्न व पाट लावून घेण्याची पद्धत पडून गेली आहे. अन्यत्र व्यभिचाररूप दोषाला पात्र होऊ नये म्हणून विधवेनें पाट लावून घेण्याची ही पद्धत अमलांत आणल्यासारखी दिसते. अलीकडे सुधारलेल्या आमच्या इतर वर्गांतले लोक बालविधवांचें दुःख निवारण करण्याकरितां कळकळीनें विधवाविवाहाच्या पद्धतीला जास्त बळ देऊन समाजसुधारणा करितात. ही चाल आमच्या ह्या पिढीच्या पूर्वीच सुरू असल्यामुळें एका अर्थीत अनुकूलच झालें आहे. परंतु ही विधवांच्या कळकळीनें अमलांत आणलेली पद्धत अतिक्रांत दशेमध्यें गेल्यामुळें कुटुंबी लोकांनां महादुःख उत्पन्न करणाऱ्या विपत्तिरूपानें परिणत झाली आहे. पाट लावून घेणें या नावानें अशास्त्रीय काम करितात, तें चकवून एकत्रेळ मात्र विधवाविवाह करून घेण्यासबंधानें गतसालीं महासभेंत नि-

यम करण्यांत आला आहे. पाट लावून घेण्याची रूढी आमच्या समाजांत फारच बलवत्तर झालेली आहे तेव्हां ही चाल लवकरच बंद करण्यास पुष्कळ प्रयास करावे लागतील. आतां केलेल्या नियमानेंच आमचें काम होईल, असें मला वाटत नाहीं. सबब आतां केलेल्या नियमाखेरीज दुसरे कांहीं तरी उपाय योजिले पाहिजेत. होईल तितके प्रयत्न करून हा प्रचार लवकर बंद केला पाहिजे. या संबंधानें मला सुचलेला एक विचार आपल्यापुढें सांगावा अशी माझी फारच इच्छा आहे. तो विचार असा आहे कीं, पुष्कळदां पाट लावून घेण्याचे पूर्वी नवऱ्यानें बायकोला सोडचिठ्ठी द्यावी लागते, म्हणजे नवीन नवरा करून घेण्यास संमती दिल्यासारखी होते; सबब सोडचिठ्ठी देणाऱ्यांवर व तसेंच घेणाऱ्यावर ती न देण्याबद्दल व न घेण्याबद्दल महासभेनें कांहीं तरी कडक निर्बंध केले पाहिजेत; व ते नियम सक्तीनें अमलांत आणिले पाहिजेत. म्हणजे पुष्कळ वेळ पाट लावून घेण्याचा प्रचार लवकरच बंद होईल. हा एक प्रकारचा वाईट परिणाम झाला. आतां दुसऱ्या प्रकारचा दुष्परिणाम म्हणजे ज्या लोकामध्यें पाट लावून घेण्याचा परिपाट नाहीं, त्यांच्या मध्यें अगदीं वृद्ध लोक अति लहान कुमारीशीं लग्न लावून घेतात. या दोघांच्या वयामध्यें जमीन अस्मानाचा फरक असतो. या जरठविवाहापासून होणारे परिणाम मुळीं फारच शोचनीय होतात. ही गोष्ट अगदीं प्रांजलपणें कबूल करावी लागते. अशा तऱ्हेच्या विषम जोडीपासून होणारी प्रजोत्पत्ति अतिशय निर्बल होते. अशाप्रकारें लग्न करून घेण्याचें कारण विचारलें असतां "**अपुत्रस्य गतिर्नास्ति**" असें म्हणतात. या लग्नापासून इतकें जर अनिष्ट घडतें, तर याला मुळीं कांहीं तरी आळा घातलाच पाहिजे, अशी माझी सनजूत आहे. असलें लग्न बंद करून टाकावयाचें असल्यास अमुक वर्षांनंतर पुरुषांनीं लग्नच करून घेऊं नये, असा नियम केला पाहिजे.

१३. आमच्यांत बालविवाहाची रूढी कशी पडली, असा एक प्रश्न उद्भवतो; तर त्याचें कारण काय असेल याचा आपण विचार करूं या. मला असें दिसतें कीं, ब्रिटिश अमलाच्या अगोदर ज्यावेळीं हिंदुस्थानांत लढाया, दंगेधोपे अगदीं चालत होते, त्यावेळीं अविवाहित मुलींवर जुलूम फार होत असे. तेव्हां हा त्रास दूर करण्याच्या हेतूनें बालविवाहाची चाल अमलांत आली असावी. परंतु बहुधा हिंदुलोक व विशेषतः आमचे लोक "**गतानुगतिको लोकः**" या न्यायानें वागत असतात. या सर्व कारणांवरून बालविवाहाची रूढी बलवत्तर झाली. कोणतीही गोष्ट प्रचारांत येतेवेळीं चांगल्या कारणावरूनच आलेली असते, व तत्काल्या प्रसंगीं ती गोष्ट फारच महत्त्वाची व उपयोगाची होते. कोणतीही गोष्ट करावयाची झाली, तर प्रत्येक मनुष्यानें त्यासंबंधीं विचार हा केलाच पाहिजे. या विचारशक्तीचा लोप झाल्यास एक गोष्ट कितीही चांगली असली, तरी तिचा केव्हां दुरुपयोग होईल व त्यापासून केव्हां अनर्थ उद्भवतील, हें सांगता येणार नाहीं. उदाहरणार्थ आगकाडी घ्या. त्याचा सदुपयोग व दुरुपयोगही करितां येतो. आगकाडीपासून अनंत फायदेही आहेत व तोटेही आहेत. जसें आगकाडीपासून दिवस्तर करून स्वयंपाकादि क्रिया करितां येतात, तसेंच त्याचा आग लावणे वगैरे वाईट कामीं उपयोग करितां येतो. यावरून प्रत्येक वस्तुचा उपयोग मनुष्याच्या विचारावर व कर्तबगारीवर अवलंबून असतो. इतकें सर्व सांगण्याचा हेतु म्हणजे मनुष्यानें कोणतेही गोष्ट करतेवेळीं सारासार विचार हा केलाच पाहिजे. नाहीं तर मनुष्यामध्यें आणि पशूमध्यें फार फरक असल्यासारखा दिसत नाहीं. दोघामध्यें फरक म्हणजे विचारशक्ती ही होय तेव्हा सर्वांनीं इतकेंच लक्षांत ठेवलें पाहिजे कीं, कोणत्याही गोष्टीचा अतिरेक होऊं देऊं नये. याच चुकीमुळें आमच्या समाजांत बालविवाहाची रूढी बलवत्तर होऊन व तिचा अतिरेक होऊन आमच्या समाजाला हीन दशा प्राप्त झालेली आहे. तेव्हां हे अनर्थ टाळण्याविषयीं आमच्या मनांत विचार येऊं लागले आहेत. आमच्या नडी काय आहेत व त्यासंबंधानें काय करावें, हें आमच्या आम्हांला सुदैवानें कळलें असें झटलें पाहिजे. आतां बालविवाहापासून होणाऱ्या त्रासांतून जर आपण मुक्त व्हावें अशी इच्छा आहे, तर आम्हीं प्रौढविवाहाचे अवलंबन केलें पाहिजे. परंतु त्याचें अवलंबन कोणत्या रीतीनें करावें व त्याला कोणकोणतें

निर्बंध असतात, हें पाहूं या. प्रौढविवाह करण्यापासून असंख्य फायदे आहेत. कसे म्हणाल तर, शरीरांतले सर्व अवयव पूर्ण दशेला येऊन स्त्रीपुरुषांची शरीराची संवृद्धि होते. पायुष्य त्यांच्यांत आरोग्य राहून प्रजोत्पत्ति चांगली होत जाते. दोघेही प्रौढ झालेले असले तर त्यांना चांगले शिक्षण मिळविता येतें, व लग्न करून घेण्यामध्यें त्यांच्या शिरावर कोणकोणत्या जबाबदारीचा बोजा येतो हें पूर्णपणें त्यांना कळतें. तसेंच लग्न करून घेतल्यानंतर त्यांचा उदरनिर्वाह त्यांनाच करून घेतां येईल किंवा नाहीं, हें चांगलें समजतें. इतक्या सर्व गोष्टी समजून जर विवाह होतील, तर त्यापासून फायदे सर्वांनाच होतील. या प्रकारचे विचार लहानपणी सुचणें अगदीं अशक्य आहे; म्हणून प्रौढविवाहाचे अवलंबन केलें पाहिजे असें सिद्ध होतें. आतां वधूवरांच्या वयासंबंधानें ठोकळपणें इतकेंच सांगतां येईल कीं, मुलाचें वय अजमासें वीस ते बावीस पर्यंत व मुलीचें वय सोळा ते अठरापर्यंत असावें. परंतु इतकेंच असलें पाहिजे असें कायम सांगणें मोठें प्रयासाचें काम आहे. एवढा प्रत्येक बारीकसारीक इतकीच गोष्ट लक्षांत ठेवली पाहिजे कीं. जर वर नमूद केलेल्या वयाला येण्याच्या पूर्वीच कोणीही दुर्मार्गाला लागतील, असें दिसून येईल, तर त्यानीं पूर्वीच लग्ने करून घ्यावीत हें बरें. नाहीं तर त्यापासून फारच अनर्थ घडतील, व ते कोणत्या प्रकारें घडतील हें मी सांगावें असें नाहीं. आपणांस मी पुनः एकदा इतकीच विनंती करितो कीं, त्या प्रौढविवाहाचा सुद्धां बालविवाहाप्रमाणेंच अविचारामुळें अतिरेक करून घेऊन आपल्या आंगावर अनिष्ट प्रसंग ओढून घेऊं नयेत. कोणत्याही गोष्टीला मर्यादा ही असलीच पाहिजे. मर्यादा जर मोडली, तर त्या गोष्टीचा अतिरेक झाला, हें पक्कें ध्यानांत ठेवावें. याच प्रकारचे विचार पुढें सांगितल्या जाणाऱ्या गोष्टींना अनुकूल होतात. सबब त्यासंबंधानें जास्त खुलासा करण्याचा कांहीं प्रयत्न करीत नाहीं. त्या गोष्टी येणेंप्रमाणें आहेतः—विवाह, पुनर्विवाह, आपापसांतील तंटे, स्त्रीपुरुषांचें प्राथमिक व उच्च प्रतीचें शिक्षण, व लग्न इत्यादि धर्मकार्यांत होणारे अतोनात खर्च वगैरे. या सर्व गोष्टींचीं कारणें जरी वेगवेगळीं असलीं तरी, शेवटचे परिणाम एकाच नमुन्याचे असणार, यांत कांहीं शंका नाहीं. सारांश कोणतीही गोष्ट करतेवेळीं तिचें कारण, फायदे, तोटे व त्या गोष्टीचा विस्तार किती होऊं शकेल, व ती गोष्ट आपल्या हातून निभावेल किंवा नाहीं, हे सर्व विचार पूर्णपणें करून मग ती गोष्ट करावयाची किंवा नाहीं, याचा ठाम निश्चय केला पाहिजे. ती गोष्ट करण्याचें ठरल्यास त्यांत मग यत्किंचित हयगय करूं नये. अशाप्रकारें जो मनुष्य बांधेल त्याला धरलेल्या कामांत कधींना कधीं तरी यश येणारच, हें मी पूर्ण निश्चयानें व विश्वासानें सांगतों. आतां ती गोष्ट कोणाला लवकर व कोणाला उशीरानें साध्य होईल. परंतु लवकर साध्य झाली नाहीं, म्हणून मनाला खंती बाळून घेण्याचें कांहीं कारण नाहीं. विचार न करणाऱ्या मनुष्याची अवस्था कोणत्या प्रकारची होते, हें मी आपणांस थोडक्यांत निवेदन करितों. गंगा स्वर्गांतून परमेश्वराच्या डोक्यावर पडून तेथून हिमालय पर्वतावर पडते व त्या उंच पर्वताच्या शिखरावरून पृथ्वीवर पडून तेथून समुद्रास जाऊन मिळते. अशा रीतीनें गंगा खालीं खालीं जात अगदीं सकल प्रदेशाला पोंहचली. अथवा यांत तरी नवल काय आहे! कारण असें म्हटलें आहे कीं, जो मनुष्य विचार सोडून देतो त्याचें नुकसान शेंभर तऱ्हेनें होते. (A hundred fold ruin overtakes those who that have lost their discernment)

१४. आतां माझ्या समजूतीप्रमाणें समाज सुधारणेला अति अवश्यकतेची गोष्ट जी मला आठवते, ती आपल्यापुढें मांडण्याची परवानगी घेतो. आमच्या तरुणांना लौकिक व्यवहारदक्ष करावयास या देशांतच अशांस पुष्कळ साहस करितां येणार आहे. तथापि परदेशास त्यांनां पाठविल्याशिवाय कांहीं विषयांमध्यें ते पारंगत होणार नाहींत, त्याकरितां परदेशगमनाविषयीं असलेल्या धर्मबंधनाविषयीं कांहीं अनुकूलता आहेच. पण विशेष शैथिल्य ठेवण्याविषयीं जर जरूरी असली, तर महासभेनें अनुकूल मत देणें अवश्यक आहे. समुद्रयानाविषयीं आमचे इतर सर्व देशबांधव सांप्रत काळीं अनुकूल मत देऊ लागले आहेत. पण शासन आपल्या लोकांनां पाठवून विद्यापारंगत करण्याविषयीं त्यांचे प्रयत्न चालू आहेत. आहीं देखील

माध्य होईल तेथपर्यंत एकेक पाऊल पुढें टाकलें पाहिजे. मागें घेतां उपयोगी नाहीं. परंतु परदेशास लायक माणसांना पाठविण्याची खबरदारी घ्यावी. तसें नसल्यास पाठविण्याचें काम तूर्त राहिलें तरी हरकत नाहीं. समुद्रपर्यटण हें निषिद्ध पक्कीत बसावयास कारण म्हणजे इकडचे लोक तिकडे गेल्यानंतर अभक्ष्य-भक्षण, अपेयपानाच्या तडाख्यांत सांपडतात; आणि नित्य कर्मांला कायमची रजा देतात. हीं दोन संशयाचीं मुख्य कारणें झालीं असावींत असें वाटतें. तर समुद्रयान करोत अथवा इतर कोणत्याही देशाल्या जावोत, धान्य आणून स्वयंपाक करून घेऊन भोजन करावयास कोणतीही हरकत नाहीं. समुद्रयान करणाऱ्यांनीं निषिद्ध आहार घेऊं नये व दुष्यान करूं नये, अशाविषयीं येथूनच कांहीं निर्बंध करून त्यांना पाठवावें. जरूरीच्या वेळेस मात्र कांहीं कालपर्यंत नित्य कर्मांचा लोप होण्याचा संभव असतो. त्याकरितां अगदीं थोड्या खर्चांत प्रायश्चित्त देऊन त्यांना समाजांत घेतलें असतां अत्यंत उपयोग होईल, अशी समजूत आहे. या महासभेत जमलेले आपण सर्व, वेळ न घालवितां योग्य विचार करून हा विषय शेवटास न्याल अशी मी वळकट आशा बाळगितों.

(४) सामान्य शिक्षण

१५. लँड रेव्हिन्यू ॲडमिनिस्ट्रेशन रिपोर्टावरून असें समजतें कीं, अलीकडे प्लेग व दुष्काळामुळें खेड्यापाड्यांतील पुष्कळ शाळेमध्यें शिक्षणाची गती फारच कुंठित झाली आहे. दक्षिणभागच्या कमिशनर साहेबबहादूरांनीं आपल्या एका रिपोर्टांत असें लटलें आहे कीं, शाळेतील हल्लींचा शिक्षणक्रम शेतकरी लोकांच्या राहणीला उपयोगी पडण्यासारखा नसल्यानें त्यांच्या प्रगतींत मोठा अटकाव होतो. शेतकरी लोकांमध्यें विद्येंत सुधारणा इतकी हळूं होत चालली आहे कीं, त्यांच्या गतीमध्यें वेग लौकरच जास्त होईल, असें कांहीं वाटत नाहीं. तथापि या बाबतींत अगदीं निराशही होण्याचें कांहीं कारण नाहीं; कारण त्यांना आतां विद्येचें महत्व थोडें थोडें कळूं लागलें आहे. हंगामाच्या वेळीं शेतकरी वर्गातल्या मुलांना जास्त सुट्टी द्यावी, अगर त्यांच्याविषयीं रात्रीच्या शाळा काढाव्यात, असें ते सुचवितात. पुनः असें कळवितात कीं, सरकारानीं सबब असल्यास प्रत्येक गावाला एकेक प्राथमिक शाळा उघडणें अगदीं जरूर आहे. प्राथमिक शिक्षणाबरोबर नीतिशिक्षणही द्यावें, व प्राथमिक शाळेंतील शिक्षकांचे पगार जास्त वाढवावें. या शाळेंतील पुस्तकांच्या किंमती जास्त असल्यानें गरीब विद्यार्थ्यांना त्रास होतो. तर त्यांच्या किंमती कमी करण्याबद्दल व स्कॉलर्शिपा जास्त देण्याबद्दलही ते शिफारस करितात. निरनिराळ्या वर्गातल्या जनसंख्येच्या मानानें शेंकडा किती सुशिक्षित आहेत हें पहावें; व ज्या वर्गांत शिकलेल्यांचें शेंकडा प्रमाण कमी दिसून येतें, त्या वर्गाला मागासलेल्या वर्गांत घालावें, व त्यांना इतरांपेक्षां जास्त उत्तेजन द्यावें, असें टा. ऑ. इंडिया पत्रांत एकदां लिहून आलें होतें. याप्रमाणें जर सरकार अंमलबजावणी करतील तर फायदा होईल असें वाटतें.

१६. हिंदुस्थानच्या पुढील स्थितीसंबंधानें ना. म्या. चंदावरकर यांनीं एक लेख टा. ऑ. इं. पत्राच्या पुरवणीमध्यें लिहिला होता. त्यांत ते वर्णेप्रमाणें म्हणतातः—प्राचीनकाळीं गुरुजी शिष्यांच्या मनांत आपल्याविषयीं (त्यांच्या मातापितरांना) योग्य अशी श्रद्धा व प्रीति उत्पन्न करीत असत. व गुरु आणि शिष्य या नात्याच्या अस्तित्वाबद्दल व स्थिरतेबद्दल अगदीं अवश्य असलेले कायमचे आज्ञापालन करण्याचे धर्म त्यांच्यामध्यें उत्पन्न करीत असत. हा स्वभाव त्यांना भीति दाखवून उत्पन्न करीत नसत; पण मोठ्या ममतेनें करीत असत. गुरु व शिष्य हे (शिक्षणफलांत) भागीदार असून गुरुचा हिस्सा आपल्या हिस्याहून काहीं प्रमाणानें जास्त आहे, अशा तऱ्हेची कल्पना त्यांच्यामध्यें जागृत करून आपल्याविषयीं प्रीति उत्पन्न करीत असत. वयस्सरांच्या दळणदळणामध्यें एकमकांचें हित चिंतावें, असेंही पण सांगत असत.

१७. मागल्या शतकांत ई. इं. कंपनीनें प्रथम या मुंबई इलाख्यांतील शिक्षणाचा विषय हातीं घेतला व त्यासंबंधानें एक संस्था स्थापिली. शिक्षकाच्या कामांत अगदीं निपुण होतील अशा तऱ्हेचें शिक्षण कांहीं तरुण लोकांना द्यावें, ह्या गोष्टीकडे तिनें आपलें लक्ष पोंहचविलें. त्यांच्या प्रयत्नाचें प्रथमचें फळ झणजे प्रो. बाळशास्त्री जांभेकर हे होत. त्या वेळचे दाखले ते कोणत्या प्रकारचे होते, हे दाखवितात. ते इंग्रजींत अगदीं जाडे विद्वान होते व उत्कृष्ट गणिती होते; आणि संस्कृतांत अति दृढभक्तीचे विद्यार्थी होते. यालेशीज त्यांना लॅटिन भाषेचें ज्ञान फारच चांगलें होतें. व तरुण लोकांना शिक्षण देण्यांत जन्मतःच अगदींच प्रवीण होते. ज्या तरुण लोकांना शिकवून तयार करण्याविषयीं त्यांना नेमलें होतें, त्यांच्या मनांत वर सांगितल्या प्रकारची श्रद्धा, प्रीति व आज्ञापालन धर्म, उदाहरणानें व कडक ताकिदीनें उत्पन्न करीत. त्यांच्या अकालिक मृत्यूनंतर कांहीं वर्षांनीं शिक्षकाच्या अंगांत शिक्षविण्यासंबंधानें जे गुण असावे लागतात त्यांची परीक्षा केल्याशिवाय शिक्षक नेमण्यांत येत होतें; असें वर सांगितलेल्या संस्थेनें आपल्या एका रिपोर्टांत, प्रसिद्ध केलें होतें; व त्यावेळीं कोणालाही शिक्षक होतां येतें, अशी पुष्कळांची समज होऊन गेली होती. ज्या शिक्षणामध्यें बुद्धिवैभव हळुहळु पूर्णतेस येत नाहीं; नीति अनीतीच्या विचारशक्तीला बळण मिळत नाहीं; व ज्यांत न्यायाच्या विवेकशक्तीची संवृद्धि होत नाहीं, त्याची किंमत काडीइतकी सुद्धां होत नाहीं, असें त्या वेळीं संस्थेनें मत दिलेलें होतें.

१८. ही अडचण लवकरच दूर करण्यांत आली. हार्कनेस व पॅटन इत्यादि नामांकित प्रोफेसरांच्या हाताखालीं शिकलेल्या विद्यार्थ्यांपैकीं पुष्कळ विद्यार्थी अति विद्वान व मोठे नीतिमान होते, व शिक्षकाच्या धंद्यावर मनापासून ते प्रीति करीत असत. या लोकांनीं आपल्या सद्गुणानें व ज्ञानानें शिक्षकाच्या धंद्याचा दर्जा खेड्यापाड्यांमध्यें पुष्कळच वाढविला, त्यांच्याकडे सोंपविलेल्या तरुण विद्यार्थ्यांना नेमाधीनतेच्या कामांत सदृढ करण्यांमध्यें अगदीं कडक असत; व ढिलेपणा कधींही दाखवित नसत, असल्या शिक्षकांनाच खरे गुरुजी झणावें; व लोक त्यांना तसे समजत असत, व त्याप्रमाणें त्यांना लेखक मानही देत असत. विद्यार्थ्यांच्या वर्तणुकी संबंधीं जर त्यांच्या शिक्षकाला कडक अंमल ठेवावा लागला, तर त्या शिष्यांचीं आईबापें मध्यस्ती करण्याम कधींही धजत नसत. अशा प्रकारच्या शिक्षकांच्या हाताखालीं शिकणें झणजे सर्व आयुष्याचें (मानसिक व नैतिक वावर्तांत) बळण लावून घेणें होय.

१९. ही स्थिती फार दिवसपर्यंत कायम राहिली नाहीं. पुढें लवकरच न्याय व मुलकी खात्यांत नोकरी करण्याची व वकीली करण्याची गोडी पुष्कळ ग्रॅज्युएट्सनां लागली यामुळें लोकांना विद्याखातें हें कमी जास्त प्रमाणावर गरज भागवून घेण्यापुरती आश्रयाची जागा बनली. हे लोक या खात्यांत शिरून एल्. एल्. बी. ची परीक्षा पास होईपर्यंत, किंवा सबजज्ज होईपर्यंत अगर वकीली करण्यास सुरवात करिजे पर्यंत अथवा मुलकी खात्यांत मामलेदाराची किंवा डे. कलेक्टरची जागा मिळे पर्यंत नोकरी करीत. अशा रीतीनें आमच्या ग्रॅज्युएट्सच्या आशेची दिशा बदलल्यावर विद्याखात्यांत सुधारणा होण्यास कांहीं जागा राहिली नाहीं. वस्तुस्थिती अशी असतां शिक्षविण्याच्या कामांत त्यांनी बिलकूल काळजी घेण्याचे सोडून दिलें, व विद्यार्थ्यांना सन्मार्गाला लावण्याचें तर एकीकडे राहिलें. या कारणामुळें आमच्या शाळा फक्त धोकेपट्टी करून परीक्षेची तयारी करविण्याच्या जागा बनल्या, व या शाळांमध्यें मुलांच्या वर्तनाकडे किंवा त्यांना चांगले बळण लावून देण्याकडे कोणी लक्ष देईनातसे झाले. शाळेंत केलेल्या नियमाना अनुसरून वागण्यास व आज्ञापाल न करण्यास व आत्मसंयमनाचे नियमानें बांधून घेण्यास सक्तीनें लावून प्रत्येक विद्यार्थ्याच्या शारीरिक व मानसिक आणी नैतिक वावर्तांत त्यांचें वर्तन दृढ करणें हें ज्या शिक्षणाचें आदि कर्तव्य, त्या असल्या शिक्षणाकडे सर्वांचें दुर्लक्ष होत चाललें.

२० या प्रकारचें स्थित्यंतर सुमारें इ. स. १८७० पासून होत चाललें. व वर्तनक्रमामध्यें ढिले-

पणाही पण आनिवार्य अवस्थेमुळें त्याच वेळेला दिसूं लागला, असें म्हणता येईल. नीतिशास्त्रांत व रसायनशास्त्रांत शोध लागलेल्या नवीन सिद्धांतावरून व तत्त्वांवरून प्रपंचांतलीं व समाजांतलीं पुष्कळ जुनाट झालेलीं, परंतु अति परिचित असलेलीं मतें ढळमळूं लागलीं. शिक्षक लोक बहुत करून आपले विद्यार्थी कोणत्या रीतीनें वेळ घालवीत होते व शाळेच्या बाहेर अगर नेमलेल्या वेळेच्या पलीकडे त्यांचें वर्तन कोणत्या प्रकारचें असतें इकडे लक्ष देईनातसे झाले. तसेंच त्यांच्या मनांत कोणत्या तऱ्हेच्या कल्पना भरल्या व कोणत्या संवयी जडल्या, किंवा स्वतःला अगर दुसऱ्यांना वळण लावण्यासंबंधानें कोणती पुस्तकें ते वाचीत होते, हेंही पण त्यांनीं काळजीपूर्वक पाहण्याचें सोडून दिलें, घरीं व शाळेंत वाचकाचें स्वातंत्र्य मिळाल्यावर तरुण लोकांची चित्तवृत्ति, वक्तृत्वकला वाङ्विषयाकडे व वर्तमानपत्रें वाचण्याकडे झाली.

२१. इ० स० १८६७ मध्यें ब्रह्मोसमाजाचे एक पुढारी आपल्या धर्मोपदेशासंबंधानें मुंबईस आल्यावेळीं टाउन हॉलमध्यें त्यांनी व्याख्यानें दिलीं.. या व्याख्यानांनीं हायस्कुलांतील व कॉलेजांतील विद्यार्थ्यांना त्याप्रमाणें व्याख्यानें देण्याची स्फूर्ती चढली. अलीकडे सभेमध्यें वक्तृत्वकलेचा फारच उपयोग होत आहे व विशेषतः या दिवसांत वक्तृत्वाचें महत्त्व फारच वाढलेलें आहे; मग त्याचा सदुपयोग होवो अगर दुरुपयोग होवो. यासंबंधानें कांहीं वर्षांमागें **मारहुण लॉर्ड सालस्बरी** यांनीं असें म्हटलें होतें कीं, हल्ली जिभेचा जोर आहे, अथवा ज्याला फार बोलतां येतें त्याचा जोर आहे. मग तें साधन आह्मांला रुचो अगर न रुचो. परंतु ही शक्ती मुद्दां दुसऱ्या शक्तीप्रमाणेंच मोठ्या काळजीनें वाढवून तयार करणें लागतें, नाहीं तर ही शक्ती एखादे वेळीं अनावर झाली, तर तरुणांना दुर्मार्गाला लावण्यास कारणीभूत होते. या सुमारास तरुण लोकांची चित्तवृत्ति वक्तृत्वकलेकडे व वर्तमानपत्रें वाचण्याकडे मोठ्या गोडीनें वळली; परंतु त्यांना योग्य मार्ग दाखविण्यास किंवा त्यांच्यावर ताबा ठेवण्यास कोणीच राहिले नाहींत. टा. ऑ. इंडिया वर्तमानपत्राचे आग्रलेख मोठ्या शांतपणाचे व गांभीर्याचे असत.

२२. परंतु या प्रकारचे लेख आह्मां तरुणांना गोड वाटले नाहींत. आह्मीं वयानें लहान असल्यामुळें आह्मांस कांहीं तरी चटकदार, संवेदियांना खवळिणारे व व्यक्तीपर लेख असावेत असें वाटत होतें. आमच्या अशा सर्व गरजा पुरे करून देणारे तरतीत उखाळ्या पाखाळ्या काढणारे व थट्टेखाईक लेख वाचून, कोणालाही उद्देशून त्यांच्या विषयीं अगर आपल्या स्थितीविषयीं मनांत कांहींच विचार न करितां काय पाहिजे तें लिहावें असें किल्लेकांना वाटूं लागलें. नेटिव्ह प्रेसांना परवानगी दिल्याबद्दल व त्याचे बेताल लिहिण्यायद्दल आह्मी आता बोलतों व मोठ्या कळकळीनें व न्यायानें खेद मानतों. तेव्हां अशा प्रकारचें बेताल लेख लिहिण्याला प्रेरणा करणारे म्हणजे वर सांगितल्याप्रकारचे लेख व शाळेंत मिळणारें शिक्षण हे होत. या वेळेस सर्व विद्यार्थ्यांची व शिक्षकांची स्थिति या प्रकारें झाली होती, म्हणून असे लेख लिहिण्याबद्दल पुष्कळांची प्रवृत्ति झाली. या सर्व कारणामुळें शाळेंतले व कॉलेजांतले विद्यार्थी चांगल्या मार्गाला लावण्यासंबंधानें जे नियम करण्यांत आले होते, त्यांना जुमानिनातसे झाले; व नियमांना अनुसरून वागण्याचें व आज्ञा पाळण्याचें त्यांनीं सर्व सोडून दिलें.

२३. जर शाळेंत योग्य तऱ्हेची नियमाधीनता राखावी, अशी इच्छा असली, तर ती राखणारे जे शिक्षक असतात, ते प्रथमतः या सर्व प्रकारचे शिक्षण मिळवून त्यांत अगदीं प्रवीण झालेले असावेत; म्हणजे दुसऱ्या धंद्यांत काम न मिळाल्यामुळें या धंद्यांत शिरलेले असूं नयेत. तर हा धंदा त्यांनीं पूर्ण प्रीतीनें पत्करलेला असावा. हल्ली शाळेंत या प्रकारचे मास्तर पुष्कळ आहेत, नाहींत असें नाहीं; परंतु होता होईल तितके शिक्षविण्याच्या कामांत अगदीं तरबेज झालेले व या धंद्यावर पूर्ण प्रीति ठेवणारे जे असतील त्यांचीच शिक्षकांच्या जागीं योजना करण्याची तजवीज करण्यांत यावी. बोर्डिंग सिस्टिमला उत्तेजन द्यावें व प्रत्येक शाळेमध्यें ही पद्धत चालू ठेवावी. म्हणजे गुरुशिष्यांना नेमलेल्या वेळेच्या पलीकडे एकमेकांना

भेटण्यास सवड होईल, व पुण्यबुद्धि इत्यादी सद्गुणांचा प्रेरणा शिष्यांमध्ये करण्यास गुरुजींना फावेल, व एकमेकांविषयी प्रीति वाढण्यास कारण होईल.

२४. शाळेमध्ये नियमाधीनतेच्या नियमांना अनुसरून वागण्यास लावण्याच्या कामांत सरकार सक्तीचा उपयोग का करितात, व त्यांचे हेतु काय आहेत, हें स्पष्टीकरण करून सांगण्यास आम्ही हेईल तितकी काळजी वाहिली पाहिजे. असें करण्यामध्यें सरकारचें स्वाहित आहे, असें कित्येकांचें म्हणणें आहे. आमच्या तरुणांच्या अंगांतील सरकारचे विरुद्ध धुमाकूळ माजविण्याचें पाणी कमी करून त्याचा सरकार जें कांहीं सांगतील त्याप्रमाणें निमुटपणानें वागणारी कळसूत्री बाहुली बनवून टाकण्याचा त्यांचा हेतु आहे, असें कित्येक लोक म्हणतात. परंतु लोकांचा हा गैरसमज आहे. कारण आपल्या देशाबद्दल व त्यांतील संस्थेबद्दल हितकारक प्रीति उत्पन्न करण्याचा व ती प्रीति आपणास योग्य रीतीची व स्वतःला भूषण व मान देणारी असावी, असा त्यांचा हेतु आहे असेमेल्याशटते. सारें एकदां ग्रेट ऑपॉस्टल् पॉल् हे आम्हीं सर्व एकमेकांचे अवयव आहोंत, आणि युरोपांत व सुधारलेल्या दुसऱ्या राष्ट्रांत प्रचलित असलेली स्वदेशाभिमानाची अनुचित व अप्रशस्तपणाची कल्पना हिंदुस्थानांत व्याप्त झाली, व तिला कांहीं लोक मनापासून, व कांहीं बरोबर अनावश्यक लागले. हें साहजिकच आहे: आमच्या तरुणांमध्यें स्वदेशाबद्दल व त्यांतील संस्थेबद्दल वाढत असलेली प्रीती अभिनंदनीयच आहे, पण उलट कोणत्याही रीतीनें निंद्य नाहीं. इंग्रजी राज्यपद्धतीनें नवीन स्फूर्ती आमच्यामध्यें आली आहे, असें दिसतें. तिला बिलकूल प्रतिबंध करूं नये व करितांही पण येणार नाहीं. ही गोष्ट ब्रिटिश प्रधानांनी घडून आणली आहे. परंतु यांत खेद करण्यासारखी व शोचनीय गोष्ट म्हणजे ही स्फूर्ती वाईट मार्गाला लागलेली आहे आणि जर यांना योग्य वेळेला वळण मिळालें नाहीं, तर ती आत्म्यालाच हानीकारक होईल. परंतु आमच्या तरुण लोकांमध्यें इतके जरी दोष असले, तरी त्यांच्यामध्यें अनेक चांगले गुण आहेत, ही एक आनंद मानण्यासारखीच गोष्ट आहे; व या सर्व चांगल्या गुणामध्यें अति प्रमुख रीतीनें दिसून येणारे गुण म्हणजे त्यांचा बलवानाविषयीं खरी कळकळ जे वाटतात, त्यांच्याविषयीं असलेली मनांतली खरी प्रीति होय.

२५. स्वदेशाभिमानाची स्फूर्ति जरी स्वतः चांगली असली, तरी तिची प्रवृत्ति वाईटाकडे झाली आहे, व ती इतकी हानीकारक होण्याचे मुख्य कारण म्हणजे पूर्वी सांगितली जाणारी मनें त्यांच्या शिक्षणाच्या कानावर वेळीं अवेळीं पडलीं आहेत. तीं अशीं कीं, स्वदेशावर प्रीति करणें म्हणजे परदेशाची व नेटिव्ह लोकांची निंदा करणें होय. तरुणलोकांच्या मनांत ग्रहणशक्ति फार तीक्ष्ण असते, व त्यांना ही मतें अगदीं खरीं असल्याप्रमाणें व आपल्या देशहितासाठीं अगदीं जरूर असल्याप्रमाणें वाटलीं. हा अपायकारक मार्गे अडवून टाकण्यास त्यावेळीं एकच उपाय होता. तो कोणता म्हणजे इतिहासाचा व त्यांतील उपदेशाच्या खऱ्या ज्ञानाचा प्रसार होय. या हेतूनें डॉ० उइलयम वर्डसवर्थ व कै. न्या. तेलंग यांनीं बी. ए. परीक्षेला इतिहासाचा विषय अवश्य ठेवण्याविषयीं युनिव्हर्सिटीच्या सेनेटला भाग पाडले. आपल्या देशाची हल्लींची स्थिति पाहतां व आमच्या समाजामध्यें होत असलेले व होण्याचे जरूर असलेल्या फरकाचा विचार करून पाहतां व जुन्या चालीरीतीमध्यें व पाश्चिमात्य देशांतून उत्पन्न झालेल्या नवीन स्फूर्तीमध्यें चाल्त लेल्या झगड्याकडे पाहतां प्रत्येक तरुणाला इतिहासाचे खरे ज्ञान होणें अगदीं अवश्य आहे, असें त्यांना वाटत होतें. यापूर्वी कै. न्या. तेलंग हे मला भेटण्याचेवेळीं स्वदेशाभिमान व राष्ट्रीयत्व यासंबंधाने इतिहासांत काय लिहिलें आहे, याविषयीं बोलत असतां जॉन स्टुअर्ट मिल यांचे म्हणणें या बाबतींत काय आहे, हें त्यांनीं मला सांगितलें. आमच्या देशांत कायमचे समाज बनाण्याला तीन गोष्टींची जरूरी आहे, असें एका ठिकाणीं मिल्सने म्हटलें आहे. (अ) शिक्षणपद्धतींत मुख्यतः कडक नियमाधीनता असली पाहिजे. व हें शिक्षण लहानपणापासून प्रारंभ करून आमरण चालू ठेविलें पाहिजे. मग त्यांत इतर पुष्कळ गोष्टींचा समावेश असला तरी हरकत नाहीं. (ब) धर्मामध्यें किंवा राजनिष्ठेचा चित्तवृत्तीचें अस्तित्व राखलें

पाहिजे. मग ते कोणत्याही रूपानें का असेना; यौ दुसऱ्या गोष्टीचा संबंध आम्ही हिंदुस्थानाशीं लावला तर आम्ही ब्रिटिश सरकारचा स्वीकार करणें अगदीं जरूरीचें आहे असा सिद्धांत ठरेल; व हें सरकार आमच्या सुधारणेचें केंद्र आहे. असें समजून चालले पाहिजे; व हें सरकार आमच्या सर्व आशेचा व उमेदीचा पाया असल्याकारणानें आमच्या चित्तवृत्तीमध्यें यत्किंचित् फरक पडूं देऊं नये, ही गोष्ट अगदीं उघड आहे. (क) खरा स्वदेशाभिमान म्हणजे खरी सहानुभूति, एकोपा, व एका सरकाराच्या अमलाखालीं व एकाच देशांत असणाऱ्या लोकांविषयीं सारखी कळकळ बाळगणें हा होय; एकमेकांशीं वैरभावानें वागणें किंवा समाजांत दुही माजविणें नव्हे. परदेशाविषयीं किंवा तेथल्या लोकांविषयीं केवळ मूर्खपणानें द्वेष करण्यामध्यें अगर वाईट गोष्टीचें, राष्ट्रीय ह्मणून, लालनपालन करण्यामध्यें किंवा इतर सुधारलेल्या राष्ट्रांना चांगल्या वाटलेल्या गोष्टींचा उपयोग न करण्यामध्यें खरा स्वदेशाभिमान आहे, असें समजणें म्हणजे त्या शब्दाचा केवळ दुरुपयोग करण्यासारखें आहे, असें वाटतें. आमच्या शाळेमध्यें किंवा कॉलेजमध्यें इतिहासाचें शिक्षण ज्या प्रकारें मिळालें पाहिजे, त्याप्रकारें मिळत नाहीं, असें म्हणण्यास मला वाईट वाटतें. इतिहासशिक्षणाच्या हल्लींच्या पद्धतींची चांगली चौकशी करून त्यांत ज्या ज्या सुधारणा कराव्याशा वाटतात, त्या सर्व करून देऊ. नामदार सर जॉर्ज क्लार्क मुंबईचे गव्हर्नरसाहेब बाहादूरांनीं आपल्या असाधारण कार्यामध्यें (services) भर घालावी, असें मला वाटतें. गेल्या पंचवीस वर्षांत ज्या अपायकारक कल्पनेला आमचे तरुण लोक बळी पडले आहेत, त्यापासून त्यांना दूर करावयाचें आहे तर हेच काय ते उपाय आहेत. या उपायांची योजना जर योग्य वेळेला झाली नाहीं, तर हें काम आह्मांस कधींच साध्य होणार नाहीं.

२९. एकाच विषयासंबंधानें इतका वेळ शांतपणानें ऐकण्याचा आपणांस कदाचित कंटाळा आला असेल; परंतु माझ्या मनें हा विषय फारच महत्त्वाचा असल्याकारणानें आपणांस सांगितला आहे. न्या० चंदावरकर यांनीं आपल्या लेखांत लिहिल्याप्रमाणें उदाहरणें घडलेलीं व घडत असलेलीं आमच्या नजरेस आलीं आहेत व येत आहेत. मुद्देसूदपणें या प्रकारचें आचरण आमच्या वीरशैव समाजांत दिसून येत नाहीं, ही एक मोठी आनंदाची गोष्ट होय. न्या. चंदावरकर यांनीं आपल्या लेखांत जे उपाय सुचविले आहेत, त्यांचा व आह्मांस, जर कांहीं विचार सुचतील तर त्यांचा योग्य विचार करावा, अशी माझी सूचना आहे. कारण "Prevention is better than cure" असें म्हटलें आहे. याचा विचार जर आह्मीं आतांच केला नाहीं, तर त्यापासून आह्मांला फारच हाल सोसावे लागतील. हें अनिष्ट टाळावयाचें असल्यास प्रत्येक व्यक्तीला पूर्ण इतकें धर्मशिक्षण मिळणें व त्याप्रमाणें त्यांनीं आचरण करणें, हें अगदीं जरूरीचें आहे असें वाटतें. या गोष्टी लहानपणापासूनच करीत असाव्या. याला धर्मशिक्षण कशाला पाहिजे ? नुसतें तोंडानें सांगितलें असतां चालत नाहीं काय ? असा कोणी तरी आक्षेप घेईल, तर त्याला माझें इतकेंच सांगणें आहे कीं, धर्मशिक्षणापासून मनावर जसा कायमचा परिणाम होतो, तसा इतर कोणत्याही रीतीनें होणार नाहीं, अशी माझी पक्की खात्री आहे. सबब प्रत्येक आईबापांनीं आपल्या मुलामुलींना धर्मशिक्षण लहानपणापासून देत जावें, व त्यानां त्याप्रमाणें आचरण करण्यास सक्तीचा उपयोग किती करतां येईल तितका करावा, असें माझें प्रत्येक वीरशैव बांधवास आग्रहाचें सांगणें आहे. आमच्यामध्यें शिक्षकांचा धंदा जे करीत आहेत व पुढें करतील त्यांनां माझी सविनय विनंती आहे कीं, त्यांच्याकडे सोंपविलेल्या शिष्यवर्गाला त्यांनीं नीतीचा चांगला बोध करावा; व त्याला अनुसरून वागविण्याच्या कामांत होईल तितकी खटपट करावी. आमच्यांतील तरुण लोकांच्या शिक्षणाकडे आमचें सर्व लक्ष पोंहचविलें पाहिजे. आतां ते लहान आहेत, सबब पुढें सुधारणा करितां येईल, अशा समजुतीनें त्यांच्या शिक्षणाकडे दुर्लक्ष करूं नये; कारण आजचे विद्यार्थीच आमच्या देशाचे भावी पुढारी होणार आहेत. असें केल्यानें आमच्या समाजाचें कायमचें कल्याण केल्यासारखें होईल.

(५) महासभा व तिचे ठराव.

२७. आजपर्यंत भरलेल्या तीन वार महासभेमुळून ठळक दिसून येण्यासारखे झालेले फायदे म्हणजे लोकांमध्ये विद्यावृद्धि करण्याविषयी उत्पन्न झालेली जागृती, व इतर सर्व बाबतींत सुधारणा व्हावी अशी उद्भवलेली उत्कट इच्छा हे होत. याशिवाय दुसरे कोणी ठळक फायदे झाले नाहीत असे दिसते. मागच्या महासभेने काम निरंतर सुरू राहावे, या [illegible] एक कायमची कार्यकारी संस्था म्हणजे कमिटी स्थापन करण्यात आली. आजपर्यंत या स्टँडिंग कमिटीने काही समाधानकारक कामे केली आहेत, आणि मी त्याबद्दल [illegible] फार आभारी आहे. परंतु, आम्ही सूचिपत्रांत म्हणजे त्या कमिटीने कोणकोणते ठराव अमलांत आणले, ते अमलांत आणल्याविषयी काय खटपट केली, त्याचा उपक्रम किती झाला, अथवा झाला नाही, व त्याबद्दल त्यांची मते काय आहेत, याविषयी व इतर गोष्टींविषयी आतांपर्यंत त्यांनी एक रिपोर्ट मुद्रणसेवार तयार करून छापावयास पाहिजे होता; पण त्याप्रमाणे त्यांनी केल्याचे कोठेही आढळून येत नाही. असे केल्याने फक्त समयच नष्ट, पण उच्च सर्व समाजाचे नुकसान होते, ही गोष्ट त्यांनी पूर्णपणे लक्षात ठेवली पाहिजे. महासभेत पास झालेले ठराव अमलांत आणले नाहीत, किंवा अमलांत आणण्याविषयी योग्य उपाय योजले नाहीत, तर सभेचे सर्व प्रगट उद्देश निष्फळ होऊन समाजाचे नुकसान तेवढे केल्यासारखे होईल असे नाही, तर लोकांनाचे आपले हसे करून घेण्यास आपण जागा दिल्यासारखी होईल. सभेच्या कामासंबंधाने व एक सभा झाल्यापासून दुसरी सभा होईपर्यंत म्हणजे एक वर्षाच्या मुदतीत कोणकोणती महत्कार्ये करण्यात आली, हे सर्व **वीरशैव** ज्ञातीस समजण्यास मार्ग म्हणजे कार्यकारी कमिटीचा रिपोर्ट होय. या सर्व गोष्टी समजून घेणे अत्यंत अवश्य आहे. कारण या सर्व गोष्टी समजून घेतल्याशिवाय कोणत्याही रीतीने विचार करताच येत नाही. आणि विचार केल्याशिवाय सभेची कामे कशी चालणार हे समजत नाही. बरे इतक्या मोठ्या समाजाच्या हिताहिताच्या गोष्टींचा विचार तीन दिवसांत करणे अगदी अशक्य आहे. या सर्व गोष्टींवरून पाहता असे दिसून येते की, रिपोर्ट पूर्वीच छापून तयार करणे किती अगत्याचे होते, हे प्रत्येक सूज्ञ मनुष्यास कळणार आहे. सबब या कमिटीवर महासभेच्या कामासंबंधाने जबाबदारी फारच आहे असा भास होतो. तेव्हा कमिटीने या कामांत बिलकूल हलगर्जीपणा करू नये, अशी माझी विनयपूर्वक सूचना आहे.

२८. हलगर्जीपणापासून काय काय तोटे होतात, हे आपणांस थोडक्यांतच सांगण्याची परवानगी घेतो. अनिश्चित लोकांपासून त्यांनाच तोटे जास्त होतात, किंवा त्यांचा ज्या ज्या लोकांशी संबंध असतो, त्या सर्वांना तोटे सोसावे लागतात, हे सांगणे मोठे प्रयासाचे काम आहे. हे लोक आपले स्वतः चेच नुकसान करून घेतात असे नाही, पण प्रत्येकाच्या कामांत ते विघ्न उत्पन्न करणारे होतात. असल्यांना कर्तव्यनिष्ठ बनविणे अगदी मुष्किलीचे काम आहे; कारण त्यांच्या मनावर कोणत्याही गोष्टीचा टिकाऊ ठसाच उठावितां येत नाही. पाण्यावर लिहिणे सुद्धां सोपे आहे पण ही गोष्ट करणे अगदी अशक्य आहे, असे एका ठिकाणी झटले आहे. ते लोक हमेशा निराशेच्या चिखलामध्ये रुतून बसल्यामुळे त्यांना वर काढणे, हे अगदी विकट काम आहे. स्वतःला काय पाहिजे, हे जर त्यांचे त्यांनाच कळत नाही, तर त्यांना काय पाहिजे, हे दुसऱ्यांस समजणे अगदी कठीण आहे. कांही लोक बुद्धीहीनतेने अनिश्चित झालेले असतात, व कित्येकांची हुषारी दुर्मार्गाला लागल्यामुळे अशी स्थिति झालेली असते. ते कोणत्याही गोष्टी संबंधाने कारणापेक्षां जास्त विचार करितात; व यामुळे ते अनिश्चित व नेभळे बनतात. प्रत्येक कामांत अडथळा अवश्य येणारच. तेव्हां सारासार विचार करून कोणतेही काम करण्याचे ठरविल्यावर त्या प्रमाणे करण्यास एकदम सुरवात करावी, म्हणजे कोणीही मनुष्य शेवटास जाऊन पोहचतो. ही गोष्ट एक व्यक्तीलाच लागू होते असे नाही, तर सर्व समाजाला व तसेच सर्व देशांना लागू पडते. सबब कार्यकारी

कमीटीनें आपल्या कामाचा रिपोर्ट छापून महासभा भरण्याच्यापूर्वीच निदान एक महिना प्रसिद्ध करावा; म्हणजे त्यासंबंधीं विचार करण्यास लोकांना सवड दिल्यासारखी होईल. नाहीं तर वर्षांतून एक वेळ महासभा भरवून तेथें आपल्या वक्तृत्वकलेचें प्रदर्शन करून पुष्कळ ठराव पास केल्यानें समाजाचे काम केल्यासारखें होत नाहीं. प्रत्येक सभेंत महासभेकडून मागें पास करण्यांत आलेले सर्व ठराव वाचण्यांत यावेत: आणि त्यांपैकीं किती अमलांत आणले गेले व राहिले किती, यासंबंधानें वाटाघाट करावी. जर आमच्या समाजाचें खरें हित करावें असें आम्हाला वाटत असल्यास कांहींतरी उपयुक्त काम आम्ही केलें पाहिजे.

उपसंहार.

२९. ज्या अर्थी आम्हांस समाजाची मोठमोठीं कामें अवघ्या प्रचंड सभेच्या सहायानेंच करावयाची आहेत, त्या अर्थी अवघ्या महासभेंत व आमच्या सर्व समाजांत एकीचें रक्षण करणें अगदीं अवश्य आहे, असें वाटतें. यासंबंधानें प्रत्येक बांधवाचें मन किती स्थिर व्हावयास पाहिजे व त्याच्या उद्योगांत किती बळकटी असावयास पाहिजे, याचा विचार आपणच करा. आपणास मी कांहीं जास्त सांगावें असें नाहीं. यासंबंधीं आम्ही हमेषा विचार करणें जरूर आहे. म्हणजे धरलेलीं सर्व कामें निश्चयानें तडीस नेण्यास आम्ही समर्थ होऊं. असलीं कार्यें साध्य होण्याला प्रत्येक व्यक्तीमध्यें मुख्यतः अभिमान असला पाहिजे. ही शक्ति सर्वापेक्षा श्रेष्ठ आहे. या शक्तीच्या विद्या, संपत्ति, सत्ता वगैरे साहाय्यकारी होतात. प्रथम सांगितलेली शक्ती जर नसली, तर दुसऱ्या प्रतीच्या शक्तींपैकीं कितीही असल्यातरी त्यांचा उपयोग करवीलच असा होत नाहीं. तेव्हां पहिल्या सामर्थ्याचा उपयोग किती महत्वाचा आहे हें आपणच पहा. आमच्या मताच्या प्राचीन स्वरूपाचा व त्याच्या मूळ स्थितीचा विचार करून पाहिल्या असतां समाजांत एकमेकांमध्यें प्रेम दृढतर असलें पाहिजे, त्यांत अंतर पडूं नये अशावरून कित्येक नियम केलेले असावेत, असें दिसून येतें. आपणास पाहिजे असलेले कोणत्याही पेशांतले लोक आमचेच असले पाहिजेत. असा एक नियम आमच्या मतांत केलेला आहे, हें सर्वांना माहितच आहे. परंतु किती दृढ आणि दीर्घ विचारानें व उद्देशानें हे नियम केले असतील, याचा विचार केला असतां आमच्या पूर्वजांची धर्म, नीतिमत्ता व कल्याणकौशल्य इ० सुधारण्याची किती उत्कट इच्छा होती हे स्पष्ट दिसत आहे. "Charity begins at home" या म्हणीप्रमाणें आम्ही कोणतेंही कार्य करून घ्यावयाचें झाल्यास त्या कारितां आपल्याच लोकांचा शोध केला पाहिजे. जर आमच्यामध्यें सांपडत नसतील, तर इतर लोकांमध्यें पहावें. होतां होईल तितकी मदत न्यायानें आपल्याच लोकांना दिली पाहिजे. यावरून आपण इतर समाजावर प्रीति किंवा त्यांना सहाय करूं नये, असें कोणीही समजणार नाहीं, अशी मी पूर्ण आशा बाळगतों. कारण आजकालपर्यंत आमचे लोक इतर समाजावर प्रीति व सहाय करीत आल्याचें आमच्या नजरेस वस्तुस्थितीवरून स्पष्ट दिसत आहे. ही स्थिती कायम ठेवावी, किंबहुना जास्त वाढवावी, म्हणजे आम्हांस फार सुख होईल, यात तिळमात्र संशय नाहीं. कारण एकमेकांच्या सहायतेवांचून आमच्या समाजाची सुधारणा होणें कठिण आहे. आमच्या मतांत विद्या, नागरिकपणा, आचार संपत्ती वगैरेनें मागलेल्या समाजाला अवलंबन देऊन पुढारी लोकांनीं त्यांना ऊर्जितावस्थेंत आणलें पाहिजे. भेदभाव साध्य होईल तितक्यातीतिनें मागें टाकला पाहिजे. असें करीत गेल्यास आमच्या समाजांत एकी वाढून सर्व लोक सुधारतील व महासभेविषयीं विश्वास उत्तरोत्तर जास्त वाढत जाईल.

३०. सोलापूर येथें मागल्या वर्षी भरलेल्या **तिसऱ्या श्रीमद्वीरशैव महासभेचे अध्यक्ष ना० के. पी. पुट्टणशेट्टी** यांनीं असें सुचविलें होतें कीं, वर्षांतून एकदा सभा भरविली, तरी ती तीनच दिवस असतें, या थोडक्या अवधींत उपन्यासालाच पुष्कळ वेळेचा उपयोग करण्यात येतो. शेवटी अनेक विषयांसंबंधीं नियम होता होतां, ते नियम अमलांत न येऊन तसेच जैसथे तेथेंच राहिल्यामुळें योग्य फळ

मिळत नाहीं ही चाल काढून टाकून उपन्यासाला थोडा वेळ ठेऊन एकेका वर्षामध्यें किती नियम व्यवहारांत आणावयास शक्य होतील, तितक्यांचे ठराव करून त्यांचे कार्य सभा झाल्यावर दुसऱ्या दिवसापासून अव्याहत चालावयाकरितां काय काय करणें जरूर आहे, ह्याविषयीं चर्चा या सभेंतच करून ठराव करण्याकरितां जास्त वेळेचा उपयोग करून घेतला पाहिजे. असें करीत गेल्यास महासभेची अवश्यकता लोकांच्या नजरेला येऊन तिच्याविषयीं पूज्यबुद्धी अधिक होत जाईल; व सभेतील पुढाऱ्यांस उत्तरोत्तर कार्य करण्याविषयीं उमेद येईल या वरील सूचनेकडे सर्वांनीं पूर्ण लक्ष पुरवावें, असें मी इच्छितो.

३१. सभासदहो! इतका वेळ एकाग्र चित्तानें आपण माझें भाषण ऐकण्याची तसदी घेतली व या महासभेच्या अध्यक्षस्थानाचा मान मला दिला; यामुळें मी आपल्या सर्वांच्या फार ऋणी आहे. आतां कृतज्ञतापूर्वक एकवेळ पुनः आपल्या सर्वांचे आभार मानून व सर्वांनां वंदन करून मी माझें भाषण संपवितों.

बागलकोट,
ता. २८ डिसेंबर सन १९०८.

अध्यक्ष.
लखमगौडा बसवप्रभु सरदेसाई,
वंटमुरी.

दुसऱ्या दिवसाचा कार्यक्रम.

मंगळवार तारीख २९ डिसेंबर १९०८.

(महासभेचें काम १२॥ वाजतां सुरूं झालें).

पहिला निर्णय.

" चित्रकलदुर्गचे श्री जगद्गुरु मुरघराजेंद्र महास्वामिना फार दिवसापासून चालत आलेली अनुलोमा आणि पंचकळस हीं दोन्ही मोठे आणि मर्यादा असलेलें हक्क म्हैसूर सरकारानें सन १९०७ मे व सन १९०८ मे महिन्यामध्यें केलेल्या ठरावांनीं प्रतिबंद केल्यामुळें ते परत मिळविण्या बद्दल योग्य आलोचना करून योग्य कार्य चालविण्याबद्दल **नामदार लखमगौडा सरदेसाई संस्थान वंटमुरी** यांचे अध्यक्षतें खाली एक कमिटी स्थापावी म्हणून ह्या महासभेनें निर्णय केला आहे."

ह्या निर्णया बद्दल म्हैसूर शि म् **एन्. आर. करिबसवशास्त्री** यांनीं कानडी भाषेमध्यें सूचना केली. ह्या सूचनेस कोल्हापूरचे **वीरवसप्पा श्रेष्टी** यांनीं अनुमोदन दिलें. त्याचे भाषण स्वतीं लिहिल्या प्रमाणें:—

श्रीचित्रदुर्गमठाचे हक्काबद्दल

श्री चित्रदुर्ग मठाचे हक्क

आपलें कर्तव्य.

परमपूज्य श्री महास्वामी, श्रीगुरुवर्यवृंद, अध्यक्ष महाराज व इतर सभ्य गृहस्थहो!

आतांच, माझ्या पूर्वीच्या वक्त्यांनीं कानडी भाषेंत श्रीचित्रदुर्ग मठाच्या हक्कांसंबंधीं जी सूचना आणिली आहे तीस अनुमोदन देण्याकरितां मी उठलों आहे. श्रोत्रसमुदाय बहुतेक कानडीभाषाभिज्ञांचाच असल्यानें माझें मराठी भाषण कंटाळवाणें वाटण्याचा संभव आहे; तथापि, विषयाच्या महत्वाकडे दृष्टी देऊन व महाराष्ट्र वीरशैवांस या विषयासंबंधीं साहिती होऊन उद्दिष्ट हेतु साधण्याकरितां त्यांची सहानुभूति व सहकारित्व हीं संपादणें अत्यंत अवश्य व इष्ट वाटत आहे म्हणून आपण माझें भाषण शांतपणानें ऐकाल अशी उमेद आहे.

श्रीचित्रदुर्ग मठासंबंधीं हक्काबद्दलचा प्रश्न हा अत्यंत महत्वाचा असल्यानें **श्री हानगल कुमार महास्वामी** यांच्या आज्ञेनुसार हाच विषय प्रथम ठेवण्यांत आलेला आहे. सकल वीरशैव समाजाचे जगद्गुरु **श्रीमभिरंजन श्री मुरुगाराजेंद्र महास्वामी,** यांचा मुख्य मठ चित्रदुर्ग-संस्थान म्हैसूर-येथें असून हा मठ **श्रीजगद्गुरु चिन्मुलाद्रि प्रभु शून्य सिंहासन मठ चित्रदुर्ग** या नांवानें पुरातन कालापासून प्रसिद्ध आहे. या शून्य सिंहासनाची-ज्ञानसिंहासनाची-महती किती आहे हे प्रभुलिंग लीलेतील खालील उताऱ्यांवरून आपणास स्पष्ट दिसून येईल:—

सुशून्यसिंहासन मध्यमे महान् । सदाशिवाख्यस्तरुरस्ति निस्तुलः ॥
यदस्य मूलं प्रणवः परः स्वयम् । लतास्तु पंचाक्षर दिव्यचित्कलाः ॥
समस्ततत्त्वोपरि शून्यपीठिकाम् । जगद्गुरुं कारयति स्म सोद्भुताम् ॥
अहो विचित्रं सकलाश्च देवता । यथातथं स्थापयति स्म तत्पुरे ॥
चिदभ्रसिंहासन मीदृशं महत् । गुहेश्वराराधन दिव्यसाधनम् ॥
निजात्मरूढं वसवो विनिर्मितम् । विभाव्य संतुष्टमना बभूव सः ॥
अहो चिद्गगनासनं निरुपमं ब्रह्मादिभिर्वा कथम् ।
ज्ञातुं चेतसि वा निमज्य बहुधा शक्येत लोकोत्तरम् ॥
एको वेत्ति बुधाग्रणी स्स वसवो यद्वाल्लभो देशिकः ।
सर्वा एव विदंतु तद्गतिमिति प्रोचुश्च सर्वे चराः ॥
मंत्रे नादलये हठे परिचितास्संयंत्रतंत्रेजिता ।
वेदांतेष्वधिकास्तथैव कुशलाः षड्दर्शनज्ञानिनः ॥
ये दृष्टांवरपीठमद्भुततमं दूरान्नमस्कृत्य ते ।
दुर्ज्ञेयो वसवेश्वरस्य महिमेत्यूचुः शिरःकंपनैः ॥

याप्रमाणें या शून्य सिंहासनाचें महत्व असून चित्रदुर्ग हें म्हैसूर संस्थानच्या हद्दींत असल्यानें या शून्यसिंहासन मठाचा गौरव, आदरसत्कार व मानमरातब पुरातन कालापासून आजवर अव्याहत रीतीनें म्हैसूर सरकारांकडून करण्यांत आलेला आहे हें श्रींचीं स्वारी सचारास निघाली असतां वेळोवेळीं म्हैसूर सरकारांकडून जो पत्रव्यवहार होत असे अगर रहदारीचे हुकूम देण्यांत येत असत त्यांपैकीं कांहींचे उतारे वांचून दाखवितों. त्यावरून आपणांस स्पष्ट दिसून येईल:—

श्रीमन्निरंजन जगद्गुरु श्री मुरुगराजेंद्र महास्वामी मठ चित्रदुर्ग; हे अडु-पालखी व इतर बिरुदांवळींसह संचारार्थ निघाल्यावेळीं म्हैसूर सरकारा-कडून वेळोवेळीं काढण्यांत आलेल्या रहदारी—हुकुमां पैकीं कांहींचे उतारे.

SHREE CHAMUNDESHWARI SAHAYA.

To,

Shree Veera Shaiva Mathasthapana Charya Warya Shrimut Parama Pavana Charitra Sammohanaanga Madanamardana Samaya Kolahala Sujanita Shrimut Chinmuladri Prabhu Shunya-Peetha Chuda radantha Shriman Maharaja Niranjan Jagat-Guru Murugi Rajendra Swami.

Shrimut Rajadhiraja Parameshwara Pritipratapa Apratima Veera Narapati Birudentembaraganda Lokaika Veera Yadukula pavan parawara Kalanidhi Shankha Chakra Makara Matsya Sharabha Shala Gandebherunda Dharani varaha Hanumat Garudankusha Kuthara Simhadyaneka Birudankit Mysore Ratna Simhasana roodha radantha Krishnaraja Wodeyavara offers Sashtanga Namaskaras.

We are doing well by your blessings till the 2nd (Sudha) Shravana, Dhatu Samwastar. Please send letters as to the progress of your tapas (austerities). We have heard of you from Messers Charamurti Nilakanthapa and

Kodali Charamurti Somashekhar Shastree and received the Asirwadapatrica sent by you; and we dutifully accepted the Mantrakshata, Chatri, Chamara, Palakhi and clothes sent by you. In return we have sent to you the following:-

1 Duladi padaka consisting of diamonds, pearls, and rubies numbering 117; 1 Paithani yellow silk cloth; 1 green silk cloth; 1 full piece of velvet; 1 Mahatabi patike; 2 Chamevara; Chira 1 pair of laced shawls; 1 bag consisting of 1000 gold mohurs; 1 *palakhi with a complete set of its decorating constituents*: 1 pair of Chamara with silver handles; 1 velvet umbrella with a golden top; 2 white umbrellas with golden tops. 2 Surya panas with golden tops; 2 elephants; 2 horses; 2 camels; 1 (torn here) of yearly payments; and other orders of Rabadari. As we have sent all these to you please inform us as to the receipt of the same by your Holiness.

You will hear *more from* the palace servants Messers Oolagada Madayya, Sidhalingappa of Gawi Muth, and Ramlingayya whom we have sent along with the above. We have heard through Mr. Shivanaya of Gawi Muth of your greatness and of your austerities. As we are very anxious to see your holiness, our prayers will be represented by Messers Nilakantha Charumurti and Kodali Somashekhar Shastree. Please take the matter into your consideration and inform us beforehand, of your Holiness' visit to Mysore. We are prepared to act according to the pleasure of your Holiness if you intend to please us by a visit, considering this invitation to be a thousand invitations.

Dated 26th July 1816.

(Sd.) PRASANNAYA
HUZUR MUNASI.
(Sd.) SHREE KRISHNA.

श्री चामुंडेश्वरी सहाय्य.

श्रीमन्महाराज निरंजन जगद्गुरु मुम्मारीराजेंद्र स्वामी यांचे संनिधानाप्रत.

श्री वीरशैवमतस्थापनाचार्यवर्य श्रीमत्परमपावनचारुतरसन्मोहनांग मदनमर्दन मालकोसिहल श्रीमद्वल्लभप्रभुस्वान्वयरंजनित श्रीमद्विन्मूलाद्रिप्रभु गुरुसिंहासनाधीश ॥

श्रीमद्राजाधिराज राजपरमेश्वरश्रीवीरप्रौढ अप्रतिमवीर नरपति विरुदैकवीरगंड वैरिकुलैकवीर यदुकुल पयःपाथोधि कल्पानीधि शंख, चक्र, मकर मत्स्य शरभ सालव गंडभेरुंड धरणीधरसहस्रमुखगरुडांकुश कुठारसिंहादिनेक विरुदांकित म्हैसूर रत्नसिंहासनाधीश्वर कृष्णराज वडियेर कृत साष्टांग नमस्कार उपरि विशेष. आह्मीं आपल्या अनुग्रहेंकरून श्रावण शुद्ध २ यातुनाम संवत्सरे पर्यंतचे क्षेम. आपले तत्रस्तान्याज्ञांकित लेखनद्वारा कळवित्ये यांत यावें. सांप्रत, दामोह अेपर्त्याचे चरमूर्ति नीलकंठप्पनवरु कोडली व चरमूर्ति सेम्मंगलरुद्रप्पा या उभयतांच्या मुखांतरानें पाठविलेली आशीर्वादयुक्तपत्रिका व कल्पनाक्षता छत्र चामर पालखी वस्त्रें हीं सर्व आपल्या आज्ञेवरहुकूम घेऊन पोंचलीं व त्यांचा आह्मीं शिरसा वंदनपूर्वक स्वीकार केलेला आहे. इकडून पाठवून दिलेल्या साभानाचा तपशील.

हिरे, मोतीं व पाचू हीं मिळून ११७ नगांचें दुलडीपदक एक; पैठणीमर्दान पीतांबर एक, हिरवें सोंवळें एक, नागपुरी पीतरजोडे दोन, किन्खाबी ठाण एक, महतापी पटका एक, जामेवार दोन, चीरा एक, सरगे तुर्राई कंवी शाल जोडी एक, कंठीराई एक, हजार मोहरांची थैली एक, हणमुमोती वैगरे **सर्वांगसरंजामासह पालखी एक,** चांदीच्या मुठीची चामरजोडी एक, सुवर्ण कलशांकितकिन्खाबी छत्री एक, सुवर्णकलशयुक्त श्वेत छत्र्या दोन, सवर्णकलशयुक्त सूर्यपानें दोन, हत्ती दोन, घोडे दोन, उंट दोन, वर्षासन सनद (ही ओळ फाटलेली आहे) व सिरकोळ रहदारी हुकूम हीं पाठविलेलीं असून तीं आपल्या संनिधानाप्रत घेऊन पोंचल्याचें कळवित्ये यांत यावें.

या सामानासोबत राजवाड्यांतील ईटिटाळिगद मादण्या गवि मठांतील सिद्धलिंगाध्वनधर अरण्याचल व गमलिंगाच्या वैगरे पाठवून दिलेले आहेत. त्यांच्या सांगण्यावरून आपणांस कळून येईल. गया मठांतील चिरंजीवी सहस्रायुषी शिवनच्या यांनी निवेदन केल्यावरून स्वामी महाराजांचे महात्म्य व तपोबल हीं आम्हांस विदित जाहलीं आहेत. स्वामी महाराजाच्या दर्शनाविषयीं आम्हांस अति उत्कंठा लागली असून त्याविषयीं ओपत्ति नीलकंठ चरमूर्ती व कोडली चरमूर्ती सोमशेखरशास्त्री यांनीं सांगितल्या नंतर आपल्या मनाची खात्री होईल. दया करून लौकरच ह्मैमूल्य निवण्याचा सुनिश्चय करून पत्रद्वारें आम्हांस आगाऊ सूचना देवविण्यांत यावी. हेंच पत्र सहस्रामंत्रण असें समजून आमचें मन संतुष्ट करावें असें आपल्या मनीं असल्यास लवकरच अगाऊ पत्रद्वारें कळवून येण्याची दया केल्यास आपल्या इच्छेनुरूप अंगण्यात येईल. तारीख १६ माहे जुलै सन १८१६ इसवी-

दस्तुर प्रसन्नय्या मुनशी हुजूर.

रूज श्रीकृष्ण अशी सहीही आहे.

SHREE.

Sri Chamarajendra Wodayar's Thanuja Sri Krishnaraja Wodayar.

KRISHNARAJA WODAYARAVARU.

Srimath—Dated Sunday the 8th day of the moon's increase in the month of *Asweja* of the year *Dhatu*:—

Nirupa issued in writing to the *Ameels* and *Killedars* in the Palace Territorial limits:—

Whereas His Holiness Sriman Maharaja Niranjana Jagadguru Murugarajendra Swamigalu of Chitaldrug is proceeding from Chitaldrug to Mysore no one shall obstruct His Holiness in doing so as usual, with these insignia proceeding, *in advance of His Holiness Cross-palanquin (Adda Pathi) viz.* one Makara Thorana, one Vyasatalu in the Nandidhwaja (the arm of Vyasa in the flag bearing the emblem of the bullock), two pancha deevatigeys (a pair of five lights), a pair of Moharchalu, a pair of Veti pavala, a pair of drum on horse-back, a pair of Kavi Nishani (brick coloured flag), one Mayimaratbabu, a pair of Chandra vadya (moon's music), a pair of Oodaka vadya, a pair of Chamaras, a pair of green, red, and yellow Haptagini, a pair of Gandugodli, (male hatchet), a pair of Chandragavi Oodas, a pair of Bichu Farang a pair of Ravadu, a pair of Chandra vadya, played on being tied to the head, a pair of Surya vadya (sun's bugle) played on being tied to the head, a pair of Hagalu Deevatigeys (day torches), a pair of Jagati, a pair of Shankhas, a pair of Kavi Jhandi, a pair of Patapati Jhandi, 50 silver staves, and 50 green staves.

Dated the 29th of September 1816.

(Signed.) PRASANNAYYA.
Munshi, Huzur.
(Signed in Kanarese.) SRI KRISHNA.

श्री.

श्री चामराजेंद्र वडेयर

तनुज श्री कृष्णराज वडेयर

कृष्णराज वडेयर

श्रीमत्-रविवार, आश्विन शुद्ध ८ धातू संवत्सर.

राजाच्या हद्दीतील अमील व किल्लेदार यांस लखी हुकुमः—

श्रीमन्महाराज, जगद्गुरु गुरुसार्वभौम स्वामी, मठ चित्रदुर्ग, यांची स्वारी चित्रदुर्गाहून म्हैसूराला येणार असून श्रीच्या अब्दपालखीच्या पुढें मकरतोरण एक, नंदीध्वजावरील व्यासनतोळ एक, पंचदिवट्या दोन, मोर चवरे दोन, वेटपावड दोन, घोड्यावरील डेरे दोन, भगवी निशाणें दोन, मायिमरातबु एक, चंद्रवाचें दोन, हिरव्या, तांबड्या व पिवळ्या रंगाच्या आबदागिरी दोन, परशु दोन, चंद्रगावी उडास दोन, वीच फरंग दोन, रौंड दोन, डोक्यावर बांधून वाजविण्याची चंद्रवाचें दोन, हगलु दिवट्या दोन, जेगट दोन, शंख दोन, भगवे झेंडे दोन, पट्ट्या पट्ट्यांचे झेंडे दोन, उडकवाचें दोन, चामरें दोन, डोक्यावर बांधून वाजविण्याची सूर्यवाचें दोन, पन्नास रुप्याच्या काठ्या व पन्नास हिरव्या काठ्या अशा विरुदावळीसह मामुल प्रमाणें मिरवणूक निघाल्या प्रसंगीं कोणीही हरकत करतां कामा नये.

तारीख २९ सप्टेंबर १८१६

(महीं) प्रसन्नय्या मुनशी,
हुजुर.
(कानडी सही) श्रीकृष्ण.

SHREE.

Shri Chamaraj Wadeyar
Thanaja Shri Krishnaraja
Wadeyar.

SHREE KRISHNARAJA WADIER.

Dated Saturday the 13th
(Suddha) Poush, Yuve Samvat Shreemut.

Order sent to the Amildars and Killedars of the different Talukas of the Mysore Provinces:—

You are aware that Shree Muragi Rajendra Swami of the Chinmuladri Prabhu Shoonya Simhasana Matha, is by Mamul entitled to exercise all the usual privileges as those exercised by the Shringeri Swami, during the various visits to and returns from the disciples. You are hereby ordered to see that no obstruction is caused to the said Swami to travel according to Mamul, and not to listen to the recommendations of mischievous persons, who raise objections to the same.

Dated, 13th January 1816.

(Sd). PRASANNAYA
HUZUR MUNSHI.
(Sd.) SHRI KRISHNA.

॥ श्री ॥

श्रीचामराज वडेयर
तनुज श्रीकृष्णराज
वडेयर.

श्री कृष्णराज वडेयर

तारीख १३ शनिवार.
पौष्य शुद्ध, श्रीमत् युव संवत्

म्हैसूर प्रांतांतील निरनिराळ्या तालुक्यांचे अमलदार आणि किल्लेदार यांस हुकुम पाठविण्यांत येतो कीं:-

श्री मुरुगाराजेंद्रस्वामी, चिन्मूलाद्रीप्रभु शून्यसिंहासन मठ, हे वेळोवेळीं आपल्या शिष्यांकडे जातांना व परत मठाकडे जातांना यानां मामूल पासून श्री शृंगेरीस्वामी प्रमाणेच सर्व हक्कांचा उपयोग करण्याचा अधिकार आहे, हें तुह्मांस माहीत आहेच. या हुकुमान्वयें तुह्मांस कळाविण्यांत येतें कीं श्रींची स्वारी मामूल प्रमाणें संचारार्थ निघाली असतां यांस अडथळा होऊं नये व हरकत करणाऱ्या उपद्व्यापी लोकांच्या शिकारशीकडे लक्ष देऊं नये.

तारीख १३ जानेवारी १८१६.

(सही) प्रसन्नय्या.
हुजर मुनसी.
(सही) श्रीकृष्ण.

SHREE.

CRIMINAL No. 727

The Seal contains Devanagari characters.

ORDER OF MR. RANGAPPA, AMILDAR OF CHITTLE DURGA.

From the Magistrate Court of Chittle Durga Taluka. Order to Mr. Basava Lingayya Parapategar Muragi Rajendra Swami Matha, Chittle Durga.

As per order of the District Superintendent of Chittle Durga No. 10, of 2nd January 1866, the contents of which were "The people of Muragi Rajendra Swami Matha are freely using *Bille* and the *Dhawale* like Government servants. Do they use these things authorizedly or unauthorizedly? If they use them under any authority, make an inquiry and send a report along with the Sanads available." According to this order you were demanded to produce your authorities. On examining the list of Sanads which you brought from your Swami, I find that although the sanads do not contain any thing expressly about the *Billes*, they state, especially the Rahadari dated the 13th January 1810, and the invitation letter of His Highness the Maharaja of Mysore dated 22nd July 1816, that the Swami of this Matha is entitled to exercise higher privileges and insignias viz. all those to which the Shringeri Swami is entitled: and that as the Shringeri Matha people do use *Billes* and other insignias, I concluded that this Matha is also entitled to the like privileges. And on reporting of the same to the District Superintendent along with the compared copies of the Sanads, the latter wrote that there was no objection for the *Billes* being used if they were duly authorised; as per order No. 734 of the District Superintendent dated 24th April.

You are accordingly informed thus:— As the above mentioned Rahadari and the invitation of His Highness the Maharaja of Mysore expressly state that the Swami of this Matha is entitled to exercise all the privileges of the Shringeri Swami, you may continue the Mamul as regards these *Billes*.

Dated 16th July 1867 Chittle Durga.

(Sd.) RANGAPA.
AMILDAR.

॥ श्री ॥

फौजदारी नंबर ७२७.

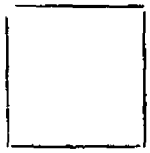

मोहरेंत देवनगरी अक्षरें आहेत,

चित्तलदुर्ग येथील अमलदार, रा. रा. रंगप्पा यांचा हुकूम.

चित्तलदुर्ग तालुक्यांतील मॅजिस्ट्रेट कचेरीतून:—

रा. बसवलिंगप्पा पारपतेगार, मुरुगाराजेंद्रस्वामी मठ यांस गेलेला हुकूम.

चित्तलदुर्ग येथील डिस्ट्रिक्ट सुपरिंटेंडेंट यांच्या तारीख २ जानुआरी १८९६ च्या १० नंबरच्या हुकुमांत होतें कीं,—" मुरुगाराजेंद्र स्वामी यांच्या मठांतील लोक अगदी सरकारी नोकरांप्रमाणें राजरोस रीतीनें विल्हे व धत्ले (पट्टे) यांचा उपयोग करीत आहेत. ह्या जिनसा वापरण्याचा त्यांस अधिकार आहे किंवा कसें? अधिकार असून उपयोग करीत असल्यास तपास करून रिपोर्ट करावा व मिळाल्यास सांबत सनदाही देऊन पाठवाव्यात. " या हुकुमान्वयें तुह्मांस असलेल्या अधिकाराचे पुरावे हजर करण्यास सांगितलें होतें. आपण आपल्या स्वामी महाराजांजवळून ज्या सनदा आणल्या होत्या त्यांचा तपास करून पाहतां असें समजतें कीं. जरी त्या सनदांमध्यें विल्ह्यांविषयीं कांहीं स्पष्ट उल्लेख केलेला नाहीं, तरी त्यांमध्यें व विशेषेंकरून **तारीख १३ ज्यानुआरी सन १८१६ या दिवशींच्या रहदारींत, आणि तारीख २२ जुलई सन १८१६ या दिवशीं श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर यांजकडून पाठविलेल्या निमंत्रणपत्रिकेंत असें लिहिले आहे कीं शृंगेरी येथील स्वामींस ज्या उत्तर प्रतीच्या हक्कांचा व अधिकार चिन्हांचा अधिकार आहे त्या सर्व हक्कांचा व अधिकार चिन्हांचा उपयोग करण्याचा अधिकार या चित्रदुर्ग मठाच्या स्वामींसही आहे; आणि ज्याअर्थी शृंगेरी मठांतील लोक विल्हे व इतर अधिकारचिन्हें उपयोगांत आणतात, त्याअर्थी आम्हीं असा निर्णय करितों कीं, या मठाला देखील त्याच प्रकारचे हक व अधिकारचिन्हें उपयोगांत आणण्याचा अधिकार पोंचतो.** सनदाच्या रुजू घेतलेल्या नकलांसह या गोष्टींचा डिस्ट्रिक्ट सुपरिंटेंडेंट यांजकडे रिपोर्ट केल्यावर त्यांनीं आपल्या ता. २४ एप्रिलच्या ७२४ नंबरच्या हुकुमांत असें लिहिलें कीं, विल्ह्यांचा उपयोग करण्याचा योग्य अधिकार असल्यास ते उपयोगांत आणण्यास कोणत्याही प्रकारची हरकत नाहीं.

यावरून आपणांस असें कळविण्यांत येतें कीं,—ज्याअर्थीं वर नमूद केलेल्या रहदारींत व श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर, यांच्या निमंत्रणपत्रिकेंत असा स्पष्ट उल्लेख केला आहे कीं, **या चित्रदुर्ग मठाच्या स्वामींस शृंगेरीच्या स्वामींप्रमाणेंच सर्व अधिकारांचा हक आहे, त्याअर्थीं आपण विल्हे वापरण्याचे मामूल वहिवाट चालूं ठेवावी.**

चित्तलदुर्ग, तारीख १६ जुलै सन १८९७ इसवी.

(सही) रंगप्पा अमलदार.

SHREE.

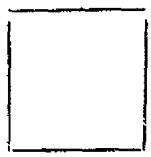

The Seal contains Devanagari characters.

Dated 5th Bahula, Chaitra, Iswar, Samwatsar.

Orders sent by the Subhedar of Chittle Durga, Mr. Shamrao to the different Shaikdars, Shanbhogues, and Patels of different Hoblies of Chittle Durga Taluk.

Details of the Rahadari issued by His Highness:—

Rahadari ordering the Taluk Amildar, Killedar, all the Shirastedars, Shettees and the Wartaks, Musicians, and other people to meet at their local limits to respectfully receive His Holiness, and to respectfully offer fruits and flowers to His Holiness the Shriman Maharaja Niranjan Jagat—guru Shree Murugi Rajendra Swami on his way to Mysore from Chittle Durga and back.

As we have received a Rahadari from His Highness which says that it is *customary for* His Holiness to go in procession with the following insignias in front of his Adda Palki *from time immemorial*, (*viz* 1 Makara Torana; 1 Vyasa's arna in the Nandi Dhwaja; 2 Pancha diwatiges; 2 Morchalas; 2 veta; pawades; 2 drums on horse back; 2 kawi flags; 2 Maya Maratabas; 2 Chandra Wadyas; 2 Udaka Wadyas; 2 Chauras; 2 Attagiries of green, red, and yellow colours; 2 battle axes; 2 Chandragawi Udas; 2 Bichafarangs; 2 Rouds; 2 Chandra wadyas and 2 Surya wadyas to be played on while fixed on the head; 2 day torches; 2 couches; 2 Jangatas; 2 Kawi Jhandas; 2 Patapate Jhandas; 50 silver sticks and 50 green sticks,) and that no obstruction should be caused to His procession, and as His Holiness has returned this day from Mysore to Chittle Durga with the above insignias; and as we (shettees, wartakas, musicians, and all departmental servants) have to day gone to our local limits according to the order of His Highness the Maharaja and respectfully offered to His Holiness fruits, flowers, &c., you are hereby ordered similarly to meet at your local limits with the Shettees, Wartakas, musicians and others, and to respectfully offer fruits and flowers to His Holiness and to return to your places only after the latter's departure, and to report about the same.

(Sd.) SHAMROW.

॥ श्री ॥

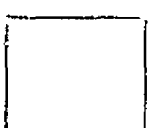

मोहरेंत देवनगरी

अक्षरें आहेत.

मिति चैत्र वद्य ७ ईश्वर संवत्सर.

चित्तलदुर्ग येथील सुभेदार रा. रा. शामराव यांनीं चित्तलदुर्ग तालुक्याच्या निरनिराळ्या भागांचे शेकदार, शांबोग व पाटील यांस पाठविलेला हुकूम:—

श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर यांजकडून आलेल्या रहदारीतील खुलासा:-

तालुक्यांचे अमलदार, किल्लेदार, सर्व शिरस्तेदार, शेट्टी (शेट्ये) वतेक (व्यापारी), वाजंत्री व इतर तमाम लोकांस हुकूम करण्यांत येतें कीं, श्रीमन्महाराज निरंजन जगद्गुरु श्री मुरुगाराजेंद्र स्वामी हे चित्रदुर्गाहून म्हैसूरास येत असतां व म्हैसूराहून उलट चित्रदुर्गास जात असतां, तुम्ही आपआप-

रया हद्दिवरुळ स्वामीमहाराजांचें **आदरपूर्वक स्वागत करावें व बहुमानपुरःसर फलपुष्पादि अर्पण करावें**

श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर याजकडून असा रहदारी हुकूम आलेला आहे कीं, **श्रींच्या** आडुपालखीपुढें मकरतोरण एक, नन्दीध्वजास बांधलेला व्यासनतोळ (व्यासहस्त) एक, पंचदिवट्या दोन, मोरचेल दोन, वेटणवड दोन, घोड्यावरील डंके दोन, भगवी निशाण दोन, मायेंस मरातबु (मायेस जिंकल्याबद्दल जय चिन्हांदाखल मायेचें मुख) दोन, चंद्र वायें दोन, उडुक वायें दोन, चामरें दोन,, हिरव्या-तांबड्या व पिंवळ्या रंगाच्य, आबदागिरी दोन, गंडुगोडली दोन, (परशु), चंद्रमावी उडास दोन, विचकरंग दोन, रौंड दोन, डोक्यावर ठेऊन वाजविण्याचीं चंद्रवाचें दोन, डोक्यावर ठेऊन वाजविण्याचीं सूर्य वायें दोन, हागलुदिवट्या दोन (दिवसा पेटविलेल्या मशाली), शेख दोन, जगट दोन (तास), भगवे झेंडे दोन, रंगीवेरंगी पक्षांचे झेंडे दोन, चांदीच्या काठ्या पन्नास, व हिरव्या काठ्या पन्नास अशा विरुदांवळीसह **आडुपालखींतून** लवाजम्यानिशीं संचारास जाण्याची श्रींची अति पुरातन कालापासून मामूल वहिवाट आहे; व श्रींच्या संचारास कोणत्याही प्रकारची हरकत होऊं नये. वर ठिलेल्या विरुदावळीसह आज स्वामीमहाराज शृंगेरीहून परत चित्तलदुर्गास येत असतां आज्ञी (शेट्टी, व्यापारी, वाजंत्री व सर्व खात्यांतील लोकार) **श्रीमन्महाराज, सरकार म्हैसूर** यांच्या हुकुमान्वयें आमच्या हद्दिवरुळ **स्वामीमहाराजांस** सामोरे जाऊन आदरपूर्वक फलपुष्पादी अर्पण केलें. सबब तुम्हांसही हुकूम देण्यांत येतो कीं, तुम्हीं देखील सदरहूप्रमाणें सर्व शेट्टी व्यापारी, वाजंत्री व इतर सर्व लोक मिळून आपआपल्या सीमेजवळ बहुमानपुरःसर फलपुष्पादि **स्वामीमहाराजांस** अर्पण करावें व **स्वामीमहाराजांचें** तेथून गमन झाल्याशिवाय आपण आपआपल्या ठिकाणांस परत जाऊं नये. हुकुमाप्रमाणें केल्याबद्दल रिपोर्ट करावा.

(सही) शामराव.

आतां, पहिल्या उताऱ्यांत, **श्रीमन्महाराज निरंजन जगद्गुरु मुरुगाराजेंद्र स्वामी** यांचे सन्निधानाप्रत **श्रीमन्महाराज तृतीय कृष्णराज वडिअर** यांच्या कडून पाठविण्यांत आलेल्या पत्राचा उतारा असून, त्यांत श्रींस पाठविलेल्या सामानांत सर्वांगसरंजामांसह पालखी एक पाठविल्याचा स्पष्ट उल्लेख आहे. दुसऱ्यांत **श्रीमन्महाराज जगद्गुरु मुरुगाराजेंद्र स्वामी**, मठ चित्रदुर्ग, हे आपल्या अडुपालखीच्या पुढें मकरतोरण, नंदिध्वजावरील व्यासनतोळ वैगरे विरुदांवळीसह मामूलप्रमाणें मिरवणूक काढून संचार करीत असतां कोणी हरकत करूं नये असा हुकुम करण्यांत आलेला आहे. तिसऱ्या उताऱ्यांत, श्रींची स्वारी मामूलप्रमाणें संचारार्थ निघाली असतां त्यास अडथळा होऊं नये व हरकत करणाऱ्या उपद्व्यापी लोकांच्या शिफारशीकडे लक्ष देऊं नये असें स्पष्ट झालेलें आहे. चौथ्यांत, पहिल्या व तिसऱ्या उताऱ्यांचा उल्लेख आलेला असून असा हुकूम देण्यांत आलेला आहे कीं, "तारीख १३ जानुआरी सन १८१६ च्या दिवशींच्या रहदारीत, आणि तारीख २६ जुलै सन १८१६ या दिवशीं **श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर** यांजकडून पाठविलेल्या निमंत्रण पत्रिकेंत असें लिहिलें आहे कीं, **शृंगेरी** येथील स्वामीस ज्या उच्चतर प्रतीच्या हक्कांचा व अधिकारचिन्हांचा अधिकार आहे त्या सर्व हक्कांचा व अधिकारचिन्हांचा उपयोग करण्याचा अधिकार या चित्रदुर्ग मठाच्या स्वामीसही आहे; आणि ज्या अर्थी शृंगेरी मठांतील लोक विड्डे व इतर अधिकारचिन्हें उपयोगांत आणतात, त्या अर्थी आम्ही असा निर्णय करितों कीं, या मठाला देखील त्याच प्रकारचे हक्क व अधिकारचिन्हें उपयोगांत आणण्याचा अधिकार पोचतो. सनदांच्या रूपें घेतलेल्या नकलांसह या गोष्टीचा डिस्ट्रिक्ट सुपरिंटेंडंट यांजकडे रिपोर्ट केल्यावर त्यांनीं आपल्या ता. २४ एप्रीलच्या ७२४ नंबरच्या हुकुमांत असें लिहिलें कीं, विड्ड्याचा उपयोग करण्याचा योग्य अधिकार असल्यास ते उपयोगांत आणण्यास कोणत्याही प्रकारची हरकत नाहीं. यावरून आपणांस असें कळविण्यांत येतें कीं, ज्या

अर्थी वर नमूद केलेल्या रहदारीत व **श्रीमन्महाराज, सरकार म्हैसूर** यांच्या निमंत्रण पत्रिकेंत असा स्पष्ट उल्लेख केला आहे की, या चित्रदुर्ग मठाच्या स्वामींस श्रृंगेरीच्या स्वामींप्रमाणेंच सर्व अधिकारांचा हक्क आहे, त्या अर्थी आपण विड्ये वापरण्याची मामूल वहिवाट चालूं ठेवावी. ता. १६ जुलै १८६७ इसवी." पांचव्या उताऱ्यांत, " सर्व विरुदांवळीसह अडपालखींतून लवाजम्यानिशीं संचारास जाण्याचा श्रींची अतिपुरातन का लापासून मामूल वहिवाट आहे; म्हणून तुम्ही सर्व शेट्टी, व्यापारी, वाजंत्री व सर्व खात्यांतील नोकर व इतर लोक मिळून आपापल्या सीमेजवळ बहुमानपुरःसर फलपुष्पादि स्वामीमहाराजांस अर्पण करावें. व स्वामी महाराजांचें तेथून गमन झाल्याशिवाय तुम्ही आपापल्या ठिकाणांस परत जाऊं नये. हुकुमाप्रमाणें केल्याबद्दल रिपोर्ट करावा " असा **श्रीमन्महाराज सरकार म्हैसूर**, यांचा हुकूम सुटल्याचा उल्लेख आहे.

श्री शून्य सिंहासन, मठ चित्रदुर्ग, यांचें महत्व व म्हैसूर सरकारांकडून आजवर त्याचा आदरसत्का व गौरव कसा झालेला आहे हें येथवर सांगितलेल्या गोष्टींवरून पूर्णपणें समजून आपण स्वानंदपरिपूर्ण झाला असाल व सेन्सस् रिपोर्टर **मेहेरवान पेंथाठेन** साहेब म्हणतात त्याप्रमाणें आपण शांतताप्रिय असल्याबद्दलचा योग्य अभिमानही बाळगत असेल; परंतु,

मृगमीनसज्जनानां निष्कारणवैरिणो जगति सान्ति ।

या वचनांत हारनाळ लागेल म्हणून तुमच्या शांतलेच्या मार्गांत मेम्बूर रडगाणें गात आड येणें भूसुरांना बरेच दिवस भाग पडल्यानंतर त्यांची दाद **दिवाण बाहादूर माधवराव** यांच्या कारकीर्दीत एकदाची लागली म्हणावयाची! पूर्वी अशा उपद्व्यापी व निष्कारण वैरी बनलेल्या लोकांच्या रडगाण्याला भीक घालूं नये असा सक्त हुकूम देण्यात येत असे; परंतु, तेंच रडगाणें आज सुस्वर गाणें बनून फिरून **'बन्स मोअर'** म्हणण्याचा मनु म्हैसूर रंगभुमीवर कसा अवतरला आहे यांचेंच राहून राहून आश्चर्य वाटतें. प्रत्यक्ष, **श्रीमन्महाराज तृतीय कृष्णराज वडियर राजे बाहादूर** यांचा पत्रव्यवहार व यांच्याकडून वेळोवेळीं मिळालेल्या सनदा हीं तारस्वरानें **" श्री जगद्गुरु मुरुगाराजेंद्र** शून्यसिंहासन मठ चित्रदुर्ग, यांस श्रृंगेरी जगद्गुरुप्रमाणेंच अडपालखी व पंचकलस व इतर सर्व विरुदावळींचा हक्क आहे असें सांगतात इतकेंच नाहीं, तर १८२७ फेब्रुआरी २९ तारिखेस **तृतीय श्रीमन्महाराज श्रीकृष्णराज वडियर बाहादूर** यांच्याकडून **श्रीमुरगी** मठाच्या उपयोगाकरितां सोन्याचा नवीन पंचकलश सादर करण्यांत आला असून त्याबद्दल सरकारी दप्तरीं वज्रलेप पुरावा अस्तित्वांत जीवंत आहे; व हें, मुझराई–त १८ मे १९०८, यांत स्पष्ट नमूदही केलेलें आहे. तें असें:—

5. At the request of the Agent of the Matt (Muragi), a search was made among the old records of the General and Revenue Secretariat, with the result that from the Shaka Amal extracts of the year Vyaya received under cover of the Yadashtha read above, it has been found that on the 29 th Februar 1827, His Highness the late Maharaja Shri Krishnaraja Wadayar Bahadur, II sent to the Swami of the Muragi Matta a new gold "Panchakalasa" for use i place of the old ones." यावरील दप्तरीं असलेल्या दाखल्यावरून हे नवीन सोन्याचे पंचकलश नवे नच उपयोगांत आणण्याकरितां दिलेले होते असें नसून जुनाट झालेल्या पंचकलशांऐवजीं नवीन उपयोग आणण्याकरितां पाठविलेले होते असें स्पष्ट झटलेलें आहे त्यावरून पंचकलश वापरण्याचा हक्क पूर्वीपासू होता हें पूर्वीचे पंचकलश जुने झालेले होते असें झटलेलें आहे त्यावरून कायदेशीर अनुमान निघत ना काय? पुन्हां प्रतिपक्षाचें असें म्हणणें आहे कीं, पंचकलश हें राजचिन्हांपैकीं एक चिन्ह आहे व तें उपरे गांत आणण्याचा हक्क फक्त कांहीं विशिष्ट मठांनां मात्र आहे. त्यांतां कांहीं विशिष्ट मठ म्हणजे हे कि उपद्व्यापी ब्राह्मण सांगतील तेंच मठ अशी एकादी सनद अगर ताम्रपट यांस मिळालेला आहे काय

"कांहीं विशिष्ट मठांपैकींच" **श्रृंगेरी मठाप्रमाणेंच गुरुगीमठ कां नसावें?** वर निर्दिष्ट केलेल्या सनदा, पत्रें, दप्तरचा पुरावा नवीन सुवर्ण पंचकलशार्पण केल्याचा दाखला या सर्वांवरून गुरगी मठ हा वरील "कांहीं विशिष्ट" मठांपैकींच होता हें निर्विवाद ठरतें; परंतु, **दिवाण बहादूर माधवराव** यांच्या कारकिर्दीत खुद्द सरकारांतून मिळालेल्या सनदा, पत्रें, दप्तरचा पुरावा वगैरे सर्व गुंडाळून ठेवून विचारे उपद्व्यापी ब्राह्मण फार दिवसांपासून हरकत करीत आहेत झणून त्यांची कींव करण्यांत आलेली आहे. परंतु, जात भटाची; यांच्या उपद्व्यापीपणास म्हैसूर दरबारी एकदां ओसरी मिळतांच यांचे पाय एकसारखे पसरत चालले आहेत, यांत नवल तरी काय! प्रथम १९०७ मे २८ तारिखेस **श्रीजगद्गुरु गुरुगाराजेंद्र** यांच्या अडपालखीच्या मामूल वहिवाटीस हे लोक, जिच्यांचा खेड अमल्यानें, आड येण्यास विसरले नाहींत. इ.-कगांत बुडली श्रृंगेरी मठाधिपतीस सनद वगैरे कांहीं पुरावा नसतां कधीं एकदा १८९० चे सुमारास अडपालखीतून मिरवीत गेल्याची होस आठवून पुन्हां तसें जाण्याची खास इच्छा झाली असतां त्यांसही आड जाण्याचा **श्रृंगेरी मठानें** खंडाव करून आपल्यालारखी लवादसामा करून घेतल्या व अडपालखीचा अधिकार आपणासच आहे असा ठराव मिळविला. व पुढे हाच ठराव **श्री गुरुगाराजेंद्र** यांच्या अडपालखी पुढें आडवा आणून सनदा, पत्रें, दप्तरी पुरावा व मामूल वहिवाट यां सर्वांविरुद्ध चक्क हुकूम मिळविला. पण ही पुणेरी हातचलाखी न समजण्या इतके आज जग दूधखुळे राहिलेले नाहीं. केशा व नाऱ्या या दोघा भावांमध्यें तेढा-खरा अगर बनावट-उपस्थित करून त्यांत नाऱ्या खरा वारस ठरला झणून तो नाऱ्या जगाचा पुत्र बनून औरस वारस ठरणार कीं काय असें विचारण्या इतकें आज जग शहाणें झालेलें आहे इतकेंच नाहीं तर, विनाकारण आड येण्यास काय कसेंसे या विषयी 'लोकमान्य' झणवून घेणाऱ्या पुढाऱ्याचा मंत्र त्यांच्याच जातभाईंस फळल्या असें झणण्यास लावण्याइतकीं आज जगाच्या आंगीं शक्तीही पण आलेली आहे. प्रसंगानुसार सर्व कांहीं होईलच.

श्री गुरुगीमठाच्या अडपालखीच्या पुढें आड येण्याच्या उपद्व्यापीपणास गज येतांच साऱ्या पालखीवरील पंचकलशही डोल्यांत खुपूं लागले व हे पंचकलशही श्रींच्या पालखीवर असूं नयेत झणून देशोद्धारार्थ अवतार धारण करणाऱ्यांकडून म्हैसूर दरबारीं तक्रार उर्फ उपद्व्यापीपणा करण्यांत आला व तारीख १८ मे १९०८, झणजे अडपालखीच्या मिरवणुकीस प्रतिबंध झाल्यापासून एका वर्षाच्या आंतच, पंचकलश न वापरण्याविषयीं हुकूम फर्माऊन घेण्यांत आला. १८९२, १९००, व १९०२ झालीं मिरवणूक निघाल्यावेळीं पंचकलश पालखीस होते; तथापी, ब्राह्मण एकसारखे या पंचकलशाविरुद्ध होते एवड्याच भक्कम पुराव्या वरून उपद्व्यापीपणाच्या बोंबीस सीक घालणें भाग पडलें; व जरी **श्रीमन्महाराज कृष्णराज वाडियर** यांनीं सोन्याचा नवीन पंचकलश **श्रीगुरुगाराजेंद्र** यांच्या मठाकरितां दिला होता तथापि ही वस्तुस्थिती बाजूस ठेऊन भटांची यांनी करण्यात आली. नुसती भटांकडून एकसारखी हरकत होत होती म्हणून मामूल वहिवाटीस धाब्यावर बसविण्यात येऊन जर त्याप्रमाणें हुकूमही करण्यांत येते तर, महामारी, प्लेग, सन्निपात वगैरे रोगानी माणसें मारल्यानंतर "विनाकारण लोक आपल्या नांवानें रडतात-खडे फोडतात-दंगा करितात तर 'संततवृद्धि कोणींही करूं नये असा सक्त कायदा केल्यास शांतता भंग होण्याचा प्रसंग आपोआप टळेल'" अशी तक्रार वरील रोगांनी केल्यास त्यांच्या प्रतिबंधार्थ हास्पिटलें वगैरे न बांधता ते म्हणतात त्याप्रमाणें 'कोणींही लग्नें वगैरे करून संततवृद्धी करूं नये' असा कायदा फर्माव्यास शांतता कांहींच अडचण राहिली नाही झणावयाची! अगर "श्रीमंत लोक घरीं आपला पैसा पुरून ठेवितात व मग आह्मांला चोरी करणें, दरवडा घालणें, लुटणें वगैरे दगदगी कराव्या लागतात व प्रसंगविशेषीं शांततेचा भंग होतो, करितां श्रीमंतांनी आपली संपत्ति आह्मास लागेल तसी आमच्या घरीं आणून पोंचवावी" झणून चोरांच्या उलट्याबोंबा ऐकून "तथास्तु" झणून तशा प्रकारचा कायदा करणें झणजे, प्रख्यात मुत्सद्दी बर्कसाहेब याच्या- "This is punishing the offence in the offending part." या झणण्याप्रमाणें गन्हेगाराच्या बतीमें गन्ह्यास प्रतिबंध-शिक्षा करणें होय. वस्तुतः पाहतां कोणत्याही मामूल वहिवाटीस

अगर मामूल पासून चालत आलेल्या हक्कांस उपद्व्यापी लोकाकडून प्रतिबंध होऊन दंगा होण्याचा संभव असल्यास त्या उपद्व्यापी लोकांचा बंदोबस्त करून पूर्वापार चालत आलेला हक्क पूर्वीप्रमाणे चालू राहण्यास सरकारानें मदत करावी हें कायद्याचें तत्व. परंतु उपद्व्यापी लोकांच्या शिफारशीवरून हे कायद्याचे तत्व बळी पडून मामूल बहिष्कारीस प्रतिबंध आणणारे हुकूम एकामागून एक **रावबहादूर माधवरावजी दिवाण** यांच्या कारकीर्दीत सुरुत आहेत यावरून **म्हैसूर दरबारांत पेशवाई वगैरे चोकाळू पाहत आहे असें कष्टानें म्हणावें लागतें;** व दयाळु **श्रीमन्महाराज सरकार** यांच्या नजरेस या गोष्टी यावयास हव्या असें वाटतें. कारण आपल्याच पूर्वजांनीं वेळोवेळीं दिलेल्या सनदा व केलेल्या गौरव यांचा भिन्न हुकूम त्यांच्याकडून कधींही मंजूर करण्यात आले नसते. या उपद्व्यापी लोकांना म्हैसूरला स्वतंत्र नसून ' पुनश्च हरिः ॐ ' म्हणून श्रीशैलीम आपल्या ती पूर्वीची पेशवाई प्रस्थापित करावी असें होऊ लागलें असेल. परंतु, त्यांनीं एवढे लक्षात ठेवावें कीं इतकी दगदग करून घेण्यास सार्वभौम इंग्लीष सरकार त्यांना कधीही अवसर देणार नाहीत हें काहीं उदाहरणें वाचून दाखवितों, त्यावरून स्पष्ट दिसून येईल.

ORDER UNDER SECTION 41 OF THE DISTRICT POLICE ACT.

The spiritual head of Lingayat community Jagat Guru Murugaraja Rajendra Swamy Jaideo of Matha Chitaldrug intends visiting Ranibinnur, Byadgi, Haveri, Bankapur, Hangal, Dharwar, Nawalgund, Nargund and Ron and other places in this District. No persons of other communities have any right to interfere with processions and other ceremonials with which the Lingayat community will receive him. The question of the right of the Gadag and Hubli Swamis to be carried in a Palanquin cross-wise was decided by me some time ago. The Chitaldrug Swami appears to have a similar right.

I therefore order under section 41 of the District Police Act that the Cross Palaki procession with its usual attendant ceremonials be permitted and I shall request the District Superintendent of Police to make the necessary arrangements to prevent a breach of the peace on the occasions when the processions take place.

(Sd.) M. C. GIBB,

District Magistrate, Dharwar.

Seal of the District Magistrate.

डिस्ट्रिक्ट पोलीस ॲक्ट, कलम ४४ अन्वय हुकूमः--

वीरशैव धर्मगुरु, श्री जगद्गुरु मुरगाराजेंद्र स्वामी जयदेव शास्त्री, मठ चित्रदुर्ग, यांचा राणेबिन्नूर, ब्याडगी, होवेरी, बंकापूर, हानगल, धारवाड, नवलगुंद, नरगुंद व रोण, वगैरे या जिल्ह्यातील इतर ठिकाणीं संचारार्थ निघण्याचा विचार आहे. ज्या समारंभानें व मिरवणुकीनें लिंगायत लोक श्रीचें स्वागत करतील त्या समारंभास व मिरवणुकीस अन्य ज्ञातींतील कोणीही मनुष्यास हरकत करण्याचा अधिकार नाहीं. गदग व हुबळी येथील स्वामींच्या **अडुपालखीच्या** हक्काच्या वादाचा निकाल कांहीं वर्षांपूर्वी मीं केलेला आहे. चित्रदुर्ग मठाच्या स्वामीस ही तसाच हक्क असल्याचें दिसून येतें.

मवव, डिस्ट्रिक्ट पोलीस ॲक्टाच्या ४४ व्या कलमान्वयें मी असा हुकूम करितों कीं सर्व विरुद्धांवळीसह श्रींच्या अडुपालखींच्या मिरवणुकीस परवानगी दिलेली आहे, व मिरवणुकींचे प्रसंगी शांततेचा भंग होऊं नये म्हणून योग्य तजवीज ठेवण्याविषयीं डिस्ट्रिक्ट सुपरिंटेंडेंट ऑफ पोलीस यांस विनंती करण्यांत आलेली आहे.

(सही) एम. सी. गिव्ह.

जिल्हा म्याजिस्ट्रेट धारवाड.

ORDER UNDER SECTION 44 OF THE DISTRICT POLICE ACT.

The spiritual head of the Lingayat community Jagadguru Muragi Rajendra Swami Jaideo Shastri of Matha Chitaldrug intends visiting Sholapur and other towns in this District. No persons of other communities have any right to interfere with the processions and other ceremonials with which the Lingayat community will receive him or which he may choose to adopt. The Lingayat community apprehend that some persons may interfere with these particulars with the exercise of his custom of being carried in a Palki held cross ways ("Addapalki"). This question was decided in his favour last year by the District Magistrate of Dharwar with whom I agree. It has for many years been decided in the Swami's favour in Mysore where is his chief seat. I therefore order under section 44 of the District Police Act that the cross Palki procession with its usual attendant ceremonials be permitted and I shall request the District Superintendent of Police to make the necessary arrangements to prevent a breach of the peace on the occasions when the processions take place. The order of the District Magistrate of Dharwar and six printed copies of orders of the Mysore Government on the subject are filed in this office.

SHOLAPUR, 1904. 7th October. } (Sd) A. F. MACONOCHIE, *District Magistrate.*

डिस्ट्रिक्ट पोलिस ॲक्ट, कलम ४४ अन्वयें हुकूमः–

वीरशैव धर्मगुरु, श्री जगद्गुरु मुरुगाराजेंद्र स्वामी जयदेव शास्त्री, मठ चित्रदुर्ग, यांचा सोलापूर व सोलापूर जिल्ह्यांतील इतर शहरें येथें संचारार्थ येण्याचा विचार आहे. ज्या समारंभांनें व मिरवणुकींनें लिंगायत लोक श्रींचें स्वागत करतील अगर श्रींची स्वारी येईल त्या समारंभास व मिरवणुकीस अन्य जातींतील कोणाही मनुष्यास हरकत करण्याचा अधिकार नाहीं. अडुपालखींतून श्रींच्या मिरवणुकीच्या हक्कास कोणी तरी हरकत घेतील अशी भीति वीरशैवांस वाटत आहे. ह्या प्रश्नाचा निकाल गेल्यासालीं धारवाड जिल्ह्याच्या म्याजिस्ट्रेटानीं श्रींच्या बतीनें केलेल्या अमून त्यास माझी संमती आहे. म्हैसूर इलाख्यांत श्रींचें मुख्य पीठ असून तेथें ह्या प्रश्नाचा निकाल श्रींच्या बतीनें पुष्कळ वर्षांमागें झाला आहे. याकरितां, डिस्ट्रिक्ट पोलीस ॲक्टाच्या ४४ व्या कलमान्वयें मी असा हुकूम करतों कीं सर्व विरुद्धांवळीसह श्रींच्या अडुपालखींच्या मिरवणुकीस परवानगी दिलेली आहे व मिरवणुकीचे प्रसंगी शांततेचा भंग होऊं नये म्हणून योग्य तजवीज ठेवण्याविषयीं डिस्ट्रिक्ट सुपरिंटेंडेंट ऑफ पोलीस यांस विनंति करण्यांत आलेली आहे. या संबंधी धारवाड जिल्ह्याचे म्याजिस्ट्रेटांचा हुकूम व म्हैसूर सरकारच्या हुकुमांच्या सहा छापील प्रतीही या ऑफीस फायलींस लावून ठेविल्या आहेत.

सोलापूर तारीख ७ आक्टोबर १९०४

(सही) ए. एफ. मेकॉनकी जिल्हा म्याजिस्ट्रेट.

आतां, म्हैसूर सरकारचे हद्दीत उपदव्यापी लोकांकडून ज्या आपल्या पूर्वापार चालत आलेल्या हक्कांस हरकती येण्यास अलीकडे सापडून एकसारखें उत्तेजन मिळत आहे त्याच हरकतींच्या पाजीपणास दयाळ सार्वभौम व प्रजापालनदक्ष इंग्लिश सरकारांकडून कशी गचांडी मिळून योग्य रीतीनें हाकलून देण्यांत आलेलें आहे हें आताच वाचून दाखविलेल्या उताऱ्यावरून तरी, समजून घेऊन आपणातील अजागळ देशबंधु जागृत होतील अशी आहे. प्रत्येक बाबतींत आपणास हरकत आणणारे उपदव्यापी लोक आपले कैवारी कीं दयाळु व न्यायी सार्वभौम सरकार आपले कैवारी याचा आपणच निकाल करावा. वीरशैवज्ञाति बांधव हो! येथें माझ्याकडून विषयांतर झाल्यासारखें आपणास वाटण्याचा संभव आहे; परंतु विषयाचें मर्मच येथें आहे. हें मर्म आपणांस समजलें म्हणजे आपले हितशत्रु कोण व त्यांच्याशीं आपण कोणत्या रीतीनें वागलें पाहिजे हें चांगले समजून आपल्या वाटेंत विनाकारण आड येणाऱ्या काठेरी झुडुपांचें काय करावयाचें हे आपणास ठरवितां येईल: " आडवे आल्यास कापून काढावें " व " चोर घरांत शिरल्यास घरांचें दार बंद करून घर पेटवून द्यावें. " वैसें ' लोकमान्य ' केसरी गर्जनाचीं लेखणी त्यांच्या विरोधाच्या गळ्यावर चालवीत किंवा कसें हें त्यांनाच विचारता येईल. " गर्दीला लाख्या मुख दोहाळ्याचा दिला येवो " अशा प्रकारचें यांचे चरित्र व उज्वळ राष्ट्रमत बनून ' माझ्यामागली न व्हावे हेलपाटे ' अशी सदा चिंतन करणारे यांचें राष्ट्रमत त्यामुळे स्वतोवर उन्नतावस्थेचें अत्युच्चशिखर गाठतील होय. तर अशा खोडीचा राष्ट्रमतास भीक न घालता व स्वातंत्र्य–पूर्ण स्वातंत्र्य–निर्भेळ स्वातंत्र्य, कापडेशीर–जनरलशीर–इन्शिअरन्सवाले यांसारे पुणेरी बाज्यालान न सांपडतां दयाळु इंग्रज सरकारच्या राज्यव्यवस्थेशी आपली योग्य प्रतीची झकून देणें आपलें आद्य कर्तव्य होय. आता कित्येक अभिमानशून्य आडनावाचे मानाजीराव असें म्हणतील कीं ' पाल्ली आडवी नेली काय किंवा माघी नेली काय, यांत विशेष फायदा किंवा नुकसान असें काय आहे. ' बरोबर आहे; दिसण्यांत हा वाद शुष्कपणाचा वाटतो. परंतु, हा वाद वाटतो तसा तो शुष्कपणाचा नाहीं: कारण नसें असतें तर प्रतिपक्षानें अपीलखीस आड तरी कां यावें? शुष्क हक्कादारितो भाडणेर जिल्के मूर्ख तिलेकेच त्या शुष्कहक्काम प्रतिबंध करणारे पाजी नव्हेत काय? तें कांहीं असो. परंतु, हा वाद वाटतो तितका शुष्क तरी आहे काय? खरोखर हा वाद शुष्क नसून अशा हक्कांच्या उपभोगांतच जीवन पोषकता असते, हें:–

Men may be sorely touched and deeply grieved in their privileges, as well as in their purses. Men may lose little in property by the act which takes away all their freedom. When a man is robbed of a trifle on the highway, it is not the two pence lost that constitutes the capital outrage. This is not confined to privileges. Even ancient indulgences withdrawn, without offence on the part of those who enjoyed such favours, operate as grievances.

"धनदौलतीचें नुकसान झाल्यानें जसें आपणांस वाईट वाटतें तसेंच आपलें स्वातंत्र्य अगर हक्क नष्ट झाल्यास वाईट वाटत असतें. चव्हाट्यावर चोरानें एक चपराकी देऊन पैसे लुबाडून नेले यांत आपले चार पैसे गेले हाच केवळ गुन्हा होत नसून आपल्या व आपल्या मालमत्तेच्या सुरक्षितपणांस धोका आला हा मुख्य गुन्हा होय; व हा न्याय केवळ हक्कासच लागू पडतो असें कांहीं नसून तो पूर्वापार चालत आलेल्या मानपानासही सर्वस्वी तसाच लागू पडतो;"–असें जें प्रसिद्ध राजकारणी पुरुष सर एडमंड बर्क यांचें मत आहे त्यावरून सिद्ध होत नाहीं काय? सार्वभौम सरकारांविषयीं अगर इतरज्ञातीय देशी संस्थानिकांविषयी विनाकारण आपमतलबीपणानें प्रजेचें मन कलुषित करण्याकरितां बर्क साहेबाच्या गीतेचें, 'अर्थी विषयास करून पारायण करावयाचें व स्वतःशीं प्रसंग आला असतां पुराणांतली वागी पुराणांत गुंडाळून ठेवावयाची हा ईसापनीतीतील 'खोकड आणी बोका' पर्व नव्हे असें कोण म्हणेल? म्हणून अपीलखीच्या मामूलपासून चालत आलेल्या हक्कांविषयीं इतका अट्टाहास करणें योग्य नाहीं असें कोणी हरीचा लाल सांगू लागल्यास त्याच्या बडबडण्याकडे कोणी लक्ष देणार नाहींत हें खास. तथापि आपलें हक्क पूर्वीप्रमाणें चालू करून

देण्यास आपणांस दिरंगाई करितां मुळींच कामाचें नाहीं. कारण, उपद्व्यापी लोकांच्या कर्तव्यगारीस खो न बस. ! उलट उत्तेजन मिळाल्यानें ते परस्पर आपसांत.—

'अनंत हस्तें तुज मा—धवानें—(विष्णूनें)।
देतां किती घेशिल दोकरानें' ॥

असें म्हणत अनुपालन्सी, पंचकलश वगैरे सबबी भासून बहिष्काराविरुद्ध हुकूम मिळवून स्वस्थ न बसतां धर्मबंधाना आपल्या जगद्गुरूंस 'जगद्गुरु' म्हणण्याचा अधिकार नाही व तसला पाहिजे म्हणून तसाही हुकूम मिळवावा असे डोहाळे त्यांनां होऊं लागले आहेत. अन्य मतस्थाच्या जगद्गुरूंचा अपमान तो आपल्या जगद्गुरूचा मान असें ज्या उपद्व्यापी लोकांस वाटतें ते स्वरोस्वर आपलें नाक कापून घेऊन दुसऱ्याच्या भंग करण्यांत धन्यता मानण्याचा हेतु बाळगीत असतात हें सांगावयास संदेह नाहीं. परंतु, यांना कोणता शिष्टाचार म्हणावा ? ज्या ग्रंथांचे ते अनुयायी आहेत त्यांतील वरील उक्तीशी त्यांचा असा कसा विरोध ? असा वेडगळपणा जगद्गुरु या पदाच्या दुर्दैवाचा दुर्विलास म्हणावा लागतो.

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च।
रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥

(महिम्नस्तोत्र ७).

हे स्वीकार मोठेपणाचे लक्षण नव्हे काय ? व 'आत्मात्यंतिकबुद्धिभेदेषु साधनानामनेकता' अशी एकदा कबूली लावली की 'केसरी' ची राजनीतीची दिशाही व्यापक म्हणजे वरील लोकांना प्रतिकूलच नव्हे काय ? परंतु, प्रतिनिधित्व जबाबदारी मोठी म्हणजे काय ? व त्यांचे अनुकूल म्हणजे परमेश्वराचे प्रतिनिधित्व अशी स्वतःला अनुयायांची भावना नव्हते काय ! व अशा गुरूचा अपमान म्हणजे प्रत्यक्ष परमेश्वराचाच अपमान असें आपल्या ही गुरूचाच उपमर्द नव्हे काय ? व सोलापूर येथें रावबहादुर अण्णासाहेब यांच्या अध्यक्षतेखालीं याच विषयासंबंधी भरलेल्या जाहीर सभेंत. त्यानंतर फैजमहंमद शेखहुसेन डकैदार साहेब यांनी 'राम' तोच 'रहीम' व 'रहीम' तोच 'राम' असें जे प्रतिपादन केलें व त्याचा याच अनुवाद रा. विष्णुपंत खेले वकील यांच्याकडून करण्यांत आला तें सर्व वरील धर्मरहस्यास अनुलक्षूनच होय. एरवी 'जगद्गुरु' म्हणजे अखिल जग यांचे शिष्य थोडेच बनून यांनां गुरुदक्षिणा देण्यांस तयार होणार आहे ! अशांतला हा मुळींच प्रकार नाहीं. अगर अकुंचित दृष्टीचाच अवलंब करावयाचा असा आग्रह असल्यास 'जगद्गुरु' या पदांतील जग या शब्दाचा अर्थ त्या त्या पंथातील अनुयायांचा समुदाय असाच लौकिक अर्थ करावा लागेल. उंबरांतील किड्यांस जसें उंबराचें फळ हेच एक त्यांचें जगत् झालेलें असतें तसें समाजातील व्यक्तीस आपला समाजच जगत् आणि बाहेर समाजगुरूंस 'जगद्गुरु' अशी पदवी दिल्यास हरकत तरी कोणाची असणार ? आई आपल्या आंधळ्या मुलाला "माझा राजा तू" असें प्रेमानें म्हणतांनां आपण प्रत्यही ऐकतों; परंतु, तीं आई दुसऱ्याच्या मुलानां आपल्या 'राजदिड्या'चें प्रधान अगर नोकरचाकर म्हणण्याच्या भानगडीत पडलेली कधीही दिसून येत नाहीं. यदाकदाचित् ती तसें म्हणूं लागेल तर 'इतो इतो भवति' असें म्हणून प्रत्येकजण तिच्या कुबड्याची चावडी दाखवूं लागेल ! समाज जगद्गुरूंची कथा देखील याप्रमाणेंच; आपापल्या पंथातील लोकांखेरीज इतर पंथातील लोकांवर या समाजगुरूंचें गुरुत्व गाजवितां येत नाहीं. मग भिन्नमतांच्या गुरुगुरुंत उच्चनीचपणा प्रस्थापित करण्याचा प्रयत्न करणें म्हणजे पूर्ण धर्मस्वातंत्र्य असलेल्या इंग्लीश अमदानींत पेशवाई प्रस्थापित करण्याची हाव धरणें होय. वास्तविक पाहतां इंग्लीश सार्वभौमत्वापासून आपणास अनेक फायदे झाले आहेत व होण्याचा पूर्ण संभवही आहे. आपल्या अंगीं जशीजशी पात्रता येईल तसेतसे ते फायदे आपणास मिळाल्याशिवाय कधीही राहणार नाहीत. शिक्षणप्रसारानें सर्वत्र समता उदय होऊं लागून व्यक्तिस्वातंत्र्याकडे पाऊल पडत आहे व अशा व्यक्तिस्वात-

ह्यांतच राष्ट्रीयत्वाचें खरें बीज आहे हें मुख्य तत्व बाजूस सारून आपल्याच भातावर वरण ओढण्याकरितां ज्यांच्याकडून एकसारखी चळवळ उर्फ धडपड सुरु आहे त्यांच्यावरती इंग्लीश सार्वभौमत्वापासून झालेल्या फायद्यांचा परिणाम टवाळरेतींत पाणी ओतल्याप्रमाणें झाला आहे. कारण धार्मिक बाबतींत समंजस मानलेल्या समाजांत अशा प्रकारचा उच्चनीचपणा प्रस्थापित करण्याचा विंगाणा तिसून यावा व प्रसंगविशेषीं परधर्मी यांच्यापुढें आपलें रडगाणें मांडण्यांत पुरुषार्थ वाटावा यापेक्षां सर्वेदाश्चर्याची व निर्लज्जरेषणाची दुसरी गोष्ट ती कोणती? आपल्या गल्लींतून अगर पेठेंतून जाणाऱ्या परमतस्थांच्या उत्सवास मिरवणुकीस अगर स्मशानयात्रेस हरकत करणें म्हणजेच आपल्या धर्माप्रमाणें वागणें होय अशी आजकाल अज्ञानानें व दुरभिमानानें आपली समजूत करून घेऊन कोर्टाची पायरी चढतों व उलटपक्षीं ग्रामबंधु--देशबंधु--इशभक्त--राष्ट्रभक्त; स्वातंत्र्य--पूर्णस्वातंत्र्य--निर्भेळस्वातंत्र्य; शिक्षण--मोफत शिक्षण--सक्तीचें शिक्षण--राष्ट्रीयशिक्षण; कायदेशीर--सनदशीर--इतिहाससंमत; लोकमान्य, सत्यनारायण वगैरे आधुनिक विरुदांवळींचे अवडंबर माजविण्यांत येऊन स्वतःचीं मिरवणुकीं काढण्यांत येते व मृठभराई--पैसाफंड--शिवाजीफंड--राष्ट्रीयशिक्षणफंड वगैरे नाना ढंग करून गुरुदक्षिणा उकळण्यांत येत असते! हा आमचा निव्वळ खोडेपणाही नव्हे किंवा निव्वळ गाढवपणाही नव्हे; तर, दोहींचे मिश्रण, म्हणजे खरोखर हा आपला केसरीगाढवपणा होय. । अशा केसरीगाढवपणाचा निदान महाराष्ट्र हिंदुसमाजांत एकसारखा मुळमुळाट सुटे अराल्याने परस्पर समाजांत भेदभाव वाढत आहे. अलीकडे लिंगधारी व यज्ञोपवीतधारी ब्राह्मणांत वैरभाव वाढूं लागला आहे हें हितावह नाहीं म्हणून दिग्दर्शित करण्यांत येते व प्रसंगविशेषीं आपमतलब साधण्यासाठीं अश्रूही ढाळण्यांत येतात; परंतु, हे अश्रु स्वाभाविक नसून नक्राश्रु आहेत हें वस्तुस्थितीवरून कोणासही कळण्यासारखे आहे. कारण, तसें नसतें तर आपल्या जातभाईंच्या उपद्व्यापीपणास व उद्दामवर्तनास आळा घालण्याची बुद्धि यांस खास सुचली असती. अशी बुद्धि यांस देवदयेनें लवकरच सुचो! कारण, म्हैसुरकाडील वीरशैव बरेच षऽ--भुसभुशीत लागल्यानें आपले भूसुर देशबांधव एकसारखे कोंपऱ्यानें खणण्यांत गढून गेले आहेत. परंतु, असें एकसारखे बेसुमार कोंपऱ्याने खणत गेल्यानें आपलेंच डोकें खालीं होऊन पाय एकसारखे वर होत चालले आहेत व तेणेंकरून तोंडघशीं पडून स्वतः तयार केलेल्या खड्ड्यांत आपणांसच आपल्या मर्दुमकीनें गाडून घेत आहेत हें त्यांस अद्याप कळत नाहीं हेंच आजकालचें "देशाचें दुर्दैव" होय व असाच काहीं प्रकार घडल्यानें संकेश्वर पीठावर एका जगद्गुरुचे दोन जगद्गुरु करण्यांत आलेले आहेत. आपल्या समाजाच्या जगद्गुरूस जो अडपालखीचा, पंचकलशांचा अधिकार आहे तो हिंदुधर्मांत असणाऱ्या भिन्नमतस्थ समाजाच्या जगद्गुरूंस मुळींच नाहीं व नसला पाहिजे असा अडदांडपणाचा थयथयाट करीत मुठणं घांतच धर्मजागृति मानण्यांत येते. परंतु, एखादा परधर्मी अडपालखींतून मिरविण्याची इच्छा जर प्रदर्शित करील तर त्या अवरदस्ताचा--खांद्यावर नव्हे--तर डोक्यावर दांडा घेऊन मिरवणुक काढण्याचा हक्क "अस्मादिकां चा, अस्मादिकांचा" असा लांडा कारभार करीत हीच धर्माभिमानी मंडळी पुढें सरसावतील हें आजकालच्या अनुभवावरून निश्चयानें सांगतां येतें. तर अशालोकांच्या कल्पनेंत न लागतां आपलें खरें हितकर्ते सार्वभौम सरकार आहेत हें पक्कें ओळखून आपआपसी प्रगतिपर--सुधारणा करा असें आपणांस विनंतिपूर्वक व आग्रहाचें सुचविणें आहे. अशा लोकाकडून, देशाचें तर राहो, पण स्वतःचेंच किति व कसें नुकसान झाले व होत आहे व तुम्ही असेच वेसावध राहिल्याम, पुढेंहीं होण्याचा संभव आहे हें सर्वांस आतां चांगलें कळून चुकलेलें आहे. तेव्हां अशा लोकांस पूर्णपणें ओळखून आपलें कर्तव्य करण्यास आम्ही तयार झालें पाहिजे.

आतां, आज आपलें मुख्य कर्तव्य म्हणजे, अडपालखी, पंचकलश वगैरे संबंधीं **श्रीमन्निरंजन जगद्गुरु मुरगाराजेंद्र महास्वामी,** मठ चित्रदुर्ग, यांचे पूर्वापार चालत आलेले जे अधिकार म्हैसूर सरकारच्या ठरावानें सांप्रत कमी करण्यांत आले आहेत ते पूर्वत् चालू होईपर्यंत योग्य प्रयत्न व अव्याहत परिश्रम करणें हेंच होय. योग्य प्रयत्न केल्यास जैन लोकांच्या समेदशिखरजी प्रकरणाप्रमाणें आपल्या धर्म बाबतींत लवकरच पक्ष आस्मानांतून राहणार नाही. व हें आपलें पवित्र कर्तव्य जर आपण केलें नाहीं तर

आपला समाज जीवंत नाहीं असेंच म्हणावें लागेल व समजण्यांतही येईल. करितां

जागृत । जागृत ।

असें वारंवार सांगणे अत्यंत जरूरीचें आहे. म्हैसुर संस्थान हें हिंदुस्थानांतील पहिल्या प्रतीचें संस्थान असून तेथें उत्तरोत्तर प्रजेपैकीं प्रत्येक समाजाची उन्नति व्हावी यासाठीं सारखे प्रयत्न चालले आहेत. असा सर्वत्र लौकिक असल्यानें आपले राजनिष्ठ प्रजेपैकीं एकतृतीयांश व हिंदुस्थानांतील ३५ लाख लोकांच्या मनाच्या धक्का बसून त्यांना अत्यंत वाईट वाटेल असें कोणतेंही कृत्य संस्थानांत होणार नाहीं असा पूर्ण भरंवसा आहे. व संस्थानच्या नेहमींच्या उदार व प्रागतिक धोरणाला अनुसरून आह्मां सकल वीरशैवांची या प्रश्नासंबंधानें निराशा होणार नाहीं व दयाळु श्रीमन्महाराज ती कधींही होऊं देणार नाहींत अशी पूर्ण उमेद आहे. योग्य दिशेनें प्रयत्न करणें हेंच आज आपलें मुख्य कर्तव्य आहे व ही प्रयत्नाची दिशा ठरविण्याकरितां एक कमीटी स्थापण्यात यावी असें जे पूर्वीच्या वक्त्यांनीं सुचविलेलें आहे त्यास माझें पूर्ण अनुमोदन आहे. आपण ही सूचना सबबुमतें पास करावी व मग आपला समाज,

मद्गुरु कृपयैव प्राप्तसर्वार्थसिद्धिः
स महिनशिवभक्तिः स्थैर्यमायाति धन्यः ।

श्री अल्लमप्रभुगुरुच्या कृपेनें परिपूर्ण मनोरथ होईल व समाजांत शिवभक्ति वाढून तो चांगल्या स्थितीला पावेल इतकें सांगून मी आपलें वरेंच लांबलेलें भाषण संपवितों.

वीरवसव शिवलिंगप्पा श्रेष्ठी.

ह्या प्रमाणें भाषण झाल्यावर बेंगलूरचे **मि. एच् के. वीरवसवय्या बी. ए. बी. एल्.** यांनीं याच निर्णया बद्दल भाषण केलें.

ह्या प्रमाणें भाषण झाल्यावर अध्यक्षांनीं प्रतिनिधींचे मतघेऊन हा निर्णय सर्वांच्या मतानें पास झाला.

दुसरा निर्णय.

"वीरशैव समाजामध्यें सध्यः दुर्दैवानें धर्म ग्लानि झालेली असून ती दूर करण्याकरितां व शून्य सिंहासनाध्यक्ष पंचसिंहासनाधीश्वर पट्टाचरभूस्ति वगैरे पूज्य असलेले स्वामींना योग्य शिक्षण देऊन त्यांच्यायोगानें समाजामध्यें भक्त व माहेश्वर ह्या दोघांनां शिवानुभव शास्त्रज्ञानप्रसार करण्याकरितां **श्री शिवयोगमंदिर** ह्या नांवानें एकसंस्था स्थापावी झणून ह्या सभेनें निर्णय केला आहे.

ह्या निर्णयावर **शि. मू. चंद्रशेखरशास्त्री तेलगी मठ,** (दावणगिरी) **रा. रा. दोड्डबसप्पा** महानहळ्ळी, (दावणगिरी). **रावसाहेब मल्लप्पण्णा वारद** (सोलापूर), **रा. रा. शिद्रामप्पा दुंडप्पा पाचटे बि. ए. एल्. एल्. बी** हुबळी, **शि. मू न० शिवप्पशास्त्री** बेंगलूर, **रा. रा. मुगेप्पा** होसदुर्ग, (चित्रकलदुर्ग); **शि. मू. कलिंगणनाथय्या पंचाक्षर शास्त्री** गदग ह्या सर्वांनीं कानडी भाषेमध्यें भाषण केलें आणि **रा. रा. वीरवसप्पा श्रेष्ठी** ह्यानीं मराठी भाषेमध्यें खालीं लिहिल्याप्रमाणें भाषण केलें.

श्री शिवयोग मंदिर.

चेतः सद्मनि योगिनां विजयते ज्ञानप्रदीपो हरः ।
भर्तृहरी ॥
कालो ह्यनादिरोपो ऽत्र भूयो भूयः कलौ युगे ।
प्रभोः प्रमथनाथानामवतारास्च तत्क्रियाः ॥
धर्मसंस्थापनार्थाय विज्ञेया आप्तिकोत्तमाः ।
प्रभुलिंगलीला ॥

श्री गुरुवर्यहो, आपण सर्वजण व इतर सभ्य गृहस्थ हो! श्री शिवयोगमंदिरांची आजकाल अत्यंत आवश्यकता असून ती स्थापण्यात आली पाहिजेत असा आमचे मागील पुरीच्या वक्त्यांनी बरीच भाषणे करून सूचना आणिली आहे तीस अनुमोदन देण्याकरितां मी उठलो आहे. महाराष्ट्र वीरशैव सभेकरितां मी आपले भाषण लवकरच करणार आहे; तत्पूर्वी आपले वरिष्ठ सभासद आपले भाषण ऐकतील अशी आशा आहे.

आता, श्री शिवयोगमंदिरांची स्थापना करणे हे अत्यंत जरूरीचे आहे किंवा कसे या प्रश्नाचा विचार करितांना आपले वीरशैव धर्माचे व आपले सांप्रतचे प्रचलित धर्ममतन या दोन्ही गोष्टींचा प्रथम आपणास विचार केला पाहिजे. प्रभुलिंगलीलेतील काही वचने वाचून दाखवितो; त्यावरून वीरशैव धर्माचा महिमा आपणास सहज कळून येईल.

वीरशैव-शैवभेद.

जानीहि परमाद्वैतं वीरशैवस्य वैभवम् । वीरशैवं हि वेदान्तसिद्धं मे चैक साधनम् ॥
अंगलिंगैक्यसंबंधाद्वीरशैवो भवेच्छरः । जीवो ऽगलिंगमीशः स्यात्तयोरैक्यं हि संगतिः ॥
तस्माद्वेदान्त विज्ञान सुनिश्चितधियां नृणाम् । महात्मनां विरक्तानां वीरशैवे मतिर्भवेत् ॥
वीरशैवोदितान्धर्मा ल्लिंगैक्य ज्ञानमाश्रिताः । मोक्षं प्रयांति परमं पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥
(प्रभुलिंगलीला)

वीरशैवमत हे सिद्धांतशास्त्रास अनुसरून आहे व मोक्षप्राप्तीचे मुख्य साधन आहे. सद्गुरूच्या उपदेशाने मनुष्यास लिंगांग-ऐक्याचे ज्ञान झाले म्हणजे तो मनुष्य वीरशैव होतो: जीव हेच अंग अमून ईश्वर हेच लिंग आहे त्या दोहोंची परस्परांशी ऐक्य करणे यालाच योग-संगति असे म्हणावे. यासाठी वेदान्ताच्या विज्ञानामुळे निश्चलबुद्धि झालेल्या महात्म्यांच्या व वैराग्य आंगी असलेल्या मनुष्यास वीरशैवमताची आवड असते. वीरशैव मतात सांगितलेल्या धर्मप्रमाणे लिंगैक्याचे ज्ञान झालेले लोक मोक्षपदास जातात; त्यांस पुन्हा जन्ममरणाचे कारण राहत नाही असा वीरशैव धर्माचा महिमा अमृत सांपत,—

नीचैर्गच्छत्युपरि च दशा चक्रनेमिक्रमेण ।

या कविकुलगुरु कालिदास याच्या उक्तीस अनुसरून वीरशैव समाजाची स्थिति-धार्मिक, सामाजिक औद्योगिक वगैरे-अत्यंत निकृष्टावस्थेस पोंचलेली आहे. यास मुख्य कारण झटले म्हणजे आपले धर्मगुरु केवळ निःसत्व दंडधारी बनून जागच्या जागी थंड बसल्याकारणाने समाजांत धर्मजागृति असावी तशी राही हे होय. समाजांत धर्मजागृति असावी तशी नसली म्हणजे अज्ञान व दुरभिमान यांचा फैलाव होऊन समाज जसा धार्मिक बाबतीत तसाच तो सामाजिक वगैरे इतर सर्व बाबतीतही एकसारखा खालावत जातो. म्हणून सर्वप्रकारे प्रगति होऊन समाज सुस्थित होण्यास प्रथम समाजांत.

खरी धर्मजागृति

अवश्य झाली पाहिजे. कारण खरी धर्मजागृति झाली म्हणजे समाजांत चेतना उत्पन्न होऊन सर्व बाजूंनीं सुधारणा होण्यास फार सोपें जातें. धर्मजागृतीच्या अंगी विलक्षण

चेतनाशक्ति--जादु

भरलेली असते हें

" Religion, which is energy, "

या वाक्यांत मुलाही धर्कसोहेबांच्या वचनावरून व मेटूर येथें १९०३ सालीं ७७० सातशें सत्तर पुरातन पूजेच्या समारंभास जमलेल्या लोकसमुदायावरून कोणासही सहज कळण्यासारखे आहे. अर्थांतर कोणत्याही जबाबदार गोष्टीचा सारासार विचार न करितां केवळ एकट्यानें प्रेरित होऊन अंकलगीचे **श्री अडिवेप्पा स्वामी** यांनीं ही जंगी जत्रा जमविली होती. उतरावयास निवांत जागा न मिळाल्यामुळें उघड्या रानांतच बहुतेकांस बिऱ्हाड ठोकावें लागणार व " पाणी " " पाणी " म्हणतां सर्वांच्या तोंडचें पाणी पळणार व यामुळें

अन्नं नास्त्युदकं नास्ति नास्ति वासस्थानमपि ।

अशी स्थिति होणार या सर्व गोष्टी जरी सर्वांस पूर्वीच कळून चुकलेल्या होत्या तरी अशा प्रकारची, ७७० सातशेंसत्तर पुरातनांची, पूजा पूर्वी एकदां **श्री वसवेश्वराच्या** वेळीं करण्यांत आली होती; त्यानंतर कधीं कोणीही केलेली नाहीं व ती आतां आपणांस मुद्दैवानें पाहण्यास मिळणार या धर्ममूलक कल्पनेनें, या भाविकश्रद्धेनें, या मूढभाक्तिभावानें लाखों लोकांच्या झुंडीच्या झुंडीनीं मेलण्या ऐवजीं माल गाडींत बसून मेटूरास जाऊन, त्यानीं मेटूर व मेटूरच्या आसमंतांतील सर्व खेडींपाडीं हीं व्यापून व गजबजून सोडिलीं होतीं! फक्त आजूबाजूलेच लोक या महासभेस जमले होते असें नसून लांबलांबचे लोक देखील, प्रत्येकीं वीस वीस-पंचवीस पंचवीस रुपये मुलग्या वाटखर्चा करितां म्हणून घेऊन आलेले होते! परंतु, आपल्या समाजाची सुधारणा कशी करावी याविषयीं विचार करण्याकरितां एक सभा भरवावयाची असल्यास ला सभेकरितां प्रतीनिधि निवडण्यासाठीं निरनिराळ्या ठिकाणीं पुढारी लोकांनीं सभा बोलाविली असता कितीसे लोक तरी सभेला जातात हें सर्वांस कळून चुकलेलेच आहे. ' आपल्यावर कांहींतरी पट्टीवर्गणीची भाड येणार ' अशी कल्पना करून घेऊन तोंड चुकविण्याचा ते कशी शिताफी करीत असतात हे बहुतेकांच्या प्रत्ययास आलेलेच असतें; व म्हणूनच या चौथ्या महासभेस येण्याविषयीं पाठविलेल्या विनंति-पत्रांत " **या महासभेच्या वेळीं वर्गणी वसूल करण्यांत येणार नाहीं; ही गोष्ट आपण सर्वांनां समजावून सांगाल असा आह्मांस भरंवसा आहे** " असें सर्व वीरशैवांना अति विनयपूर्वक व स्पष्टपणें कळविणेंहि भाग पडलेलें आहे! परंतु, अशा प्रकारचा उपदेश, मनधरणी, कानउघाडणी किंवा आग्रह हीं नसूनही व स्वानुभवावरून आतांच सांगितल्याप्रमाणें सर्वप्रकारें गैरसोय असूनही मेटूर जंगलांतील जंगी जत्रेस जमलेला जमाव दोन-तीन लाख होता यांतील इंगीत तरी काय? यांतील इंगीत इतकेंच कीं, केवळ धर्ममूलक बुद्धीनें प्रेरित होऊन हे सर्व लोक अशा रीतीनें एकवटले होते. मग खरी धर्मजागृति समाजांत झाल्यास समाजसुधारण्यास कितीसा वेळ लागणार! हां हां म्हणतां, प्रत्येक बाबतींत आपोआप सुधारणा होऊं लागेल. केवळ उदरंभरणार्थ अवतार धारण करून सहस्रावधि भोजनें झोडून सुटणाऱ्या व येन-केन-प्रकारेण हाच आपमतलब साधण्यांत बुद्धिसर्वस्व व भूसुरत्व खर्चणाऱ्या कर्व्यांनां **' हे आमचे गुरूच नव्हेत '** असें समजून त्यांच्यापासून पूर्णपणें अलिप्त राहून, समाजांत खरे धर्मोपदेशक, खरे धर्मगुरु, खरे शिवयोगी तयार होण्याकरितां

शिवयोगमंदिरांची

अत्यंत अवश्यकता आहे हें जाणून तीं स्थापन करण्याचें महत्कार्य अंगिकारून तत्प्रीत्यर्थ अर्थ संचय करण्याकरितां,

श्री हानगल कुमार महास्वामी व श्री विळूर महास्वामी

हे संचारास उद्युक्त झालेत हें पाहून सकल वीरशैवांच्या भाग्योदयाचा काल समीप आलेला आहे व श्रींचे प्रयत्न हाणजे,

"प्रसादचिन्हानि पुरःफलानि"

अशी प्रतीति झाल्याविना राहत नाहीं. कारण, या साठीं श्रीमद्वीरशैव महासभा भरते किंवा नाहीं अशी जबर शंका उत्पन्न झाली होती. तुमने दोन महिने राहिले होते व सभा कोठें भरवावी वगैरे बद्दल निश्चित असें कांहींच ठरलेलें नव्हतें. ह्यावर्षी बहुतेक सभा भरणार नाहीं असच वाटत होतें. अशावेळीं या बागलकोट मुक्कामीं श्री शिवयोगमंदिरा संबंधी आलोचनसभा भरवावी अशा उद्देशानें श्री हानगल कुमार महास्वामींचें आगमन झालें.

चेतःसद्मनि योगिनां विजयते ज्ञानप्रदीपो हरः

या भर्तृहरीच्या उक्तीस अनुसरून श्री हानगल कुमार महास्वामी व श्री विळूर महास्वामी या उभय श्री शिवयोगी दर्शनानें ज्ञानप्रदीप अशा हराचा साक्षात्कार होऊनच कीं काय हे आपले बागलकोटपुरनिवासी वीरशैव बंधु आपले पवित्र कर्तव्य करण्यास उद्युक्त झाले. दार (बागल) बंद केल्यावरोबर जेथील कीं अभेद्य असे किल्लेच (कोट) बनतात अशा बागलकोटानें आपलें औदार्यद्वार खुलें केलें; व शिवयोगमंदिरासंबंधी आलोचनासभा भरण्याचें ठरलें इतकेंच नाहीं तर नुसत्या दोनच महिन्याची सवड असतांना देखील श्रीमद्वीरशैव महासभा भरविण्याचें अत्यंत जोखमीचें काम बागलकोटपुरनिवासी आपल्या वीरशैव बंधूनीं आंगावर घेऊन त्यांनी कोणत्या रीतीनें तें काम शेवटास नेलेलें आहे हें आपण प्रत्यक्ष पाहतच आहात! कोठें सोलापूर, व कोठें बागलकोट! सोलापूर जिल्ह्याचें स्थान, तर बागलकोट यःकश्चित् तालुक्याचा गांव; बागलकोटापेक्षां सोलापुरास सधन–शेरशेर अशा वीरशैव पुढाऱ्यांचा भरणा अतोनात; ह्मणून गेल्या साली सोलापूर मुक्कामीं भरलेल्या श्रीमद्वीरशैव महासभेसारखी सभा आतां इतउत्तर इतःत्र होणें दुरापास्त अशी बालबाल सर्वांची खातरी असतांनाही, सोलापूर येथील सभेवरही ताण करणारी सभा आज बागलकोटास–येथें आपण प्रत्यक्ष पाहत आहोत यांतील रहस्य तरी काय! यांतील रहस्य इतकेंच कीं–

यतो धर्मस्ततो जयः

श्री शिवयोगमंदिर आलोचना सभे संबंधी नुसता विचार चालला असतां जर महासभेसारखी अत्यंत जोखमीची कामें विनयोभाट अगदीं थोड्या अवकाशांत अति उत्तम रीतीनें सिद्धीस जातात तर श्री शिवयोगमंदिरांची स्थापना झाल्यावर सकल भूमंडलावर आपला वीरशैव धर्म संस्थापित करण्यास उद्युक्त होणारे शिवयोगी लवकरच संचारार्थ सिद्ध होतील अशी आपणां सर्वांची मनोदेवता सांगत असेल असें मी निश्चयानें सांगतों.

आतां, शिष्यवित्तापहारक असे वीरशैव व वीरशैवेतर आगंतुक गुरु आजकाल रेलचेल आहेत.

अशा गुरूंची मुळींच जरूरी नसून सांप्रत शिष्यचित्तापहारक वीरशैव गुरु आपल्या समाजांत पाहिजे आहेत, व हीं

शिवयोगमंदिरें स्थापण्याचा मुख्य उद्देश झाला झणजे.—

ये वीरशैव देवेशि दीक्षिताः शिवयोगिनः ।
तान्दृष्ट्वैव पलायंते दूरतो यमकिंकराः ॥
सभस्मरुद्राक्षतनुं सलिंगं शिवयोगिनम् ।
दृष्ट्वा सद्यो विमुच्यंते पापिनोऽपि न संशयः ॥
य इच्छेन्मम सारूप्यं सोऽर्चयेच्छिवयोगिनम् ।
नित्यं पश्येद्वीरशैवदीक्षितं शिवयोगिनम् ॥
तस्य पूजा मम शिवे तन्निंदा च ममैव हि ।
यद्यस्ति मयि सद्भक्तिरर्चयेच्छिवयोगिनम् ॥
निमिषं निमिषार्धं वा यत्र स्युः शिवयोगिनः ।
तत्कैलासं परं विद्धि तत्र काशी शिवोऽस्म्यहम् ॥

या पारमेश्वरागमांतील वचनानुरूप व

वातातपाम्बुशनिवृष्टिहिमैरपीड्यो यो रुग्जरामरण वर्जितदिव्यदेहः ।
संबंधवर्जनधियात्मन ईश्वरस्य पूर्णं समाधिमधिरुह्य स एव योगी ॥
भूतानि लब्धगुणांश्च विजित्य दांश्च स्पर्शेष्वसक्तहृदयः समहेमलोष्टः ।
दृष्टोऽपि दैहिकगुणैर्हृदि नैव जुष्टो यः कायसिद्धिभरितोऽस्ति स एव योगी ॥

या प्रभुलिंगलीलेतील वचनानुरूप शिवयोगी वीरशैव समाजांत तयार होऊन धार्मिक वगैरे सर्व यावतीत समाज उन्नतावस्थेस यावा हाच होय. आतां या वचनानुरूप शिवयोगी झणजे ज्यांच्या दर्शनमात्रेंकरून मरणाची भीति नाहींसी होते व मोक्षमार्ग खुला होतो; भस्म, रुद्राक्ष व लिंग यांहीं युक्त अशा ज्या शिवयोग्यांना पाहिल्याबरोबर पापी देखील निःसंशय मुक्तिपदाला पावतात; परमेश्वरसारूप्यपदवीची इच्छा करणाऱ्यांनीं ज्या शिवयोग्यांची पूजा करून नित्य दर्शन घेतलें पाहिजे; ज्यांची स्तुति अगर निंदा झणजे प्रत्यक्ष परमेश्वराचीच स्तुति किंवा निंदा; परमेश्वराच्या ठिकाणीं सद्भक्ति असल्यास ज्या शिवयोगीचें पूजन करावें; व ज्या शिवयोगींनीं क्षण मात्र वास्तव्य केलेल्या ठिकाणीं साक्षात् **श्रेष्ठ कैलास, श्री क्षेत्र काशी** व **परमेश्वर** यांचें वास्तव्य होतें; वायु, ऊन, अग्नि, वीज, पाऊस, थंडी झांपासून ज्याच्या शरीराला इजा होत नाहीं; रोग, झातारपण, मरण झांची पीडा ज्याच्या शरीरांस नसून, ज्याचे शरीर नेहमीं तेजःपुंज असतें, व निष्कामबुद्धीनें जो आत्मस्वरूपीं ईश्वराच्या पूर्ण समाधीवर चढतो; पंचमहाभूतें, आणि त्यांमध्यें असणारे त्यांचे गुण जिंकून बाह्यस्पर्शावर ज्याचें मन आसक्त होत नाहीं, ज्याला सोनें व मातीचें ढेकूळ हीं सारखींच आहेत; ज्याला बाहेरून देहाचे गुण आहेत असें दिसेल, तरी मनामध्यें शरीर गुणाचा संबंध नसतो व ज्यांनां कायसिद्धि झालेली असतें अशा शिवयोगींनी वीरशैव समाज पुनीत करण्यांस व वीरशैव धर्माचा योग्य प्रसार करण्यांस एकच **शिवयोगमंदिर** स्थापून भागेल किंवा एकापेक्षां अधिक **शिवयोगमंदिरांची** अवश्यकता आहे याचाही विचार केला पाहिजे.

आतां, वीरशैव समाज मोठा, झणजे जवळ जवळ ३९ लाख असून, तो हिंदुस्थानच्या निरनिराळ्या भागांत पसरला असल्यानें खरी धर्मजागृति होऊन तिचे वारें समाजांत निरंतर खेळतें राहण्यास एकाच **शिवयोगमंदिराची** स्थापना करून भागणार नाहीं. निरनिराळ्या भागांत एकसमयावच्छेदेंकरून जागृति उत्पन्न करून ती कायम राखणें एका ठिकाणीं राहणाऱ्या शक्य नाहीं. सर्वत्र धर्मजागृति होऊन समाज सुधारणे

वें पाऊल एकसारखें पुढें पडण्यास निरनिराळ्या वीरशैववस्तींच्या भागांत योग्य ठिकाणीं निदान चार किंवा पांच तरी **शिवयोगमंदिरें** स्थापावीं लागतील. हें प्रत्येक **शिवयोगमंदिर** बांधण्याकरितां

योग्यस्थान

आपणांस पाहिलें पाहिजे. स्थानमहिमा अगाध असतो, व त्याचा शरीर, मन व आत्मा यांवर व यांच्या शक्तींवर विलक्षण परिणाम घडत असतो. पुण्यनदीतटाक किंवा भव्य पर्वताच्या पहाडाजवळील एकांत प्रदेश हींच स्थळें **शिवयोगमंदिराला** योग्य होत. तेथील हवा स्वच्छ, निरोगी व उत्साहजनक असून लतावृक्षादिकांनीं आसमंतातील देखावा इतका भव्य व रमणीय असावा कीं मानवी सात्विकवृत्ति आपोआप उचंबळून त्याचा योग्यरीतीनें पूर्ण विकास व सहज परिपोष होत जावा. तें प्रशांत व दिव्यस्थान पाहून आपण केवळ पवित्र वातावरणामध्यें तरंगत आहोंत कीं काय अशी प्रतीति व्हावी आणि इहलोक विसरला जाऊन सच्चिदानंद स्वरूपाची ओळख पटावी व त्यातच मन मग्न व्हावें.

शिवयोगमंदिराकरितां अवश्य अशा बांधण्या लागणाऱ्या

इमारती

म्हणजे मुख्य **शिवयोगमंदिर**, पुस्तकालय, व्यायामशाला, पाकशाला, भोजनशाल, सामुग्रीचें कोठार, आचार्यवसतिगृहें, स्नानगृहें, प्रेक्षकशाला, वगैरे गृहें व उपगृहें हीं होत. हीं गृहें व उपगृहें बांधिलीं जाऊन, शिवयोगमंदिरांची कायम व्यवस्था अव्याहतपणें चालण्यास निदान

दोन लाख

रुपये तरी लागतील व अशीं चार किंवा पांच **शिवयोगमंदिरें** स्थापावयाचीं झाल्यास कमींत कमी

दहा लाख

रुपये लागण्याचा संभव आहे. धारवाड शिक्षण फंड स्थापन होऊन वीस वर्षें झाल्यानंतर आतां कोठें दोन लाख रुपये जमलेले आहेत; मग शिवयोगमंदिरांकरितां दहा लाख रुपये जमविणें म्हणजे बहुतेक अशीं अशक्य कामच असें जमजून हताश होऊन हातपाय गाळण्याचें कांहीं प्रयोजन नाहीं. कारण,

निमिषं निमिषार्धं वा यत्र स्युः शिवयोगिनः ।
तत्कैलासं परं विद्धि तत्र काशी शिवोऽस्म्यहम् ॥

अशा योग्यतेचें **श्री हानगल कुमार महास्वामी, श्री बिळूर महास्वामी** समवेत शिवयोग-मंदिरांकरितां धनसंचयार्थ वीरशैवांचे द्वारीं–केवळ त्यांच्याच उद्धारासाठीं–'**भिक्षांदेहि**' असें म्हणत संचा-रास प्रवृत्त झालेले आहेत हें पाहून कवडीचुंबक धनवान् देखील क्षणांत उदारधी बनेल यांत तिळमात्र संदेह नाहीं. तसेंच आपल्या समाजाच्या कल्याणाकरितां ज्यांनीं आपलें सर्व संस्थान अर्पण केलें असें **कै. श्रीमंत नामदार शिरसंगीकर सरदेसाई,** ज्यांनीं एका रकमेनें धारवाड शिक्षणफंडास **पन्नास हजार रुपये** दिले व ज्यांच्याकडून अजून आपल्या समाजहिताचीं महत्त्वाचीं बरींच कामें केलीं जातील अशीं पूर्ण उमेद आहे असे **श्रीमंत नामदार वंटमूरकर सरदेसाई,** जे कसरीच्या भग्नस्थानीं पडत चाललेल्या आपल्या वीरशैव धर्मग्रंथाच्या जीर्णोद्धारासाठीं अत्यंत परिश्रम घेऊन पाण्याप्रमाणें पैसा खर्च करीत आहेत असे **रावसाहेब बारद,** व जे सदा समाजकार्यदक्ष असे **रावबाहदूर रुद्रगौडा अरताल,** यांच्या सारख्या विभूतींनीं जो समाज विभूषित झाला आहे त्या समाजांत सार्वजनिक कामाकरितां पैशाचा उणीव !

हें मुळींच संभवत नाहीं.

अशा महत्वाच्या समाजकार्याकरितां यथा शक्ति हातभार लावणें हें प्रत्येक वीरशैवाचें योग्य कर्तव्य होय. तसेंच,

वीरशैवमतं सर्वं भोगमोक्षैकसाधनम् ।

या परमेश्वरागम–वचनानुसार वीरशैवमताचें तत्व पाहिलें असतां तें एकाच–ह्याच जन्मांत भोग व मोक्ष देणारें साधन असल्यानेंच पिंडोदकांचें लचांड आपल्या धर्माचरणांत सांगितलेलें नाहीं. अशी वस्तु-स्थिति असून ही कार्यकर्त्या संप्रदायांनें आगंतुक अशा चालीरीतींची व कल्पनांची बेसुमार भेसळ झाल्यानें. वीरशैव धर्मांतील उदात्त तत्वें बाजूस राहून

'अपुत्रस्य गृहं शून्यम्' । अथवा 'अपुत्रस्य गतिर्नास्ति' ।

इत्यादि आगंतुक, भाडोत्री, भिक्कार्ड्या व अक्षम्य कल्पनांचा अवलंब करून, शैव–तत्वकदुत प्राप्त्यर्थ केलेल्या धडपडींत कल्पित्रवेशानें सर्व भुजांवर पाणी पडून, काडी कवडी मिळतुल येत–जेत–प्रकारेण जमविलेल्या लाखो रुपयांचा चुराडा करून उलट अनेक व अलोकिम 'इतो भ्रष्टस्ततोभ्रष्टः' कसें व्हावें लागलें याचा अनुभव वाचकांनाहीं आपापल्या भोंवतालच्या दुनियेंत पाहून चुकल्यामुळें स्वतंत्र विशेष सांगण्याचें कारण नाहीं. सारांश, 'परमस्यात्र वैमुख्यं' मूळ वस्तूंत अवश्यमेवानें आलेल्या द्रव्याचा चुराडा उडविण्यापेक्षां शिवयोगमंदिरासारख्या पुण्यस्थानीं खर्च करणें खरोखरच आपला जन्माचें सार्थक करणें होय.

असो. शेवटी सकल वीरशैवांच्या सहाय्यानें शिवयोगमंदिराची जरूर उभारणी होऊन तत्रस्थ दीक्षितपंडित योग्यशिक्षणद्वारा भाषा, तत्वज्ञान, योग इत्यादि विद्यांत प्रावीण्य संपादून,

जानीत भो वयमवो भुवि जन्मधृत्यु-
त्रस्तान्सुसाधकतमान् घनचिन्मयांगान् ।
लिंगैक्यबोधकथया सुधया विधातुम्
वेदागमोक्तविधयाऽवितरं चरामः ॥

भुवि भक्तगणानशेषतः समयानुग्रहणेन रक्षितुम् ।
अवतीर्य वयं क्वचित्स्थले न वसामो दिवसाधिपो यथा ॥

अथ पुनरपि भक्तान् रक्षितुं तत्र तत्र
स्वयमपि परिदृश्यस्साधुचित्तैकवश्यः ।
चरगुरुशिवलिंगाराधनं साधकानाम्
प्रतिपदमुपादिश्य श्रीगुरुः संचचार ॥

चिंतां संत्यज दिव्यलिंगभरितां दृष्टिं स्थिरीभावय
स्वात्मन्येव परामृतैकलहरी साम्राज्यलक्ष्मीं भज ।
अस्मद्वागुपादिष्टतत्वमधुना मा विस्मराऽऽदृतान्
ऊर्ध्वं तस्य वदामि सारमतुलं लिंगैक्यतत्वं महत् ॥

मनुष्व लिंगांगमिदं स्वमंगकम् तदुज्ज्वललिंगमभेदतोऽर्चय ।
लिंगोपभोगभरितः परमप्रसादी संसाधयाशु निरुपाधिकाचित्समाधिम् ॥

चरगुरुशिवालिंगाराधनार्थं स तेषाम् । प्रतिदिनमखिलार्थानार्जितुं कायिकानि ॥
तदनुगुणविधानि स्वैरमज्ञाप्य देवो । भुवनमखिलेषतद्वीरशैवं चकार ॥
स्पर्शवेधिकरस्सोऽयं परवादिमतापहः । वीरशैवान्वयोद्भर्ता बभूव परमास्तिकः

या प्रभुलिंग लीलेंतील वचनांनुसार शिवभक्तांना वेदागमोक्तविधीनें लिंगैक्याचा बोध करणारे धर्मज्ञ व लौकिकज्ञ उपदेशक बनून शिक्षणप्रसार, दीक्षासंस्कार, पंचाचार, पंचसदाख्य, षडंध्व, षट्स्थल, लिंगांग-सामरस्य, शक्तिविशिष्टशिवाद्वैत इत्यादिकांचें ज्ञान, अव्यभिचरितशिवभक्ति, शिवपंचाक्षरी व षडक्षरी मंत्रजप, शिवनामस्मरण, श्रीवसवेश्वर-अल्लमप्रभुभजन, लिंगार्चनानुकरण, याहींकरून

सनातन वीरशैवसत्तत्वांचा प्रसार

अखिल भूमंडलावर निकडे तिकडे कारुण्याकारितां संचारार्थ सिद्ध होणारे प्रबुद्ध शिवयोगी बाहेर पडतील अशी आज्ञा आहे. व

अथ प्रसूत्याखिललोकपवित्रचर्या धुर्या भवेत्प्रमथसंततिरस्मदीया ।
यच्छंभु भक्तिपरिपूर्णमहाप्रसादो भद्रो हि वीरवसवो भवतःकटाक्षात् ॥
आयत्तनाशसगुणात्मबला यदैव स्वायत्तता गुरुकृपाऽपि तदैव याति ॥

आतां वीरशैवत्व-सगुणाश्वलोकनसाक्षेपन्न वीरवसवनोदेवता पावून निश्चयानें असें वाटतें कीं आजपासून आपल्या प्रमथगणाची संतति लोकार्थ प्रतिज्ञान येईल: कारण सगुणात्मबल आपलें स्वाधीन झाल्यावर गुरुकृपा पूर्ण झालीच. या कार्यांत शिवयोगमंदिरांची अवश्यकता असून त्यांची स्थापना करणें अत्यंत जरूरीचे आहे असें अनुमोदन देऊन व

यदिष्टमिह दृष्टप्रात्मनि तथा स्मृतं वाखिलम् ।
शुभं भवतु सर्वदा शिवकृपावशादेव वः ॥

अशी ईशचरणी करुणा भाकून मी आपलें भाषण संपवितों.

ह्या प्रमाणें भाषण झाल्यावर हा निर्णय सर्वांच्या मतानें पास झाला.

तिसरा निर्णय.

मुंबई इलाख्याचे लोकप्रिय गव्हर्नर **सर जार्ज क्लार्क** ह्यांची पत्नी **लेडि क्लार्क** ह्यांचे अकालिक मरणामुळें हिंदुस्थानच्या सर्व वीरशैव समाजांस फार दुःख झाल्यामुळें त्या सर्वांच्या वतीनें महासभा आपले दुःखप्रदर्शन करित आहे.

ह्या निर्णयाला अध्यक्षसाहेब ह्यांनी पास करण्याची सूचना केली आणि ती सूचना सर्वानुमते पास झाली. आणि त्या प्रमाणें **मुंबईचे गव्हर्नरसाहेब** ह्यांस दुःखप्रदर्शन तार पाठविण्यांत आली.

चौथा निर्णय.

शिक्षणप्रसारामुळें आमचे समाजास ऐहिक पारमार्थिक लाभ होत असल्यामुळें शिक्षण नसलेतर समाजाची उन्नति कधींही व्हावयाची नाहीं म्हणून ठिकठिकाणीं प्राथमिक व इंग्लिश शाळेमध्यें विद्यार्थ्यांचा विद्याभ्यासास स्कालरशिप व बोर्डिंग ह्या दोन्हींची अनुकूलता करून देऊन ठिकाठिकाणी लायब्ररी व संस्कृत पाठशाळा स्थापन करणें आणि उपदेशकाकडून धार्मिक उपन्यास करणें, वर्तमानपत्र चालविणें वगैरे प्रयत्न चालविणें, या बद्दल महासभेनें निर्णय केला आहे. ह्या विषयावर कानडी भाषे श्री शिवमूर्ति तुरुंदवाचे स्वामी पटवे स्वामी कोल्हापूर तालुका अथणी आणि मराठीमध्यें रा. मडिवाळप्पा देवमाले सोलापूर, कानडीमध्यें रा. चनवसप्पा शिरढोण धुळे, मराठीमध्यें श्री दिगंबर शंकर स्वामी यांनी भाषण केलें. त्यामध्यें श्री दिगंबरस्वामी यांचे भाषण पुढें लिहिल्याप्रमाणें.

॥ श्रीगुरुप्रसन्न ॥

महाराजांनो, गुरुबंधूंनो, माझे बंधूंनो, भगिनींनो, तुमच्या माझी अगदी विनंति आहे की सभास्थानीं आम्हीं विचार केला पाहिजे की सध्याचा काळ कसा आहे व पूर्वीचा काळ उत्तम होता. अशा प्रकारचा काळ आपल्या धर्माची सुधारणा करण्याकरितां वस्तुतः मिळाला नाहीं. परंतु सांप्रतकाळीं आपल्या दयाळु इंग्रजसरकारच्या छत्राखालीं आपण आपल्या धर्माची आपणांस ज्याप्रमाणें धर्माची सुधारणा करावयाची आहे ती तो धर्मसुधारणा अगदी उत्तम तऱ्हेनें सहज होण्याची वेळ आहे; करिता त्यांचे आभार मानणें हें आपलें पहिलें कर्तव्यकर्म आहे. असो. अशा प्रकारचा समय आपणाला श्री शंकर कृपेनें जरी मिळाला आहे तरी आमच्या दुर्दैवानें आम्हांला जी धर्मसुधारणा करावयास पाहिजे ती अद्यापि करितां येत नाहीं. त्याला मुख्य कारण म्हटलें म्हणजे हेंच आहे की, आमच्यामध्यें शिक्षणाचा प्रसार मुळींच नाहीं. म्हणजे कानडी प्रांताला कदाचित् थोडाबहुत असेल, परंतु आमच्या महाराष्ट्र प्रांतांला प्रसार म्हटला म्हणजे अगदीं येवढें (शून्य) आहे ही आम्हांस किती लाजिरवाणी गोष्ट आहे तो सांगता पुरवत नाहीं. तर ही लाजिरवाणी स्थिती जाण्याकरितां आम्हां महाराष्ट्र प्रांतातील लोकांनीं होतां होईल तेवढ्या तऱ्हेनें शिक्षणाचा प्रसार ज्या रीतीनें चालू ठेविला पाहिजे तो असा की प्रत्येक प्रांतोप्रांती व गावों गांवीं शाळा स्थापन करून आमच्यांतील लोकांना प्रथमतः प्राथमिक शिक्षणाची सोय लाविली पाहिजे. कारण प्राथमिक शिक्षण नसल्यामुळें आमच्या लोकांना साधारण व्यवहार सुद्धा चांगल्या तऱ्हेनें समजत नाहीं. अहो इतकें कशास पाहिजे! आमच्या पैकीं एखाद्या लहान मुलांला तुझा डावा हात कोणता असें विचारलें तर त्याचें उत्तर मिळण्याची मारामार पडते. म्हणजे इतकी आमची सध्या अज्ञान स्थिती आहे. याला कारण केवळ अशिक्षितपणा हेंच होय. करितां ही अज्ञानस्थिती जाऊन धर्माची अवस्था आणण्यास प्रथमतः प्राथमिक शिक्षणाची सोय तरी केली पाहिजे. नंतर सवडीसवडीनें मध्यमश्रेणीचे व उच्चश्रेणीचें शिक्षण प्रसंगानुसारानें करितां येईल. परंतु प्रथमतः प्राथमिक शिक्षण सुरु केलें पाहिजे. त्यावाचून आम्हांला सामान्यज्ञान होणार नाहीं व तें नसल्यानें विशेष ज्ञान वाढविण्याची इच्छाही होणार नाहीं व धर्माची सुधारणा सुद्धा कोणत्याही तऱ्हेनें केली असतां होऊं शकणार नाहीं. या करितां आधीं प्रथमतः शिक्षणप्रसार चालू ठेविला पाहिजे हें उघडपणें दिसतें. त्याचप्रमाणें आमच्यांतील माहेश्वर मंडळींनां वैदिक आणि संस्कृत विद्येची पाठशाळा झाली पाहिजे. कारण आमचें जें कांहीं धर्मसंबंधी आचार विचार आहेत तें सर्व संस्कृत भाषेमध्यें असल्यामुळें त्या भाषेचें ज्ञान झाल्यावांचून आमचे धर्म संबंधी आचारविचार आम्हांस समजणार नाहींत. त्याचप्रमाणें आमच्यामध्यें वैदिक विद्या सुद्धा चांगली झाली पाहिजे. त्यावांचून शास्त्रोक्त विधी प्रमाणें हव्यकव्य वगैरे होऊं शकत नाहीं. त्यामुळें आमच्या समाजामध्यें आचारसुधारणा होणार नाहीं व आमच्या समाजाची उन्नति होणार नाहीं. या सर्व गोष्टीचा विचार केला असतां आमच्यामध्यें या पैकीं कोणत्याही तऱ्हेची सुधारणा होत

नसल्याकारणाने आम्ही केवळ कर्मभ्रष्ट बनलो आहोत. असें म्हणण्यास काहीं हरकत नाहीं. अहो! अशी म्हण आहे कीं, (विद्या विहीनाः पशुभिः समानाः) या म्हणीला अनुसरूनच केवळ ज्याज्या देशामध्ये आम्ही वास करितों त्याच्या देशांतील आमच्या व्यतिरिक्त ज्ञातीची मंडळी आमच्या पेक्षा पुष्कळ शहाणी असल्याकारणाने त्यानीं आपल्या धर्माची रूढी आमच्या लोकांवर बसाविली आहे व ती रूढी आम्हांला आमच्या धर्माची माहिती नसल्यानें आम्ही अद्यापि चालू ठेविली आहे, तर अशी ही नीच स्थिती येण्याला कारण अशिक्षितपणा हेंच होय. यास्तव आमच्या भक्त मंडळीना प्रथमतः प्राथमिक शिक्षणाच्या शाळा व माहेश्वर मंडळीना वैदिक आणि संस्कृत शिक्षणाच्या पाठशाळा प्रत्येक गांवोगावीं त्यांच्यांच्या भाषेमध्ये होऊन त्याना प्रथम शिक्षणाची सोय जाहली पाहिजे. ती तरी अशी पाहिजे कीं आमचे लोक विद्येच्या कामामध्ें प्रथमतः फार आळशी आहेत. तर त्यांना पाल्ये पाडून अमृत पाजले पाहिजें अशी सध्याची वेळ आहे व त्यांत आमच्या समाजाची स्थिती फारच गरीबीची आहे. म्हणून केवळ शिक्षण्यापुरतीच सोय करून भागणार नाहीं. तर त्याच्या इतर पुरा [illegible] पाहिजेत. त्या कोणत्या म्हणाल तर भोजन, किंवा बापडें कोरें जाता आपल्या कांहीं अडचणी [illegible] केल्यापाहिजेत. तर आमचे लोक कांहीं-तरी शिकतील, नाहीं[illegible] त्यांच्या [illegible] नाहीं. परंतु हें कृत्य कांहीं सामान्य नाहीं. याला पुष्कळ पैशाची जरूरी लागते [illegible] निरनिराळ्या गांवच्या लोकांनी आपआपल्या गावी कोणत्यातरी बाबतीमध्ें आपलसी धर्म फंडाची [illegible] त्या रकमांतून शाळेची व्यवस्था लाविली पाहिजे. पहा सांप्रतकाळी आमच्या भाग्योदयाचें [illegible] श्री प्रतिपालक के वळ धर्ममूर्ती आणि आमच्या महाराष्ट्र ति [illegible] धर्माचा प्रसार करण्याच्या अति हव्यासी पायी आमचे श्रीमंत आप्पासाहेब उर्फ राव-साहेब घारड यांच्या उदार आश्रयाखाली असलेली पाठशाळा तिच्या व्यवस्थे संबंधाने मी स्वतः मुद्दा पाहिलेंच आहे. परंतु माझे परममित्र आणि आप्पासाहेबांच्या उदार आश्रयाखाली असलेलें वेदशास्त्रसंपन्न गंगाधर स्वामी आर्वीकर यानी आळे संबंधानें ज्या ज्या कांहीं व्यवस्था सांगितल्या त्या ऐकून माझे मन अगदीं थक्क होऊन गेले. ही माहिती जगप्रसिद्धच आहे. काय सांगावी त्याची व्यवस्था! ज्या आप्पासाहेबांच्या शाळेमध्ें आज हजारो कोसाहून पांच पांच वर्षांची बया पासून प्रौढवयापर्यंतची शेंकडों मुलें आईबापाची आठवण किंचित न करितां त्याच्या सेनिधीस मोठ्या आनंदाने राहतात यांचे कारण केवळ त्यांचा अती दयाळूपणा आणि पालन करण्याची शक्तीच हेंच होय. अशी ही अपूर्व व्यवस्था असल्या कारणानें आज आमच्या शेंकडों कानडी प्रांतातील मंडळी व त्यांच प्रमाणें महाराष्ट्रप्रांतातील कांहीं मंडळी पुष्कळ विद्वान् जाहली आहेत. तरी अशा प्रकारची व्यवस्था पाहून माझ्या मनास काय परंतु सर्व हिंदुस्थानांतील वीरशैवांच्या मनास सुद्धा आनंद झाल्यावांचून राहणार नाहीं. तर अशी व्यवस्था प्रत्येक गांवों गावी जर जाहली तर आमचा समाज हां हां म्हणता पुढें येईल यांत अगदीं संशय नाहीं. आतापर्यंत माझ्या अल्प समजुतीनें जें काहीं भाषण केलें ते आपण मोठ्या प्रेमानें व शांतपणानें श्रवण केलें त्या बद्दल मी सर्वांचा फार फार आभारी आहे .कमीजास्तपणाची माफी असावी.

पांचवा निर्णय.

मुंबई सरकारानीं श्रीमंत लक्ष्मगौडा बसवप्रभु सरदेसाई संस्थान बेटमुरी ह्यानां लेजिस्लेटिव्ह कौन्सिलचे मेंबर व रा. रा. वीरभद्रप्पा बसप्पा हालभावि B. A. L. L. B. ह्यानां सबजज्जचे जागेवर नेमल्यामुळें, शि. रा. रा. गुरुसिद्दप्पा अडिवय्या हिरेमठ L. A. G. ह्यानां प्राव्हिन्सियल सर्व्हिस मध्यें घेतल्यामुळें महासभा मुंबई सरकारची फार आभारी आहे. ह्या प्रमाणें कोल्हापूर सरकार ह्यानीं वीरशैव विद्यार्थ्यांच्या उपयोगास बोर्डिंग स्थापण्याकरितां अधिक किंमतीची इमारत पुष्कळ अंशी धर्मार्थ दिली आणि रा. रा. चौबळे B. A. L, L. B. ह्यानां सबजज्ज नेमल्यामुळें महासभा कोल्हापूर सरकारची फार आभारी आहे. ह्या प्रमाणें म्हैसूर हैद्राबाद व मद्रास सरकार आमच्या वीरशैव समाजास प्रोत्साहन द्यावे म्हणून त्यानां महासभा

प्रार्थना करित आहे. हा निर्णय श्रीमंत संगप्पा देसाई रक्कसगी यांनीं कानडीमध्यें सुचना दिली त्यांस श्रीमंत गुरुसांतप्पा उंबरजी व अण्णासाहेब देसाई चिक्करडा यांनीं अनुमोदन दिले आणि नंतर सर्वानुमतें हा ठराव पास झाला. यामध्यें श्रीमंत गुरुसांतप्पा उंबरजी यांचे भाषण खाली लिहिल्याप्रमाणेः—

महास्वामी, अध्यक्ष, व इतर विशिष्ट उत्साही जनहो, प्रस्तुतचा आपला विषय कोणता आहे हें आपणास माझ्या मित्रानें, नुकतें कळविलेंच आहे. तथापि तें कानडींत झालें असल्याकारणानें, माझ्या महाराष्ट्र बांधवांकरितां तें मराठींत सांगणें मला जरूर आहे. सभ्याचा विषय, म्हणजे श्रीमंत लक्ष्मगौडा वसवप्रभु सरदेसाई, संस्थान बंदसुरी बारिष्टर अट लॉ, यांना मुंबई सरकारच्या कायदे कौन्सिल सभेत निवडलें व रा० सा० वीरभद्रप्पा वसप्पा हालभावि बी. ए. एल. एल. बी. यांची न्यायखात्यांत नेमणूक केली आणि मि. रा. रा. गुरुसिद्ध्या अडिवेप्पा हिरेमठ एल. ए. जी. यांस प्रॉव्हिन्शियल सार्व्हिसमध्यें जागा दिली, या बद्दल मुंबई सरकारचें, व कोल्हापूर संस्थानांतील वीरशैवांच्या विद्याभिवृद्ध्यर्थ तेथील सरकाराकडून देण्यांत येणाऱ्या प्रोत्साहना बद्दल कोल्हापूर सरकारचें अभिनंदन करणें; याप्रमाणें हैदर, हैद्राबाद व मद्रास सरकारांनी आपल्या ताब्यांतील अधिकारस्थानीं राजकीय व सार्वजनिक संस्थांतून सुशिक्षित वीरशैवांचा शिरकाव करण्यास अनुकूल व्हावें म्हणून त्या त्या सरकारची प्रार्थना करणें; हा होय. आपणाला आज आतां इंग्रजसरकारांचे व कोल्हापूर महाराजांचे त्यांच्या औदार्याबद्दल आभार मानणें आहे. इंग्रजसरकारांची आठवण झाली म्हणजे त्या बरोबर बऱ्याच गोष्टींची आठवण होते व त्या बऱ्याच गोष्टींत आपला मागचा काळही सहज मनांत येऊन जातो. आपल्या मागच्या काळाकडे थोडीशी दृष्टी फेंकली म्हणजे आपल्याला असें दिसून येतें की इंग्रज सरकारापूर्वी आपणामध्यें, आज वसत असलेल्या बऱ्याच गोष्टींचा अभाव होता. आपली दृष्टी बऱ्याच मानानें जखडलेली होती किंवा साहजीकरीत्या, कालमानाला अनुसरून बरीच अकुंचित झाली होती. आपल्याला आपल्या भोवतालच्या पलीकडचें कांहींच दिसत नव्हतें, एवढेंच नव्हे तर एकमेकांच्या छातीवर एकमेक बसण्यापर्यंत किंवा एकमेकाला एकमेक खाण्यापर्यंत देखील आपल्या स्वार्थाची मजल पोंचल्यावांचून राहिली नव्हती. तेव्हां अशा वेळीं साहजिकपणें इंग्रजांचें इकडे आगमन झालें व त्या बरोबर बऱ्याच नव्या नव्या गोष्टीही आमच्या इकडे आल्या. आपल्या स्वार्थाचें पारडें हळूहळू खालीं आलें. आपली दृष्टी बरीच सैल अथवा स्वच्छ झाली. आपल्याला पाश्चिमात्यांचें ज्ञानामृत प्यावयाला मिळालें व त्या योगानें किती तरी उत्तमोत्तम गोष्टींचा लाभ झाला. त्या योगानें आपली केवढी सुधारणा झाली, त्या योगानें आपल्याला किती तरी नवें जग पहावयाला मिळालें वगैरे वगैरे गोष्टी सांगत बसण्याची ही वेळ नव्हे, हें खरे. तथापि त्यांबद्दल त्यांजविषयीं कृतज्ञताबुद्धी बाळगणें अवश्य आहे हें मला सांगावयाचें आहे व ही गोष्ट केणीही कृतज्ञ कबूल केल्यावांचून राहणार नाहीं. आज आपली ही सभा झाली तरी त्यांच्या प्रसादाचेंच एक चिन्ह अथवा उदाहरण आहे. हीच सभा केणी मागच्या काळीं भरवावी असें मनांत आणतें तर ती गोष्ट केवढी असंभवनीय व दुःसाध्य झाली असती! तीच गोष्ट आज आम्हांस किती सुकर झालेली आहे. ही गोष्ट लहान सहान नाहीं. याबद्दलही सर्वांच्या मनांत कृतज्ञताही उत्पन्न होणें साहजिक आहे. शिवाय या सभेच्या लाभाप्रमाणें या सभेच्या उद्दिष्ट कार्यास उत्तेजन देणें, व त्यास खरा जोम आणणें हें देखील सरकारच्या सहाय्यानेच विशेष चांगलें होणार आहे. व त्यांस त्यांजकडून सहाय्य अवश्यमेव मिळेल याबद्दल वळकट भरंवसाही असण्यास काहीं हरकत नाहीं. विशेष आनंदाची गोष्ट, या गोष्टीची सत्यता त्यांनीं आपल्या कृतीनेंच करून दाखविण्यास सुरुवात केली आहे. याबद्दल त्यांचे आभार मानणें प्रत्येक वीरशैवाचे काम आहे. यापूर्वीच यासंबंधानें आपला आभार प्रदर्शित केले असतील. तथापी आज पुनः आपण सर्वांनीं या महासभेतर्फे त्यांचे आभार मानणें विशेष जरूर आहे. त्याचप्रमाणें आमचे छत्रपती करवीर संस्थानस्थ कोल्हापूर सरकारांनींही आपल्या प्रजावात्सल्यानुरूप जें औदार्य दाखविलें आहे त्याबद्दल त्यांचेही आभार मानणें आपल्या सर्वांचें काम आहे. तद्वतच, आपणांमध्यें आपल्या स्वतःविषयीं

आपली खरी जागृति किती आहे हें जाणण्याचाच उद्देशाने कीं काय, किंवा विशेषेंकरून सभ्यांच्या तेथल्या आमच्या वीरशैव बांधवांच्या दैवदुर्विलासानेंच कीं काय, सध्या आमच्याकडे थोड्या करड्या नजरेनें पहात असलेल्या म्हैसूर महाराजांस, व इतर मद्रास व हैद्राबाद येथील सरकारांसही आपल्या समाजाच्या अभ्युन्नत्यर्थ अवानुसार विनंति करणें, हें ही एक आपल्या महासभेचें अवश्यकें काम आहे. ऐवढें सांगून व आपण आपल्या राजाधिराज इंग्रजसरकारांचे व छत्रपति कोल्हापूर महाराजांचे आभार, आपल्या प्रचंड गजरानें, पुनः एकवार प्रदर्शित करा, अशी आपली प्रार्थना करून मी आपली रजा घेतो.

सहावा निर्णय.

वीरशैव मताचा इतिहास प्रसिद्ध केल्यामुळें आगम्यामध्यें पूर्वि झालेले पंडित, तत्वज्ञानी, शरण, कवी, गुरु वगैरे महात्म्यांचें स्मरण सर्वांना करून दिल्यानें आमच्यामध्यें तसे महात्मे पुनः व्हावे म्हणून उत्तेजन येते म्हणून महासभेनें एक सभाकडून हे महत्वाचे काम करावे म्हणून निर्णय केला आहे. ह्या वि वर रा. रा. तमण्णा चिक्कोडी; रा. मल्लिकार्जुनप्पा कल्याणशेट्टी ह्यानीं कानडींत व रा. वीरबसप्प शेट्टी ह्यानीं मराठींत भाषण केले. आणि हा ठराव सर्वानुमते पास झाला.

सातवा निर्णय.

वीरशैव महासभेनें आमच्यामध्यें परस्पर ऐक्य, स्नेह वगैरे वादविष्यास, आमच्या रीती भाती सुधारण्या करितां, आमची धर्म ग्लानी दूर करण्या करितां, विद्या व्यापार वाढविण्या करितां, अत्यंत उपयोग झाल्या मुळें महासभा हिंदुस्थानच्या त्या त्या गावामध्यें प्रत्येक वर्षी न चुकतां भरविणें अति अवश्य असल्यामुळें व तेथे होणारे निर्णय प्रचारामध्यें आणण्यांस स्टॅडिंग कमीटी, प्रांतिक कमीटी, जिल्हा कमीटी, तालूक कमीटी, ग्राम कमीटी वगैरे संस्था त्याला ठिकाणीं स्थापाव्या म्हणून महासभा निर्णय करीत आहे. ह्या निर्णयावर रा. बसेप्पा मुत्तूर अथणी व श्री सणतम्मप्पा शास्त्री मिरज व तमण्णा चिक्कोडि बनहट्टी ह्यानी कानडींत भाषण केलें व रा. एस. एन. बुठाळे मुक्काम कवटेपिरा ह्यानी मराठींत भाषण केलें तें खालीं लिहिल्याप्रमाणें:—

महासभेची रचना.

अध्यक्ष महाराज व सभ्यगृहस्थहो:—

वीरशैव महासभेची रचना हा माझा विषय आहे. हा विषय अत्यंत महत्वाचा आहे. कारण धार्मिक, नैतिक, सामाजिक, बुद्धिविषयक, औद्योगिक व व्यापार विषयक चळवळीच्या मुळाशीं या वीरशैव महासभेच्या रचनेचा उद्देश आहे. सहजदृष्टीनें हा विषय महासभेंत ठेवण्याचें कारण नाहीं असें वाटते परंतु. याचे अभ्युदयाचें मूळ या महासभेच्या सुव्यवस्थित रचनेंतच आहे असें विचारा अंती वाटूं लागते. या विषयाचें विवेचन करण्यापूर्वी महासभेची रचना म्हणजे काय हें सांगणें अगत्याचें आहे. महासभेची इमारत कोणत्या पायावर व कशी उभारावी म्हणजे तिजपासून आपलें ध्येय आपल्याला प्राप्त होईल हें लक्षांत ठेऊन त्या प्रमाणें या महासभेच्या इमारतीचा पाया घालणें हा या महासभेच्या रचनेपासून अर्थ बोध होतो. कोणत्याही एखाद्या कार्या विषयीं समाजास वाटत असलेली सहानुभूति, त्या कार्या विषयींचा त्यांचा उत्साह व त्याजकडून तें कार्य तडीस नेण्यासाठीं व्यक्तिशः होणारे प्रयत्न या सर्वांचें एकीकृत कार्य विशेष नेटानें व्हावें म्हणून पद्धतशीर रीतीनें एकीकरण करणें हा अर्थ या महासभेच्या रचनेंत

अंतर्भूत होतो. आतां आमच्या नैतिक व बुद्धिविषयक सामर्थ्याचें असें एकीकरण केल्यास उत्साहशक्तीचा व्यय योग्य प्रमाणांत होऊन हातीं घेतलेल्या विशिष्ट कार्या विषयींच्या आस्थेंत एकप्रकारचा टिकाऊपणा व जोम येईल. अवनत दशेतून वर काढण्याचें कामीं महासभे सारख्या प्रत्येक संस्थेचा फार मोठा उपयोग होणार आहे. महासभेच्या रचनेच्या बाबतींत आहीं पाश्चात्यांचे अनुकरण केले पाहिजे म्हणजे यत्किंचित बाबतींत देखील जो घिंगाणा उडून जातो तसा तो उडणार नाहीं आणि सुव्यवस्थित रीतीनें आपलें कार्य तडीस जाईल. महासभा ही एक संस्था आहे आणि संस्था म्हणजे उत्तम पायावर उभारलेली मंडळी. तेव्हां तिच्या रचनेंत अगर कार्य क्रमांत कांहीही प्रकारचें दोष असतां कामानयें दोष राहतील तर ही इमारत ढासळून पडल्याशिवाय कधींही राहणार नाहीं. सध्याची जी महासभेची रचना आहे ती अद्यापि अमूर्त स्वरूपाची आहे म्हणजे तिला अद्यापि रूप आलेलें नाहीं. आंगचे राज्यकर्ते ज्या सामर्थ्यानें आज सार्वभौमत्व प्राप्त झालें तें सामर्थ्य त्यांना त्यांच्या आंगच्या शिस्त, स्वाभिमान, सार्वजनिक हिता विषयींची कळकळ, एकसारखें काम करीत राहण्याचें सामर्थ्य, तीव्र कर्तव्यबुद्धि वगैरे गुणामुळें प्राप्त झालेले आहे. हेंच गुण या महासभेच्या रचनेला अवश्य आहेत.

महासभा म्हणजे तिच्या लहान लहान सभा होत असून त्या सर्वांची मिळून ही एक मोठी सभा दरसाल भरत असतें असा बोध होतो. परंतु वस्तुस्थिति तशी नाहीं. तत्पूर्वी तिच्या ग्राम सभा, तालुका सभा, जिल्हा सभा वगैरे होऊन कांहीं एका विशिष्ट कार्याची योजना होणें अगदीं जरूर आहे. आज इंग्रज सरकार पार्लमेंटची स्थापना करून ज्या प्रमाणें राज्यकारभार चालवीत आहे त्या प्रमाणें आम्हीं महासभेची रचना करून आमचीं धार्मिक, सामाजिक, औद्योगिक, व शिक्षण विषयक उन्नति करून घेतली पाहिजे. या करिता ग्राम कमेट्या तालुका कमेट्या व जिल्हा कमेट्या स्थापन होऊन आपापल्या प्रांताची अहवाल त्या त्या कमेटीच्या सेक्रेटरीनीं आपल्या विशिष्ट कमेटीकडे पाठविली पाहिजे. महासभेची स्टॅंडिंगकमेटी म्हणून एक मंडळ स्थापण्यांत आलेलें आहे परंतु तिची निवडणूक व्हावी तशी होत नाहीं. हिचे सभासद स्वार्थत्याग करून समाजाचीं कामें आस्थापूर्वक व निरपेक्षबुद्धीनें करणारें असावेत. या कमेटीला बरिष्ट कोर्ट म्हटले तरी चालेल. महा सभेंत जें ठराव पास केले जातात त्यांची अम्मल बजावणी ग्राम कमेट्या तालुका कमेट्या वगैरेचे सेक्रेटरी करून घेतात किंवा नाहीं हें स्टॅंडिंग कमेटीनें वरचेवर पाहिले पाहिजे. या सर्व कमेटीच्या सेक्रेटरीनीं आपआपला रिपोर्ट महासभेच्या पूर्वी आगाऊ एक महिना तयार करून तो आपापल्या वरिष्ट कमेटीकडे पाठवावा म्हणजे ग्राम कमेटीनें आपल्या कामाचा रिपोर्ट तालुका कमेटीकडे तालुका कमेटीनें जिल्हा कमेटीकडे वगैरे या प्रमाणें अगदीं वरपर्यंत सर्वांचें रिपोर्ट जिल्हा कमेटीकडे आले म्हणजे त्याचा गोषवारा काढून तें महासभेमध्ये जिल्हासेक्रेटरीनीं वाचून दाखवावेत म्हणजे अशाप्रकारें कामें चाललेलीं प्रत्येक जिल्ह्यांत सुधारणेचें पाऊल पुढे पडत चालले आहे किंवा मागे पडत चालले आहे हें समजण्यास नेमें पडेल. अशा प्रकारें सतत बारा महिनें समाज सुधारणेचीं कामें चालू राहणें हे प्रत्येक व्यक्तीच्या अभिमान व कर्तव्यगारीवर अवलंबून आहे.

[illegible] सारख्या संस्थेला द्रव्याची अनुकूलता पाहिजे. त्या शिवाय ही महत्त्वाचीं कामें चालणार नाहींत. आमचा समाज धार्मिक आहे परंतु शिक्षणाचे बाबतींत फार मागसलेला आहे. त्यामुळें त्यांना याबद्दल उत्साह नाहीं त्याची सहानुभूति संपादन करून त्याचे कडून द्रव्य काढणें हें आमच्यांतील सुशिक्षितांचें कर्तव्य आहे. मुंबई इलाख्यांत वीरशैव ब्राह्मणांची संख्या जवळ जवळ ५०।६० असेल परंतु त्या मध्यें सार्वजनिक लोकशिक्षणाचे बाबतींत पुढाकार घेणारा मिळूं नये ही मोठ्या शरमेची गोष्ट आहे. त्यांनीं एक दिलानें प्रयत्न केल्यास महासभेस द्रव्याची मुळींच वाण पडणार नाहीं.

ग. सेक्रेटरी वगैरेंनी सतत चालू राहण्यांत तिच्या मार्गात व तिच्याच रिपोर्ट फेलातून एखादे मासिक

सुरू करणें अगदीं अवश्य आहे आणि हें काम तर आमच्यांतील सुशिक्षित म्हणविणारे जे ग्रॅज्युएट्स वगैरे असतील त्यांनीं मनावर घेतलें म्हणजें सहज होणार आहे. लोक शिक्षणाचें काम करणारे या वांचून दुसरें साधन नाहीं. या बाबतींत आमचीं सुशिक्षित म्हणविणारीं मंडळीं फार उदासीन दिसते. एखादे मासिक अथवा एखादे वर्तमान पत्र चालविणें हा महासभेच्या रचनेचाच एक भाग आहे. म्हणून त्या संबंधानें दोन शब्द बोललों.

कामाच्या बऱ्याच मोठ्या भागाची जबाबदारी स्वतःच्या शिरावर घेण्यास उत्साही तरुणांनीं व धनिकांनीं तयार व्हावयास पाहिजे. सहकारितेचें महत्व किती आहे हें कळूं लागलें म्हणजे परस्परावर विश्वास ठेवण्याची प्रवृत्ति वाढत जाईल. समाजाच्या गरजा काय आहेत या विषयींची माहिती समाजांतील सर्व लोकांस करून दिली पाहिजे. महत्वाच्या संस्थेची रचना करितांना संघशक्ति वाढवावयाची ही गोष्ट नेहमीं डोळ्यापुढें ठेवली पाहिजे. श्रमविभागाच्या तत्वावर या महासभेसारख्या संस्थेची रचना झाली पाहिजे. आमचें मार्ग व्यवहार्य, व्यापक व शिक्षण देणारें असें असावेत. करावयाचें काय याची स्पष्ट कल्पना समाजापुढें मांडिली पाहिजे. एकजुटीच्या प्रयत्नाचें सामर्थ्य काय आहे हें समजावून दिलें पाहिजे स्वतः काम करून इतरांनां काम करण्याचें वळण लावून दिले पाहिजे. अनास्थेनें किंवा अन्य कारणानें जें आम्हापासून दूर राहत असतील त्यांनां आपलेसें करून घेतलें पाहिजे. महासभेची रचना या विषयांसंबंधानें सांगोपांग विचार न करितां स्थूलमानानें जें चार शब्द आपल्या पुढें मांडले तें आपण लक्ष देऊन ऐकलेत याबद्दल तुमचें आभार मानून मी आपली रजा घेतो.

हे भाषण झाल्यानंतर सर्वानुमतें ठराव पास करण्यांत आला.

संध्याकाळचे ६ वाजल्यामुळें ह्या दिवसाचा सभेचा कार्यक्रम संपला. रात्रीं ९ वाजेपर्यंत सबजबट कमीटीनें सभामंदिरामध्यें येऊन विषयासंबंधीं चर्चा करीत होते.

तिसऱ्या दिवसाचा कार्यक्रम.

बुधवार तारीख ३० डिसेंबर १९०८.

(महासभेचें काम १२॥ वाजतां सुरू झालें).

आठवा निर्णय.

वीरशैवामध्यें देशकालभेदांमुळें आचारभेद दिसत नाहींत. तें एकत्र करावें व सर्व ठिकाणीं स्वमतानें लग्नवगैरे कार्यें करावी म्हणून महासभा निर्णय करीत आहे. ह्या विषयांवर कानडीमध्यें श्री जगदेवशास्त्री सोलापूर ह्यानीं व संस्कृतमध्यें रा. बसप्पा वीरप्पा कोटी गदग ह्यानीं भाषण केलें. सर्वांच्या मतानें हा ठराव पास करण्यांत आला.

नववा निर्णय.

वीरशैवानां व्यापारच एक मोठा जीवनोपाय झाल्यामुळें तो आम्हीं आतापासून फार वाढवून आणि परदेशावरोबर आमचा व्यापार चालवून व्यापाराच्या योगानें सर्व पूर्ण लाभ करून घ्यावा म्हणून व आमच्यामध्यें मुंबई चेंबर ऑफ कामर्सचे धर्तीवर भरतखंडाच्या वीरशैव व्यापाऱ्याच्या संघ स्थापावा म्हणून महासभेनें निर्णय करित आहे.

ह्या विषयांवर रावसाहेब मल्लप्पा वसप्पा वारद सोलापूर, शि. मू. शिवमूर्तेप्पा कणबरगी गोकाक ह्यांनी कानडी मध्यें व रा. रा. मल्लिकार्जुनप्पा पाटील सोलापूर ह्यांनी मराठीमध्यें भाषण केले. त्यांचे भाषण खालीं लिहिल्याप्रमाणें.

परमपूज्य महास्वामी, अध्यक्ष आणि सद्गृहस्थहो!

आपणास आज केवळ आपल्या लिंगायत समाजांच्या स्थिती बद्दल विचार कर्तव्य आहे. जी स्थिती सर्व देशाची तीच आपल्या समाजाची असणार हें जरी उघड आहे तरी सर्व बाजूंनीं आपल्या उद्योग धंद्याची हल्ली इतकी पायमल्ली कधींही झालेली नव्हती. आपला लिंगायत वर्ग म्हणजे विवक्षित एकच प्रकारचा उद्योग करणाऱ्यांचा नसून विणणें, सूत कातणें, रंगविणें कलाकौशल्याचीं कामें करणें व जल-प्रवासानें परदेशाशी मालाचा व्यवहार करणें व फार दूर दूरच्या ठिकाणाहून मालाची ने आण करणें इत्यादि कामांत प्राचीनकाळी गुंतला होता. या यांत्रिक कलेच्या युगांत वाफेनें व इंजिनच्या सहाय्यानें तयार होऊन आपल्या देशांत येणाऱ्या मालावरोबरीनें आपण तयार केलेला माल किफायतशीर पडत नसल्यानें तशा प्रकारचे आपले धंदे जीवंत राहणें शक्यच नव्हतें. उदाहरणार्थ, सुरंजी लिंबाचें रंग वगैरे आयते तयार होऊन येऊं लागल्यानें ते पेरून रंग वगैरे तयार करण्याचे व विणण्याचे कारखानें नामशेष झाले आहेत. अशा प्रकारचे आपले धंदे अजीबात बुडाले. परंतु दुसऱ्या इतर प्रकारचे काहीं धंदे सुद्धां गेले असें म्हणण्यास प्रत्यवाय नाहीं. कारण याच बेळेस लक्षावधि रुपयांची कमाई करून उदयास आलेलीं कित्येक संपन्न घराणीं आज आपल्यांत दिसत आहेत. कच्चा माल आपल्या सर्व देशांत उत्पन्न होण्याच्या अभावामुळें अशा मालाची परदेशांतील गिऱ्हाइकी बाहत गेल्यानें लांब लांबच्या ठिकाणाहून खात्रीच्या ठिकाणीं माल आणून विकणें व आपल्या गांवीं खपत असेल असा माल परत घेऊन जाणें अशा पद्धतीनें किती एक दिवस पावेतों धंदा फार किफायतशीर चालत होता. तिकडे आपल्या समाजाचें प्रथम लक्ष लागलें होतें. ही भरभराटीची स्थिति जवळ जवळ रेल्वेचा प्रसार होईपर्यंत कमीजास्त प्रमाणानें अस्तित्वांत होती. रेल्वेच्या प्रसारामुळें अनेक प्रकारचें हित झालेलें आहे ही गोष्ट निर्विवाद आहे. त्याचप्रमाणें उद्योगधंद्याच्या दृष्टीनें किफायतीचें मान फारच कमी झालें. व पूर्वीचें धंदे फायदेशीर राहिले नाहींत हें जरी खरें आहे तरी इतर कित्येक धंदेही तिच्या मुळेंच निघाले हें प्रत्येकास कबूल केलें पाहिजे. दिवसेंदिवस किफायतीचें मान कमी होत चालल्यानें निरनिराळे धंदे करून व्यापार वाढवावा, शेतकीची सुधारणा करावी अर्से वाटू लागलें आहे. परंतु हे हेतू तडीस जाण्यास ज्या गुणांची अवश्यकता असते ते गुण आपणांत अनेक कारणामुळें अजून आलेले नाहींत. आणि ते आंगीं आणण्या बद्दल कोणत्याही प्रकारचा आपला प्रयत्न चालू नाहीं ही मोठी दुःखाची गोष्ट आहे. आजकाल अत्यंत भरभराटीस आलेले व विद्या कलाकौशल्य सुधारणा यांच्या परमोन्नतीस पोंचलेले जितके देश आहेत. त्यांच्यात जिज्ञासा, उत्साह, शोधकपणा, उद्योग, आणि धाडस, हे गुण विशेषेंकरून दृष्टीस पडतात. त्या उलट आपल्या देशातील लोकांची स्थिती आपण ज्या शांतांत किंवा देशांत राहतों तेथील पूर्ण स्थितीचेंही ज्ञान आपणास नसतें. व तें करून घेण्याची इच्छाही पण आपणास होत नाही. ही खेदाची गोष्ट आहे. जोंवर आपण ह्या गोष्टीकडे लक्ष देत नाहीं तोंवर आपल्या धंद्यांत सुधारणा व किफायत होण्याची आशा नाहीं. अशा प्रकारचें ज्ञान संपादन होण्यास या देशांतच उत्तम प्रकारचे व्यापारी शिक्षण मिळून स्वतःचें देशांत व इतर दूरदूरच्याही देशांत पर्यटन केलें पाहिजे. त्यास पैसे व फुरसत पाहिजे. ही गोष्ट खरी. परंतु या दोन्हींचा आपल्यांत अगदीं अभाव आहे असें नाहीं. इंग्लंड, फ्रान्स, जर्मनी, जपान, अमेरिका, वगैरे सुधारलेल्या देशांत अशा गोष्टीकडे ऐश्वर्य-संपन्न अशा लोकांनीं लक्ष पुरवून आपल्या विपुल संपत्तींत भर घातलेली आहे व घालीत आहे. हें आपण लक्षांत घेऊन तदनुसार वर्तन करण्याची अवश्यकता आहे. आमच्या श्रीमंतांचीं मुलें आळशी चैनी व स्वच्छंदी अशीं प्रायः आढळतात. धंद्याचीं सूत्रें प्रायः अशा लोकांच्या हातीं असल्यामुळें चेतल्या दशेला

थोडा महाग माल तेथेंच्या तेथेंच घेऊन विकावयाचा व फारफार झणजे मुबलक माल मिळत असेल तेथून आणवून थोडा अधिक नफा घेऊन विकावयाचा या पलीकडे त्याची कर्तबगारी जात नाहीं. पूर्वीची स्थिती फार निराळी होती. हल्लीं सारखे सर्वसाधारण लोक व्यापारांत पडत नव्हते. मुख्यमुख्य शहरांतून अगर बंदरांतून, बैलावर किंवा बैलगाड्यांवर, वर्षातून दोनचार वेळां दहापांच हजारांच्या मालांची देवघेव केली कीं बारा महिने बसून खाण्याइतका नफा भरपूर मिळत असे; तो मनु आतां बदलला आहे. आतां लाखो रुपयांचा धंदा केला तरी दुकानदारीचा खर्च भागणें मुष्कील झाले आहे. तरी आपण रिकामे बसल्यावेळीं वाडवडिलांच्या वेळच्या व हल्लीच्या धंद्याच्या गोष्टी कौतुकानें सांगण्याच्या पलीकडे कांहीं करीत नाहीं.

आपल्या हातचा बहुतेक व्यापार गेला आहे. इतर ठिकाणचे व्यापारी येऊन लक्षावधि रुपयांची प्राप्ती करून घेत आहेत. दिवसेंदिवस नौकऱ्या महाग होऊं लागल्यानें पिढीजाद नौकऱ्या करणाऱ्यांचेंही लक्ष व्यापाराकडे लागून अशांची संख्या व्यापारांत वाढूं लागली आहे. अशाहि स्थितींत आम्हीं डोळे न उघडूं तर, आमचा व्यापार अगदीं नामशेष होऊन आम्हीं मजूर बनूं. मध्यप्रांत, दक्षिणमहाराष्ट्र व कर्नाटक, या भागांत प्रत्येक शहरचा व्यापार आम्हा लिंगायत लोकांच्याच हातीं होता असें म्हटलें असता अतिशयोक्ती होईल, असें मला वाटत नाहीं. अलिकडे ही स्थिती बदलत चालली आहे. व्यापारांतील आपल्या लोकांची संख्या कमी होत असून, ती जागा इतरांनीं भरून काढीत आहेत. तथापि, अद्याप मोठी संख्या आपल्याच लोकांची आहे. हें खालील गावच्या आंकड्यावरून सर्वांच्या लक्षात येईल. हल्लींच्या कालांत जर ही स्थिती आहे तर ५०।६० वर्षांपूर्वी केवढी मोठी संख्या व्यापारांत आपल्या लोकांची असेल, यांची कल्पना झाल्याशिवाय राहणार नाहीं. व्यवहारांत इतर जातीच्या मानानें आपल्या लिंगायतांचीच फार मोठी संख्या असल्यानें आम्ही व्यापारी जातीचेंच बनून राहिलो आहोत.

हे महाराष्ट्रांत आम्हास वाणी झणतात व कर्नाटकांत बणजगेरु झणतात. यावरून ही समजून येण्यासारखें आहे. हीं दोन्हीं नावें वणिक्‌जन (व्यापार करणारे) या संस्कृत शब्दापासून आलीं आहेत. आपल्या पूर्वजांनीं भूषणास्पद असें मिळवून ठेविलेलें हें नांव आपण नामधारी न राहतां कृतीनें राखलें पाहिजे.

शहरांतील व्यापारी वर्गाचे संख्येशीं लिंगायतांचें शेकडा प्रमाण—

		सरासरी
१	बल्लारी	४५
१	गुलबुर्गा	७०
१	दावणगिरी	७५
१	बागलकोट	७०
१	बार्शी	७५
१	विजापूर	७५
१	हुबळी	५५
१	गदग	६०
१	धारवाड	७०
१	सोलापूर	७०

लिंगायत व्यापाऱ्यांचें इतर व्यापाऱ्यांशीं हें सामान्य प्रमाण झालें. आपली केवढी मोठी संख्या निरनिराळ्या उद्योगांत पडलेली आहे हें सहज लक्षांत येण्यासाठीं, धारवाड, बेळगांव, विजापूर, आणि सोलापूर या चार जिल्ह्यांतील धंदे करणाऱ्यांचें संख्यादर्शक कोष्टक खालीं दिलेलें आहे.

वीरशैव लोकांच्या धंद्यासंबंधीं तुलनात्मक माहितीचा तक्ता.

उदाहरणार्थ ४ जिल्ह्यासंबंधीं माहिती सर्व हिंदुस्थानांतील लिंगायतांची वट्ट लोक संख्या २७७६८८७

जिल्ह्याचें नांव	जिल्ह्यांतील सर्व जातींच्या लोकांची संख्या	जिल्ह्यातील निव्वळ लिंगायतांची संख्या	व्यापार		शेतकी		तेली, विणकर, यणगार		शेरा
			सर्वजातींची	निव्वळ लिंगायतांची	सर्व जातींची	निव्वळ लिंगायतांची	सर्वत्र संख्या	लिंगायत	
१ धारवाड	१११३२९८	४३६९६८	४१४००	३४९००	३८९६००	२८७००००	७१८८७	४२६८७	
२ बेळगांव	९९३९७६	३०३६९२	४८९००	३९६००	४७३०००	१९४३००	३००७७	११४८८	
३ विजापूर	८६१११३	२७४२१८	५२७००	४३६००	१५८७००	१११८००	७८४४७	६२९३२	
४ सोलापूर	७५०६८९	५१०८२	३४२००	२२०००	२६१०००	१०२००	३८०००	१५७३	
एकूण वट तेरीज	३७१९०७६	१०६५९२१	१७६८००	१३९७००	१२८२३००	६०३३००	२१८४११	१२२७८०	

यावरून आपल्या समाजांतील लोक आणि व्यापार, व उद्योगधंदा, याचा किती निकट संबंध आहे हें सहज कळून येण्यासारखें आहे. आमच्या एकंदर व्यापाऱ्याचे आणि धंदेवाल्यांचे चार वर्ग पडतात.

१ खरेदी, विक्री, अडती, व देवघेवीचा व्यापार करणारे.

२ सूत विकणें, रंगविणें, शिल्प कारागीर इत्यादि कामांतील लोक.

३ पक्का माल तयार करणारे, ह्मणजे उत्पादक धंद्याचे लोक.

४ शेतकरी.

असे चार वर्ग आहेत. या सर्वांच धंदे उर्जितावस्थेत येण्यांस हल्लींच्या कालमानास अनुसरून अवश्य ते उपाय योजिले पाहिजेत. हें कोणते असावेत याची दिशा दाखविण्यासाठीं फक्त थोडीशी सूचना करणें अवश्यक आहे. वरील चारही वर्गांचा एकदम विचार करितां, एक विशेष गोष्ट आपणास सांगितली पाहिजे. ती ह्मणजे समाईक भांडवलाची होय. या पद्धतीनें पार्सी व भाटे लोक कापसाच्या गिरण्या व इतर कारखाने काढून लक्षावधि रुपये मिळवीत आहेत. आमच्या लोकांनाही ही पद्धत अगदींच नवीन आहे असें नाहीं. पण तिचा प्रसार मात्र फार झालेला नाहीं. प्रथम ह्या गोष्टीकडे धारवाड जिल्ह्यातील वीरशैवांचें लक्ष जाऊन त्यांनीं जीन व प्रेस हें कारखानें उभारले. अशा प्रकारचे कारखाने काढण्याचा पहिला मान त्यांचाच होय. परंतु त्यांची मजल जीन व प्रेस, या पुढें गेली नाहीं. याच्या पुढील काम ह्मणजे गिरणी उभारण्याचे, हें कान प्रथम आपल्या समाजांत प्रसिद्ध व्यक्तींत पुढें असलेलें रावसाहेब आप्पासाहेब बारद यांनीं हातीं घेतलें. दहा लाखाच्या भांडवलावर उभारलेली गिरणी आज आठ वर्षांत ४० लाख भांडवलाच्या कारखान्याच्या स्थितींत आलेली आहे. समाईक भांडवलाचा विशेष उपयोग करून घेण्याचें जर श्रीमंत बारद यांनीं ठरविलें नसतें तर हें कार्य त्यांचे हातून झालें असतें कीं नाहीं या बद्दल शंकाच वाटते. समाईक भांडवलाची पद्धत अनेक दृष्टीनें व सध्याच्या स्थितींत तरी अत्यंत हितावह आहे. एकतर कोणांही व्यक्तिवर विशेष बोजा पडत नाहीं आणि सहजासहजीं मोठें काम होतें. ' दसकी लकडी एकका बोजा ' हें तत्व नेहमीं लक्षांत ठेवण्यासारखें आहे. शिवाय कंपनीच्या आक्टाप्रमाणें कंपनी नोंदविली असतां आपल्या भागाच्या पलीकडे कोणावरही जबाबदारी नसते. यामुळें अकस्मात कांहीं कारणानें मोठी नुकसान लागली असतां एका व्यक्तीचा कारखाना असल्यास तो जसा सर्वस्वीं बुडतो. तशी कंपनीची स्थिती कधीही होत नाहीं. समाईक भांडवलाचे पद्धतीनें खर्चहो कमी येतो. आणि त्यामुळें नफा पुष्कळ राहतो. आपल्या स्वतःच्या भांडवलावर व्यापार करणारा मनुष्य जितक्या मेहनतीनें काम करितो तितक्या रीतीनें कंपनीचें एजन्ट करणार नाहींत असा एक यावर आक्षेप निघण्यासारखा आहे. परंतु समाईक भांडवलाच्या कंपन्यांत एजन्ट व डायरेक्टर यांचा हितावह संबंध गुंतला असल्यामुळें सर्वच एजन्ट किंवा डायरेक्टर प्रामाणिक पणानें काम करणार नाहींत असें होणार नाहीं. तथापि एजन्ट नेमतांना मंडळीनीं विचार पूर्वक नेमावा ह्मणजे वरील शंका घेण्यास कारणच उरणार नाहीं. समाईक भांडवलाची पद्धत इंग्रजी नमुन्यावरहुकूम प्रथम पार्सी आणि भाटे लोकांनीं इकडे सुरू केली. सर जमशेटजी, सर दिनशा पेटीट, वाडिया टाटा इत्यादि पार्सी गृहस्थांनीं जर या दिशेनें परिश्रम केले नसते तर पार्सी लोकांची सुसंपन्न स्थिती कधीही झाली नसती. आज पार्सी लोकांत भीक मागणारा कोणीही नाहीं असें म्हणण्यास हरकत नाहीं. त्याचप्रमाणें मुरारजी गोकुळदास वगैरे भाटे मंडळीचे प्रयत्नानें भाटे लोकांची स्थिती पुष्कळ सुधारली आहे. आरंभी कांहीं माणसें अशा गोष्टी करूं लागतात. तेव्हां त्यांचा स्वार्थच होत आहे असें लोकांस दिसतें व वाटतें. तथापि परिणाम असा होतो कीं व्यक्तिव्यक्तिचा स्वार्थ होत असतां समाजाची उन्नती होत जाते. आणि समाजांची उन्नती होत गेली ह्मणजे स्वाभाविकपणें देशाचीही उन्नती होते. या मुळें व्यक्ती विषयक

प्रयत्नाला नांवें न ठेवितां त्यांचें परिणामाकडे लक्ष देऊन तमे प्रयत्न मत्सरादि विकार बाजूस ठेऊन आपण करण्यास सुरवात केली पाहिजे. आणि तसे प्रयत्न करीत असतील त्यास उत्तेजन व सहाय्य दिलें पाहिजे. पार्शी किंवा भाटे यांच्या मानानें आपला वीरशैव लिंगायत समाज व्यापारी धाडसांत किंवा श्रीमंतींत कमी आहे असें मुळींच नाहीं. मात्र आपले प्रयत्नाची दिशा चुकत आहे. पार्शी व भाटे यांचें उदाहरण डोळ्यापुढें ठेऊन सहकारी तत्त्वावर व समाईक भांडवलावर कारखानें काढण्यांत व व्यापार करण्यांत प्रयत्न आपण केला तर माझी अशी खात्री आहे कीं आपणच या लोकांस मागें टाकू; व आमचे समाजाची स्थिती सुधारणेच करूं. तरी आमचे वीरशैव समाजातील धनीक व कर्ते व्यापाऱ्यांनीं या दिशेकडे आपले लक्ष चालावे अशी त्यांस माझी आग्रहपूर्वक विनंति आहे. सर्वत्र चालू असलेल्या दुकानदारीच्या व्यवहारांत बरीच सुधारणा केली पाहिजे. तसें झालें असतां मोठे फायदेशीर होणार आहे. ती सुधारणा ही कीं एकाच प्रकारच्या मालाच्या घरोघरी विक्रीची दुकानें एकाच गांवीं आवश्या लोकांची पुष्कळ आहेत. अशा प्रकारची पुष्कळ दुकानें एकाच स्वरूपी अवघें दृष्टीस पडतात. उदाहरणार्थ सर्व साधारण अशा २० वीस दुकानदारीचा निव्वळ दुकानदारीचा खर्च पाहिला तर भाडें, नोकरांचा पगार, दिवा बत्ती वगैरे, मिळून एकंदर खर्च ४० चाळीस हजारांचा असतो. त्या सर्व दुकानदारीचा व्यवहार एका दुकानांत चालू लागेल तर, दहा हजार रुपये येतेवेळी लागणे निव्वळ खर्चास ३० हजारांची कपात होऊन ती नफ्यांत भर पडणार. तेव्हां आपआपल्या दुकानच्या प्राप्तीच्या मानानें दहा वर्षांची सरासरी काढून त्यांतील नफ्याच्या हिस्सेदारीवर प्रत्येक दुकानदारानी आपला भाग ठरवून एकच दुकानदारी चालविण्याची पद्धत सुरू करतील तर त्या पासून सर्वांस फार मोठा फायदा होणार आहे. प्रत्येक दुकानांत एक तरी मनुष्य बुद्धिमान व कर्तेगारीचा असतो. अशी माणसें रिकामीं असल्यास त्यांना अन्य प्रकारचा धंदा शोधून काढण्यास भरपूर अवकाश मिळेल. अशानें उद्योग धंद्याची वृद्धी होऊन प्राप्तीचें मान वाढत जाईल. अशा रीतीनें आपल्या समाजाची स्थिती सुधारेल. बाटलीस कंपनी, रायली ब्रदर्स, वॉलकट ब्रदर्स, डेव्हीटसासून, वगैरे परस्थ व्यापाऱ्यांच्या कमाईकडे आपण लक्ष दिलें असता आपणास आश्चर्य वाटेल. आपल्या देशांत सर्वत्र ही पद्धत नाहीं. तरी अलिकडे ती बरीच चालली आहे. मुंबई येथील नारायणदास राजाराम, भीमजी शामजी, वगैरे मोठ्या लोकांच्या व्यवहाराकडे लक्ष पोंचविलें असतां आपणास माझे म्हणण्याचा प्रत्यय येईल. वाडिलांचे हातचे दुकानदारीस वाडिलांचे नांव चालतें व त्यावर चार पांच नोकर जगतात, एवढीच बहुतेक दृष्टी ठेवून तीवर अशा नवीन प्रकारच्या किफायतीच्या पद्धतीकडे दुर्लक्ष होत आहे. एकच दुकानदारी होण्यापासून वर दाखविलेल्या प्राप्तीशिवाय अन्यप्रकारें पुष्कळ फायदा होत आहे. जसजसे स्वतःच्या दुकानदारीतला एखादा कर्ता गेला, म्हणजे ती दुकानदारी बसून जाते. पुढें नोकर चाकर चांगले न मिळाल्यास बुडून जातें. अशीं उदाहरणें आपल्यापुढें पुष्कळ आहेत. तसा प्रकार वरील प्रमाणावर कंपनी करून चालविण्याच्या व्यवहारांत होणें मुळींच शक्य नसतें. त्यावर प्रत्येकाची दृष्टी असते. एक गेला कीं दुसरा तयार असतोच. सर्वांस सारखा अभिमान व प्राप्तीची इच्छा असल्यानें पर्सेंटाच्या माणसाच्याच हातीं निदान ५।६ वर्षे कारभार सोंपविण्याचें ठरविलें असतां थोड्या वर्षाची प्रासी फार कमी असेल. व आपल्या कारकिर्दीत आपण विशेष असें करून दाखविलें पाहिजे असें त्या कामावर राहणाऱ्या प्रत्येकास वाटत जातें. मुंबईच्या व्यवहाराशीं सर्व देशावरील व्यवहारी लोकांचा जितका निकट संबंध असतो तितका हिंदुस्थानांतील कोणत्याही ठिकाणच्या इलाख्यांतील अगर इतर बंदरांतील गावास व्यापारी संबंध पडत नाहीं तेव्हा अर्थातच आपल्या समाजांतील सर्वांचा कोणत्या ना कोणत्याही प्रकारें मुंबईच्या व्यवहारास निकट संबंध असतो. अशा ठिकाणी आपल्या लोकांच्या हातीं असलेल्या धंद्याच्या दृष्टीनें पाहतां आपल्या लोकांच्या दुकानदाऱ्या मुंबईस पुष्कळ असणें जरूर आहेत. परंतु त्या अवघ्या ७–८ आहेत; व आहेत त्या त्या भागांत राहणारास देखील ठाऊक नाहींत. तेव्हां वरील सूचने प्रमाणें प्रत्येक व्यवहाराच्या मोठ्या गांवीं कंपनी काढून दुकानदारी एकत्र करणें शक्य नसल्यास निदान मुंबईत तरी एक मोठी कंपनी काढून त्यास लिंगाईत मर्चेंट

असोसिएशन असें नांव ठेवावें. सर्व लिंगायतांचा व्यापार मुंबईतील त्या दुकानाशीं असावा. जेअर्स काढून मोठ्या प्रमाणावर भांडवल जमवावें. नियम करून कंपनी रजिष्टर करावी. रीतीप्रमाणें डायरेक्टर्स वगैरे असावेत. व्यवहारांत निष्णात व प्रामाणिक अशांचे हातीं व्यवस्था असावी. फायद्यातील शेंकडा २० वीस टक्के समाज हिता करितां ठेवून बाकी प्रतीचा भाग वाटून द्यावा. अशानें धंद्यास उत्तेजन मिळून समाजहितास मदत केल्याचें श्रेय येणार आहे. या शिवाय कित्येक गोष्टीत अंतोनात इतर फायदा होतो. परंतु त्या संबंधानें विशेष विस्तार करण्याचें हें स्थळ नाहीं. या पेढीची अडत इंग्लंड वगैरे व्यवहारी देशांतीं असावी. परभारे कित्येक जातीचा घाऊकमाल मागविण्यांत मुंबई येथील किंमती पेक्षा शेंकडा दहा टक्यांनीं कमी पडतो; शेतकी आणि सुताचे रंगाचे कारखाने याही आवतींत समाईक भांडवलाची आवश्यकता आहे. शेतकींस सध्या पैशाची फार आवश्यकता आहे. आणि सुताच्या व रंगाच्या कारखान्यास गिरण्याची व मोठमोठ्या कारखान्याची जरूर आहे. लहान लहान धंदे थोड्याच भांडवलावर चालवून फायदा राहणें उत्तरोत्तर अधिकाधिक कठीण होत आहे. तेव्हां या दोन्ही गोष्टीकडे आमच्या लोकांनीं अधिक लक्ष पुरविलें पाहिजे. आमचे शेतकरी कंगाल आहेत. त्यांना विपत्तींतून वर काढण्याची व व्यापारी, दरिद्री शेतकऱ्यांच्या पंक्तीला न बसतील अशा प्रकारची आपण अवश्यमेव तजवीज केली पाहिजे. आतां उत्पादक धंद्या संबंधानें दोनशब्द सांगणें अवश्यक आहे. आपण व्यापार करितों. परंतु उत्पादक धंदे प्रायः करीत नाहीं. कापसाचा व्यापार करितों, भुईमुगाचा व्यापार करितों, सरकीचा व्यापार करितों, जवसाचा व्यापार करितों परंतु हीं सर्व कच्च्या मालाचा व्यापार होय. आमचा व्यापार ह्मणजे शेतकऱ्यांच्या मालाचा व्यापार. आम्हीं शेतकऱ्यांच्या जिवावर चन करणारे. लांचे आणि परदेशी सावकारांचे अडते आहोंत. ही स्थिती देशाच्या भरभराटीची द्योतक नाहीं व हितावह नाहीं. आमचा हा व्यापार कदाचित् असाच चालेल. परंतु किफायतशीर होणार नाहीं. आणि आम्हीं जरी जमलो तरी सर्व देशांचे विलक्षण नुकसान होणार आहे. आम्हीं शेतकऱ्यांना खाऊन टाकूं. आणि ते नष्ट झाल्यावर आपण केवळ परावलंबी झाल्यामुळें त्यांचीच जागा आपणास घेणें भाग पडेल. कोणताही देश निव्वळ शेतकीच्या जिवावर राहून भरभराटीच्या स्थितीस आलेला नाहीं. इंग्लंड, अमेरिका, जर्मनी किंवा जपान या देशापैकीं प्रत्येक देशाची सुस्थिती पक्का माल तयार करण्यावर अवलंबून आहे. इंग्लंडांत एक कापसाचे बोंड पिकत नसतांही तेथील प्रत्येकजण आमच्यापेक्षां शतपट सुखी व संपन्न आहे. हे सर्व उत्पादक धंद्याचें फळ आहे. आम्ही केवळ आण ने करणारे व्यापारी राहण्यापेक्षां कारखानदार व्हावें हें अत्यंत इष्ट आहे. विजापूर जिल्हा गळितांच्या धान्याकरितां अगदीं प्रसिद्ध असतां व त्या धंद्यांत आपली लिंगायतांची संख्या फार मोठी असतां तेथें आमचा तेलाचा एकही कारखाना नसावा ही फार खेदाची गोष्ट आहे. जवसाचें तेल भुईमुगाचें तेल, फार कशाला, तरवडाच्या आणि बाभळीच्या सालीं यांच्यापासून रंगाला, वारनिसला, मेणकऱ्यांना, साबणाला इत्यादि अनेक गोष्टीकडे उपयोग होतो पण इकडे आमचे व्यापारी लक्ष देत नाहींत. आपण संक्रमणस्थितींत आहों ही गोष्ट विसरतात. पण हें चांगलें नाहीं. या धंद्यामुळें स्वतःचें, आपल्या समाजाचें आणि देशाचें, सर्वांचेच हित होणार आहे. तेव्हां इकडे आपण लक्ष द्यावें. समाईक भांडवलाच्या तत्त्वावर जागजागीं कारखानें—— काढावें अशी माझी आपणास आग्रहाची सूचना आहे. सोन्याच्या वगैरे खनिज पदार्थांच्या खाणी आपल्या घराशेजारीं असतां आपण त्यांचा फायदा करून न घेतां करणाऱ्यांचे कौतुक करीत बसतों हें इष्ट नाहीं.

पिढीजाद आळशी व्यापारी वर्गास आपले दयाळू सरकार खात्रीनें उद्योग धंद्याच्या बाबतींत मदत करतील, पण अशा प्रकारचें धंद्याचें ज्ञान प्राप्त होण्यास तसें शिक्षण मिळविण्याचा आणि जरा धडाडीनें कामें अंगावर घेण्याचा आपण निश्चय केला पाहिजे. सारांश आपल्या समाजाचा उत्कर्ष व्हावयाचा असल्यास आपणास नेटानें सर्व परिस्थिती ओळखून प्रयत्न करावयास पाहिजे. नवीन धंदे सुरू केले पाहिजे; आणि समाईक भांडवलाचें तत्त्व शक्य तितकें अमलांत आणिलें पाहिजे. असें केलें असतां आपल्या समाजाचा खरोखरच उत्कर्ष झाल्याशिवाय राहणार नाहीं. जसजसा काळ लोटत जाईल तसतसी स्पर्धा वाढत जाईल,

व त्या मुळें अडचणी येत राहतील. करितां शक्य तितका लवकर आमच्या लोकांनीं या प्रश्नाचा विचार करावा. येवढेच माझें त्यास अखेरचें सांगणें आहे.

महास्वामी आणि सद्गृहस्थहो, माझ्या हेतु प्रमाणें माझें भाषण संपलें आहे. माझ्या पूर्वी गोकाकचे वे० शिवमूर्ती आयास्वामी यांनीं या विषयांवर आपले विचार प्रगट केले. त्यात त्यानी अशी एक कल्पना सांगितली कीं हिंदुस्थानात आपल्या लिंगाइतांची संख्या ३५ लाख आहे. प्रत्येकानीं एक एक रुपया झणजे फार नाहीं अशा रीतीनें रकम गोळा केली असतां ३५ लाख रुपये होतात. त्या रकमेतून गिरणी सारखें कारखानें काढावे. आजकाल गिरणी सारख्या कारखान्या इतक्री प्राप्ती इतर कोणत्याही धंद्यांत नाहीं. उदाहरणार्थ, सोलापूर येथील मुरारजी गोकुलदास याच्या गिरणीस होत असलेल्या उत्पन्नांचे आकडे कळवून वरील तत्वावर भांडवल गोळा करून कारखानें काढून व त्या कारखान्यापासून होणाऱ्या उत्पन्नाचा विनियोग आपल्या समाजहिताकडे करावा. झणून मोठ्या कळकळीनें आपणांस सांगितलें आहे. खरोखर त्याचे विचार फार चांगले आहेत. असें जरी असतां सर्व बाजूंनीं आपल्या समाजाची झालेली अवनत स्थिति हां हां झणता सुधारेल. परंतु त्यांनीं सांगितलेल्या तत्वावर येवढी मोठी रकम जमून उद्दीष्ट हेतू तडीस जाईल की नाहीं याची मला जबर शंका वाटते. अशाच तत्वावर पैसा फंड झणून महाराष्ट्रात एक संस्था निघाली आहे. प्रसिद्ध अशा लोकांच्या सतत चालू असलेल्या त्यांच्या ज्यारी प्रयत्नानें देखील आज दहा वर्षांत एक लाख रुपयाची ही भरती होतनाहीं. ही सर्वदेशाच्या संस्थेची स्थिती केवळ आह्मा लिंगायतांच्या सर्व हिंदुस्थानांतील संख्येवरून केलेल्या गणितांप्रमाणें रकम गोळा होऊन त्या रकमेतून गिरणी सारखे मोठे कारखानें जन्मास येणें शक्य दिसत नाहीं. शक्य वाटत असले तरी ते फार कालावधीचे आहेत. यात संशय नाहीं. तेव्हा माझी आपणास अशी सूचना आहे कीं, केवळ याचक वृत्तीवर रकम गोळा होऊन त्यांतून गिरणी सारख्या कारखान्याची मोठी कामें होणें शक्य नाहीं. करिता भाडवलाची मर्यादा तुर्त १० लाखाची ठरवावी; आणि सर्व साधारण लोकांस देखील घेता येतील अशा प्रकारचे लहान लहान संख्येचे शेअर्स काढून ते आपल्या समाजांत खपवावें. प्रत्येक शेअर निदान २५० रुपयांचा असावा, झणजे दहा लाखांचे भाडवल जमण्यास चार हजार शेअर्स खपवावें लागतील. आपल्या समाजांत समाजहितांकरितां झणून जिन मोबदल्याचर देखील इतके शेअर्स घेण्या इतके सधन लोक आहेत. तेव्हां कांहीं तरी घातलेल्या रकमेवर मोबदला मिळतो, अशी खात्री झाली असतां इतके शेअर्स खपून दहालाखांचें भांडवल गोळा होण्यास उशीर लागेल असे मला वाटत नाहीं. करितां अशा रीतीनें एक कारखाना काढण्यांचें ठरवावें. या संबंधीं विचार करण्याकरितां सर्व भागांतील पुढारी मंडळींची एक कमीटी नेमून सर्वांच्या विचारें कारखान्या संबंधीं देखरेखीचें काम अनुभविक, व प्रामाणिक, अशा व्यापारी गृहस्थाकडे सोंपवून माफक असा त्याचा मेहनताना ठरवावा, नियम वगैरे करून कंपनी रजिष्टर करावी. सोलापूर येथील गिरण्याची भरभराट ज्या गोष्टीवर अवलंबून आहे, झणजे ज्या ठिकाणीं चागली व मुबलग रुई पिकत असून जेथें सूत व कापडाचा तसा खप आहे, अशा ठिकाणीं विशेषतः मोंगलाईच्या एखाद्या गावी कारखान्याची जागा मुकरर करावी. कारण सोलापूर येथील गिरण्यास बहुतेक मोंगलाईतून रुई येते, व सूत व कापडाचा बराच खपही तिकडेच होतो. मोंगलाईतून येणाऱ्या मालावर शेंकडा ५ रुपये व जाणाऱ्या मालावर शेंकडा ५ रुपये करोडगिरी द्यावी लागते, व माल आणिण्यें व पाठविण्याच्याहि कामीं बराच खर्च येतो. शिवाय इनकमझाक्स कापडावरील ३८८ टक्क्याची ड्यूटी नाहीं. तेव्हां कर्नाटकास जवळ अशा एखाद्या मोंगलाईच्या गावी कारखाना काढणें जास्त फायदेशीर होणार आहे. अशा कारखान्यास होईल या प्रॉफीतून डिप्रिशियेशन व डेव्हिडंड करितां रकम काढून राहील त्या नफ्याच्या रकमेची व्यवस्था समाजाच्या औद्योगिक उन्नती करिता परदेशांत धंदे, कलाकौशल्य संपादन करण्यास विद्यार्थी पाठवावें लागतील. त्यांच्या खर्चाकरिता व नंतर त्या शिक्षणाकरितां खर्चाची. कोणत्या भागांत व जिल्ह्यांत किती खर्च करावा वगैरे गोष्टी संबंधीं नियम करून कमिटी नेमिली जावी; व त्याच्या बहुमता प्रमाणें व्यवस्था व्हावी अशा रीतीनें

कारखाना होऊन त्याचा विनियोग समाज हिताकडे होऊ लागेल तर आपल्या समाजाचें अत्यंत हीत होणार आहे. व हिंदुस्थानांत अनुकरणी गोष्ट करून इतरास उदाहरण घालून दिल्यासारखें होणार आहे. सर्व बाबतींत अग्र मान मिळविलेल्या धारवाड जिल्ह्यांतील वीरशैव बंधूनीं व रावबाहादूर रुद्रगौडा साहेब अरटाळ यांनी मनावर घेतलें असतां ही गोष्ट साध्य व यशस्वी झाल्याशिवाय राहणार नाहीं.

माझ्या वरील सूचनेचा आपण विचार करावा. या ठिकाणीं माझ्यापेक्षां विशेष अनुभविक व अधिकार संपन्न असे महाजन आहेत. या उपयुक्त आणि महत्वाच्या कामासबंधीं चांगली वाटाघाट करून सदर कामास मूर्तरूप घेण्यासारखें कांहींतरी करावें अशी माझी सर्वांस विनंती आहे.

आपण भाषण करण्यांस मला सवड दिलीत, माझें भाषण शांतपणानें ऐकून घेतलें, या बद्दल मी आपल्या सर्वांचा अंतःकरणपूर्वक आभार मानून रजा घेतों.

९ वा निर्णय.

वीरशैव समाजामध्यें लिंगधारणा केल्यानंतर देहावधीपर्यंत कोणत्याही वेळीं तो लिंग सोडूंनये असा निर्बंध आहे. ह्याप्रमाणें लिंग सोडणाराला धर्म भ्रष्ट असे म्हणतात. असल्या लोकांच्या हातानीं अन्न वगैरे स्वीकार करणें हें समाजास जास्त आचार लोपाला कारण होतें. त्यामुळे ते चुकविणें हें अवश्य असल्या मुळें जो कोणी लिंगधारण करणारा देहावधी पर्यंत लिंग सोडूनये असें महासभेनें निर्णय केला आहे. आणी तो निर्णय व्यवहारामध्यें आणण्याचा महासभेचे प्रतिनिधी आपापल्या प्रांतामध्यें व्यवस्था ठेवतील अशी महासभा निर्णय करीत आहे.

ह्या विषयावर शि. मू. दानप्पाशास्त्री (दावणगिरे) व शि. मू. बसवशास्त्री कोंगवाड (रोण) ह्यानीं भाषण केल्यानंतर हा निर्णय सर्वानुमते पास करण्यांत आला.

त्या नंतर एकतास विश्रांति घेण्यांत येऊन महासभेचें कार्य चार वाजतां सुरूं झालें.

१० वा निर्णय.

शेतकी देखील वीरशैवानां अत्यंत महत्वाचा आणि जीवनधारण करणारा असून ती जुन्या पद्धति प्रमाणें चालू न ठेवितां नवीन इंग्लंड, जर्मनी वगैरे सुधारलेल्या देशांमध्यें तयार केलेल्या नवीन मालमत्तेची शेतकीची यंत्रे आणि निरनिराळ्या देशांतील उत्तमोत्तम ती आणखी खात उपयोग करावा, आणि महासभे बरोबर दरवर्षी शेतकी प्रदर्शन करण्या करिता त्या त्या सरकारचे शेतकी खात्याला प्रार्थना करावी असें महासभेनें ठरविलें आहे. ह्या खेरीज ह्या प्रसंगी मुंबई सरकारचें शेतकी खातें कडून शि. मू. रुद्रप्पा हिरेमठ ह्याना पाठविण्यांत आल्या बद्दल महासभा त्यांची फार आभारी आहे. त्याच प्रमाणें पुढील महासभे मध्यें मुंबई सरकारचें शेतकी खात्याकडून प्रतिनिधी पाठवितील अशी महासभा त्याना विनंती करीत आहे

ह्या विषयावर शि. मू. रुद्रप्पा हिरेमठ L. A. G. (आदरगुंची) व एस. के. बदपर L. A. G. (चेाडेदानपूर) ह्यानीं भाषण केल्या नंतर हा निर्णय सर्वानीं स्वीकार केला.

११ वा निर्णय.

वीरशैव मत वेदागमोपानिषदानें सिद्ध झालेले उच्चमत असून वीरशैवांचे शुद्ध आचरण आणि धर्म कर्म फार पवित्र व श्रेष्ठ असून त्याना दुसऱ्यामताचे लेाक गैर समजूतीनें शूद्र म्हणतात हें चुकीचे आहे. हें

मुंबई हायकोर्ट, कोल्हापूर हायकोर्ट वगैरे ठिकाणीं दूर करण्याचा प्रयत्नाला सर्व वीरशैव समाजानें पूर्ण सहाय करावें म्हणून महासभा निर्णय करीत आहे. आणि कोल्हापूर संस्थाना पैकी दुंडगी वतन प्रकर्णाचें संबंधी महासभेचे ठरावासहित अर्ज करावा असे महासभेनें ठरविलें आहे.

ह्या विषयावर शि. मू. चंद्रशेखर शास्त्री ह्यानीं भाषण केल्या नंतर हा विषय सर्वानुमतें पास करण्यांत आला.

१२ वा निर्णय.

वीरशैव समाजामध्यें (१) बालविवाह. (२) पन्नास वर्षांनंतर होणारा वृद्ध विवाह. (३) शुल्क व वरदक्षिणा (४) लग्न व पुराणामध्यें फाजील खर्च (५) सोड-चिट्टी देणें वगैरे सामाजिक दोष, सर्व वीरशैवांनीं काढून टाकावें असें महासभेनें सर्वानुमतें ठरविलें आहे.

१३ वा निर्णय.

वीरशैव समाजामध्यें प्रत्येक ठिकाणीं दुफळी असून त्याच्या योगानें समाजाचें फार नुकसान होत आहे म्हणून ती दुफळी शिक्षणाच्या योगानें नाहीसी करावी असे महासभेनें ठरविले आहे.

१४ वा निर्णय.

पाठीमागें झालेले महासभेचे ठराव अमलांत आणल्याबद्दल त्या त्या भागाच्या प्रतिनिधींनीं प्रत्येक महासभे मध्यें आपआपलें रिपोर्ट आणावें.

१५ वा निर्णय.

आमच्या वीरशैव समाजाची उन्नती होण्याला पुरुषा प्रमाणें स्त्रियांनाही शिक्षण देण्याची जरुर आहे असे महासभेनें ठरविले आहे.

१६ वा निर्णय.

हैद्राबादमध्यें जलप्रळय होऊन लिंगायत लोकांचे फारच नुकसान झाल्यामुळें त्यांच्या सहाया करितां ५०० रुपये हैद्राबादचे निजाम सरकारला पाठवून देण्याबद्दल महासभेनें ठरविले आहे.

१७ वा निर्णय.

महासभेचे निर्णय अमलामध्यें आणण्याकरितां आणि आपापले काम आपापल्या भागामध्यें करण्या करितां एक स्टार्न्डिंग कमीटी नेमावी. व ह्या कमीटीला चेअरमन रावबहादूर शांतवीरप्पा अण्णा मेणशिन-कांई ह्यानां नेमावें व या कमीटीनें महासभेचे नियमाप्रमाणें काम करावें अंस महासभेनें ठरविलें आहे.

ह्या सर्व निर्णयाबद्दल स्वतः अध्यक्षसाहेबानीं सूचना आणल्या नंतर त्या सर्व सर्वानुमतें पास करण्यांत आल्या.—

नंतर श्रीमंत संगप्पा सरदेसाई रक्षसगी ह्यानीं प्रतिनिधी तर्फे बागलकोट सत्कारक संघ व महासभेचे अध्यक्ष ह्यानीं आपापले काम उत्तम रीतीनें केल्याबद्दल आभार मानले व त्याला सर्वानीं आपले अनुमोदन दिलें.

ह्या भाषणाला सत्कारक संघाचे अध्यक्ष घटबसप्पा मोटगी व अध्यक्ष साहेब ह्यानीं योग्य उत्तर दिले. नंतर गुरु मंडळीनां, सभाध्यक्षाना व इतर प्रमुख लोकाना हारतुरे व पानसुपारी दिल्या नंतर श्री चक्रवर्ती महाराजाचा व इतर संस्थानिकांच्या नावाचा जयघोषामध्यें सभा विसर्जन झाली.

ಸಂಖ್ಯೆ ಪಿಆರ್‌ಡಿ ೨೨೨ ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಎಸ್‌ ೨೦೧೨

ಗಾಳಿಸುರು ಬಾನವಲಂಗಾಂಯುಂನವಮಂಗಲ್ಲಿಯಾನೇಲ್ರಚಿಂಡಿಯ್ಯನವಶ್ಯವ
ಗಾಚ್ಚನಬಶಿಯುಶ್ಚಶ್ಚುಭವಸ್ಯುಗೆಪಚ್ಚನಾಗಾಗ್ರಾಂವನೇಮಮಿಡಿದಾಲಚ್ಚೇ
ಗಕ್ಕಾಡಿ ಪುಟ್ಟುವನು ಕಡಲಯನೇಮಮಿಡಿದಾತಕುದ್ದುರಿಯೂಗಿಮ
ಗಾಟ್ಟುವನುಗ್ರವಾಲ್ಪಡನೇಮಮಿಡಿದಾಲಾಗ್ಗುಂಗ್ಗಿಯೂಗಿಮಟ್ಟುವನು
ಗಾ-ಉಷ್ಣಣಿಯನೇಮಮಿಡಿದಾಲಾಕಾಪ್ಪಿಯೂಗಿಮಟ್ಟುವನುಪ್ರತ್ರಾಯ
ಗಾನೇಮಮಿಡಿದಾಲಾಉಡಾಗಿಮಟ್ಟುವನುಯಿಂತ್ರಿನೇಮಮಗ್ಳಿಲ್ಲಾಪ್ಪಟ್ಟ
ಗಾನ್ನಲಕೈಪ್ಪೋರಸ್ಯಾನಕ್ಕರಿಯನೇಮಮಿಡಿದಾಲಯಿರವಿಯೂಗಿಮಟ್ಟು
ಗಾವನುಳಿಶ್ರೀನೆಲ್ಲಿಯಿನ್ದವರಕಂಡಡಿಮೆಟ್ಟಯ್ಯನಮಗನುಂಪೋಶ್ಚ
ಗಾಗರಗಾಣಗ್ಗಮನವೇಲ್ರಿಂಗವಾಡಬಳ್ಳಿಕನೆನಪ್ಪದಿನ್ನಾರನಯ್ಯಿಚಾವ
ಗಾವೇಲ್ಲಿಕೈವಾಡಬಳ್ಳಿಕಚಾವಿನುಪದಿನ್ನಾರನಯ್ಯಿನುಪೋಶ್ಚಶ್ಚಾಗ್ರಾ
ಗಾಸುರಕ್ಕಪ್ಪಸುರಣವಪ್ಪಣ್ಣಚಾಕ್ಕುಮರಕ್ಕನೆಲ್ರಾಯಿಯಂಕರಿದುಲಲಕೊಂ
ಗಾಯಿಡಂಲೆ ಕಾಡಪುವ್ವಿನಿಂದಕಲ್ಲಾಲಂಗವಮಜಿನುವವರುಮಿಕ್ಕಿಂಬು
ಗಾಕೆಲ್ಲಾಲ್ಲಾಲಾಡುಮ್ಯೆಂನೆಂದಡ್ಡೀಲಾನೇಲಿಂಗಮನವೇಪ್ರಾಪ್ಟಿಮಜಿಮ
ಗಾಡುಪಾಲನದ್ಯಕ್ಕಾಗುಪೆಳ್ಳಿರಾಗ್ಗಾಗಮಲಾಡುದಕುಕಿಯಲ್ಲಿಮಳ್ಳುನುವಾ
ಗಾತಂಕಿಂಪಿವಿಮಿಲಗ್ಗನೆಕಪ್ಪಿರವೆಕ್ರಯ್ಯಿಡುಪ್ಪಿಸ್ರಾಯಳ್ಳಲಾಳ್ಳುಪಾತಂಗೆ
ಗಾಗುರುಪ್ಪುನಾಡವಿಪ್ಪಿಯ್ಯಿಬಿಕ್ಕನಲಹಿಪ್ಪಾತಂಗೆಲಂಗದಪ್ಪುನಾದವಿಪ್ಪಿ=
ಗಾಯ್ಯಿನಾಯಿನಲಹಿಪ್ಪಾತಂಗೆಳ್ಳಾಂಗಮಾದಪ್ಪುನಾದವಿಪ್ಪಿಯ್ಯಿಯಿಂತ್ರಿ
ಗಾಲ್ರಿವಿಧನವಹಿಪ್ಪಾತಂಗೆಲಮುಂದೆಬಪ್ಪದುನರಕಲತ್ತದು ಕುಡಲಚಂನ್ನನೆ
ಗಾನಮದೇವಕ್ಕಾಳಾಮೊರಣದಹಿಗೆಯಗು ಪಾಪಾಸಂವಿಯಗು

ನಾಯಾಪುವರಮಾಗಳೊಯ್ದು ಪ್ಪಪ್ಪಸಾಬವಿಡುಂಚಿನ್ನೆಲ್ಲಿಬೊಳ್ಳಬಕ್ಕಾಲಿ
ನಾಯನ್ನೆರಿಬಮ್ಮೈವೆಲಂಬಿಪುಳಿಯುಂಹಿಂಡಿಬಪಡಪವಧಿಕ್ಕಳೆನ್ನಿಲ್ಲಿಶಿ
ನಾಮುನಿನಮ್ಮೈವೆಸೊಡಿಯಂದಾತನಂವಕ್ಕಲಂಬಿಗೆರಚಿತಾಡಯ್ಯನಿಜ
ನಾಶರಣನಾಬ್ಬರಂಡಿನಂಗವಮಾಡಿದೊಡೆಲ್ಲಿಂನಿಶಕ್ಕಿದಲ್ಲಿಕುಡಿ
ನಾದಂತಾಯಿತ್ತುಮುಂಡಿನಂಗವಮಾಡಿದಡೆನಾತ್ರಹೇಳಾದವಲ್ಲಿ
ನಾತಂದುಕ್ಕಾತ್ರಿಮುತ್ತುದಲ್ಲಿಆರದುಕಲಿನಿಕುಡಿದಂತ್ತಾತುಗಂಡಬಿ
ನಾಟಿವಳ್ಳನಂಗವಮಾಡಿದಡೆಕಟ್ಟಿಸರಮನಿಯೆಲ್ಲಿಯೆಮವಕಡಿದುಕೊ
ನಾಡವಲಂದುಮೈವಿಕ್ಕೊಂಡವಶುಡದಂತಾಯಿತುಗಂಡನುಳ್ಳವಳ್ಳನಂಗ
ನಾಮಾಡಿದೆಡೆಮುಂಡೆಬಪ್ಪದುನಕಕಳಪ್ಪದುಶುಡಲಾಡಿದಂನನಂಗವದಿ
ನಾವಾಗಬಾಶ್ರೀಪಲಂತ್ರೆದಿಸುಖದುಂಖಿಂಗಳ್ಳಬರುತಿಪ್ಪಪುಲದಕ್ಕೆಶಿವನೆ
ನಾನೊಪ್ಪೆವಿಪ್ರಂಗಿಕ್ಕೆಯ್ಯತೊರಿಸಿಕಾಣೊಕೆಯನಿಟ್ಟುವನಮನ್ಕಿರಮಾಡಿನೂ
ನಾಯರ್ಬಲಾಚಂದ್ರಬಿಲಾಗುರುಬಲಾಶ್ರನಬಲಾಮುಂಕೆಲ್ಲುವವರಿಗೆ
ನಾಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲದುಶಿವಭಕ್ತಿಯಿವರ್ತ್ರವನ್ಮುಕ್ಕರಪ್ಪಕೆಲ್ಲಲ್ಲಾಆದುಯೂಕಕೆ
ನಾಂದಶೇನೂಯರ್ಜ್ಞಾನವ್ಯವನಾದಡೆಚಂದ್ರಜ್ಞಾನವ್ಯವನಾದಡೆಗುರುವಿನ
ನಾಕೊಂಡಲಿನಳ್ಳಂನ್ನುಆಪ್ಪಕೊಂಡುಬಾಳ್ಳಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದ್ಯೆನೆಲ್ಲಬ್ರೆಪ್ಪಲ್ಲಿಜ್ಞಾನ
ನಾವ್ಯವನಾದಕೆಲತ್ತಂನ್ನಕೊಂಡಲಿಯಂನ್ನುಚಂದ್ರನುಯೆಲ್ರಿಕೊಂಡುವೈರು
ನಾಲನ್ನಿವೇಶ್ರನಜ್ಞಾನವ್ಯವನಾದಕೆಲ್ಲಕುಂಟುವಾನಿನಂಕೋಲಿನೆಬಿಳ್ಳಲಲ್ಲವೆ
ನಾನುಯಿದುಕಾರಣಾತ್ಮಂಮನುಖದುಂಖಿಳ್ಳನರಿಯದವರುಮೋತ್ರೊಬ್ಬಕ
ನಾನುಖದುಂಖಿಂಗಳ್ಳಕೆಲ್ಲುವಕೆಲ್ಲವರುಆರಿಯರುಚಿನ್ಪ್ರಿಮೆಲದಿಂದದ್ದಾ
ನಾರವತಿನೀರಿನಲ್ಲಿಕಪ್ಪಿಕಪ್ಪಿನುಗದಿನಾರುನಾವಿರಪ್ಪಿಳ್ಳಿಯರಂನ್ನುಸಾ

ಂಗಲಚ್ಯೆವಕುಶಕೆಂಯು ನೋಂಯ್ದರುಗ್ರಾಮನ ಹೊಂಡಲಿತಶೌರಿ ಪಳ್ಳಾದಳ್ಳು ನಾರ್ಕ್ಷ
ಂಗಾವಶ್ರಿಷ್ಟೋದಿಯಲಿಲ್ಲಾಗ್ರಾಮಯಂಗ ವನವಾಸಿಲಂಕಾಮುಖಮಾಲಾವ್ರಧಾ
ಂಗವೀನಸ್ಕರಿಂಕಶೋಲಿಶ್ಯುಭಕ್ಷಹಂಗಣಾಯಿಂಲಿಂದುಪಾಕಿಕುಶುಡಶ್ಯೆಯ್ಯಕ್ಕೆಷ್ಟ
ಂಗಚಿಂಕುಳ್ಳವನು ಹಿಡಿದುಪಾಧೀರ್ಯಲಿಗೋರಿನುಪಂಡಿಲಿಜ್ಞಿನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲಾ
ಂಗಂಯಿಪ್ರಾನಸ್ಯೈವಿನ್ನಶೈಳ್ಳಲಾಹಾಡುಕ್ರಿಪಶ್ರರಣಕುಲಪಾಂಬುವಪೇನಶವ
ಂಗಾಸ್ಯಳಿಭಿಲಿಯಲಿಬಲಾಪಪಾಪಲಿಲಗಳಪಶೆಶ್ಲೆಂಬುವಪಡೆಲಪಜೀರ್ಯನಿಬಂ
ಂಗಲಲಾಗವಿಷ ಪಿಳ್ಳಿಕಿಲಿಯಿದುಕಾರ್ಣಾಕುಡವಿಚಿಂವ್ಯನಂಕಮಡಿಪ್ರಾನವಪ್ಪಿವ
ಂಗಪಿಬುವಪಂಯ್ಯಿಗಂಗಾಕಾಶಿಯಾತ್ರಿಗಿಹೋದಿನೆಂಬವೇಡಿಪಳ್ಳಮಾತುಕೆಲ್ಲ
ಂಗಲಾಗದುಗಕೇಲಾಳಶೈಶ್ಲೋಡಿವೆಂಬಹೇಶ್ರಿಹೀನ್ಸರಪಡಿಂಯಲಾಲಾನಲಾಗ
ಂಗಧುಶ್ರೀತಬಂದುರಾಮೊಶ್ಚಿದಕಶಿಹೋದಿನೆಂಬಾನವರ್ಹೀನಸರವಮುಖವಮೋ
ಂಗಡಲಾಗದುಪವರ್ತಕ್ಕೆಹೊಗಬಂಡಿಲಿನೆಂಬವಂಚವಾಗಪಾಳಕಗಮುಖ
ಂಗವನೋಡ್ಡಲಾಗದುಆದೆಂತೆಂದಡೀಲಾಕ್ಷಿಗಕಾಯವೆಲಕಾಶ್ರಿಪಡಕಿಶೀ
ಂಗಲಾರಾವಿಡಿಮಾಡುವಪ್ಪವಿಪಿಶ್ಚೀಲ್ಲಂಬಂದುರಾಮೊಶ್ಚಿರ್ಗದುಪಾಲಂಗ
ಂಗಹೊತ್ತಿರುವಶ್ರಿಪವೇಶ್ರಿಶ್ಚಿಲವರ್ತನೋಡ್ಡಲಾಯಿಂಲಿಂಪಿವೇದ್ರವನರಂಯು
ಂಗಡಿದ್ರವರ್ತಕ್ಕೆಹೊಗೆಪಾಳಾಳ್ಳಿಗಂಡಿಯಲ್ಲಿಪಮುಳ್ಳನಿ ಆಲಿಬಿಲಳ್ಳಿಸಕೊಂ
ಂಗಡುಗಾಡ್ಡವಕೆಕರನಕೊಂಡುಮಿಸಿಬಿಳ್ಳಿಸಕೊಂಡುಗಾಂಕಿಲಿಯಿಳ್ಳುಕೊಲ್ಲಾ
ಂಗನವಾಗಿಪೆಸಿಲೆಲ್ಲುವಕ್ಕವಕ್ಕನೆಮುಳ್ಳನಿಆಲ್ಲಿಂದಬಂದುಆಂವ್ಯಪ್ಪಾಕಾ
ಂಗಮಂಡೊಟ್ಟುಪಾಪಾಹೊಯಿಆಂದುಲಿಂಸದಡಿಸಡಿನಿಗಾಂಡ್ಡುಬಾರದ
ಂಗವಾವಸ್ಯೆಲಾಪಾಗಿಬರವಿಕೊಂಡರಲ್ಯೆಟಿಗ್ಗರನಜಲ್ಲದಲ್ಲಿಹೋಗ
ಂಗವರಯ್ಯಾಶಿಗಿಳುಟುಟಿಯಂಕಟಿಕೊಂಡುಬಂಪಟುಳ್ಳಿಕಿಆಲ್ಲಿಂಗ

ಾಗದಬ.ದವರಿನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂಸೋಗ್ರಾಯದರುಸೋ.ಡೂಕರಶೋ.ಡೂ
ಾಬಡಾವಕತ್ತೆ ಮಾಳ್ಪಸೋಲಯೂರರ್ಸೈನಿಪ್ಪಸೆಳ್ಳಿಕೋಲಅದಿ.ತಿ.ದ
ಾಡೆ।। ಶೈಲಪವರ್ತಕ್ಕೆಸೋದವಡಾಡಿರಿಗಿಬಪ್ಪಿರೆಳ್ಳಿಳಿಳ್ಳಿಮೂ
ಾಳ್ಳದ.ದಿಯೂನಿಳ್ಳಸೋಲಯೂರರ್ಸೈಯ.ಡಾತನ.ಮಥಿಷ್ಠಾವೀರಾಧಿ
ಾವಿರಾಲಂಬಿಗೀರಚೌಡಯನೂಗಾ।।ಚಲ್ಲಿಪೇವರಿ.ಡೂನ.ಬಿಪ್ರ
ಾಷೀಮಾಡುವರಿಲ್ಲಾಕಲಯೂಗದವಕತ್ತೆನಳ್ಳಾನಿಕಿಷ್ಟಿಳಿದರೂನೋಡಾಮು
ಾಾ.ನೂಪೇವರಿ.ಡೂನ.ಬಿಮಾಜಿಯೂಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲಾರುಮೂಕ್ಕಿಯವ
ಾಥವಣಾಣಿಕ್ಕೆಕಿಷ್ಟರೂನಶೋಕರಾಧಿಗಳ್ಳಾನಿ ಸೋದರೂಮೋಡಾಯಿ
ಾಲ್ಲಪೇವರಿನಿಮಸ್ಪಾಕಮೂಷಿನ.ಮಪ್ರತಿವಭಿಷ್ಕಾರಮನಕರಬಾವಕಲ್ಲಿ
ಾಮೂಷಿಸೋ.ಬೂವಸುರುಲಿ.ನಜ.ನಮಕ್ಕೆಪ್ರ.ಗೂಷ್ಟಮೂಷಿನೋಡಾ।
ಾಣಿಕ್ಕೆದರಿಪ್ಪ.ಟುವಡಾವಡನೀಮೂಳಾಡುವದುಅನೇಕಬುದ್ಧಿಯಂ
ಾಪೇಳ್ಳುವದುಲಿಯೂವಲಜ್ಞಾನಮುಂಶ್ಯಯುವದುಜ್ಞಾನಿಸೋದಂಗಪಾಡ
ಾವದುಲಿಯೂಂಥಜ್ಞಾಂನಮವಂನುಬಿಟ್ಟುಳೂಳಾಪೇರಾಬಿಶಾಖನೆಲಂನ
ಾವನಿಕ್ಕಲಿಧಾನವಪೋಡದೆನೆಂಬಿಭಾವಧಾರಿಶಳ್ಳನೆನಾಯಿತ್ತನಕರಕಪಾವ
ಾಲವ್ವದು ನೋಡ್ರಾವಿಂಶಿಳ್ಳಂಕಮಲ್ಲಿಕಾಜ್ಞನೆಪೇರಾಾಾಾಲರಸಿನ
ಾನ್ನುಕ್ಕ್ರಾಲಾಂಕಾರದಂದಮೋಲ್ರಿಯಿತುವೇಶ್ರಿಯಭಕ್ಕ್ರಿಯಂಜ್ಞಾವದಂದ=
ಾಸೋಯಿತುಬ್ರಾಹ್ಮಣನಮುಕ್ಕ್ರಮುಟ್ಟುಬಟ್ಟೆನಲ್ಲಿಸೋಲ್ರಿಯಿತುಶ್ರೀವಂ
ಾಲನನ್ನುಕ್ಕ್ರಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಸೋಯಿತುಶ್ರೈಷ್ಟಿಯನ್ನುಕ್ಕ್ರಿಕುಷಲವ್ಯಾವರದ
ಾಣಿಸೋಯಿತುವಪ್ಪಕೆಳ್ಳಿಶೋಲ್ರಿಯಿಂತವರನ್ನುಕ್ಕ್ರಿಸೆಪ್ರಾರಹೆಂದಿಪೋಗ

ಶ್ರೀ ಪರಮಗುರು ಶ್ರೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಗುರು ಪುಟ್ಟರಾಜ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಪರಮಗುರು ಪುಟ್ಟರಾಜ ಶ್ರೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ

ಮದಂಡನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನಂ ಬಿಗಿದ್ರ ಚೋಡಯರ್ಗೆ ೧೪೪೪

ಯಾಕೆಳ್ಳುಗಿರು ವನವನಾಳ್ಗಳ್ಕೊಂಡು ಮಾಪಪುನಲಿಂನವಪ್ರಶ್ರೀವಲ್ಲಭಕ್ಕೆ ನಾ

ರಕ್ಷಿಲದಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾಜಿಸೊಂಡಾಪರಿಯನೋಡಾಆಪ್ರಮಾಣ

ಸೋಭ್ರಚಕಪಲ್ಲಿನಂಗವಭಾಳ್ಲಾಆನೆಲ್ಲನದಾಚಾರನಪ್ಪಕ್ಕೆ ನು ಕೀರ್ತಿಪ್ಪಕ

ಪಣದಾನಿಸೆಪಾಕಿನಳ್ಳಾನಿಭಿಪ್ಪಾಂಪವಿಪ್ಪಲಿಂನ್ಯೆಟಾರ್ಯಕಪಲ್ಲಿವ್ಪದರ

ಸೊರಪುಬದಕುವಂತಾಭಿಂಡರುಬಕ್ಕರಾದವರುಳಿಪೇಳ್ಳಂಯ್ಲಿ

ಆಳಾಲನಾಚ್ಚೈರಶ್ರೀವಪ್ರೊಗಿನಳ್ಳಮುಖವನೋಡ್ರಲಾನಪ್ಪುಆಪಿಂತೆಂದ

ಚಕ್ಕತ್ರಿಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಾದಪ್ಪಡೇರಕಾಕುಳ್ಳುತ್ತಿಂಬುವಪ್ಪುವೊಣ್ಣಿದೇರಪಂದಿಪ್ಪ

ನಾದಪ್ಪಡೇರಪಡಕಸೆಪಾಗುವಪ್ಪುಮಾಣ್ಬಿದೇರಪಿಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಾದಪ್ಪಡಿ

ಲಿಂಬುವಪ್ಪುಮಣ್ಬಿದಿರ್ಶ್ಯನಪಕ್ಷನಿಸೆಪಂಬಿಪಾಂಮಪ್ರಭವನಿಡ್ರಲುಆದನ

ಬುವಪ್ಪುಮಾಣ್ಬಿದೇರಯಿಂತಿಲಿಂನಪದಪ್ಪೆಲ್ಲಿಲಿಂನನಪೊಳ್ಕೆವಾದಪ್ಪೆವಿವ

ಳ್ಳಿಲಿಂನ್ನಪ್ಪಾಲಿಯಕುಡಿಪಪಡೇರಾಗು ಬೂಪಪಡೆಶ್ರೀಆಪಪ್ಪೊಪೊಸೊರಲಿಂಆಕ್ಕಾಪಿಂ

ಕಕ್ಕೆನಂದಿಶ್ವನಿನೀಲಮಾಆಲ್ರಲಿಂಕಾಣೆಂಬೊಪೊಸೊಂನ್ಪೆಚ್ಚಿವಪ್ರೀರಿಕ್ಕಂಣುಕಾ

ಪಪವನಪ್ಪೋಕ್ಕೆರಾಣೆಯಂನೇರಿಪಪಡಂಬನುವ್ಪೆಮರದಿಪ್ಪಾತೆಲಿಂಕವನೆ

ದಭಂಟಕ್ಕೆಮರದಿಪ್ಪುಂತೆಯಿಂಲ್ರಿವರುಮಾಡುವ್ಪಕ್ಕೆರಿಯಾಲ್ಲಿಪ್ಪನಪ

ನೀರೊಳಗೆಪೊಕ್ಕಾಪವರಪೊಲಿಪೊಡೆಪಡಿದಂತಾಯತೊದಾನ

ಮಲಿಂಬಿಕೆರಪಿಟ್ಟಾಡಯ್ರಿಗಾಗಿನಲ್ರಡೆನಿಂಪಡಮಾಳ್ಗಿಕೆಕೊಳ

ಅಂಬುವಲಿಂಗವ್ರತಂಗಳ್ಗೆಯೊಳಗ್ಗಿನಜ್ಜಿಯಾಗಿಬರಲಾ ನಾವಲ್ಲಿನಿಷ್ಠ
ಅಗ್ಗಳ ನಂದರಿಯದಿ ಮತ್ತೆಲಿಂಗನೈಷ್ಟಿವಚೈಯಾರಣು ವಕಾತ್ರಿಮವಳಿಸು
ಅನಿವ್ರತಕೆಳ್ಳಿಸೊಗಣಂಡನಕುಡಸಾಮೂದಿಕೊಂಬುವಹಿಂಡತಿಯು ಆ
ಅಗಾಮೊಲಯಕ್ಕವ್ರಹಿಂಡತಿಯುಕುಡಸಾಮೂಧಿಕೊಂಬುವಗಂಡರುಂಮ್ಮ
ಅಗಾಯಿಂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲವಿಪ್ರಹಿಂದಿಮುಳರಿಕಾರ್ತಿಯಿಂದ್ರುವಕ್ಕಂಡಾದ
ಅಗಾರು ನಾಚಲಿಷ್ಟವೆಲ್ಲಿಭವಭಂಡನವಚ್ಚಳಯಿಬಿಚ್ಚಿಂದುಬಾಸುದ್ದವಚ್ಚ
ಅಗಾಯಾರನಿದಬೆಲ್ಲಾಪ್ರನಿಂಮುನಂಗಡವಂದಾದರು ವ್ಯಳಿಕೊಂಡವ್ಯ
ಅಗಾವಂದನಾದರು ಮೂಲನಾಡಿದಬಿಗಿನಿಷ್ಟಮುಳಿದಲಿಷ್ಟವೆಂಬುವ್ಯ
ಅಗಾಡುಂಡುನಿಂಮುನ್ನುವದಿಂಗಿನ್ನೆಮೊಂರಿದಬಿಕ್ಷಾಟನಳನುಂಡುಕೊಂಡುಪಿ
ಅಗಾಬಿಣಮಿಶ್ರಿಮುಳಲಿಂಗನ್ನುಕ್ಕೆಲುನರಿಯದೆಲ್ಲಬರಿದಿಕ್ಷವನ್ನುಕ್ಕೆಂದುಭಿ
ಅಗಾಕಳುವಕುಂನಿಕಳುನಿಲ್ಲಪಿಬ್ರುವಪದಾನುಪಡೆಂದಾಡವಂಮ್ಮಲಿಂಬಿನಿಲ್ಲ
ಅಂಡಯ್ಯನುನಿಜಶರಣಾಗಣ್ಣುವಚಿವ್ರತಿಯೂದರೆಲವರಮರ್ಪರನ
ಅಗಾನವೆಕ್ರಯ್ಯಲಿಂಗನಂನಿಯೂದಮೇಕೆಲಿಂನೈಷ್ಟವದಭಿನಿಯೂಳ
ಅಗಾಯಯ್ಯಗಕಂಡಕಂಡವರಿಕೆಕಂಗಿಬಿಚ್ಚಿಪ್ಪವಚಾಂಡಾಗಿಲ್ರಿಯಂತೆಬ್ರವ
ಅಂನಕ್ಕೆಹಿಡಿದು ಮೂತ್ರೊಬ್ಬನನಂಗ ಮಾಡುವಕಾದಾರನಿಲ್ರಿಯಂತೆ
ಅಗಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಿಪ್ರಸ್ಥಾಪಲಿಂಗಕ್ಕೆಪಾಶಕಿಯಮೊಳ್ಳು ಹೊರಹೊಂ
ಅಗಾಮಾಡುವಕುಂನಿಕಳುನೊಡಿಯೂಮಕಾರಣಕುಡವಿಚಂನ್ವಸಂ
ಅಗಾಮಡೆವಾಯಿಂತ್ರಪ್ಪಪಾತಕಾರಮುಖವತ್ತೊರದಿರುಶಕಸೊಡ್ಡಿ
ಅಂಡಿಕೊಂಡಿಬ್ರುವ್ಯತಾಂನ್ಯವಾರುಮನಲ್ಲೊರಿನಿಬ್ರಮುರಿನಯ್ಯಗಂ
ಅಗಾನುಳಿಯೂಮನನೊಬ್ಬಮೂಳವಿಪಾಳ್ಯದೊಳನ್ಯೆಲ್ಲಾಲಂವ್ಯಪ್ಪುನ

ಗಾಡಿಲ್ಲರಸುತ್ತಿದಾನೆಲ್ಲಿಂದರಿಯಲಿಲ್ಲನೆಂದರಿಯುತಾಕ್ಷಣ
ಅಮಮಲಿಂಗಮಾಜಿಕಶ್ಚಿವಾಚಾಭಿಮಾನಭಾವನುರುಸ್ಥಾತಾಭಿಮಾನಪ್ರಾಣಾ
ಅಗಾದಭುಂಜಿತೋತ್ಪತ್ತಿಶ್ಚಾಮಿತ್ರೋಽಭಿಷ್ಟವಚಾಗೂಚಕಾಯಿಂತೆಂದುದಾಗಿ
ಅಗಕಶ್ಯಮುಳ್ಳರಿಸಿಶ್ರಿವಪ್ಪುಕ್ರೀಡಾರಿಯಾದುಕಾಣಾನಾಂಮಾಡಿಕೂಡ
ಅಲಿಚ್ಛಂನನಂಗಮಡಿಲ್ಲಾಗಬಾಗ್ರೀನುಶುಪ್ರಾನಾದಗಂಡಶಿವಲಿಂಗ
ಗಡಿಲ್ಲರಲ್ಲಿಕ್ಕೊಟ್ಟಿಣಾಲಿಮಾಡಿಮನಣಿಂಯಭಿಕ್ಷೊಟ್ಟಿಂಡತಿಶೌಂಭು
ಗವದುಮಾಶಿಮನಣಿಯಯೂಂಳಿವಿಲಯೂಳಿಭಂಡಭಾಜನಶುದ್ಧವಿಯಾಣ್ಣಿಪ
ಗಡಿಲ್ಲರಲ್ಲಿಕ್ಕೊಟ್ಟಿಣಾಲ್ಕೈಂಡದಮಡಕಿಪಿನಲಿತೆಗೆಳ್ಳದುಶುಂಕಮುಲಭ್ಯಪ್ರಂ
ಗತಿಕಾಣಿಶೌಂಡಲಿಚ್ಛಂನನಂಗಮಡಿಲ್ಲಾಗಣಾಲಜ್ಜಿವರ್ಣಮಂಚಚಾ
ಗರವ್ಯಳನಭ್ಯಶ್ಚೊರವ್ಯದರಡಿಜಿನಶ್ರಿಶ್ರಿವಪ್ಪುಕ್ಕೊನಾನಿದ್ಯಭವಿನಂಗ
ಗವಮೊಡ್ಡುಪವರುಪಾಪಿಜಳ್ಳುಲಾಭವಿನಂಗಕ್ಕಂಲಾನಾರಪಾನಿನಂ
ಗನಪಾಪೊಲಾನಾರಪಾನಿನಂಗಕ್ಕಂಲಾಮಭಿಂನಿಭಿಕ್ಷೆಕನನಂಗಪಾವ
ಗಲಭಿಂನಿಭಾಕ್ಷೆಕನಪಾಪಕಂಲಾಮಪರಶ್ರಿಯಂಯಶನೋಭಯನುಪ
ಗವನೂಪಾಪಿಲಾಪರಶ್ರಿಯರನ್ನುಭಿಯನುಪದಕಲಶ್ರಿವಪ್ಪು
ಗಶ್ರೀನಾನಿಲಂನ್ಯಶ್ಚಿವಶ್ಚೆಭಿಜಿನುವವನನಂಗದೂರಲಿಪನ್ನನಂಗಪ
ಗಮಾಡಿದಶೆಲ್ಕಹೀರಿಯನರಕಯಂದಾಳಧಿಪವಿಲ್ರಾದಿವಿಲ್ರಕ್ಕಲಿ
ಗಪೆಲ್ರವಶದೆಲ್ಲಾಗಂಗಚ್ಚೆಯ್ಯಲಿಲಂಣುಯಿದ್ದಂಡಿಮುಕನೆಲ್ರಿಶೌನಯು
ಗಬಾಗಿನಿಕಾಯುಕೊಯ್ದುಲಿಶಿಮರುಳ್ಳನಂತೆಲ್ಲಿಲಾನಾದಿಪೂಲನೊಡಿಯಿಂ
ಗಳಂನ್ಯಶಶ್ಚಲ್ಲಲಾಮನಚ್ಚಲಾಭಾವನ್ಯಲಿದಲ್ಲಿಮಂದುಮನಶಿಯುದೆಚಿತ್ರಿ
ಲಿಂಗಪ್ರಂಟ್ಟುಚಿತ್ರಿಕ್ಷೀಲ್ರಪ್ರಂಟ್ಟುಚಿತ್ರಿಲಿಕೀರ್ಥಪ್ರಂಟ್ಟೆಂದುಚಲಪ್ಪಲಿಂ

ನಾನಳಿಸಿಲ್ಲಿರಿಪುನಂಬುಲಿಸುಪಲಿಯಾಸಾಳ್ಯ ಲಯಾಪಾಪಿಲಿ ಪ್ಪುಪಿಪ್ರಪ
ಗಿರಿಸಿ ಕುರುಯಿಲ್ಲಾಲಿಂಗವಿಲ್ಲಾಜ್ಞಾಂಗಮವಿಲ್ಲಾ ಪೂಜೋಪದೇಶವಿ
ನಲ್ಲಾಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲಾಭಿಕ್ಷಾಮುಕ್ತಿಯಿಂಬುವದುಂಟಿ
ನಂದಿಂದಿಕುಯಿಲ್ಲಾಶಾಣಮಾಹಲಿಂಗಾನುಭವಿವಿದ್ವೇಶ್ವರಂಪ್ರಾಣಿಯುಕೆಗ
ನಾಂಗಾಲಯ್ಯಲಿಂಗಾಚಾರ್ಯರಪ್ರಳಿಕ್ಷಿಕ್ಷಾಜ್ಞಾಂಗಮುದಪ್ಪುಗಾವಲ್ಲಲಿಂ
ನಾಗಾಚಾರವ್ಯಕ್ತಿಪಶಕ್ಷಿಕ್ತಿಪಮೋಕ್ಷಿಕ್ತಿಪಜ್ಞಾಂಗಮಪ್ಪುಜಿಂಪ್ಪೆವೆಂಪಟ್ಟ
ನಾಕಿಪ್ಪೆಕ್ತಿಆವರಿಪ್ಪುಪದಲ್ಲಿಲಿಂಗಾಪ್ಪೀಲಮಾಡಲಾಗದುಆದೆಂತೆಂದಡೆ
ನಾನಾಶ್ಚಿಗಆಂಗಳಿಮೂಸೀಮಾಪಾಪಾತಕಾಗಾಲಿಂಕ್ಕಿಮೂಸೆವಚನಪಾಠ
ನಾಕಾಗಿಆಂಗಿಮೂಲ್ಲೆಕೂನಪಿಲಿಂಗಳಿಮೋಗಪ್ರಸಾದಯೆಂದುಪಶ
ನಾಸುಪಾಕ್ಕೆಪ್ರಂಟ್ಟುಯಿಾದುವಿವರಿಸಿಆಂಗಳಿಮೂಗಂಗಳಿನಮಪೀ
ನಾನಪ್ಪುಮೂಜಿನನಮಪಂಕ್ತಿಶಿವಮಂತ್ರಶ್ರಿವಪ್ರಸಾದಶ್ರಿವಾನುಭವನಿ
ನಾಸ್ಥಿಮಾಡಿದೋಡೆಭಿನವಮೋದಲಾದನಮನ್ಯಾಣಂಗಳಿನಾಕ್ಷಯ
ಆನಾನಿಶ್ರಿವಮೋಕ್ಷಶಂಭುವಮೋಕ್ಷಶುಧ್ಧಲಿಂಗಾಕ್ಷಿನಾಗಮೋಕ್ಷದೀಪಮೋ
ನಾಮುಕ್ತ್ಯಮೋಕ್ಷಮೋದಲಾದನತ್ಯಮೋಕ್ಷವಪಾವನಾಥ್ಯಮಾಗಾ
ನಂಗಳಿನಮಯುಆಚಾರ್ಯರಕ್ಷಿಸೂರನೆಂದನಂವಲ್ಲಾಂಬಿಸೀರಚ್ಚಾಡಯ್ಯಾ
ನಾಗಾಲಯ್ಯಲಿಂಗಾಚಾರ್ಯರಲಿಂಗಾಚಾರದವಿನ್ಯಾಸಮಂವಿವಳವಾಸ್ಥಿಕ
ನಾಸಿಂಪಿಕ್ಷದಂಡಪ್ರಾಸಿಯವೆಯಿಂದುಆಕ್ಷಮೂಸಕೀಲಿಮೋದ್ರಲಾದನಕಲಿ
ನಾಲಪಾಥರನಾಣಂಗಳಿಲ್ಲಾಪ್ಪಾನುಂಜುಲಿಆರಾನಿಚ್ಚಿಸಿಸೂಳ್ಳಿಯಾಆಗಪಿ
ನಾಡಂಡಪ್ರಾಸಿಯಧಂಡನಾಥವಕಡಿಗಳಿಮುಖವಾನಯೂಆವರಿಪನ್ಯಾಂ
ನಾಲಿಆರಾನಿಪಿನಸೂಳ್ಳಿಯಾಆನಂಪಿಕ್ಷದಂಡಪ್ರಾಸಿಯಪ್ರಲಿಂಗದಲ್ಲಿಗಶೂ
ನಾನವಂದಜಲಪುಕ್ಕಿಸೂದಿಬದಂತಾಮಾಪಪ್ರಸಾದವ್ಯಂಪ್ಪುಆದೆಂತೆಂ
ನಾಡಿಲೀಕೆಳಿರಿಲಿಯಿಮುಕ್ಯಾತೂಳದಮಹಾಗಣಂಗಳಿಂಪೊರಿದನೂ
॥ಲಂಭಿನೆಲರಟಾಡಯ್ಯಾನೂಟ್ಟಿ ೩॥ಲ್ಟಿಯಿಸ್ಥಿಶಾರುಲಿಂಗಜ

ಂಗಾಲಿಪನ್ನಾಂಚಿರಳ್ಳು ಪ್ಪನವಾದಲನಲ್ಲಿ ವಮಕಾನ್ಪಪಿವಾರಕಕುರಡಕೆವಿ
ಂಗಾಜಕಶಾಲನಚಯ್ಯರಿವ ವರ್ಣಲಕಂಬಿಮೊರು ವಾಲಗ್ರಾಮುಳಗ್ರಿಪಾದಸ್ಥೋತ್ರೆ
ಂಗಾಪ್ಪಿಯಲರು ಆಡಬಿದ್ದು ಧಿಕ್ಷೆಲಿಸು ವಾಲಗಾಜಾಧಾರದಲ್ಲಿಆಪ
ಂಗಾದುಆಜ್ಞಿಮಾಡಿಉಲ್ಲಾಹೌದುಮಾಡಿವಿಂಚಕೈಕ್ಕೆವ್ರೋಡಿಆನಚಾರವ
ಂಗಾಕೆಲ್ಲುವಾಲಗ್ರಿನಾದಚಾರನುಡಿನೆಪ್ರತಿಪ್ಪಲ್ಲಾರಕಗೆಬ್ಬಿಮಕಾಣಂ
ಂಗಾಕಳ್ಳನಿಂದಿಯಮಾಡುವಾಲಗ್ರಿಧಾನ್ಯಲಿರುವಿಡಿಗ್ಗಭಾಂಜರಕ್ರಿಯವಿ
ಂಗಾಕ್ರಿಯಮಾಡಿಪ್ರತಿಯಾಗಿಮಾಶಿವ್ಯವಹಾರವಮಾಡುವಾಲಗ್ರಿಧನ
ಂಗಾದ್ರವ್ಯಂಗಳ್ಳಂನುಡಿಯೊಂಬಜ್ಞಾಲಿಕಾರಮೊದಲಾದಬವಿಜ್ಞಾನ್ಯರನೆಲ್ಲ
ಂಗಾನವಕೊಂಡುವಾಲಗ್ರಿಆನೆಕ್ಕುಧರಿಮಹಿದಯಿಲ್ರುಗಳಮೊದಲಾಗಿವ್ರ
ಂಗಾವವಮಾಡುವಾಲಗ್ರಿಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿವಾನ್ಯರವಾನ್ಯಮಾಡುವ
ಂಗಾಲಿಆನಾಚರಬ್ರಾಹ್ಮಣಮಾನಹೀನಕರನಂಗಮಾಡುವಲಾಗ್ರಿಯಂಥಮುಖ
ಂಗಾಳಮಂಕುಳುಗುರುಲಿಂಗಜಾಂಗಮವುವೆಂದುನುಡಿಯಲಾಗದುಆಪೋ
ಂಗಾಂದಪಡೆಲ್ಲಾವಾಕ್ಷೆಗನದಿನಾಂತರಣಶೈಪ್ರಾಸಿಂಧೂಲಿಯಾನಚದುಂಕ್ರಿಯಾ
ಂಗಾಜ್ಞಾಂಗಮಾನಂನಕಲರ್ವ್ಯಂಚಕರ್ವ್ಯಂಆಲ್ಲಚಿಪ್ಪಂಚನಾಂಗಳಗಚಿಪ್ರವ
ಂಗಾಕೋದ್ರಂಡಚತ್ರಕಾಂಗಧಾಲೋಮ್ರಧಾರಣಂಜಂಗಮಾನಂನಕ
ಂಗಾಲರ್ವ್ಯಂಚಲರ್ವ್ಯಂನ್ಲಿಯಲಕ್ಷಣಂಗಳಗ್ಲೊಕ್ಕುವಾನ್ಯನ್ಯವೆಲ್ಲಧಾ
ಂಗಾರಿಂಚ್ಚೆವೆಲ್ಲಂಚಮನಾಮಾಡುಕಾಗ್ರುವಶ್ಚೆದೂಶಮಾದಯಲ್ಲಿಯಂಚಿ
ಂಗಾಚಿದ್ರವರಾಚರನೆಲ್ಲುಲಾಚಾರವಿಚಾವೆನಾಲಚಾರಶ್ಚವಿವರ್ಜಯೆಲ್ಲ
ಂಗಾಸಾದಚಾರನಬ್ಧಶೂನಾಂಪಾದಚಿಂಚನಾದಾನಾಂಗಳಮಾಪ್ಪಾ
ಂಗಾನಿಮಾಕಾಲೆನಿಲ್ಲಿಮೊಪ್ರಾಂವಿಪಯಾತುರಂನಾನಾಲಿಂಗವಿಕಾರ
ಂಗಾಚಮಾದಲಿಷ್ಠನಾಕಾರಯತ್ತುಗಾಮೊಪ್ಪಿಕ್ಷಕನಂಪಿನನ್ಯಾಬಧಿರಂ
ಂಗಾಕಲಿಂಪ್ರಿಯಾಮಾಡಿಧನಾಂಲನ್ನಹೀನನ್ಯಾಆಲ್ಲದಾಚಾರವಿವರ್ಜ

ಗಂತಾಲ್ಗುಣಗಳುಂತ್ತು ಮಾಗನನಡಾವಳಿಯನ್ನುದೆಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಂಶಿವಜ್ಞಾ
ನಂಶ್ರಿವಶಿವಶಕ್ತಿನಮೆಯ್ಯನಂಶ್ರಿವಧಾರ್ಯನಶ್ರಿವಮಾಜಂಬಚಿಜ್ಞಾಂಗಮಾಸಾ
ಗಂಬವಲಕ್ಷಣಂಲಿಂಗಾಂಗಪ್ರಾಣಿಪಾತ್ರುಂಬಕಾಂಬಿನಂಶ್ರಿಯಷ್ಟಾಯಂಬ್ಭೂತಿ
ನವೇಪ್ರನಂಶಿನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾಂತಶ್ರೀವಶ್ವತ್ವತ್ರಮಂಬಜ್ಞಾಂಗಮಮಾಪನ್ನಿ
ಗಾಲಂಬಿಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಪಾತ್ರುನದಾವಿಕ್ಷಂಬ್ರುಕ್ಕಿಜ್ಞಾನವಿಶಾಸ್ಕಲಾನಿ
ಗಾತ್ಯನಿತ್ಯಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವಂವಿರಕ್ತನ್ಯನುಲಕ್ಷಣಂಬ್ರುಲಿಂಗಾಬಿಕ್ತಂ
ಗನಿತ್ಯಮೋಕ್ಷಂಬಿಕ್ಷಾನ್ನವೇಪ್ರವರಂನಿಜಂಬಲಜ್ಞಾನಮಮಾರೂಢಂಪ್ರವ
ಗಶಕ್ತನ್ಯನುಲಕ್ಷಣಂಗಾಪ್ರಾಣುರುಕ್ರುಪೀಲಬಿಕ್ಷಣಂಆಕಲ್ಪಿತಶ್ರಿವಜ್ಞಾ
ಗಂತಿಲ್ರೈದ್ವಯಳಿನಬಿಂಬಿಂಬಿಂದ್ರೇಪ್ರಿನಾಪಾಬಿಜಂಗಮಾದಮಂಗಳ
ಗಯಿಂತೆಂದುದಾನಿಯೋನ್ಯವಾದಜ್ಞಾಂಗಮವನುಳಿದುಯೋನ್ಯವಾದ
ಗಜ್ಞಾಂಗಮವವಿಚಾರಿಪಿಲ್ಲನುಮನಧನವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆನಮವಶ್ರಿ
ಗಆಚರಲಿಂಗಆವರಕೈಲ್ಲಿಆವರವಕ್ಕಮಿಕ್ಕಪ್ರಸಾದವಕೊಳ್ಳಬೇಕ್ಕನ್ನ
ಗಾದೇಪ್ರುರಮಾಗದಲ್ಲಾಆಚರಿಸುವವಾತನಲ್ಲಿತ್ರಿನೇತ್ರುಯಿದ್ಧಕೋಲ್
ಗಶ್ರಪ್ರೆಸಾದವಕೊಳ್ಳಲಾಗದುಕಾಣಾಕೂಡವಿಚ್ಚಂನನಂಗವುದೇವ
ಗನಾಕ್ಷಿಯುಸಿನಂಗನಬಿನವಂಗಾಯಿಂತುಗುರುವಾಖ್ರಿವಚಿಳಿದ
ಗನೋಡಿವಾಡೆಂದಾನಂಗನಬಿನವೆಶ್ಚಕ್ಕಾಗಿನಲ್ಲಯ್ಯಜ್ಞಾಂಗವ
ಚಶ್ರೆಕ್ತಾಯವಿಲ್ಲಿದೆನುಳಿಯಬೆಕ್ರುಮಾಡುವಭಕ್ತಿಯಿಂಗೆಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲಿದೇ
ಗಮಾಡಬೆಕ್ರುನುಳಿವಜ್ಞಾಂಗವಕ್ಕೆಕ್ಕಾಲಿದಡೆನುಲಂವಕ್ರುಗ
ಗನಮುನದಿರಬೆಕ್ರುಮಾಡುವಭ್ರಿಕ್ಕಿಗೆಕ್ಕೆಯಿದಡೆನುಜ್ಞಾಂಗವ

ಎಲ್ಲಿದೆಮಾಡದಿರಬಲ್ಲರು ಆದೆಂತೆಂದಡೆ ನಕ್ಷತ್ರಾಂಗಮನ್ಯೆನ
ವಮನೋನಾಭ್ಯಭಿಷಕ್ತನ್ಯಸ್ತಮಾಡಕೆಲ್ಲರು ಆಂವೈಸ್ರಪಮೋನಾ
ಗಲಿಸಿನ ಪ್ರಾಶಿನಮೂನಿನ್ನಿಷ್ಟಕ್ಕಂಯಿಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿಯಡಕ್ಷತ್ರಾಂಗಮಲಕ್ಷಣ
ಅಗಾನ ಪ್ಪತ್ರಿದ್ಧಾತುಯಿತ್ರುನ್ನಸ್ರಿಯದನಂಪ್ಪತ್ಥನಂನಾಖಂಳಿ ಪೋತ್ರುಧಾ
ಅಗಾತುಯಿತ್ರುನ್ನಸ್ರಿಯದ್ಧನಂನ್ಯೆನಾಖಂಳಿ ವಿಕ್ಷಗಂಭಾಲಯಿಂತೆಂದು ದಾ
ಅಗನಿಯಿದುಯಿಸಖಿಕ್ಕಿಂ ಲಕ್ಷಣಂಳಿಯಿಂ ಆ ವ್ಯಯಿಯಳ್ಳಿಳಿಕುಳ್ಳದಾಕೂ
ಅಡಲಂಚಿಂನನಂಗತ್ಯನಲ್ಲಿನಂನತ್ಥಪದಶಿಸಿಲ್ಲಿದಪ್ಪೆಗಾಭಾಮು
ಅಗಿಬದಮದ್ಯಾದಲ್ಲಿನೆಲ್ರಾನೆಲ್ರಮದ್ಧಿಬದಲ್ಲಿಮನನಾಮನೋಮಧ್ಯೆ
ಅಗಿಡಲ್ಲಿಲಾನೆಲ್ರಾನಲ್ಲದೇಗಮತ್ತೊಂದುನಾಧನಯಿಲ್ಲಾಲಾಗಕಕ್ಕುಂಪ್ಪಪ್ಪ
ಅಗನುಂಪೆಶ್ಚರಾಗ್ರಾಭಾಬಳಿಯಮುಸಿಲಮ್ಮೈವಿಕರಿಂಯನಕ್ಷತ್ರಾನಡಪಿಲ್ಲಿ
ಅಗರಿಲಂಕುರವಮುಟ್ಟಿವಂಡ್ರೆರಡೆಂಬಂತೆಲ್ಲಾಲಯುಂಜ್ಞೋಲಯುಂತೆಗಚ್ಚೆಳ್ಳಿ
ಅಗನುಪ್ಪರ ಪ್ಪತ್ರುದೆಗ್ಗಿಯಾಚ್ಚೈಡನಿನಕಲಾಕಲ್ಯಾಣವಪಲೆಣಾದಲ್ಲಿಚ್ಚಂನ್ನ
ಅಗಾಬನವಂಣನೆಲ್ಲಾಗಿನನಸೊಂಬಶಾಕ್ಷೆಶಿಷ್ಟರಾಮುಳಿಭಾಮುತ್ತಿಯಿಂದೆ
ಅಗನದಲ್ಲಿಕೆಲ್ಲತಕ್ಕಪ್ಪಕುಡಿಕಿಂನ್ನೆರಮುತ್ತಿನಂತೆಲಲಿಂತ್ತೆಲಿಯ್ಯಿಲಿಕಿಂನ್ನೆ
ಅಗರಿಮುತ್ತೊಂದುಯಿದುಮೂಕಾರವಾದಿಲ್ಲತ್ತೆಲಿಯ್ಯಿ ಹಿಡಿಲಿಯುದಕ್ಕೆ ಆಕಾರವಾ
ಅಗಾದಾನಿಷ್ಟಾಕಾರನಾದಸ್ಟಾರುಪಕ್ಕೆನಾದಾಂತಪಿಂಡಕ್ಕೆನ್ನವಮಾನತುಂಬಿ
ಅಗತೆರಮಾದಾಚಾನಿಲಲ್ಲಿಬಂದುಆಕ್ಷನುತ್ರಂನಂಗದೊಳಗೆಪೋರನೆನೋಡ
ಅಗತ್ರಿರಲುಆಲಂಗವೆಪೋನಿಪ್ಪೆಪವ್ರಾನಿತ್ತುಲಂಗವೇಶರನೆವಾನಿತ್ತುಆನಿ

ಪನೊಳಗೆಯರಡ್ಡುಷ್ಟಿಲೆಯಂಪಕ್ಷಂಕರಣದೊಳಗೊಂದುಕ್ಕಮವಳಿಪ

ಗಳು ಕಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಸೊಂದು ಮಹಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕದಬ್ರಜನಿಯುಂ ಪುಲಿಯಬಿಜ
ರಾನಿಯೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿದವನ ವರಬ್ರುಂಪ್ಪನವಸ್ಸು ಪ್ಪಿಪಿಚ್ಚುಲಾಬ್ರುಂಪ್ಪವ್ರತಾನು
ಗಳಾನು ಯಿಂದು ವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಿದಕೇಗ್ರಾಮೋಳ್ಳಕಾರಸ್ಥಾಯಂ ವಸ್ಯಾಯಂ
ಗದಾತನಂ ವಸ್ಪಬನವಂಗಬ್ರಿಯಯಿಶ್ಚಕಮರ್ಕಾಳಿಕವಿ ಮಲರಾಜೀಶ್ವ
ರಲಂಗವ್ರಲಾನೆಲಾನಾಗದೆಲ್ಲು ಗ್ರಕಾದಿಯನರಿಯದೆಲಾನಾದಿಯ
ಗಯಿಂದ ಪ್ರಲ್ಲಾಲ್ಲಾನಾರುಲರಿಯದೆಲೆಳಿಯದೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿನೋಡ
ಗದಕಾಲವೇವನಯ್ರಾಬನ ವಂಯ್ರಯಿದುಕಾರಣಾಪುಲ್ಯಲೋಕದವ್ಯಿಕ್ಕ
ರುಗಳ್ಳಿಲ್ಲಾಲಚ್ಚನರಿಯದೆ ಮಿಥ್ಯೆಯನೆಲ್ಲಿಡಿದು ಮಿಥ್ಯೆಯನೆಲ್ಲಾಪುಜಿ
ಗಳು ವೈರ್ಯವಾಗಿಸ್ಸೋದರು ಲಂಪನ್ನರಿಯದೆಕಿಟ್ಟರು ಲವೆಕೊಂಡ್ಡುಶಿ
ಗಳಾವ್ರಕಡಿದುಶೀಷ್ಯಂಗಳುಕೆಲರ್ಗಿಹೊಟ್ಟೆಯಾಗಿಳ್ಳಮನನಕೊಂದುಬಾಣನ
ಗವಮಾಡಿವಾದಿಕೇವರುಳ್ಳನೋಯ್ದುಕಾಯವ್ರೆರಸಿಕೆಲಾನಕೆಸ್ಸೋದವ
ಗಳೆಲ್ಲಾಶುಭ್ರಕ್ಕರಪ್ಪಸೆಲಲವರಿಕೆಗೆ ಪವದವಿಸಾದ್ರವಪ್ಪವೆಲ್ಲಿವಹಿ
ಗಳಿತೆಯಿದುಸಾಪವೇಲಲ್ಲಾಲ್ಲಾನಿಲ್ಲಿಮಾಣುನರವೋಕ್ಷದನರರು
ಗಳೆಲ್ಲಾಶುನರನಂಸಾರಕೆಗಳಗಾದರು ನುರವೋಕ್ಷದನುರರುಗಳಿಲ್ಲಾರು ನು
ಗಳನಂಸಾರಕೆಗಳಗಾದರು ಮನಿಜ್ಞಾನಗಳಿಲ್ಲಾರು ಆವ ವೆಂಬುನಂಸಾರಕೆ
ಗಳಗಾದರು ಲಿಂಗವಹಿಡಿದವರಿಲ್ಲಾರು ಪ್ರಾವದವೆಂಬುನಂಸಾರಕೆಗಳಗಾದರ್
ಗಳವರಿಲ್ಲಾರು ಮಾಯಮೋಹದನಿಚ್ಚಾನೆಲ್ಲಿಂಬಿಲ್ಲಿದೆ ಯಿದುಕಾರಣಾನಿಜಚ್ಚನ
ಗಳೆಂದರಿಯದೆ ಲಚ್ಚಮಶ್ರಿವಾಕ್ಯೆಳಿಳಿಯದೆ ಲ್ರವಂದೊಂದುಫಲವಪದದಾಸನೆ
ಗಳಿಯಶಟಿಳ್ಳನೆ ಲೋಕದವರೂ ಪಮಿಚ್ಚವೆಂದು ಹೊರಹೊರನೆಬಳಿಕೆಳೆ

ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಯಜಮಾನನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಂಗಡಿಯವನು ಅದು ಯಾರದೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಒಂದು ದಿವಸ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚಲು ಬಂದಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವಿನ ಮರಿ

ಗಾಕನಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೀನೆಂಬನಯ್ಯಾ ಮುನಾಥುಳ್ಳಗಾತ್ರಾಯಾದನುಂಗಾಕಕಾ
ಗಮಿನಿಕರುಳಿಕೊಳ್ಳಮಾಜೀವನಬಾಳ್ವಿನಕಲಕಾರಣಂಗಳಲ್ಲಿಜೀವಂಗಳಿ
ಗಾನಾಧನಕಾಯಾದನುಂಗಾಕಜೀವನಿಛಾವಾಯಿಯರಡರಾಟಪ್ಪು
ಗಾಲಳಿಯಬಿಕ್ಕಿಂದಾಲಂಭಿಸಿಲ್ಲಬಾಡಯ್ಯನಿಜಶರಣಾಗಾಗಾಯಿಸ್ಥಲಿ
ಗಾಂಗವೆಂದುಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದುನುಡಿಯುವಮಿಟ್ಟಿಬಂಟರುನಪ್ರಕೆಳ್ಳಿ
ಗಾಶೊಳ್ಳಿಯಿಸ್ಥಲಂಗಪ್ರಯಿಾಕಾಯವಂನ್ಯಾಮೆಟಿಮೆಟಿಸಳ್ಳುವಾಗಬ್ಬಿ
ಗಟಿಸೊಸುವಯಿಾಪ್ರಾಣಶೈಯಿಾಂನ್ಯವದೂಲಂಗಸುಂಸೆಶ್ವರಗಾಗ್ಗಿದ್ರಾ
ಗಚ್ಚಂನ್ಯಸೊಎಬಿಬಾಳ್ಗಾಚನುಸೋಲ್ರಕೆಲ್ರಿಯವನುಲದರುಆಗಲಿಲಾಚ
ಗಾನನೆಲ್ರಿಯಲ್ಲಿಸುದೇಲ್ರವೆನುಸ್ರೋಚಂನ್ಯನಿಜಿಪನರಿಯದಾತಾಶ್ರಿವ್ಯಸ್ಥಲಂ
ಗನಾದರುಶ್ರಿವಭಾಂಗಮನಾದರುಆಚನನೆಲ್ರಿಯಿಲ್ಲಸುದೇಲ್ರನಪ್ಪೆ
ಗಣಾಕೂಡಲನಂಗವುದೇಲಾಗಾಭಿಜ್ಞನ್ಯೆಲನೊಂದಿಸೋಲಿನೆಲ್ರಿನೆಶ್ರಿವಾ
ಗಲಯಶ್ಯಾಭಾವಂದಿಸಿಚಾಚಮನಕ್ಕಿಕ್ಕುಲವಂದೇಲಂನ್ಯಲಾನರಡವ
ಗನೆಲಿಫಲವಂದಿವಡ್ಡುರಸನಮಲ್ರಂನೆಲನಲವಂದೆಲ್ಲಕೂಡಲಸಂಗವುದೇಲ
ಗಶಿಖಾಚೆಕೆವಳ್ಳಾಭಾವಿಕಳ್ಳುಪ್ಪವೆನಾದಕಿಲ್ರಸೊಳ್ಳಿಸೊಂಭಚಿಚಿಪ್ಪುಕಾ
ಗಬಸುದುನಂಮಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರುಮನೆಯೆಲ್ರಿರದುಮಾಚನಾಡ
ಗಡಕಿಲ್ಲಾನವೆಂಬಲಿಂಗುವೇಕ್ಷಾಣುವದುನೋಡಾಲಿಂಗವೇದಪ್ಪೋ
ಗನಲರಿಯದೇಲ್ರಲನಪ್ಪೆಲಿಂಗವೆಂದುನಡನಡನೆಟುಶಾಪ್ರಾಸಾದಿನಲರಿ
ಗಯದೇಲ್ರಲಾನಾಪ್ಪೆಲಿಂಗವೆಂದುರಿದುನಾರುಲ್ಲೆದಾವೇಲಕಲಕನಾಗ
ಗಯದೇಲ್ರಲಾಚಕಿಲಿಂಗವೆಂದುನುಡಿಯುಚ್ರದೇಲಮನಕೊಳ್ಳುವವ್ರಾಚ
ಗನಮಲಸಂಮ್ಯಲಿಂಗವೆಂದುನಮಿನಲರಿಯದಿಹಾದವ್ಯನೆಲೆನುರರುಲ

ಂಗತ್ರೈವರ್ಣಿಕರುಗಳಂ ಮಕ್ಕಳುಡಲಾನಂಗನವ್ರಾಪುಣವಲಪರಕರಣಿಕರುಬಿನ್ನ
ಂಗಕಳ್ಳಿದೇವ್ಯಳಿದವರಿಲ್ಲಾಗಳಾಲ್ಲಾಕಾಶಿಪನಡರು ವಾತಂಗೆಲ್ಲಪಟ್ಟಾಲ
ಂಗಪಂಚ್ಯೆಲಕ್ಷೆಯಶ್ರೀವಿಮಿಯಮಿರಿದನಂ ಸ್ಪಟುಂಗೆಬಿಮಿಯಪಂಚ್ಯೆಲಕ್ಷೆಂ
ಂಗನುಂಪೇಶ್ವಚಲಾಂಗದಲ್ಲನಿಸ್ಪಟುಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗೆಲಿಂಗವೆಂಬುದೇ
ಂಗನುಚಿತೆಂನ್ನಭಾನಪಂಣಾಳಿಗಾಳಿಗನುಯಿಪ್ಪಾಳನುಯಿಲ್ಲಾ ಮನವಿದ್ದವ
ಂಗನವಿಲ್ಲಾಭಾವವಿದ್ದಲ್ಲಾಭಾವವಿಲ್ಲಾನೀಪ್ರೆಂಬುದುಂಟೇನಿಪಂಕಾರವಿ
ಂಗಲ್ಲಾಕಪಿಶ್ರಿದ್ಧಮಲ್ಲನಾಥಯ್ಯನಲ್ಲಲಿಂಗನಂಗನೇಲೆಚವಲಶಿಯ
ಂಗದವಂಗೆನುಡಿದುಪೇಳ್ಳಬಾರದುಕಾಣಾಳಿಚಂನ್ನಭಾನಪಂಣಾಳಿಗಾಳಿಗನ
ಂಗಪ್ರಂಪೆಂಬುಭಾವನುಡಿಪಳ್ಳಿಗಿಲ್ಲಿವಯ್ಯಲ್ರಿಯಿಂತ್ತುಳಿನನುಮನಥನವೆಂಬು
ಂಗಲ್ರಿವಿದವ್ವುಂಯೀಕಾಳಪಾದಭಾಳ್ಳಿಕ್ಕಾಳಿವಚನುವಿನಮೈರಿಸ್ಟಯಳ
ಂಗಪ್ರಮಾಡುವೆನ್ನುಮನಕಾಯಭಾನಪಂಣನುಲ್ರಯಂನಕಾಯಭಾನಪಂ
ಂಗಲಯಂನ್ನಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೇಪ್ರಾಳಿರುದೇಪರುಳ್ಳಪಶ್ರಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾಜ್ಞನನ
ಂಗಲ್ಲಿಪಳ್ಳಿಸೌರಕೊಂಬುದಿಲ್ಲಾಕಾಣಾಳಿಚಂನ್ನಭಾನಪಂಣಾಳಿಗಾಳಿಗನೆದ್ದ
ಂಗಶ್ರಿವ್ಯಳಿಕ್ರಿಯನೆಕ್ರಿಯಂಜ್ಞಾವಲ್ಲಿದಿಮಂದೆಸೀಲ್ರಾಳಿಕೊಲದಿಮುದೆದ್ಧಮಂಜ್ಞ
ಂಗಡಕ್ಷಾರವೀಪ್ರಂಲ್ರಾಳಿಕಣಿಂ ಚಿಲ್ರಿಯಾಂಗಮುಪವಿಸಿಕಲ್ಲಿಕುಟಿಕಳಿಮಿಂಸಿಮು
ಂಗನಲ್ಲೈನಳಾಲಿನಿಜ್ಞಾಲಾಗಾರಳಿಲುಟಿಯಿಪ್ಪೈಂಡಗಾರಳಿಕೊರಳ್ಳಿಕುಂಬಾಳ
ಂಗಳುಜವೇಲ್ರಿಯೊಗಾರಾಳಿಯಿದಿಂತೊಂಸಿಂದಿಗ್ರಿಸೊಟಿಡಿಯೊಂಭಾಳಿಚಿಂನ್ನ
ಂಗಸುಪ್ಪಾರಳಿಕೊಂಕಳ್ಳವೈಜ್ಞಿನಾಪಾಕ್ಕಳ್ಳವೀಕ್ಷೋಮುಟಿನ್ಯೆಳಿವಳ್ಳಡೊಡಿ

ಗಲಗನಾಚಾರದೊಡಿನಾದಿಕಾಯ್ಕ ಮೊಳ್ಳಕಾಮಮಾದಿನಾಕಣಕಾಲುಕ
ಗಾಳಿಲಿನಾಸ್ರಿಉಂಗಾಮಿಸೊಲಯಾಯಂತಿಕುಲಜ್ಞಾತಿಲಂಸೊಳ್ಳನೇ
ಗಯಿಟ್ಟಸೆಗೊಂಡುನಂನ್ನಕುಲಜೆಲೆಂತುನಿಂನ್ನಕುಲಜೆಲೆಂತು ಯಿಂದುಬಡದಾದ
ಗವಪಮುಳ್ಳರ ಹಿಡಿತಲಂದುಮುಗಿನೊಳ್ಳಮೆಣಸಿನ ಹಿಟ್ಟುತುಂಬಿಯಾಡ
ಗನಾಲಿನಮೊದರಾಕ್ಷಿಯತಂದುಮುಡಲದಿಕ್ಕನೆಸಿಂದರಶಿಸೊಡಿಯ
ಗದಾತನಂಮೈದಿಟ್ಟದಿದಿಷ್ಟರಿಂಗನಾಂಗಳಂಬನೆಲ್ರಿಚ್ಚೋಡಯ್ಯನಿಜಾ
ಗಶರಣಾಳ್ಳಳಗವ್ಯದಯದಚಲೆಪ್ಪುಪತ್ರಿಮಾಪ್ಪಿಕೆಪೊನಾಗುಲಂಗಳ
ಗಕಶ್ಯನಪ್ಪುಕೆಳ್ಳಕೊಳ್ಳಿನಿಡದಪ್ಪರಿನಳ್ಳುಲಾಡಿನವಾಂನೆನಿಡನೀಡಕ್ಕೆ
ಗನಾರೀಪ್ರಸಿಂಯುಳಪ್ಪಿಲಪತಂದುಮಾಕವಮಾಡಿದೇಪ್ರರಮಾನಂ
ಗಕಮ್ಮೈವೆಯಿಟಕೆಲ್ಲದೀಪ್ರಕೊಪ್ಪುವದೇಳಾಜನಿಂಯುಳಪ್ಪಿಲವತಂದ
ಗವಶ್ಯುವೆಳಿಯೆಂಬಿಜಾಂಗಮುಕ್ಕೆನಿಡಿದಕೆಲ್ಲಿಜಾಂಗಮುದಬಿರನುಡ
ಗಂಬಿದೊಡೆಃಶಾಂಡನಾದನಂವಡಕೊಡಲನಂಗಮುದೇಪಕಾರಣವೆಂಬಿ
ಗವಲ್ರಿಯಂಯಿರಿಬಿದೊಡೊಹನಫಲಡನೀತೆಂದಾನಂವಲಂಬಿನೆಲ್ರಿಚ್ಚೋಡ
ಗಯ್ಯಗಳಳಗಾಲಂಗವೆಂಬಯಿಪ್ಪಿಲಿಂಗದಲ್ಲಿನಿರ್ಗಾಳವೆಂಬೋಪ್ರೂಹಪುನ
ಗಪ್ಪುತುಂಬಿರಮ್ಮಾಣಕ್ಕೆಲಾಚಾರಲಿಂಗವೆಂಬಿರ್ಗಿಜಿಂಪ್ಪೋನೆಗಳುಲಿಂಗ
ಗಯಿಂಬಿರ್ಗಿನೆಲ್ರುಕ್ಕೆಕ್ಕಿವಲಿಂಗವೆಲ್ಲಿಬಿರ್ಗಿತೋಕ್ಕೆನೆಜ್ಞಾನವುಲಿಂಗ
ಗವೆಂಬಿರ್ಗಿಶ್ರೋಲುಕ್ಕೆವೈಸಾದಲಿಂಗವೆಂಬಿರ್ಗಿಲಾಳ್ಳಕ್ಕೆಮಾಹಲಿಂಗವೆ
ಗಬಿರ್ಗಿಹಿಂಸಾಲ್ಲಾನಾಸಿಕಲಾಚರಲಿಂಗವೆಂದಡೆಲೀಲನಬಲ್ಲಿದೆಜಿಪ್ಪೋ

ನಾನುರುಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲ್ಲಪೆ ಲ್ರುಶ್ರಿವಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲ್ಸ್ಯಾತ್ರುಪ್ರಸಾ
ದಾದಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲ್ಗತೊಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಮಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲೀಕ್ಕೆ
ಶಾಮಾಹಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲವಂದೆಲಿಂಗದಹಿನಿರು ಈರುಯಿಂದ್ರಿ ನೆ
ನಯಿಚಿಕ್ಕೆಗೊಡುಲನ್ಮುರಪವಮುಖಕ್ಕೆ ತ್ರಂದಾನುಜಿನುಜಿನೆಮೋಡಾಡಿನ
ನಜಿಬಿಜಿಮಾಡುಪಕಾತ್ರಿನಳ್ಳಿಲ್ಲಿರುಯಾತ್ರಬಲ್ಲರುನುಂಪೆಶ್ವರಕ್ಕಳ
ನವರುದವತ್ರಂದುಕಳ್ಬಿಣಕ್ಕೆಮುಪಲುಚೆಂನ್ನೆವಾಗಬಲ್ಲಿದೇ ಲವಕುಪವಾ
ನನಬಲ್ಲಿದೆಲಯಯ್ಯಗಯಿಯಾತೋಕ್ರದಮನುಜಿರುಶ್ರಿಲಿಯಲಿಂಗವಕಪಿಪದಕ್ಕೆ
ನಾನುಲಿಂಗವಂತ್ರೆರಾಗಬಲ್ಲಿರೆಲಾದರಿನೆಲ್ರಪ್ರಾಣಲಿಂಗನಮಂದಿನಳಿನ
ನಬಪುದೆಲ್ರಶ್ರರಣನುಯಾದಕುಲದಲ್ಲಪುಪಿದಕೆನ್ನುತ್ರಂನ್ನನಿಜವೂ
ಶಾತಳಿಯದಂತಾತನುಆಚಾರ್ಯರವಿರಶ್ಚಿವಪ್ರಾಣನಂಪನನುಆದಿಆನಾಡಿ
ನಾಯಿನ್ಲಾದಂದಿನಆವಿರಾಳಿನುಂನ್ಯೆವರಮೋರನುಆತನೆಲ್ರಶ್ರರಣಾಲಿಂತ
ಂಗಪ್ಪೆಮೂಹಾಳ್ಗಾಕುಲಜ್ಞಾನುಅಂನ್ಯಕುಲಜ್ಞಾನಂದುಧುಪಿನನುಡಿಪಪ್ಪೊ
ನಾಲಮೂದಿಗಾರಬಾಯಿಯಿಲ್ಲಿಬಲ್ಪುಳವುನುರಿಯುದೇಮೋಲ್ಪಾದೇಕ್ರಾಣ್ಣಾ
ನಾಗುಂಪೆಶ್ವರಾಗಳ್ಳಿಬಾನೂರನೋಡ್ರಿದಕೆನ್ನುಲಶ್ರೀಪರಿದುಮನದಕೋಲ್ಪ
ನವಚಿಡುವದುಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಶ್ವರದಫಲವೆನ್ನುಮೋಕ್ಷನಂತೇಮನವಿಲ್ಲಾದ
ನಾಪ್ರಾಳಿಡೊಂಬರನೋಡ್ರಿನನುಪನಂವಕ್ಕೂಡಲಡಂನ್ನನಂಮದೇವಾ
ನಾಳಬಾಮನಕ್ಕೆವ್ರುಳವುಮಾಡಿಳನುವಿನೆಕ್ರಿಯವ್ಯದಾಡಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ನಾನಿಕಪ್ಪನಿಕ್ಕಲಳ್ಳನಂಧ್ರೈಗಬಿಡಿನಕ್ರಿಯವಮಾಡಬೇಕ್ರುಹಿಂಕಲ್ಲಾದೆವ್ರರಂ
ನಾನಿಲ್ಲಾಮನಕ್ಕೆಬಂದ್ರಂತ್ರೆಂಕರದುಬಾಯಿನೆಬಂದ್ರಂತ್ರೆಲಂದುನಾನುಲಿಂಗ
ನಾವಂತ್ರನೆಲ್ರದಮೋಡೆಮಾಗಪರಿಯದೆಮಾಣ್ಣನೆಲ್ಲಿವೆಶ್ರೆಶ್ವರಲಿಂಗಪ್ಪುಗಳಿ

ನಪೇಕ್ಷಮುತ್ತಮ್ಲೋಕವೆಂಬುವದುಚ್ಚರಿಲ್ಲಾನೋಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲನುಡಿಪ್ಪವದೇ
ನದೇವಮೋಕ್ಷಮಿಲ್ಲನುಡಿಪ್ಪವದೇಮುತ್ತುಮೋಕ್ಷಲೋಚಾರವೆಲ್ಲವನೊ
ನಕ್ಷಲೋನಾಚಾರವೆನಾರಕ್ಷಯಬಡನಳ್ಳದುಮನನುಂಮನನಮಾಡಿವುಕ್ಕಿ
ನಿಸೆಂಬಾನಂವಕ್ಕಶೂಡಲಾನಂಗವುದೇವಾಗಲೊಯಾದಶ್ಯೆನೀವೇವ್ರು
ನಾಮದಿಂಗಾಲಂಗಲೋಚಾರವೆಂಬುವ್ಯಕ್ಕಂಪುಟ್ಟಿವಾಗಿಆರಿವೆಂಬಮುತಿ
ನಳ್ಳನಾಂಗವುಪ್ರಣವಾನಿವ್ಯಾಯವ್ಯಕ್ಕುಡೀಲಕ್ಷಾಯಜೀವವಾಗಿನಡದಂ
ನಲ್ಲೋಲೋಚಶ್ಯರಕ್ಕುಡಲಾನಿಸುರುಲಿಂಗಶ್ರಯವಾಗಿಲೋವ್ಯಾಯಕ್ಕೂಡಿ
ನಲ್ಲಲಿಂಗವ್ಯಾನಾದಶ್ರಿವಮೊಗಿಕಾಲಿಂಗವ್ಯಲಾನಾಗಿಲಿನಿದ್ದಶೀವು
ನನವಡನಿತ್ತುಲಿನೊಡಾಕ್ಕುಡಲಾನಂಗವುದೇವಾಗಲಿಲಕರವವ
ನಸುವಿಂನಿಲ್ಲಾಣಾಬವನವೇಯ್ದುಲಿವಾಲುವಿನ್ನಳ್ಳಶಾಂಬುಂಡೇಲಕ್ರಿಯ
ನನುದ್ಧಲಿಯುನಿವುನವಚನಕಾಯುಲಿಂಕಣಶ್ರಯುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಲಿಯಿ
ನವನ್ಯವಿನಹೇಚ್ಚುನೆಯುವರಸುಲಿನೀಲ್ಲಿವನೀಲಿನಿಂದಚಿಳ್ಳಸುನ
ನದಾನಿವವುಲಿಕಿಯಲುಂನವನಂನದನಂಲೊಳುದಿರವ್ಯುಲಿಲೋ
ನವೈಯನಕ್ಕೆನೀಡುವೆಲಾಂವನಕ್ಕೆಶರಣುಂಬೇಲಾಂವನಕ್ಕೆಲಕ್ಕೆಲಾ
ನಚರಣೆಯೊಳ್ಳಾದಿಯಿದ್ದಶೀಕ್ಕೂಡಲಾನಂಗವುದೇವಾನೀನಾಕ್ಕೆಯ
ನನಿವ್ಯಯಂಚಿನಲೂಗುವಾಸುಲ್ಲಾದೊಳ್ಳಾಣಾಣಾಪ್ಪುಮಂಡುವಿನೊ
ನಳ್ಳನಣವಾಲ್ಲೆಮಾಲಾಕಾನಾನದವಾನರಹಿಡಿಯುವವರಿ
ನಯೊಂನೊಲ್ಲುವುಲಿಯಾವಆನಿದುಮುಡ್ಡುವಹುಳ್ಳಕಾನಾನವಲರಿ
ನದುಲಿಯುಲ್ಲಿಯಾಲ್ಲವಹಿಡಿಯುಬಿಕ್ಕೊನಕಲಿಂದಿವಳ್ಳನಿದ್ದು
ನವನ್ಯವನರಿಯದೆನೆಂಬಮಿಟ್ಟಿಯಳ್ಳಾಂಡರನನೋಪ್ಪಾಯೊಲ್ಲಾ

ಗಲಾಂಘನಜಳಿಂದಡಿಲಮುನೀಶ್ವರಲಿಂಗವನೆನೋಡಾಲಾಕನೆಂದುನಸು
ಗತಿಪ್ಪನೊಗಳಬಾಲಕಪ್ಪಳವಕ್ಕುನೀಪ್ರಸಿಯದವಕೊಂಡನೇ
ಗನುಡಿದರಿಗಮೋಡವೀಶಶೆರಣಕೆಂದುನಿಂಪ್ರಲಿಪವಿನಪ್ರನಂಗ
ಗವನುಸುರಿದಿರಿಲಮುನೀಶ್ವರಲಿಂಗವನರಿಯದವರವುಂಡೇ
ಗಾಗ್ಗಿನಪಾರಮಾರ್ಗವನುಡಿದುವರರಿಸೆಕ್ಕೈಯಾಂತುಚೆಡ್ಡುವ
ಗದುಕಶಕಷ್ಟವಯ್ಯಗಮಾರಳಕಿಂದುಶ್ರೈಸೆನುಡಿಯಲಿಲಿಆಶ್ರಿಯ
ಗಪ್ಪಿನೆಲೆಸ್ಸನುನುಡಿವರೆಲ್ಲಯ್ಯ ಫ್ಪೆಯನುಡಿಯುವದುವ್ಯಚ್ಚಿಯಶು
ಗಡಿಯಲುವದುಸಿಸಿಗಾಣಕೋಲಯಿಚ್ಚಿಯನುಡಿಯಲವನೋಪ್ಪೇ
ಗಳಿಕೋಶ್ರೀವಶ್ಶಕಣನುಮಾಳ್ಕಿನಲ್ಲಾಲಿಮೋಪ್ಪವನುಡಿದುಮನದ
ಗಲ್ಲಿಆಶ್ರಯಮಾಡಿದರೆಲ್ಲನಕರಪ್ರತಿಷ್ಟಾವೇಳ್ಪುಪಶಂಡುಯನ
ಗನೆಕಾಸಿಕೆಯಶಾಣಾಮಾಪಲಿಂಗನುರುಪ್ರಶಿವಶಿಷ್ಟೇಶ್ವರಂಪ್ರ
ಗಖ್ಯವೆಲ್ಲಾಲಿಂಗಸೋಲ್ತಿನಸಡ್ಡದಂತ್ರೈನಷ್ಟವಚಿಷ್ಟಂಆ್ರಯೀರಯರುನೋ
ಗಡಿಕೋಳ್ಳಿಬಿಡಾರಬಿಡಾರನೆಂದುಹಾರೀಲೆನಕೈಆಪಂಕರಿಸಿಆಚಾರ್ಯ
ಗರಪಂಟಿಪ್ಪುಆನಾಚಾರವನಂನುಲಿಸಿಮಿಕ್ಕಂತೆಶೋಳ್ಳುಕೊಧಾಬ್ರಷ್ಟಿ
ಗಶೋಳ್ಳುಮೇಳ್ಳೆವಿರಿನರಕಕ್ಕೆಯೋನ್ಯೆರುಆಚಾರ್ಯರಪ್ರಣವಾದರಾಮೇ
ಗಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿಬೆರಯಂದಾಗಲಾಗವರಂಪ್ತೋಲ್ತಿನುರುವಿನಿಂದ
ಗಆವನಸೆಲಿಂಗಾನುಸ್ಥಾಪ್ರಣಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಳ್ಳವಪ್ಪರಲುಆ
ಗದುಕಂಡುಮಾತ್ರೆಂಬ್ಬಿಸುರುಶರುಣವಾಡಾತಬರಲುಲಾಲಿಂಗಾ=
ಗನುಸ್ರಪಆಪ್ರಣಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನುಲಾತಂಕವಿಪಲುಆತ

ಅಂಗಸಿಗೆಯಾನುಸುರುಯನಬಪಸುದೇಗಿಯೂನಚಾರದುಟೋಕ್ತನುಯಿಯಾತನು
ಅಂಗವಶಂಷ್ಟಿಸ್ಥೋಕಿಲಾಣಾಕಿವಿಡಿದವರಾನಿಯಿಚ್ಛಿರುದಾಯ್ಯಶ್ಚಿಷ್ಯೈರಿರುಈಪ
ಅಂಗಚಂಷ್ಟಿಸ್ಥೋಕಿಯಿಲ್ಲಿಂಯಿಂಲೀಡನಿದರಾನಿಸುರುಲಿಂಸಕ್ಕೆಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಯಂಸಿಲಿಂ
ಅಂಗಸಕ್ಕೆಬಿದಲಿಲ್ಲಾಮೂಸಾಂಯ್ಯಪ್ರಿಯಂಯ್ಯಿಗಜಿಶ್ಚಿಶ್ಚರಾಣ್ಮಿಗಿಭಿಭಿದ್ದುನ್ಪಿಪ್ಪಿಪ
ಅಂಗಕಾಣದಿರಿಧ್ಯವಿಕಾರದಲ್ಲಿಶುದ್ಧದಿರಿಮನೋವಿಕಾರದಲ್ಲಿಪರಿಪಾಡ
ಅಂಗದಿರಿವಂಚಾಶ್ಚಿಕ್ಷಿರಿಯಯುಜಬಿಶಿಶ್ಚಿಯ್ಯಿಷ್ಟಾದಾಕ್ಷಿಕ್ರಿಯಂಯನಂಬಂದಿಭಿಮುವಿ
ಅಂಗಮುಂತ್ರುಲಾಕ್ಷಂಸಿವೇದ್ರಿನಿಕೊಳ್ಳಿಮರಿಯದಿರಿಭರಕ್ಷೈವಿಯಯಿಂತ್ರಿ
ಅಂಬಾಸುಣವನಿನಭಿನಂಬಿಶಿದ್ಧಶುದ್ಧಪ್ರಶಿಧಪ್ರನಂನೆಸುರಂಸೇಶ್ವರಾಗಳ
ಅಂಗಾಧ್ರುಕ್ಕಧ್ಯಾನಿನಿಸಿಜಾಪಧ್ಯಾನವ್ಯಂಷ್ಟಿಜುಜು ವ್ಯಂಷ್ಟಿಭಿಪೇದ್ರುರಂಗ
ಅಂಗಪ್ಯಂಷ್ಟಿವೆಳ್ತಾಬನಡಿಚರಚಾನಕರುಕುಡಿಶಿವಮಾಚಿರ್ಯಧ್ಯಾನ
ಅಂಗವ್ಯಂಷ್ಟಿಸುಕ್ಕರಂಸಿವಭ್ಟಿನ್ನುಳ್ತಿಪ್ಪಿಂಸಿಲಂಮುಳಂನ್ನವನಿಕ್ಕನವಿಧಿಧಾ
ಅಂಗಲಾಡಕ್ಕಸಿಭಿಳ್ತಾವನಕ್ಕವನೇದ್ರಿಭಿಳ್ತಾಯಿಂತಿಳಿಜಾತಿಪ್ಪುತ್ತಾರವಕ್ಷಣ
ಅಂಗಇವೇದ್ರಾಲಿಯಿಂತಿಸುರುಭಿರಆಜ್ಞಾಬಿಸಿದಆಜ್ಞಿಯಮೀರದವಂಸಿತ್ರೆ
ಅಂಗಣರಿಂನ್ನಕಡಿಲಿಸುರು ಪಾದಡಾಸಲಿವಡರ್ನನತಪ್ಪಿನಡವಂಸಿಮ್ಮಕ್ಕಂಪಿ
ಅಂಗಶಕ್ಕಂಮೋಕ್ಷಮುಮೋಕ್ಷಭಿಲ್ಲಾನಂಸನಬನವಂಸಿಸಕ್ಕಿಯೂನಿ
ಅಂಗಇಂನ್ನಭಾನವಂಣನರಿಕೆಯೂನಿಪ್ರಿಯುಬಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಾಗಳ್ಳ
ಅಂಗಮರುಳ್ಳಶಂಕರನಜನುಗೆಯಿಂತ್ರಿವಕ್ಕೊಳ್ಳಗಾದನೀಜ್ಞಾಲಿಂಸಿಂ
ಅಂಗನಿಸಳ್ಳುಯಿಂಲಾನಿಯಂನ್ನಕಾಯಶ್ರೀಶ್ರೀಲಿಂಪೋಗೆಂದಿಕ್ಕಡಕಾರ
ಅಂಗಣಾಳಕ್ಕನೆಂದುನುಡಿದೊಡೆತಾಯನಸೋಂದುತಪ್ಪಿನೀಲಿಲ್ಲಾಳದ

ಗನನಂದಳಿಚಿತ್ರದಾಯಕರಿನೆಗಳುದ್ಧಶಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಾನ್ನಕುರಂನೆಲ್ಲಿ
ಶಲಂಗಸಾಕ್ಷಿಗಳ್ಳಾಯಿಂದ್ರನಪ್ಪೆಭವಾಸೆಂದ್ರನಪ್ಪೆಕೋ
ನಾಮೂಡೆಬ್ಬಿರವನನಡಮುರದುಮೀವಿನಂದ್ರನೀವುನೈಕ್ಕೊ
ಪೊಲಯನೆಶ್ರಿವಶರಣರಮನಿಯೂಪಂದಿಕ್ಕಿಂತನಾನುಕಡಿಮೆ
ಯ್ಯಭಾನವಂಗಾಗಲ್ಲಾಪರ್ಕಿಂದಿಯೂದುಗಾರಚಿರದುಂಡಾಬ
ರಿವಬ್ರುಂಸ್ಥನಶ್ರಿವಪ್ರಿಯಳದದುಕೆಳ್ಳಿನವರ್ನಾಮುನೈಕೊಪೊಲಿ
ಯನೆಶ್ರಿವಶರಣರಮನಿಯೂಕೆರವಿನಕ್ಕೆರಿತನಾಕವ್ಯೆಯ್ಯ
ಭಾನವಂಗಾಗಲ್ಲಾಪಿರನೊಳ್ಳನಾಪನ್ರಮಂದಿನತಿಯುಳ್ಳು
ನವಮಾಡಿಬ್ರುಂಸ್ಥಚ್ಯಾರಿಯೂಸುಪಬಿಗಿಚಿಕ್ಕುನಕಲಮನಯ
ಪೋಗರವ್ರಂಡುಕುಲಚ್ಚಾನಾಸುವಂತವರು|ಆನಮುಚ್ಚಿರ್ಪ್ಪಿತಿಶ್ಯಕ
ಣಕೆಂದುನೋಡ್ರಿಲ್ಲಾಬಡತನಕೆಳ್ಳದರನುತಾನಲ್ಲಾಪುಟ್ಟ
ನ್ಥಲವಚನಶ್ಯಾನ್ರವನೋಡ್ರದನುರುಪ್ರತಾನಲ್ಲಾಬಡತನಕೊಡ
ನಾದನೆತಿಯುತಾನಲ್ಲಾಕೊಟ್ಟಯೂತನಕೈಬಾರದಮನನುತಾ
ನಲ್ಲಾಬನವಂಗಾಕ್ರೋಪ್ರಚ್ಚೈಡಕುವಿಧಿವನಾದವೈವಿಧಿಪ್ರಮೋ
ಳುಸುಳ್ಳಪ್ರಬಿದ್ದ್ರನುಂದಂತೆಕಪರಿಯಾಕಾಣಯ್ಯನಂಸಾರಭಾವ
ನಂಗಾಗಲ್ಲಾಕಾಮವೆಂಬಕೆರಿಸೆತನುವೆಂಬಿರಿಮನವೆಂಬಕೆಪ್ಪೆ=
ಯಂಯಕಟ್ಟಿದ್ರುದವೆಂಬಮನವನಕ್ಕಚಿಕ್ಕಯ್ಯಕೈರಿತುಂಬಿದಮೀವ
ಲಾಚಾರವೆಂಬವ್ರಕ್ಷವಚಿಳ್ಳಿಸುಲರುವೆಂಬಮ್ಮೆಲಡ್ಡೆಲವೆಂಬ=
ಪಾನಾದಿಂದಕೊಂಡ್ಡುಲಸುವಮಲಂಗಕ್ಕೆಮುಜಿನಭಾವ್ಲಿಶೀಲಿಂ

ನನ್ನಬನವದೇವರು ನಿಮ್ಮಬಿಸಿದವಚನಾಗಿ ಪರಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪಾ
ನಿನ್ನದ್ರವಂಧಿಕೇಶ್ವರಯೂ ಪ್ರಮೊದ್ಧಿವಂಬುಪರಮುಖವನೋಡಲು
ನನದುಉದೇನುಕಾರಣವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಲನುಗ್ರಹವಮಾಡುವ
ನಲ್ಲಿನಾಪ್ಪರುಲಚಾರ್ಯರನ್ನುಕ್ಕೈಕಾಣಂಗಳುನಂಗಂಸ್ಥಮುಂಡಿಪ್ಪುಕ್ಕಿ
ನಂಡುಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದುಆಂದಬಳಿಕಲ್ಲಂಶ್ರೀಗಾನದುಯಿಂದುಆಕ್ಕೂ
ನಂಡುಬಳಿಕಮಶಳ್ಳಾವರವಮೋಜಿನಲಾಗದುನಿಮ್ಮೊಡಲಾನದುಲ
ನದೇನುಕಾರಣವೆಂದಡೆಶ್ರೀಗುರುನಾಕ್ಷೆಯಾಗಿಯಾಪ್ಪುಲಿಂಗವಕ್ಕೂ
ನಚನಲ್ಲಿದೇಲಂಶ್ರೆಷ್ಟವಂಗಳಿಸಿಂಡಲಿಲ್ಲಾತಂವಪ್ರಮನದಬಲುಮೀ
ನಯಿಂದುಬನವಂಗಾಮಲ್ಲಿಕಾಪ್ರುನವಿರ್ಮಾದ್ರಯಾಪ್ರಮೊದ್ಧಿ
ನದ್ವಿವಗಳಿಂದುಮತ್ತುಯಿದುಲಲ್ಲಿದೇಧೂರ್ಗವ್ವಪ್ರೇವಪ್ಪಯೂಳ್ಳ
ನಪ್ಪಪರಶುರಾಮುಕರಿಯಪ್ಪವೆಂಕಪ್ಪರಾಮಣಾಯಿವೆದ್ರೊಪ್ಪುದೇ
ನವರೆಂದುಮಜಿಪಿದಕಾರಣಾಆವರಸುರುವಿನೆಲಪ್ಪುಕಂಡಾಕಾರಣ
ನಆವರಿಂಸೆಮಂತ್ರುವಿಲ್ಲಾನೇಮವಿಲ್ಲಾಶೀಲವಿಲ್ಲಾಜಾವವಿಲ್ಲಾಲಚ
ನವಿಲ್ಲಾಆಪ್ಪೆವರ್ಣವಿಲ್ಲಾವಂಚವರ್ಣವಿಲ್ಲಾಆಚಾರವ್ಯಯಿಲ್ಲಾಯ
ನಂಶ್ರೇಷ್ಟವುಆವರಯಲ್ಲಾವಿಶಶ್ಚಿವಪ್ಪಳನದ್ವಸ್ಕಂಸೊಗಲಾಗದುಆಥವ
ನಸೊಕ್ಕಬಳ್ಳರಿಯಂಮಾಡಿದಶಿಯಂಬುತ್ತಂವುಕೊಂಪಿಜಿವಶಾನಿ
ನಲಯನಶಿವನ್ನಾಭ್ಯುಜಿಶ್ರಸೊಲಯರಮನಿಯುಚಾನಿಲಿಕಾಯುವನಾ
ನಯಿಯಸೊಷ್ಟಯಲ್ಲಿನುಕೊಂದುಬಚೆಲ್ಲಪ್ಪದುಬಪ್ಪದುಆದೇನುಕಾರ
ನಣುಆವರನೋವ್ಲೇನಿಂಮಧರ್ಮನಿಂಮಧರ್ಮಶ್ರೀಲಿಂಗಪೆದ್ಧಿಪ್ರಿಯಳ್

ಂಗಾಶ್ರಿ ವನ್ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಶ್ರೀನ ವುಧರು ಗೆ ಯಮಾಮಿತೆಳಿಬಿಳ್ಳಮಃ ವಿನ್ನಿಮೂತ್ರವಪ್ಪಿವಂ
ಂಗಾಕಪ್ಪಿಕೊಂಡಳ್ಳಿಲಿಂಗವಂದರಿಸಿನಾಂಗಿತ್ರೈಮಂಮಾಡಿಪ್ರಸಾದಯ
ಂಗಾಂಲ್ಲಿಚೆಲ್ಲಿಕಾಂಸ್ಯೆರದುಗಾಲಕ್ಕು ಪಾದೂನದಾಸಾಕಾಯಿರುಳ್ಳು ಪಗಲು
ಂಗಾನುಂಆಕ್ಕಂ ಮಾಡಲಾಗದು ಆದಕ್ಕೆಯೂಆಸೂರೆಂದುಕಾಣಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ
ಂಗಾಚೆನಸೊಂಡ್ಡು ಮಾಡುವ್ಯಕ್ಕಂಗಾಸುರುವಿಲ್ಲಾಲಿಂಗವಿಲ್ಲಾಜಾಂಗಮವಿ
ಂಗಾಲ್ಲಾಪಾದೋದಕವಿಲ್ಲಾಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲಾಮಂತ್ರವುಮೋದವೇಯಿಲ್ಲಾಲಿ
ಂಗಾವಪಂಚಮಾಹಾಪಾತಕವಂನ್ಯಾಯಿಯಾಧ್ಯಕಾರಣಕೂಡಲಚಂನೈನಂಗ
ಂಗಾಯಾನಂವಜ್ಞನೆಚ್ಚಿಪ್ಪಟ್ಟಮೆಚ್ಚಿಸೊಂಡುಆಚ್ಚಿಪೋಲ್ರಿದಂತೆಯಿಲ್ಲಾದ
ಂಗಾವರಕಂಡಕೆಲ್ರಿವಚನಂಗನಾನೊನ್ನೆನಯ್ಯಕೂಡಲಾನಂಗಮದೇಪ್ರಾ
ಂಗಾಗಕವರ್ಜಾತನಳ್ಳಿದಬಳ್ಳಿಕ ಶ್ರೀಸುರುಲಿಂಗಮಂಗೈಜಾತನಮಾಡಿ
ಂಗಾದಬಳ್ಳಿಕಶ್ರಿವಕುಲವಲ್ಲಿದೆಲಂನ್ಯಕುಲವೂಪೆಶ್ರಿವಶ್ರೀಚರಣಂಗೆಶ್ರಿವನಕ್ಕು
ಂಗಾವಲ್ಲಿದೆಲಂನ್ಯಕುಲವೂಪೆಶ್ರಿವಶ್ರೀಚರಣಂಗೆಶ್ರಿವನಕ್ಕುವಲ್ಲಿದೆಲಂನ್ಯಕು
ಂಗಾವಲ್ಲಿಂನಾಕ್ಷ್ಯಶ್ರಿವಜಾತಕುವೆದಮಗಮವರ್ಜಾನ್ಯವಿವಜಿತಃ ಪ್ರ
ಂಗಾಮಾಮಾಡೆಪಿಲಾರುಪ್ರಂಗಿಯಾಸ್ಪರಕುವಮೇವಚಃ ಯಿಂತೆಂದುಗಾನಿ
ಂಗಾಕೂಡಲಚಂನನಂಗಯ್ಯನಿಂವಶ್ರೀಚರಣಾರಿಗೆಪ್ರತಿಸಾಣಿಶ್ರಿವಕುವಿಧ
ಂಗಾಮಣಿಶ್ರಿವಜನಶ್ರಿವಕುಲಾಶ್ರಿವಜಾತನಾಕಿಶ್ರಿವಶ್ರೀಚರಣಂಗಪುನಿಯ
ಂಗಾಲ್ಲೋಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆಕೊಂಬುವಡು ಪ್ರಜಾಪ್ರಿವಗಳ್ಳಮನಿಯಿಲ್ಲಿಲಿಂಗಾಚಾರನೇ
ಂಗಾಮಾಡಲಾಗದುಭವವಿರಹಿತಂಕೆಯವಿಪೋಕವಂನ್ಯಾಲಿಂಗಳ್ಳಿಕೊಟ್ಟಿ
ಂಗಾಕೇಳವರವನರಕನೋಡಾಗಿಶ್ರೀವನಂವಾರಹಿಂನಶ್ರೀಶ್ರೀಂಭ

ನೋಡೆಬೇಡ್ಯಮೇವಬಂ ಅಂನ್ಯವಾದ್ಯಂತುಭುಂಜಿತ್ರಪ್ರಸಾದನಪ್ಪು
ಅಭವೇಲ್ಲಿಯಾದುಕಾರಣಕೂಡಲಚಂನ್ನನಂಗಯ್ಯಪ್ರಿಯನಂಗಮನ
ಅರಬಿಬ್ಬೆದಶರಣನನಂಗಲತ್ರಮಾಗಳ್ಳಾವಚಜಾಂಗಮವೆಂಬು
ಅವಪಶುನೀಪ್ರಶೇಳ್ಳಿಕೊಂಡ್ಡಾವರವೆಲ್ರಿಂಗಾಜ್ಞಾಂಗಮವೆಬಿಭಕ್ತಪ್ರಮ
ಅಜಿಸುವದುಲಿಂಗಾಪುಜಿಕೊಂಬುವದೂಜ್ಞಾಂಗಮಸ್ಥಾವರಜ್ಞಾ
ಅಗಮವಂದಾದಶರಣಾಜ್ಞಾಂಗಮನೆಲ್ಲರೆನಿನಿತ್ರು ದೇವನುಭಕ್ತ
ಅದಾದಶಾರಣ್ಯಾಸ್ಥಾವರವೆಪ್ರಪಚವುಜ್ಞಾಂಗಮವೆಪ್ರಾಣಲಿಯಿದುಕಾ
ಅರಣಾಕೂಡಲಚಂನ್ನನಂಗಯ್ಯಮೂಪದೆಪ್ರಿನುನಿಂವಶರಣಪ್ಪ
ಅಲ್ಲಂಲ್ರುನುಸಾಂಗಲಿಂಗವಂತಲಿಂಗವಂತಯಿಂಬರಿಯುಂತುಲಿಂ
ಅವಂತರಾದಿಕೊಂಲ್ಲಲಂನ್ಯಶ್ರೆಷ್ಠವವನುಜಿನೀವಮಾಣದಂವ್ಪಶ್ಚಿಮವಿ
ಅಳ್ಳನಂಗಮಾಗದಂವ್ಪಶ್ಚಾನಾಸ್ಪಾಲನಂವೆಕ್ಕಯನೆಲ್ಯನೆಲ್ಲನಂವಶಿ
ಅನವಳಿಮೋಜಿನೆಲ್ಲನಂಳ್ಳಶತಮೂಗಪ್ಪೋಶಿಲ್ಲನಶಕೆಕ್ರಾಲಮೋಕ್ಷಿ
ಅತ್ರುಂಗಾಯಿಂತೆಂದುದಾಗಿಲಂನ್ಯಶ್ರೆಷ್ಠವವುವಿನಳ್ಳನಂಗಪ್ಪಳ್ಳನ್ಕಾನಿ
ಅವಕೆಲ್ಲಿಭವಭವಬಿಡದುನಂವಪ್ರಪುರಲಿಂಗವಪಿಡ್ಡಿಬ್ರಾಯಲ್ಲೆರಾ
ಅಲ್ರಾಕರನ್ಡಾಲಲ್ಲಲಂಗವಧರಿಸಿಲಂನ್ಯಶ್ರೆಷ್ಠವಕ್ಕೆಲವೆಬಾಗದಾತ್ಮಲಿ
ಅಗವಾತ್ರಾಕರನ್ಡಾವದಲ್ಲಲಂಗವಧರಿಸಲಂನ್ಯಶ್ರೆಷ್ಠವವಭಜಿಸ್ಯಪೋ
ಅಳ್ಳನಂಗವಮಾಡುವಾತ್ರಾಲಂಗವತ್ರಾಲಲ್ಲಾಲ್ಲಾಲಿಪ್ರಾಪತಕರಮುಖವ
ಅತೋಲ್ರದಿಶಯ್ಯಾಶ್ಯರನೊಡ್ಡಿಬೆಡ್ಡಿಕೊಂಬೆನುಕೂಡಲನಂಗಮದೇ
ಅವಾಗಳಾದಜ್ಞಾನವಮನದಕೊನಿಯವೆಲ್ರಿಕ್ಷಾನನಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೇ

ಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧಾಯತೆಂದರಿಯದ್ದನಬಲ್ಲಡೆಲ್ಲವೂ ನೆಂದಾನಮ ವಿರಾ
ವಿಲ್ಲಾ ಆಂಧಿ ಸೀರಚಕೌಡಯ್ಯಗಳಂಗಿಟ್ಟು ಆಹೋಡಬತ್ತಿಂದುಬಾಯಿನ
ಬುಂದುಂತ್ರಿಗಳೆವರು ಮಂತ್ರಿತ್ರಿತಲುತ್ತುರಿಯುಂದುವ್ರತಳಿಪಿಪ್ಪಿಯುಂದಾ
ನಳಿಜಿರಿದುರಥಂಚಿತ್ರಿವಜ್ಜಿಕೆಡಶ್ರಿಕೊಂಬುವಂಗಿಯುಂಶೌಶ್ರಿವಶಾಸ್ತ್ರಾ
ಶುರುಸುಯುಂಆಪ್ಪಿಪೋತಕಕರ್ಮಗಳನೀಲಾಂಧ್ರಿಕೊಶ್ರಿವಪಾಪ್ಪಾಭಿ
ಮಣ್ಣುಸುಗಳಿಂದುನಾರುಚಿತ್ರಲಚದುವೆಪಿಶ್ರಿಕೊಂಬುದನೆಯು
ಕೊವಿಭೂತಿಧಾರಣಾಯಂತ್ರಮಂತ್ರದಮನಿಯಮುಮುಣಿದುಶ
ಪಿಕೊಂಬುವೆನೆಲಯುಂಕೊಳ್ಳಿನನ್ನಾನದಲ್ಲಾರುಧಾರ್ಷ್ಟಿಪಾಆಪೀತ್ರ
ನಾಳ್ಗೆಯಿಂಬುಲ್ಲಿವಿಧದೊಳು ಗಳುಮಿಪ್ಪದಚಿಂದುಧ್ರೈವಕ್ಕಿಮುಂ
ಆದವಾರ್ದಿಯಿಂದುಪವವ್ರಶ್ರೈಡಿನಳ್ಳಆರಣಿಪ್ರುಆಲಪ್ಪಬಾರ
ಪಿಳಿದುವ್ರಸಾದವಮಾಡಿನೀಲ್ರುಕ್ಕೆಲಬಣಶ್ರಿಕುಡಿದುಕುಪ್ಪಳಿಶ್ರಿ
ರುಳುನಳುಪ್ರೈಶ್ರಿವಂಯ್ರಯಂದುವಾಕಾರಿಸಿಬಳಲುತೆಪ್ಪದುಕಾ
ಟಾರಿನೆಕೊಳಆಪ್ಪಪ್ರಸಾದಪ್ರಥಮುಪ್ರಸಾದಯಿಂದುನಾಶ್ರಿಲಕ
ಪಾಲಯಿತೆಂದುಕಾಮನುಡಶ್ರಿಕೊಂಲಿಬ್ಬುರನಳ್ಳನೆಲಯುಕೊಲ್ರಿವಿ
ಪ್ರಸಾದಪುಂನಮನುರುಕೊಂಪಪ್ರಸಾದವಕಲ್ಳುಮಾಡಿಲ್ರಿತೋಲ್ರಪಾ
ರದಪ್ರಿವದವಕೆಂನೈಲ್ರಿಕಶಶ್ರಿದುಧ್ರಾಚಾನಲ್ರಮಾಡುವಪ್ರುಆಬ್ರಹ್ಮನಾ
ಯಲ್ಲಿಕೆಡ್ರಹಿಕಂಣ್ಣುಬುನ್ನಿಲ್ರಿಪ್ರುಆಲ್ಲಿಲಂಕೆಲಿಂಕದಲ್ಲಾವಿಪ್ಪುಯಿಲ್ಲಾಪ್ರಾ
ನಮದಲ್ಲಿಪ್ರೀಮವಿಲ್ಲಾಆಚಾರ್ಯರದಲ್ಲಿದ್ರುಡವಿಲ್ಲಾಯಿಂತ್ರಿಮುತ್ರೈ
ವಿನಬಾಯಿಕೆಲ್ರಿತುಲ್ಲಾಪುಲಿಶ್ರೈಯಿಂಥಶಲ್ಳುನಾಮದಪ್ರುಆ

ಬಾವಜಿಡಿದವಂಗೇವ್ರಿಯುಂ ಟಾಂಯಿತೆಂಬಡೆ ವಕ್ಕಮಿಕ್ಕಯಾಂಜಿವಚ್ಚೆ
ಬಾಕ್ಕೆನಾಯಿನರಿಟಾಂದುಟಾಂಯಿತುಯಾಂದವಿರಾದವಿರಟಂಬಿನೇರ
ಬಾಚಾಡಿಯಶ್ರೀಗಂಧಾಕರಚಡನೆಯಬಲ್ಲೆನೆಂಬವೆಡ್ಡಮೂನವಶುನಿಲ
ಬಾಕೆಳ್ಳಿಕೊಂಚಾಸದಾವಮುರಚಡನೆಲ್ಲಾಪದುಬಲ್ಲಿಕೆಲ್ಲಾಲವೆಳ್ಳಿಕೊ
ಬಾಆರಿಂಯುದಿದಂಡಿನಲ್ಲುಕೆಳ್ಳಿಕೊಂಚಾಮಕ್ಕೊದಯೋಳ್ಳು ಮೋಚಾಮಧ
ಬಾಮಮಲ್ಲಕಯಿಯಾವ್ಯಸಳ್ಳಂನ್ನಲ್ಲಾಪೊಂಡಿನಡಿದುಟಿಕೊಂಗ್ಯಾದುವಶ್ಯಲ್ಲಾರಾ
ಬಾಸಬಲ್ಲಾದೇವ್ರಶ್ಯಾಪುರಣಾಲಕಚುವನೋದಿಕೆಂಡಚಂಡವಶ್ಯಲ್ಲಾ
ಬಾಅಭೋದಿನುತಿವರಚಡನೆಯಲ್ಲಾಯಿಂನ್ಯಶಾಸಬಾವದೆಂಬಕ್ಕೆಡಿಂಕಾರವ್ರ
ಬಾಣಮುದನಾದವಂನುಕೆಳ್ಳುವದೆಲ್ರಾಗಲಂತೊಂಡಿಜೋನ್ರಿನ್ನವಣಾನಿಳ್ಳಿಕೆ
ಬಾಕಾಳಮುಖಿವಾಪ್ಪತಿಕಕ್ಕಪಡ್ಡರ್ಶಕ್ಕೆಸೊಳ್ಳುವತ್ಯೋರಿನನುಡಿದುಪ್ರಾಪ್ಪ
ಬಾಪವತೊಂಕಿಶ್ರೀನುಡಿದುಪ್ರಾಪ್ಪಿವತೊಂರಿಂನನಡದುಮೊರದುಡಿರಚಡನೆ
ಬಾಂಯಿದಂನ್ನಶಿಯಡೆಚಾನರಚಡನೆಯಬಲ್ಲಿನೆಂಬಮಾತನಯಾಲ್ಲಿದಮ
ಬಾಕಾರಿಯಶುವಿಂಪ್ಪರಾಗಕ್ಕೆಮೋಚ್ಚರುನಂಪ್ಪ ಶರಣಾರುಪ್ಯಾನೆಮೆಳ್ಳು
ಬಾವಶುಬನವಪ್ರಯೂಚಿತ್ತಂನ್ನಬನವಡೆಲ್ರವ್ರುಗಳಾಗಾಗಲಪ್ಪಕಾಲಂ
ಬಾನನಂಪದೊಳ್ಳಡ್ಡರೆಲ್ಲುಳಿಕನುನುಖಿಯೂಗಬಲ್ಲಿದೆಲ್ಲವದಿನಿದಾನದೊ
ಬಾನಿಷ್ಟಕೆಲ್ಲುಪೊಶ್ಯಣಾಹೊಂನ್ನಗಬಲ್ಲಿದೆಲ್ಲವಣಮುರಪ್ಪಕಲ್ಪಿಲಿಳರುನಳ್ಳನ
ಬಾನನದೊಳ್ಳಡ್ಡಕೆಲ್ಲುಫಲಾವಕಾಗಬಲ್ಲಿದೆಲ್ಲಿಖಂಡಪದಪಾಲನಲ್ಲಯಿಷ್ಟಲಿ
ಬಾಯಿಪಾಕದಕೆಲ್ಲುಬಿಳ್ಳವಪ್ಪುದೆಲ್ಲಿಆದುಕಾರಣಾಂಕ್ಕಶ್ಯೂಡಲನಂಗನಕ್ಕೆ

ಗಣಾಶನಂತ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಲವಮಂದನು ಯಿದ್ದಶೀಲನು ಲೀಲನುನಾಡಿನ ಭಕ್ತಿನಾಗ
ಳಿಲ್ಲನೇಳಿಸಾಕ್ಷಿಗಣಂನಪ್ಪಿ ಲೋಭಕೊಸ್ಟಿ ಲೋಭಂನಬಕೊಂ ವಿಚಿದೊ
ಗಯೋಗಿನಿರಕ್ಷಿರಂವಿಭಿಂದಚಭಂನಸಂಸೋಳಿಕೊಳಿಕೊಗಾಗ್ನಿ
ಳಾಶಿವ್ಯವಂಗೆ ಪುಟಿಮಾಟಿಕೂಟಿವುಂಟಿಲ್ಲಿದೇನಿರಾಶಿಯಳವಂಗೆ
ಗಮಾಟಿಕೂಟಿಯಳಿಕೆಲಿಯಿಲ್ಲಾಮನವರಿಕಾಮವಳವಂಗೆಮಚ್ಚಿ
ಗಕಯಳಿಕೊನುಡಲಿಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚಿಗೆಲಿದವಂಗೆಳಂನನಿಯರಹಿಂ
ಗದಮುಂದೆಚರನ್ಯಾಡುವನ್ಯಾಕೆಳಮಾನೆಶ್ವರಲಿಂಗವಂನ್ನುಅರದವಂಗೆ
ಗಆಡ್ಡೆವಿಧಾರ್ಚನೆಳ್ಳಿಯೊಡನುಪಚಾರದಪಂನೈಕೊಳ ಆಂಯ್ಗಿಕೂಡಲಿಸಂ
ಗನಂಯ್ಗಿಗಳಗಮಾಯಾಂಯಾಂಯೀನಿಂಯಿಲ್ಲಿಸುಟ್ಟವಮಳುಳ್ಳಿಲ್ಲಿರುಮ
ಗಾಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಳಪ್ಪರೇಳಿಕಾಯವಿಕಾರಕ್ಕೆಚರನುವಜ್ಞಿವಿನಳ್ಳಿಲ್ಲಿಮುಳಿನಾ
ಗದಿವಸ್ಯಾವಿನರಿಯದೆವರೇಳಮಾತಿನಲ್ಲಿಮಾಜ್ಞಾನಿಗಳಂಬುವೇಳ್ಪು
ಗಧರಿಗಳಕಂಡುನನುವರುನೋಡ್ರಾನಂಪಜ್ಞರಣರುಮಾನೆಶ್ವರಾಗ್ಗ
ಗಂಗಳ್ಗುಂಜಾರನಮರಿಯನ್ನೆನವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಶಟ್ಟವರೆಳಿಸಿಂಪ್ಪನವರಿಯ
ಗಂನ್ನೆಶಂಡರೆಳ್ಳಿನೋಡ್ರಿನಮಾಡುವರಲ್ಲಿದೇಳಿಸಿಂಗಳಿಕೈನಕಂಡರೆಳ್ಳಿನೋಡ್ರಿನ
ಗವಮಾಡುವರೆಳಿತಿಸುರಿಮುನವಂನ್ನಕಂಡರೆಳಿಲ್ಲಿಯರ್ನಿಸೊಂಬುವಳ್ಳಿ
ಗದೆಳಿಶಾತ್ರಿಂಯಮರಿಯಕಂಡರೆಳಿಕ್ಷಣಿಗಳಾದಳಿಕೂನೋಡ್ರುವರೆಳಿಲಿಂಗ
ಗವನಪ್ಪಿನಗಲಿಪ್ಪಾಲಲಿಂಗೈಕೈನಕಂಡರೆಳಿಜ್ಞಾನವೆಳ್ಳಿಗಾಶಿಂಡಾಡ್ಡುತ್ತಿ
ಗಪ್ಪರುಳಿಪಾನೆಶ್ವರಲಿಂಗನೆಂಬವನರಿಯದಅಜ್ಞಾನಿಗಳಕಂಡರೆಳಿ

ಗಕಾಲ್ಯಂಯು ಮರಿಯಮೆಂದುಕಂಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿಪ್ಪರು ನೋಡ್ರಾ ಶೂಡಲಂ
ಗಾನಂಗಮದೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ್ರತ್ಯರಪಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಮುಕ್ಕಾಯುನರಿಯದಿ
ಗಾನರಿದಿನೆಂಬುವಶೆಲ್ಲಾರುಆರಿಂಯುಲಾರರು ನೋಡ್ರಾ ವಿಶಕ್ಕಾರಾದೇವೆಂ
ಗಾಬುಶೈಲ್ಲಾರುಮಾವಿನಳ್ಳಾದರು ನೋಡ್ರಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಶೆಂಬುವಶೈಲ್ಲಾರು
ಗಾಲಿಂಗವಿಶಾರಿಸಳ್ಳುಳಾದರಗು ನೋಡ್ರಾ ಜ್ಞಾಂಗಮದೇಪ್ರಶೆಂಬುಶಿಲ್ಲಾರು
ಗಾಜ್ಞಾನಪ್ಪಂಡರುಆದರು ನೋಡ್ರಾ ಆಲಮಾಕೇಶ್ವರನೆಂಬಿಲಿಂಗವವರಿಯ
ಗಾಡುಆಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಳಿಲಿಂಗೈಕ್ಯಶಿಂದರೇಆ ಮೂರನರಶತ್ತಪ್ಪದುಶಾಗ ಶೂ
ಗಾಡವಿನಂಗೆಯಗಾಗಿಭಕ್ತಾಚಿಕ್ಷಾಂಬರವನೋಡ್ರಾ ಶಾಮವಿಕಾರಶೈಲ
ಗಾಶಸುವಶಮಿನಳ್ಳಮುಖವನೋಡ್ರಲೂಗದುಲಿಂಗೈಕ್ಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡುಆ
ಗಾಂಗವಿಕಾರಕ್ಕೆನಶವಲಂಗದ್ರಾಹಿಗಳ್ಳಮುಖವನೋಡಲೂಗದು ಜ್ಞಾಂ
ಗಾಗಮವಾಗಿಜ್ಞಾಂಗಮವಾಗಿಜ್ಞಾಗದಪ್ಪಿಯನುಡಿವಜ್ಞಂಳುಗಳ್ಳಮು
ಗಾಖವನೋಡಲೂಗದುಲಿಂಗದಲ್ಲಿಆಮಹೇಶ್ವರಶಾಗದಶಮಿನಳ್ಳ
ಗಾಯಂದೆಂದಿಗುಮುಕ್ತಿಯಾಂದರು ನೋಡ್ರಾ ಯಂವ್ಯಶೂಡವಂಶ
ಗಾಮುದೇಪ್ರಾಗಭಾಗ್ಯರು ಮುಖದಲ್ಲಿಶೊಂಬುವದೇನುರುಪ್ರನೋದ
ಗಾಲಿಂಗಮಖದಲ್ಲಿಶೊಂಬುವದೇನಿತ್ಯಪ್ರಾಣೋದ ಜ್ಞಾಂಗಮುಮುಖ
ಗಾದಲ್ಲಿಶೊಂಬುವದೇಜ್ಞಾಪ್ರಾಣೋದ ಆಜ್ಞಾನಮುಖದಲ್ಲಿಶೊಂಬುವ
ಗಾದೇಪ್ರಿದಾನಪ್ರಸಾದ ಆದೇಮೋಕ್ಷಯಿಂತಿಪ್ರಸಾದನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿಆರಿ
ಗಾಯುದೇಭ್ರುಂಚಿಸೊಂಡುಭ್ರಂಪರಾಕ್ಷನರಂತೆಪ್ರಂಡುಂಡುಭ್ಯ
ಗಾದುಳ್ಳದುಚಿಪ್ಪಾಸೊಳುವಭುಂಡರಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಯುಮಸೊಂಡಾದ
ಗಾಲ್ಲಾಕ್ಷವಳಖಂಡಪರಿಮಾಣಗುರುಭಿಂನ್ನಬಾನವೆಳ್ಳಿರಾಗರ್ಗ
ಗಾನೆಲ್ಲಿಯದಿಭ್ರಪಮೂಡಿಶೂವನಧ್ಯಾವದಿಂದಲಿಂಗವಾಣಿಲಿಂಶ

ಾವಂನ್ನುನಿಕ್ಕಿಯಿಂದಮುಖಿನಿಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವವರವವಪಡದುಶಿ
ಗವವದವಿವಿಡದರು।ಮಾರಆರುಆಪ್ರೌಂತ್ರೈನಲು।ಕೆಳ್ಳಕೋವಳ್ಳಿ
ಗಲಿಂಗವಲ್ಲಾಆಮೂನಟ್ಟಿನಪ್ಪಾವದಿಂದ್ಯುವಿಸಿನದಶಿಲ್ರಲಿಂಗವಾಯ್ತೆ
ಗ್ಯಾಳಳಿಶ್ಚಿಕವಲ್ಲಿಯಿಳ್ಳಿಕಳ್ಳಿಂದಲಆಡಿನಹಿಕ್ಕಲಿಂಗವಾಯ್ತು।ಆದು
ಗನಟ್ಟಿನಪ್ಪಾವದಿಂದಪ್ಪಾವಿಸಿದಶಿಲ್ರಲಿಂಗವಾಯ್ತು।ಹೊಳಾಳ್ಳಿರಾ
ಗಯುಶಿಂದವನರಮಾಂನ್ನುಮಿಲ್ಲಿನುವೆಳೆಂಬಜಾಂಗಮವಲ್ಲಾಆದು
ಗನಟ್ಟಿನಪ್ಪಾವದಿಂದಜಾಂಗಮವಾಗಿಕೇವಲಲಿಂಗವಾಯ್ತು।ಶಿ
ಗರಿಯಾಳ್ಳನಿಂದನಲ್ರಶಾರಮೋತ್ತುಮಾದಾರನಾಗಿಬಾಸುದುಷಿಂ
ಗನಮವವಲ್ಲಾಆಮೂನಟ್ಟಿನಪ್ಪಾವದಿಂದಭಾವಿಸಿಜಾಂಗಮಲಿಂಗ
ಗವಾಯ್ತು।ಕೆಂಭಾವ್ಯನಿತೊಗನಗ್ಗೊನಳ್ಳಿಂದಡೊಂಬಲಿತಿಸುರುವೇಲ್ಲಲ್ಲಾ
।ಗಆದುಮೂನಟ್ಟಿನಪ್ಪಾವದಿಂದ।ವ್ಯಪ್ತವಿಸಿಸುರುವೇವಾಯ್ತು।ಸುರು
ಗ್ಯಾಳಿಕ್ಕಿಯನಳ್ಳಿಂದ।ಯಿಂತ್ತುನಟ್ಟಿಯದಿಷ್ಟವಮಾಡಿಲ್ಲದಿಷ್ಟವಾ
ಗದರುಬ್ರಾಕ್ಕಿಶಾದವರು।ಕೇವಲಲಿಂಗವಮಾಡಿದರುಆಂಗಶ್ಚಿವನ
ಗನಟ್ಟಿಲಿಯೂ।ಮಾಡಿಕೊಂಡು।ನಾಶಸಿಂಪ್ಪಾಸುಟಾದಿಸ್ಯೋಳಗಾದರು।
ಗಯಿಂತ್ರಾಪ್ಪಲತ್ಪು।ಮಾಡಿಮೋಪನಾಳಾದರು।ಮಾಹಲಿಂಗವನಶಿವ
ಗ್ಯಾಳಿಕ್ಕಿರು।ಮೂಹಶರಣಾರ್ಪ್ಪನಂದಿಕೇಶ್ವರಾಯಿಂಗವಶಿವಿದ್ರುಮಾ
ಗದಲಂದಮೂಗಾಗಾಂಗಳ್ಳಿಕೆಳ್ಳುಕ್ಕಿಯಲ್ಪುಪರಪರಶ್ಚಿಕೊಂಡಾ=
ಗನಪ್ಪಕ್ಕಿರಾದರು।ಕೈಳ್ಳಿಶೊಯಿಂತ್ರಾಪ್ಪನಟ್ಟಿಯದಿಷ್ಟವಮಾಡುವಶಕ್ತಿ=
ಗಯಿಲ್ಲಾನಂವದನಪ್ಪಕ್ಕಿಶಂತಿನಟ್ಟಿಯದಿಷ್ಟವಮಾಡಿಲ್ಲಿನುಮನಿರರೂ=
ಗಯಿಂನ್ನುನಾವ್ರದಿಷ್ಟವನಟ್ಟಿಯಮಾಡಿಹೋಲಿಂಗಳ್ಳಾಗಬಿದ್ರಿಕೊಂಡಿರಾ
ಗ್ಯಾಳಿಕ್ಕಿರಕಂತಿಯಿರಾಶಿಲ್ಪನಟ್ಟಿಯದಿಷ್ಟವಮಾಡಬಹುದಿಷ್ಟವನಟ್ಟಿಯ

ಶ್ರೀಮದ್ಭಕ್ತಿಪ್ರಸನ್ನ ತ್ರೈನಿಧ್ಯಶ್ರೀನಿಷ್ಠಾಪನಿ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮತ್ರೈಮಾನಲಕ್ಷ್ಮಶ್ರಿಯ
ಶ್ರೀಮದವನಾವಿಶ್ವಕ್ತಿಪ್ರಪೂಡಿನಂಬಿರಂಗಾಮಮತ್ರೈಯಯನಂಬಿಶ್ರೀಗ
ಶ್ರೀಮಲಯಶ್ರೀಪಮುಲೈಯಯೂಜ್ಞಾನಪದುಪವಿಶ್ವಾನಪದಪೂಡಿನಂಬಿರಣ
ಶ್ರೀಮಕೇಪ್ರಲವಿಶ್ವಾನಪದಮೂಡಿಪ್ರಪ್ರನಾದಪವಿಪದದುಪವುಶ್ರೀರಾಗಿರಿಗ
ಶ್ರೀಮಯಿಂದಪ್ಪೈವಿಶ್ವಾನಪದಮೂಡಿಪ್ರಪ್ರನಾದಪವನಂಬಿಕೆಡಪಿಪ್ರಪ್ರಣ್ಣಿನ
ಶ್ರೀಮರ್ಣನಪ್ಪಾವದಿಂದಪಬದುರಿಕ್ಕಿಯಯ್ಯಿಪ್ಪಕರಲಂಗಪಿದ್ದಿಪ್ರಿಯಯ್ಯಪೀ
ಶ್ರೀಮಕ್ಕೆಶ್ವಶ್ವಾಮ್ಬಾಗಾಲಿಂಗಪನಂಬಿಶ್ರೀಂಗಾಗಾಲಿಗಳಿಗಾರುಕ್ಕಶರುಣಾದ
ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾಷೆಕ್ಕಡಲ್ಲಿ ಧ್ವಪ್ಪಲಯ್ಯೆವಾದಆಳ್ವಾಳಂಕೆಳ್ಳಾಳನುಳಕ್ಕವುಂ
ಶ್ರೀಮೂಪ್ಪೆಂಬುವಂಗೆಳ್ಗಾರುವಿಲ್ಲಾಲಿಂಗವಿಲ್ಲಾಜ್ಞಾಂಗಮುವಿಲ್ಲಾಪಾಪ್ಪೆಗ
ಶ್ರೀಗಾದಕ್ಕೆವಿಲ್ಲಾಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲಾಆಚ್ಚಿಯಯ್ಯಯೆಂನ್ನಕ್ಕೂಡಪಿನಾಂಗಮೆದೆ
ಶ್ರೀಮಾಪ್ಪಿಗಾಲಿಂಗಾಚಾರನದಾಚ್ಚಾರಿಕನಾಗಾಚಾಶ್ರೀಭ್ರಾತ್ರೈಚಾರ
ಶ್ರೀಮಪಂಚಚಾರ್ಯರಿಯಿಂತ್ತಪ್ಪಆಚಾರಣೆಳಪ್ಪದ್ಯೆಯಯ್ಯಿಆದೆಂಳದೆಳ್ಳ
ಶ್ರೀಮಳಂನ್ನಲಿಂಗವಲ್ಲಿಪೆಳಿಂನೈದ್ಯೆವಕ್ಕೈರನುವದೆಲಿಂಗಾಚಾರಿನುನು
ಶ್ರೀಮಪ್ರಿಕಾಯದಲ್ಲಿತ್ತಂದುಗುರುಲಿಂಗಜ್ಞಾಂಗಪೂಕ್ಕೆನಿಡಿನುತ್ರೈನು
ಶ್ರೀಮಚ್ಚನಾನುವದೆಲ್ಗಾನಾದಚ್ಚಾರಿಕ್ಕಿವಮುಕ್ಕಾರಲ್ಲಿಗುರುಭಿಕ್ಕಾರಲ್ಲಿಸ್ಥಾ
ಶ್ರೀಮನಿಸೋಲ್ತ್ರೈಜ್ಞಾತಿಪನ್ನಿಆವರಾನುಪುಂಗಳನೋಡದೆಳ್ಳಿವಕ್ಕೆರ
ಶ್ರೀಮಾರುಆಧಿಕವೆಂದುವಕ್ಕಮಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿಕೊಂಬುವದೆಳಿವಚಾರಿಗುರುಲಿ
ಶ್ರೀಮನಜ್ಞಾಂಗಮುಪ್ರಸಾದವಿಭಿಯುಡಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಡಕ್ಷಿಯಿಂತ್ತಪ್ಪಆಚ್ಚಿ
ಶ್ರೀಮವನಂದನಿಂದ್ಯವಕೆಳ್ಳದಿಪ್ರಸುದೆನಾಗಾಚಾರಶ್ರೀವಶ್ವರನಾಕೆಪ್ರಿರಿ
ಶ್ರೀಮಯುಶಾನಿಗಳಾನೇಕ್ರಶಯರಾಜೆನ್ನಿಯಯ್ಯನುಕ್ಕಂಯಲ್ಲಿವಚ್ಚಿನ್ನಮುಳಿ

ಸುದೇಶ್ವರಾಚಾರ್ಯಯಂ ಲ್ಲಪ್ಪವಂಚ್ಚಚಾರಪ್ಪಳ್ಳಿಶವಮಕ್ಕರುವಕ್ಕ
ಮಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿಲುಲುನಿಕ್ಕಿನಲಚ್ಚೆಯ್ಯಕೂಡಲನಂಗಮದೇವಾಣ್ಣಿಶಿಲ್ಪಾ
ಚಾರ್ಯರ ವಿಷ್ಣಿದೆಜಾಂಗಮದಲ್ಲಿಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಕೊಳ್ಳಲಾಹ
ದು ಆಚ್ಚಗರವಿಷ್ಣಿದಜಾಂಗಮವಂನುದೇವರಕೆಂದುಭಾವಿಸಲಾಗ
ದು ಈಚಾರಂಸುಸ್ಥೈರ್ಯಲನಂಚಿಭೂತದೀಗ್ರಯಿಂಬುದಾನಿಆಚ್ಚಾ
ರವಿಷ್ಣಿದಲಿಂಗವಿಕರಕ್ಕೆಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದಕೊಂಡಮೇ
ನಿಲ್ಲಿಪ್ಪಾಶನಶಕ್ತಿಯಪ್ಪುದುಕಾರಣಾಸುಂಸಿದ್ಧಿಪ್ಪಾಚಾರ್ಯಕಪ್ಪಿದ
ಲಿಂಗವಬಿಟ್ಟುಇಟ್ಟಿದಲಿಂಗಕ್ಕೆಪ್ಪೋಗಿಪೊಟ್ಟಿಆಡಿಯೂಸಿಬಿ
ಳುವಕೊಟ್ಟಮಳ್ಳನಕ್ಕಂದಕೇಮೆಟ್ಟಿದಪಾದರಾಕ್ಷಿಯಲಕ್ಕೊಂಡ್
ಪೊಟ್ಟಿಪೊಟ್ಟಿಯನೆಪ್ಪೋಡಿಯಂದನಂವಪ್ಪುಂಬಿನೆಲ್ರಚ್ಚಾಡ
ಯ್ಯಗ್ಗಾ ಎಂಪ್ಪತ್ತಂಎಸೂಟ್ಟಿನೆಲನೀರಪೊಯ್ದಿವ್ಪಲ್ಲನರಾಜಿ=

ಕೊಯುವನಂತೆಲ್ಲಮಕ್ಕರಿನೆಳಿಕೊಂಡಿಯಪೆಳ್ಳಿಚಿಲ್ರಪ್ರತಿಯನಳ
ನರಿಯದೆಚಿಲ್ರಿಡುವಂನೆಯಾತ್ಮಣಮುಕ್ಕಿಯಂದಾನಂಪಲಂಬಿ=
ನೆಲರಚ್ಚಾಡಯ್ಯಗ್ಗಾ ಎಂಗಳುಲ್ರಕೊಟ್ಟಿಯಾಟಂದಕೇಳ್ಕುಲವ್ಪಕ್ಕೆಪ್ಪಿತ್ತ
ಬುವಕುಕೆಪ್ಪ ಲೋಲ್ರಿನನಂನಪವಮೂಡಿಲಿಅವಳಪೊಟ್ಟವಳನಿನ
ಪಂಗಿನಂನಪೊಟ್ಟಿಪೊಕ್ಕಕೇಳ್ಕುಲವ್ಪಕೆಡಲಲ್ಲಿವೇಲಅವಳಭಾಯಿ
ವಳನಿನಜೊಲ್ಲಾಲಧರಾಂಮುತವೆಂದುನೆಲ್ರನೇಮಾಡುವಿರಿಗ್ಗಿನಂ
ವಳ್ಕುಲವ್ಪಕೆಡ್ರಲಲ್ಲಿವೇಲ್ಗೆರಣಿಕುವಕ್ಕಮಿಕ್ಕದುಕೊಂಡರೇನಂವ್ಪ
ಜಿಲ್ಲಿಪುಪಾವನವ್ಪುಪ್ಪಿಲ್ಮಳ್ಳಪೊಲ್ಲಯೂರಿಕ್ಕಿಯೂಂದಾತ್ರನಂವ್ಪ
ಲಂಬಿನೆಲರಚ್ಚಾಡಯ್ಯಗ್ಗಾ ಎಂಗಳಿರಾಳ್ಳನಿಂನಂನ್ಯವರಮಜ್ಞಾನಿ

ಗುಂಚಮುಲಾ ನಾಗದೇವಬರಿದೆಲ್ಲಸಂಕರಿವಿಮುರು ಮುಂಪಶ್ಚಿಕರಶಿನಾ=
ಗಾನಜ್ಞಾಂಚಮುವೆಂಡು ನುಡಿವ ಪವಕಮ ಮಾಂಡಿನಳ್ಳುಚಾಶಿಕ್ಷೆಲ್ತುಶ್ರೀ
ಗಾಶೈಲಾಶಿವನಂಗೆಯಿಯಾರಣ್ಣಬನವಂಗಾಯಿವುದುಮೊದ್ದದೈವನಳ್ಳಂದ
ಗಾಲ್ಲಕಲ್ಲಿಲ್ತಂದುಮನಿಯರುನಂದಿಸೊಂದಿಗೊತ್ರನಲಿಟ್ಟುಳ್ಳೊಳ್ಳೊಳ್ಳದ
ಗಾಯಾಂಜ್ಞಾವಶುಡಿವವರಳಿಂಬುವವರಾದೇವರನಿಲ್ಕಕಿಂವ್ಯಬಸ್ಸ
ಗಾದೇಗ್ರಯಿಂಳ್ಳಪ್ಪಲನಾಳ್ಚಾರಿಯಂನುಜ್ಞಾಂಚಮುದೇವಕಿಂದುಮೂಜಿನ
ಗಾಲಾಗದುವಿರಶ್ರೆವಲುಚಾರವ್ಳಳನದ್ಯಕ್ಕಿರುಮೋಜಿಸಿದವಿಲ್ಲುಬವಮಾ
ಗಾಶ್ಯಕಮರ್ಣನಳ್ಳುಮೂಳ್ಚಾಬೇಸುಂಪೆಲ್ಲಶ್ರೀಕಾಶ್ಚಾಬಾಶಿವನವಾಖ್ಯಿಪ್ರತಿ
ಗಾನಪಚಾರನಂಪಂನಂಕಿನಾರ್ಕ್ಷಾಲಂನ್ಯದ್ದಿವೆಂತ್ರುಮಾಜ್ಞಾನಾಂಶ್ರೀನಂಯಿ
ಗಾನಿಶ್ಚರ್ತಂಸಲ್ಲುಚಾಂಡಾವನ್ರಸಮಾಳಿತಕೇಳ್ಗಂಯೆಂಬುದಾಕಿಶ್ಚೆಯಲ್ಲಿ
ಗಾಪಂಣುಯಿಯಾದ್ದಮುರನೇಲ್ರಿಶೊಂಗಿಬಾಗಿನಿಸಕ್ರೊಂಡುಲಿರಯದವುರು
ಗಾಳ್ಳನಂತ್ರೊಲಾನಾದಿಮಾವಚೊಂಡಿಯುನುಲ್ತಂನ್ನಕರಪ್ಪವಿದಲ್ಲಿಭಾವ
ಗಾಗಾಸ್ತಾವದಲ್ಲಿಯಿಪ್ಪದುಚಾನರಿಯೂದೇಳ್ಚಿಕ್ರಿಲಂಗವ್ಯಮ್ಮುಚಿತ್ರಿಕೆಳ್
ಗಾಚ್ರವ್ಯಂಪ್ಟುಂತಿಂದುಪಲವ್ಯಲಿಂಗಕ್ಕೆಪರಿದುಪಂಬಲಿನುಪಯಿಾಲ್ಯುಳ್
ಗಾನಕೇಳ್ಪುಪ್ಪಿದವರಿಂಕೆಳ್ಳಗುರುವಿಲ್ಲಾಜ್ಞಾಂಚಮುವಿಲ್ಲಾಶಿವನ್ಮುಕ್ಕಂತೂಳಿ
ಗಾನ್ಲೆಲ್ಲಲ್ಲಾಮುಕ್ಕಿಯಂಬುದುಯಿಂದಿಗೂವಿಲ್ಲಾಕಾಣ್ಚಾಮೂಲಲಿಂಗ
ಗಾಗಸುರುವೆಳ್ಳಿವನಸ್ಪಡೇಶ್ವರಾಚಾರ್ಯಾಳ್ಳಕ್ಕಿನಾಲದವಚನಂಳ್ಳುಕ್ಕಂನಾದ
ಗಾನೆಂದುಮುಕ್ಕಂಕೆಲ್ಪುನಡವರುಳ್ಳುಕ್ಕಾಳ್ಳವಯಲ್ಲಿರಿಗೂಯಿಪ್ಪೆಸ್ಪೆದೋಳ್ಳನು
ಗಾಶುವಿನಲ್ಲಿಲ್ತನುಪಂಚನೆಳಿಲಿಂಗದಲ್ಲಿಮನಪಂಚನೆಳಿಜ್ಞಾಂಚಮದಲ್ಲಿಪ್ರ
ಗಾನವಂಚನೆಳಿಸುರುವಿನಲ್ಲಿಚಾರಿಲ್ಳಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿಲಕ್ಷಣಜ್ಞಾಂಚಮದಲ್ಲಿ
ಗಾಜ್ಞಾತೀಯಾಯಿಂಡುವಂಚನೆಯಿದ್ದಕೆಳ್ಳುಕ್ಕಸೇಳ್ರಿವಾಳ್ಳಿಕ್ಕನಲ್ಲಾರಿ

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು

ಗಡವಳಿಚಂನ್ನನಂಗಮದೇವಾಗಳ್ ಗಂಗರುಮುಪ್ಪದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಲಯಂಗಳಂ
ಗಡಿಪಣ್ಣಿಕೆಂಬ್ಪತ್ತುಗಾವರವರ್ಕಳ ಮಾಡಿದಶೆಲ್ಲುವೈಪ್ಪಲಿಯಿಂದಮ
ಗಳ್ಪಿರಿತಿಲ್ಲದ್ದು ಕಾಲಾಮಾಡಿದಶೆಲ್ಲುಬ್ಬಿಗವನೆಲಿಸೊಳ್ಳದೇಗಿಲ್ಲಿಂವಿಲ್ಲ
ಗದಪ್ರಾಸಾದವಂತಿಪ್ಪುದಂ ಕಾಲಾಕೊಂಡಶೆಲ್ಲುಆಪನಾಢ್ಯಮಾಯಿತ್ತಲ್ಲಿ
ಗದೆಲ್ಲಾಲಜವಲ್ಲಾಗಾಂನ್ನಡವಲ್ಲಾಸಿಜ್ಜಾವಲ್ಲಿವಬ್ಬರಕಂಡೊಬ್ಬರು
ಗಲ್ಲಕೊಂಬುವರುಲಾಭ್ಯಲೆಂಬಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳರಿಯು
ಗವೆಯಿಂತ್ರಿವಕ್ಕಳುಕ್ಕೆಂನೇನಿಯಲಾಗದು ಮಾಪೇಶ್ವರನೆನೆನಿಯಲಾ
ಗದದು ಕೊಡಲಿಚಂನ್ನದೇವಾಗಿಂನ್ನಸಾಕ್ಷಿಯಂಗಿವಿಯಿಂದುಕಳುಸು
ಗವೆನಂಯ್ಗಾಗಾಪ್ರಾಸಾದಪ್ರಸಾದಯಿಂದುಹೆನರಿಪ್ಪುಕೊಂಡುನು
ಗಡಿಯುವರ್ಕುಪ್ರಸಾದಂಯ ಪ್ಪಿಶನೂಂಯಿಲಪದುಆತಾನುಪುಟ್ಟಿಕೊಂ
ಗಬುವದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಆವನುಮುಚಲಯ್ತಿಂಕೊಡುವದುಪ್ರಾಸಾ
ಗದವಲ್ಲಾಆವನುಮುಪ್ಪಿಕೆಂಡೆನೆಂದುಭಾವದಲ್ಲಾಹಿಕ್ಕಾವಾಕ್ಯನುಪ್ರಾಪಿ
ಗಯಲ್ಲಾಆಯಂಲಿತ್ರಿವಿಧಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಕೊಂಬುವದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಕ್ಷಿ
ಗವಡ್ಡಿಕೊಂಬುವಾಕ್ಯಗುರುಪ್ರಾಸಿಕೆಯಮಿಲ್ಲಿಂಯಿಕ್ಕವಾಕ್ಯಶ್ರವಯೋಗ್ಯ=
ಗಕೂಡಲಿಚಂನ್ನನಂಗನಪ್ರಾಸಾದದಪುನಕ್ಕೆಪ್ಪವಿನುವೆನಯ್ಯಾಶ್ರೀಗು
ಗಪ್ರಾಸಾದಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾಲಯಪ್ರಮಂಲ್ಲಾನಿಕೊಂಬುವದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾ
ಗರಿಂಗಮುಂಲ್ಲಾನಿಕೊಂಬುವದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಜಿಂಗಮಮುಂಲ್ಲಾ
ಗನಿಕೊಂಬುವದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಿಂಯಿಪ್ಪಯಿನುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಶ್ರೀಗುಪ್ರ
ಗಾಪಾದಿಯಾದಲಿಂತ್ರಿಪ್ಪುಪ್ರಾಸಾದಿಯಂತ್ರಾಂಲ್ಲಿಬಿಡುರೆನಯ್ಯಕೂಡಲಿ=
ಗನೆಂಗಮದೇವಾಗಳ್ ಗಂಗರುಮುಪ್ಪದುಪ್ರಾಸಾದವಲ್ಲಾಲಯಗಳೆಂದಕ್ಕೆ

ಂಾಸುರುಪ್ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಪ್ಪಿಲಿಲಿಂಬುಗೆಪಳ್ಳಾದ ಕಾರಣಾ ಸುರುಪುಟ್ಟಿದು
ಂಾಪ್ರಾಸಾದ ಪಲ್ಲಾಲಂಾಪುಟ್ಟಿದುಪ್ರಾಸಾದ ಪಲ್ಲಾಲಿಂಾಲಿಪ್ಪಿವಿ
ಂಾಭಾ ಚಂದಿಸ್ಕೊಂಡ್ರಾನುವಿಚಾರಗೆಪಳ್ಳಾದ ಕಾರಣಾಲಿಂಾಪುಪ್ಪಿಬು
ಂಾಪ್ರಾಪ್ರಾಸಾದ ಪಲ್ಲಾಪ್ರಾಂಾಪುಪುಟ್ಟಿದುಪ್ರಾಸಾದ ಪಲ್ಲಾಲಿಯಂ
ಂಾಲಿಲಿಂಪಿ ಪಕ್ಕೆಳ್ಳಾಾನ ಕಾರಭಿಂಾಪ್ರಾಂಾಪುಪುಟ್ಟಿದುಪ್ರಾಸಾ
ಂಾಪಾದ ಪಲ್ಲಾಲಿಯಿಂಲಿಲಿಂಪಿ ಪಕ್ಕೆಳ್ಳಾಾನ ದಿಪ್ಪಿಲಿಲಿಯಂಪ್ಪಿಾಪ್ಪಿ
ಂಾಲಿಯಲ್ಲಾದ ಪರಲ್ಲಿಪ್ರಾಸಾದ ಕಿಂಬುಪಪ್ಪಿಕ ಚಿಂಗಿರಿನಲ್ಲಿಕೊಂಡ
ಂಾಲಿಚಿಂಪ್ಪಿನಂಾಪುಪಿಲಿಮಾಳ್ಳಾಂಾಸುರುಪುಟ್ಟಿದಪುಂಪ್ಪಿಪ್ರಾ
ಂಾಸಾದ ಪಾಕಚಿಕ್ರುಲಿಂಾಪುಟ್ಟಿದಪುಂಪ್ಪಿಪ್ರಾಸಾದಾಂಾಕಚಿಕ್ರು
ಂಾಚ್ಚಾಂಾಪುಪುಟ್ಟಿದಪುಂಪ್ಪಿಪ್ರಾಸಾದ ಪಾಕಚಿಕ್ರುಲಿಯಿಂ
ಂಾಲಿಲಿಂಪಿಪಿದಿಸಾಂಾತ್ರಿವಪುಟ್ಟಿದಪುಂಪ್ಪಿಪ್ರಾಸಾದಕ್ಕೊಂಬು ವಿರ
ಂಾಲಿಯೊರಿಶ್ರಿಬಪುಕಿವಿಲಿಯ್ಕೊಂಡಿಲಿಲಾಕ್ಷಿನಂಾಲಿಯಲ್ಲಿಪ್ರಾಸಿಲಿಂಪುಪ
ಂಾಮಿಪಿದಮಿಪಿಗಿಳ್ಳಾಂಾಸುರುಪಾಪದಪ್ಪುಲಿಪಿದ್ದುಲಿಂಾಪಾಪದಪ್ಪುಲಿಪ್ಪುಲಿ=
ಂಾಲಿಪ್ಪಿಲಿಂಾಪುಪಾಪದಪ್ಪುಲಿಪಿಪ್ಪುಲಿಯಿಂಲಿಲಿಂಪಿ ವಿಪಿಪಚಿಲಿಪ್ರಪಿಂಪಿಂಪಿಪಿವನ
ಂಾಶಿಲಿಪ್ಪಿವಿಪಿಪಿನಂಪಿಚಿಪಿದನಿಶ್ಚಿಲಿಪಿವ ವಿಲಿಪಿರಿಪಿಲಿ ಕಿಲಿಪ್ಪಿಲಿತಿಲಿಂಪಿಲಿಸ್ಕೊಂಪಿಲಿಂಪಿಲಿಪ್ರಾಸಿಲಿಪಿಂಪಿಲಿಪಿಂಾ
ಂಾಕಳಿಯಿಸುಲಿಯಿಂಾಶಿಲಿಳ್ಳುಲಿಪುವಿನಿದಲಿಲಿಶ್ರಿಯುವಪಿಚಿಪ್ಪುಲಿಕಿಂವಲಿಂಾ
ಂಾಶ್ರಿಯುವಪಿಚಿಪ್ಪುಲಿಂನಿಲಿಂಾಶ್ರಿಯದಂಯಿಂಲಿಕಿಳ್ಳು ಯಿಂಾಪಿಕಿವಿನ
ಂಾಪಿಂವಿಯಿಂಾಪಿಪ್ರಿಲಿಂಾಲಿಂಾಲಿಂಾಯಿಪ್ಪುದಿಶ್ಚಿಲಿಲಾನಿಕೂಡಲಿಸಿಂಾನಮು
ಂಾಚಿಪಿವಿಾಗಳ್ಳಿಾಗಿಲಿಳಿಚ್ಚಿಪ್ರಸಾದಿನಳ್ಳುನಿಚ್ಚಿಪ್ರಸಾದಿಗಳ್ಳು ಯಿಂಾಂಡು
ಂಾಪ್ಪುಶ್ರಿಪಿಚಿಪ್ಪಿಸಿಚಿಪ್ರಿಯೊಂಲಿಪ್ಪುಪಕುಂವಿನಳ್ಳಿ ನಾನಿ ನಿಂಚಿವಿನಲ್ಲಿಯ್ಕೊಪಿದಶ

ಳಿನೂನಕಾಮನೂಜನೆಕ್ಕಿಳೂಲದೆತಿ.ದೊಡೆಬ್ರ.ಥ.ತಪ್ಪಿನ
ಂ.ದಿನದೊಳ್ಪಿಣಾ.ಶ್ರೊನಿತಂನೂರಮೂ.ನಯೊಂಟಿನ.ಕಲ್ಪವಿಶಲ್ಲಿ
ತೀನನರಕ್ಕೀಕ್ಷಾಲಮಕ್ಷಯೋ.ಂಯಂಯಿಂಮುಡಾಗಿಂಬಾ.ತಪ್ಪನೂತಕ
ಪಾತಕದಲ್ಲಿಕ್ಕೊರಳಿಕ್ಕಿಡುವಪಾತಕವಿಪ್ರಮೂತಕೀಳಿಮಾಡುವಶಿವ
ಳಿಕ್ಕಾರಿನಿಲಿಪಿಕೂರನರಕತಪ್ಪದೂಕಾಣನಿನ್ನೆ.ನನಿರಾಳನಿಜಲಿ.
ನಪ್ರಭುವೆಲ್ಲಂಯಿನ್ನೆಂತ್ತಿಬಾಲನ.ನಪ್ಪನವಚನಸಂಪೂರ್ಣ
ಮ.ನಳಮಾಪಾ: ೫ ೫ ೫ ೫ ೫ ೫